

Nederlands
(t)havo 4

W o l f e r t v a n B o r s e l e n

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING	5
1.1 de toetsen	6
1.2 het inhalen van toetsen	6
1.3 het inleveren van gemaakt werk	7
1.4 de handelingsdelen	7
1.5 bepalingen m.b.t. de handelingsdelen nederlands	8
1.6 het examenprogramma	11
1.7 het pta	12
1.8 de studiewijzer	12
2. MODULE LEZEN	14
2.1 referentieniveaus en het eindexamenprogramma	14
2.2 inleiding bij de module lezen	16
2.3 leesstrategieën	16
2.4 moeilijke woorden	17
2.5 beeld en opmaak	18
2.6 onderwerp en hoofdgedachte	23
2.7 schrijfdoel en tekstsoort	35
2.8 indeling	43
2.9 tekstrelaties/alineaverbanden	46
2.10 deelonderwerpen van de kern van de tekst	55
2.11 functies van alinea's	58
2.12 argumentatie	64
2.13 soorten argumenten	64
2.14 soorten redeneringen	71
2.15 aanwijzingen voor de aanpak van teksten	76
2.16 aandachtspunten bij het maken van een tekstverklaring	77
2.17 samenvatten (nieuwe stijl)	80
3. MODULE SCHRIJVEN	81
3.1 syntaxis	81
3.2 tips voor goed taalgebruik	88
3.3 de taalfouten top 10	90
3.4 tekstgedeelten	91
3.5 hele teksten	94
3.6 de inleiding	94
3.7 de kern	97
3.8 verwijswaarden	97

3.9	signaalwoorden	98
3.10	inhoudswoorden	100
3.11	het slot	101
3.12	het betoog	104
3.13	het schrijven van een betoog aan de hand van documentatie	106
3.14	aanwijzingen voor het schrijven van een betoog	109
3.15	de brief	113
3.16	de briefindeling	115
3.17	de klachtenbrief	119
3.18	werkwijze bij het maken van de toets	120
3.19	opdrachten voor oefenbrieven	122
3.20	beoordelingsmodel brieven	124
4. MODULE PRESENTEREN		125
4.1	inleiding	125
4.2	aanwijzingen	125
4.3	voorbereiding	126
4.4	aandachtspunten	128
4.5	voorbeelden van stellingen	130
4.6	bepaling van het cijfer	132
5. MODULE LITERATUUR		133
5.1	inleiding	133
5.2	de literatuurlijst	134
5.3	de leesautobiografie	135
5.4	de leesverslagen	139
5.5	het leesverslag moderne literatuur	139
5.6	het balansverslag	141
5.7	literaire kunst	143
5.8	literatuur of lectuur?	143
5.9	literatuur en werkelijkheid	144
5.10	feit en fictie	146
5.11	verhaalanalyse	150
5.12	hoofdpersonen en bijfiguren	151
5.13	perspectief	152
5.14	identificatie en herkenning	153
5.15	ruimte	155
5.16	tijd	156
5.17	thematiek	158
5.18	symboliek	159
5.19	structuur en spanning	159
5.20	oefenverhaal 1	167

5.21	oefenverhaal 2	171
5.22	indeling van de literatuur op basis van inhoud en vorm	177
5.23	indeling in literaire perioden	181
5.24	de middeleeuwen (500 – 1500)	182
5.25	de zestiende en zeventiende eeuw	184
5.26	de achttiende eeuw	186
5.27	de negentiende eeuw	186
5.28	rond de eeuwwisseling	187
5.29	tussen de wereldoorlogen	188
5.30	na de Tweede Wereldoorlog	189
5.31	de moderne tijd	190
5.32	keuzelijst moderne Nederlandse literatuur	191

1. INLEIDING

Anders dan je gewend was in de afgelopen drie jaar, werken we in de Tweede Fase niet meer met een boek. Deze syllabus komt daarvoor in de plaats. Hierin worden bijna alle onderdelen van zowel taalkunde als letterkunde aangeboden. De stof in de syllabus is onderverdeeld in vier modules: Lezen, Schrijven, Presenteren en Literatuur. Het andere onderdeel dat dit jaar aan de orde komt, is Stijl, spelling & woordenschat. De stof daarvan staat niet in de syllabus. Je krijgt voor dit onderdeel een boekje in bruikleen. Naast deze syllabus en het boekje voor stijl, spelling en woordenschat ontvang je een speciale tekstbijlage, waarmee je kunt oefenen met tekstverklaren.

Schematisch ziet het programma voor Nederlands in (t)havo 4 er als volgt uit:

Taalkunde

- Lezen
 - tekstverklaren
- Schrijven
 - het (gedocumenteerde) opstel
 - de brief
- Presenteren
 - een betogende presentatie over een actueel onderwerp
- Stijl
- Spelling
- Woordenschat

Letterkunde

- Het leesdossier
- Literaire kunst
- Literatuurgeschiedenis

Voordat we je met deze 'methode Nederlands' aan het werk zetten, willen we je op de hoogte brengen van de gang van zaken bij het vak Nederlands in het vierde leerjaar. Het gaat daarbij achtereenvolgens over:

- De toetsen
- Het inleveren van gemaakt werk
- De handelingsdelen
- Het examenprogramma
- Het PTA
- De studiewijzer

1.1 DE TOETSEN

In dit jaar krijg je in elke rapportperiode 4 of 5 schriftelijke toetsen. De weging van een toetscijfer is zo veel mogelijk aangepast aan de weging die een onderdeel heeft in het examenprogramma. De weging van de verschillende onderdelen kun je in onderstaand overzicht terugvinden achter de toetsen.

(*) Behalve de schriftelijke toetsen heb je ook nog een mondelinge toets, de betogende presentatie. De presentaties worden verspreid over de eerste twee trimesters afgewerkt. Alle presentatiecijfers worden pas na de laatste presentatie in Magister ingevoerd.

Rapportperiode 1

- Een leesautobiografie (2)
- Leesvaardigheid: een CITO tekstverklaring (2)
- Stijl, spelling, woordenschat (1)
- Een brief (1)
- Een betogende presentatie*(2)

Rapportperiode 2

- Een betoog (2)
- Stijl, spelling, woordenschat (1)
- Leesvaardigheid: een CITO tekstverklaring (2)
- Een betogende presentatie* (2)

Rapportperiode 3

- Een gedocumenteerd betoog (2)
- Stijl, spelling, woordenschat (1)
- Het balansverslag (1)
- Leesvaardigheid: een havo CSE tekstverklaring (1) (tijdens de toetsweek)

1.2 HET INHALEN VAN TOETSEN

Als je een toets mist, moet je die later inhalen. Indien je voor het missen van die toets aantoonbaar een goede reden had, heeft dat geen negatieve gevolgen voor je cijfer. Je moet er daarom voor zorgen dat je altijd een brief van je ouders of verzorgers kunt laten zien, die je absentie verklaart.

Het is de bedoeling dat je een gemiste toets zo snel mogelijk inhaalt, in ieder geval in de week waarin je weer op school komt. De verantwoordelijkheid voor het regelen van een inhaalmoment ligt overigens bij jou. Tot het moment dat je die toets hebt ingehaald, staat er een 1.0 als resultaat voor die toets in Magister. Het inhalen van toetsen vindt overigens in principe plaats tijdens het achtste of het negende uur, of je nu een tussenuur hebt of niet.

Voor een gemiste presentatie geldt dat je die de eerstvolgende les houdt, als je alleen op de oorspronkelijke datum van je presentatie afwezig was. Voor langere afwezigheid in verband met ziekte geldt deze regel natuurlijk niet.

1.3 HET INLEVEREN VAN GEMAAKT WERK

De leesverslagen lever je altijd in tweevoud in. Je levert een versie van dat werk in **op papier** en je levert dat werk ook in **via itslearning.com**. Beide versies moeten op dezelfde dag ingeleverd worden.

Voor je leesverslagen en voor het leesdossier dat je aan het eind van het jaar moet inleveren, krijg je geen cijfer. Daarom wordt het overschrijden van de deadline van deze schrijfproducten bestraft met extra opdrachten.

De regel bij het overschrijden van de deadline van een leesverslag of het leesdossier is dat je de dag na het verstrijken van die deadline een vierkant rooster hebt tot het moment dat je het verslag wel (in tweevoud) hebt ingeleverd en de extra opdrachten hebt verwerkt.

We hebben overigens gekozen voor een vaste vormgeving. Al je werk moet voldoen aan de volgende kenmerken:

- Lettertype: Century Gothic
- Lettergrootte titels: 14
- Lettergrootte tussenkoppen: 11
- Lettergrootte tekst: 11
- Regelafstand: 1,5

De schrijfopdrachten die je in de loop van het jaar maakt – brieven, 1 leesautobiografie, 1 balansverslag en 2 betogen – maak je in principe in de klas. Je krijgt niet meer de gelegenheid om thuis een netversie te maken. Indien hij dat wenst, kan een docent van deze regel afwijken. In dat geval moet je het werk weer in tweevoud inleveren: op papier (samen met de kladversie) en via It's Learning. Het te laat inleveren van dit schriftelijk werk leidt tot aftrek van punten (1 punt per werkdag).

1.4 DE HANDELINGSDELEN

Twee onderdelen van het vak Nederlands zijn zogenaamde handelingsdelen, wat inhoudt dat je ze aan het eind van het schooljaar 'naar behoren' moet hebben afgerond. Als je niet aan deze voorwaarde voldoet, kun je officieel niet bevorderd worden naar de examenklas. Dat staat heel duidelijk in de overgangsnormen die door de school worden gehanteerd (zie de website van onze school: www.wolfert.nl). Die twee onderdelen zijn het leesdossier en het schrijfdossier.

Het leesdossier bestaat uit de volgende onderdelen:

- Een literatuurlijst (in tweevoud)
- De leesautobiografie
- 4 leesverslagen van moderne literaire werken
(of 3 leesverslagen van moderne literaire werken en 1 bespreking van een werk uit de middeleeuwen)
- Een balansverslag

Deze onderdelen moeten naar behoren zijn. Indien een onderdeel dat niet is, moet er net zo lang aan gewerkt worden tot het wel voldoende is. Het werk uit de middeleeuwen staat tussen haakjes, omdat dat werk vanaf vorig jaar niet meer verplicht is voor iedereen. De docent kan ervoor kiezen om het toch onderdeel te maken van het leesdossier.

Het schrijfdossier, bestaande uit de leesautobiografie, de brieven, betogen en het balansverslag, is geen map met documenten die je aan het eind van het schooljaar moet inleveren, zoals het leesdossier. Het is geen verplichting om een map aan te leggen van je schrijfoopdrachten. Je moet ze alleen een keer hebben ingeleverd, zodat ze beoordeeld kunnen worden. Als ze voldoende zijn en je hebt ze teruggekregen van je docent, is daarmee de zaak afgedaan. Bij de onvoldoende waardering van een schrijfproduct zul je dus een nieuwe versie moeten schrijven (of nieuwe versies, net zo lang tot je werk voldoende is). Je kunt op deze manier je oorspronkelijke cijfer met maximaal 0,5 punt verhogen. Het is dus niet zo dat je met een tweede versie een veel hoger cijfer kunt scoren.

1.5 BEPALINGEN M.B.T. DE HANDELINGSDELEN NEDERLANDS

ALGEMEEN

De handelingsdelen Nederlands moeten aan het eind van het jaar als 'naar behoren' worden beoordeeld. Dat betekent dat elk onderdeel van het schrijfdossier en het leesdossier uiteindelijk voldoende moet zijn. Indien dat voor een van die onderdelen niet het geval is, is overgang naar het volgende leerjaar niet mogelijk (zie onder).

HET SCHRIJFDOSIER

1. De twee zakelijke schrijfoopdrachten - de opstellen - worden op school geschreven. Voor het schrijven van een opstel worden twee lesuren beschikbaar gesteld. Er wordt dus alleen een papieren versie gemaakt.
2. Een schrijfoopdracht die niet als voldoende beoordeeld is, moet net zo lang worden herschreven tot hij voldoende is. De tweede versie mag op de computer gemaakt worden.

Nederlands Inleiding

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

3. Een herschreven versie kan een cijfer opleveren dat maximaal 0,5 hoger ligt dan het cijfer van de eerste versie.
4. Samen met de tweede versie moet ook de originele versie worden ingeleverd. De kans om het cijfer met 0,5 te verhogen, vervalt indien alleen de tweede versie wordt ingeleverd.
5. De tweede versie moet uiterlijk 7 dagen nadat de leerling het opstel heeft terugontvangen van de docent, ingeleverd worden. Indien een herschreven opstel te laat wordt ingeleverd, vervalt de mogelijkheid om een hoger cijfer te halen.
6. Een leerling die de deadline (zie 3) met meer dan 7 dagen overschrijdt, moet op een door de docent te bepalen tijdstip een extra opstel schrijven. Dat strafopstel levert geen cijfer op, maar moet wel naar behoren zijn.

HET LEESDOSSIER

Het leesdossier dat je aan het eind van het afgelopen jaar hebt ingeleverd, blijft in het beheer van je docent. Elk onderdeel dat wordt ingeleverd, wordt aan het bestaande dossier toegevoegd.

1. Het is de bedoeling dat het leesdossier een 23-rings multomap is met daarin alle onderdelen die in plastic zichtmappen zijn gestoken. Als je dossier nog niet aan deze uiterlijke kenmerken voldoet, moet je dat nog aanpassen. Deze map wordt tot en met de inlevering van het laatste onderdeel in beheer gehouden door je docent. Als je dossier compleet is, ontvang je het terug.
2. De afzonderlijke leesverslagen moeten ingeleverd worden in een plastic zichtmapje dat geschikt is voor je 23-rings multomap. Je docent voegt elk verslag na het gecontroleerd te hebben, toe aan je map.
3. Aan het begin van het schooljaar krijg je een overzicht van de deadlines voor het inleveren van je 4 boekverslagen. De literatuurlijst moet tegelijk met het vierde boekverslag worden ingeleverd (in tweevoud). Daarmee is het dossier compleet. De data worden opgenomen in het PTA en zijn dus bindend.
4. Op It's Learning worden 4 opdrachten geformuleerd, die betrekking hebben op de boekverslagen. Aan die opdrachten zijn de aan het begin van het schooljaar vastgestelde deadlines gekoppeld. Uiterlijk op die data moet je een digitale versie van je boekverslag op It's Learning inleveren. Uiteraard moet op die dagen ook de papieren versie ingeleverd worden (zie 3).

Nederlands Inleiding

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

5. De vastgestelde deadlines hebben dus betrekking op de in te leveren papieren versie **en** op de versie die op It's Learning moet worden ingeleverd. De deadline is niet gehaald als een van beide ontbreekt.
6. **LET OP!** Anders dan vorig jaar zal het inleveren van de boekverslagen centraal plaatsvinden. Voor elke leerlaag worden dezelfde deadlines vastgesteld. Op zo'n dag levert – in jullie geval – iedere H4-leerling zijn boekverslag in op een van tevoren bekendgemaakt tijdstip en in een eveneens van tevoren bekendgemaakt lokaal.
Aan het eind van die dag gaan de lijsten waarop is bijgehouden wie zijn verslag ingeleverd heeft, naar meneer Van Maaren. De sanctiemaatregelen treden daarna met onmiddellijke ingang in werking.
7. Als je een deadline niet haalt, neem je op de dag van de deadline je boek en het onvolledige verslag mee naar school en ga je daar vanaf dan elke dag na je laatste lesuur aan werken tot je het verslag af hebt.
8. Onvoldoende onderdelen moeten worden verbeterd; de verbeteringen moeten worden toegevoegd aan de hard copy. De verbeteringen hoeven niet te worden doorgevoerd op It's Learning. Voor het inleveren van herschreven werk gelden ook hier de bepalingen die gelden voor herschreven schrijfoopdrachten (zie eerder: bepaling 2 en 3). In plaats van een extra opstel moet je werken aan een extra literaire opdracht, die je van je docent krijgt.
9. De verslagen die via It's Learning worden ingeleverd, worden door een programma op plagiaat gecontroleerd.
 - a. Een verslag wordt niet geaccepteerd, indien het programma aangeeft dat het percentage van het verslag voor meer dan 25% al eens eerder is ingeleverd of ergens op het internet te vinden is.
 - b. Bij een eerste geval van plagiaat, zal de betreffende leerling in het bijzijn van zijn docent een nieuw essay moeten schrijven. Bij elk volgend geval is de leerling verplicht een ander – door de docent te kiezen - boek te lezen en te verwerken
 - c. Om het programma zijn werk te laten doen, mag alleen zelfgemaakt werk worden ingeleverd. Dat betekent in het geval van de boekverslagen dat via It's Learning alleen het essay en de bespreking van de recensies ingeleverd mogen worden. De samenvatting en de recensies zelf moeten alleen aan de papieren versie worden toegevoegd.

- d. Indien een verslag twee maal wordt ingeleverd, zal het programma uiteraard aangeven dat het percentage plagiaat 100 is. Dan is de mate waarin werk van iemand anders of van het internet is overgenomen uiteraard niet meer te controleren. Er zal dan van worden uitgegaan dat er plagiaat is gepleegd, waarna de hierboven genoemde sancties in werking treden.
10. Een docent heeft de mogelijkheid om sancties op te leggen aan leerlingen die meerdere malen over een deadline heen gaan.
- a. de zwaarte hangt af van het aantal tekortkomingen
 - b. mogelijke sancties zijn extra opdrachten en een door de docent gekozen extra boek
 - c. Elke docent heeft de mogelijkheid zelf een ander moment te kiezen waarop de sancties moeten worden afgewerkt.

Overschrijding van de deadline die in het PTA staat voor het inleveren van het leesdossier (alle onderdelen moeten dan in het bezit zijn van je docent) kan leiden tot het verspelen van een herkansing.

1.6 HET EXAMENPROGRAMMA

In (t)havo 5 rond je het vak Nederlands af met een landelijk centraal schriftelijk examen (CSE) dat tot 2014 bestond uit een tekstverklaring en een samenvatting. Met ingang van het examenjaar 2015 kent het centrale examen Nederlands havo een andere vorm dan in de jaren ervoor. De lange samenvattingsopdracht verdwijnt in het examenjaar 2015. In plaats hiervan worden teksten opgenomen met meer vragen. Zie hiervoor de module Lezen. Behalve een inhoudelijke verandering zal er ook een verandering wat betreft het niveau plaatsvinden. Kort door de bocht betekent dat dat de meeste vragen referentieniveau 3F zullen hebben. Voor het vwo-examen zal dat referentieniveau 4F zijn. In de module Lezen zal ook hier dieper op ingegaan worden.

Deze verschuiving zou kunnen betekenen dat er ook andere vormen van vragen in de examens havo van 2015 worden opgenomen dan tot nu toe in de centrale examens havo gebruikelijk waren.

Het resultaat van dit CSE bepaalde voor 50% het cijfer dat voor Nederlands op je diploma kwam te staan en dat is ook in 2015 zo. De overige 50% wordt bepaald door de cijfers die je haalt voor de – niet-landelijke – schoolexamens (SE's). Voor Nederlands heb je 3 SE's die allemaal in (t)havo 5 worden afgenomen.

Een overzicht:

- Een betogende schrijfofdracht (3)
- Een betogende presentatie(2)
- Een mondeling over je leesdossier en literatuurgeschiedenis (2)

Het cijfer dat je tussen haakjes achter elk onderdeel ziet staan, geeft de weging van de schoolexamens aan. Als het om het gewicht van SE-toetsen gaat, is dus het gedocumenteerd schrijven het belangrijkste onderdeel.

Van deze schoolexamens is alleen het mondeling **niet** herkansbaar.

1.7 HET PTA

Uiterlijk begin oktober ontvang je het PTA-boekje. Het PTA is het programma van toetsing en afsluiting. In het PTA-boekje staat voor elk vak alles vermeld, wat te maken heeft met je examendossier. Dat betekent o.a. dat je er informatie in kunt vinden over je examendossiertoetsen en je handelingsdelen. Verder staan er de gang van zaken in en het examenreglement. Van ieder vak worden er de bijzonderheden in opgenomen. Alhoewel het om iets gaat, wat nog ver van je af lijkt te liggen, heb je bij veel vakken wel degelijk al met dat examen te maken. Voor Nederlands zijn bijvoorbeeld je lees- en je schrijfdossier van belang. Die moeten aan het eind van de 4^e naar behoren zijn. Indien je wat dat betreft in gebreke blijft, kan de uiterste consequentie zijn dat je niet over gaat.

In dat PTA-boekje kan voor ieder vak opgenomen worden wat de regels zijn, bijvoorbeeld wat de gevolgen zijn voor het overschrijden van een deadline. Dat zou voor Nederlands een nogal omvangrijk stuk zijn. Vandaar dat we de bepalingen die alleen op Nederlands van toepassing zijn zo veel mogelijk in deze syllabus opnemen. Indien een bepaalde afspraak niet in deze syllabus staat, wil dat niet zeggen dat die daarmee ook niet van kracht is. Het is het recht van een docent om met een klas specifieke afspraken te maken en die hoeven niet per se in de syllabus te staan. We streven ernaar een reglement voor het vak Nederlands te maken waarin echt alle afspraken staan.

1.8 DE STUDIEWIJZER

Voor het schooljaar 2014/2015 hebben we een studiewijzer voor jullie gemaakt. Van die studiewijzer is geen versie in deze syllabus opgenomen. Aangezien de ervaring ons geleerd heeft dat zo'n studiewijzer in de loop van een schooljaar nogal eens gewijzigd moet worden, leek het ons niet verstandig om op deze plaats een gedetailleerde versie neer te zetten. Die eerste versie van die studiewijzer wordt op It's

Nederlands Inleiding

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Learning gezet en je ontvangt ook een papieren exemplaar. Wijzigingen zullen via It's Learning worden doorgegeven. In de studiewijzer kun je zien wanneer welk vakonderdeel op het programma staat.

Daarnaast zie je wanneer je een toets kunt verwachten. Ook hebben we alle informatie in het overzicht opgenomen, die ons bekend is over vakanties, vrije dagen en de activiteitenweken. Die activiteitenweken willen we overigens gebruiken om eventuele achterstanden in te lopen als dat echt nodig is.

2. MODULE LEZEN

2.1 REFERENTIELEVELS EN HET EINDEXAMENPROGRAMMA

Sinds enige tijd wordt er in het onderwijs gewerkt met referentieniveaus. Referentieniveaus zijn richtlijnen om de taal- en rekenprestaties van leerlingen te verbeteren. Ze beschrijven wat leerlingen moeten kunnen en kennen. Voor elke fase van basisschool tot aan het eind van het voortgezet onderwijs wordt in kaart gebracht aan welke taaleisen een leerling moet voldoen. Men spreekt in dit kader van fundamentele niveaus. Op het havo moet aan het eind niveau 3F bereikt zijn. Het eindexamen is afgestemd op dit referentieniveau.

Met betrekking tot het vaststellen van de verschillende referentieniveaus van de Nederlandse taal is men uitgegaan van 4 hoofdonderwerpen:

- mondelinge taalvaardigheid (gespreksvaardigheid, luistervaardigheid en spreekvaardigheid);
- leesvaardigheid (zakelijke, fictionele, narratieve en literaire teksten lezen);
- schrijfvaardigheid (creatieve en zakelijke teksten produceren);
- begrippenlijst (bijvoorbeeld klinker, zelfstandig naamwoord of spreekwoord) en taalverzorging (taal correct toepassen).

Voor het centrale schriftelijke eindexamen zijn vooral de uitgangspunten die men hanteert bij leesvaardigheid van belang. De overige onderwerpen komen met name in de schoolexamens aan bod. Voor het gedeelte tekstverklaren verandert er weinig. De tekstsoorten blijven hetzelfde en het gaat nog steeds om:

- begrijpen
 - tekstsoorten benoemen
 - de hoofdgedachte formuleren
 - tekstrelaties herkennen (oorzaak-gevolg, opsomming, etc.)
 - onderscheid maken tussen:
 - hoofd- en bijzaken
 - meningen en feiten
 - standpunt en argument
 - argument en drogredenen

- interpreteren
 - conclusies trekken
 - uit tekst of tekstgedeelte
 - over de intenties, opvattingen en gevoelens van de auteur
- evalueren
 - het tekstdoel aangeven
 - de talige middelen herkennen die de auteur gebruikt heeft om zijn tekstdoel te bereiken
 - een tekst onderverdelen in betekenisvolle eenheden
 - de functie van de onderdelen van de tekst benoemen
 - argumenten op hun aanvaardbaarheid beoordelen
 - de informatie in de tekst beoordelen op de waarde voor jezelf en voor anderen

Dat referentieniveau 3F betekent dat je teksten voorgeschoteld krijgt die relatief complex zijn en over het algemeen een hoge informatiedichtheid hebben, maar die een duidelijke opbouw hebben (vaak door het gebruik van kopjes). De teksten variëren van informatief tot betogend.

Het grote verschil ten opzichte van de afgelopen jaren zit hem in de vierde vaardigheid, **samenvatten**. Tot dit schooljaar moest een leerling een geleide samenvatting van een lange tekst op een dussdanige manier kunnen maken dat iemand die de brontekst niet kende, op basis van die samenvatting precies wist waar die brontekst over ging. Die samenvatting van de lange tekst is vervangen door de samenvatting van een aantal korte teksten of tekstgedeeltes. Zie voor meer informatie 2.17 Samenvatten (nieuwe stijl).

De veranderde opzet van de samenvattingsopdracht in het CSE Nederlands heeft ook consequenties voor de beoordeling van het taalgebruik: de aftrekregeling voor incorrecte formuleringen en onjuist taalgebruik in de samenvatting vervalt. Wat blijft, is de bepaling met betrekking tot de beoordeling van antwoorden op open vragen. Er worden geen punten afgetrokken voor spelfouten en idiomatische en grammaticale fouten, tenzij een antwoord er minder juist of fout door wordt.

In de loop van dit schooljaar zullen we ook al aandacht besteden aan deze nieuwe examenopzet van het onderdeel samenvatten. We zullen ons dan bezighouden met korte teksten waarin we op zoek gaan naar de essentie ervan.

2.2 INLEIDING BIJ DE MODULE LEZEN

In deze module besteden we aandacht aan lezen. Dat is een heel belangrijke vaardigheid, zo belangrijk, dat je bij het Centraal Schriftelijk Examen (CSE) voor Nederlands moet bewijzen, dat je deze vaardigheid beheerst.

In onze maatschappij worden we bijna constant geconfronteerd met teksten. Iemand heeft de moeite genomen om iets op papier te zetten. Hij wil de lezer wat vertellen. Helaas is het niet altijd gemakkelijk om zijn boodschap te begrijpen. Dat kan liggen aan het feit, dat we er niet altijd met ons hoofd bij zijn, als we iets lezen. Het kan ook zijn, dat de schrijver zijn boodschap niet zo duidelijk heeft verwoord.

In deze module proberen we jullie te helpen om teksten sneller te begrijpen. Daarbij komen de volgende onderdelen aan bod:

- leesstrategieën
- moeilijke woorden
- beeld en opmaak
- onderwerp en hoofdgedachte
- schrijfdoel en tekstsoort
- indeling van de tekst
- tekstrelaties/alineaverbanden
- deelonderwerpen van de kern van de tekst
- functies van alinea's
- argumentatie
- aanwijzingen voor de aanpak van teksten
- samenvatten (nieuwe stijl)

2.3 LEESSTRATEGIEËN

Je kunt een tekst op verschillende manieren lezen. Als je de hoofdzaken van een tekst te weten wilt komen, lees je een tekst globaal. Zaken in de tekst die je belangrijk lijken, lees je intensief of kritisch. Door een tekst op verschillende manieren te lezen, kom je er bijvoorbeeld achter of de tekst relevante feiten bevat. Ook kun je hoofd- en bijzaken beter van elkaar onderscheiden, wanneer je een tekst eerst globaal leest en daarna intensief en kritisch. Je leest studerend als je een samenvatting van de tekst moet maken.

In het volgende schema kun je zien wat deze manieren zijn en waar je op moet letten bij deze verschillende strategieën.

Leesstrategie	Waar moet je op letten? Wat moet je doen?
globaal lezen	<ol style="list-style-type: none">1. wie is de auteur/wat is de bron?2. ter gelegenheid waarvan is de tekst tot stand gekomen?3. bekijk de (onder)titel en tussenkopjes4. lees de eerste alinea (t.b.v. het achterhalen van tekstthema/-doel/-soort)5. lees het slot6. bepaal op basis van 1 t/m 5 het onderwerp
intensief lezen (vervolg op globaal lezen)	<ol style="list-style-type: none">7. lees het middendeel (uit welke delen bestaat de tekst?)8. wat zijn de verbanden tussen (en binnen) de delen?9. wat zijn de belangrijkste mededelingen per alinea (kernzinnen)?10. wat is de hoofdgedachte?11. bepaal de deelonderwerpen12. zijn de uitkomsten van het globaal lezen bevestigd? Of moet je die bijstellen?
kritisch lezen (vervolg op intensief lezen)	<ol style="list-style-type: none">13. zijn de gegevens betrouwbaar?14. is de redenering zuiver? (geldigheid en kracht van de argumenten)
studerend lezen	<ol style="list-style-type: none">15. maak een overzicht van de hoofdzaken van de tekst (belangrijk bij het voorbereiden van een leertoets); laat de bijzaken weg

2.4 MOEILIJKE WOORDEN

Het kan zijn, dat je in een tekst woorden tegenkomt, die je niet kent. Raak niet in paniek, wanneer je een woord niet direct begrijpt. Probeer het woord in de context te plaatsen en zo achter de betekenis te komen. Dat houdt in dat je de betekenis van een woord probeert te achterhalen door te kijken naar de zin (of de alinea of zelfs de gehele tekst) waarin dat woord staat. Je kunt ook je kennis van andere talen gebruiken of de betekenis van het woord proberen te achterhalen door 'aan andere woorden te denken'.

Een voorbeeld van dat laatste:

Een leerling had een mondeling over een door hem gemaakt werkstuk. In dit werkstuk stonden de voor hem blijkbaar moeilijke woorden 'demilitariseren' en 'denazificeren'. Helaas wist hij de betekenis van deze woorden niet uit de context te halen. Toen de docent hem vroeg naar de betekenis van het woord 'demotiveren', kon hij de betekenis van de andere twee woorden echter wel geven.

Overigens: bij het Centraal Schriftelijk Examen (CSE) voor Nederlands mag je een (eendelig) woordenboek gebruiken om woorden die je niet kent, op te zoeken.

Oefening 1

1. 'Het uitgaansgeweld neemt in de grote steden door toezicht met camera's drastisch af. Auto-inbraken en vernielingen komen in sommige steden bijna niet meer voor.'
Door welk woord kan het woord 'drastisch' vervangen worden?
 - A. flink
 - B. misschien
 - C. nauwelijks
 - D. waarschijnlijk
2. 'In Breda is het aantal auto-inbraken rond het station, sinds daar deze zomer 33 camera's zijn opgehangen, bijna tot nul gereduceerd.'
Door welk woord kan het woord 'gereduceerd' vervangen worden?
 - A. vergroot
 - B. verkleind
 - C. vermenigvuldigd
3. 'Hij heeft de deskundigen gevraagd eens te kijken of het helpt als mensen anoniem aangifte kunnen doen van iets wat niet door de beugel kan. Hij denkt dat meer mensen iets bij de politie durven aan te geven, als zij hun naam niet hoeven te noemen.'
Welke omschrijving past het beste bij het woordje 'anoniem'?
 - A. zonder de naam van de dader te noemen
 - B. zonder de telefoon te gebruiken
 - C. zonder een formulier in te vullen
 - D. zonder je eigen naam te noemen

2.5 BEELD EN OPMAAK

De presentatie van een tekst is erg belangrijk. Een tekst leest prettig wanneer het beeld (de lay-out) overzichtelijk en rustig is. Je kunt de tekst dan makkelijk lezen, doordat er bijvoorbeeld een duidelijk lettertype is gebruikt en doordat je snel ziet, waar de volgende alinea begint (inspringen, alinea-nummers). Ook het gebruik van regelnummers maakt de tekst overzichtelijk. Indien de schrijver illustraties heeft gebruikt, dan zijn deze treffend en functioneel. De titel en eventuele tussenkopjes zijn vetgedrukt of cursief. Dit alles noemen we de opmaak van een tekst. Je zou kunnen zeggen dat dit de 'uiterlijke verzorging' van een tekst is. De opmaak van een tekst is niet altijd overzichtelijk. Laat je hier echter niet door afleiden en concentreer je op de inhoud van de tekst.

Merk wel op wanneer de schrijver bijvoorbeeld woorden onderstreept, of wanneer er plaatjes opgenomen zijn in de tekst. De schrijver doet dat niet voor niets; vraag je dus af wat het doel ervan is.

Oefening 2 (zie tekst 1)

1. Wat is het voornaamste doel van deze folder van de Dierenbescherming op pagina 18?
 - A. Duidelijk maken wat deze vereniging allemaal voor dieren doet
 - B. Geld inzamelen
 - C. Leden werven
 - D. Tips geven voor een goede behandeling van dieren
2. Welke functie hebben de dierenfoto's in deze folder?
 - A. Duidelijk maken dat jonge dieren meer gevaar lopen dan oudere
 - B. Illustreer over welke dieren de folder voornamelijk gaat
 - C. Lezers ertoe verleiden om een huisdier te nemen
 - D. Sympathie bij de lezers wekken voor dieren
3. Wat is de belangrijkste functie van de foto met de handtekening van meneer Reilingh?
 - A. Aangeven naar wie lezers moeten vragen wanneer zij opbellen naar de dierenbescherming
 - B. De lezers het gevoel geven dat zij persoonlijk aangesproken worden
 - C. Duidelijk maken wie op dit moment voorzitter van de Dierenbescherming is

Oefening 3 (zie tekst 2)

Tekst en opmaak van een advertentie proberen de consument een indruk te geven van de sfeer of de stijl die bij een adverteerder past.

Met welke twee begrippen kun je de tekst en opmaak van de advertentie Groepspraktijk Van Zwol op pagina 19 het beste typeren?

- A. Geruststellend en veilig
- B. Helder en humoristisch
- C. Vriendelijk en huiselijk
- D. Zakelijk en doortastend

Tekst 1

STEUN DE DIERENBESCHERMING. DAN KUNNEN WE MEER VOOR DE DIEREN DOEN!

De Dierenbescherming kan alleen dankzij de steun van veel leden, veel voor dieren in nood doen. U helpt de dieren fantastisch als u lid van de Dierenbescherming wordt. Maar daarnaast zijn er meer manieren

waarop u kunt helpen om het dierenleed te verzachten:

- **Als u overweegt een huisdier te nemen,** haal dan een hond of kat uit het asiel. Er zijn 115 dierenasielen bij de Dierenbescherming aangesloten. Keus genoeg dus.
- **Koop vaker scharreleieren en scharrelvlees.** Of eieren en vlees van natuurvoedingswinkels. Want als consument heeft u veel macht. Als u minder eieren en vlees koopt van dieren die uit de bio-industrie komen en er daardoor meer vraag komt naar scharrelproducten, dan zullen er meer boeren overschakelen op het houden van scharreldieren. En daarnaast helpt een dagje zonder vlees natuurlijk ook heel goed.
- **Koop dierproefvrije cosmetica en verzorgingsproducten.** Via de Dierenbescherming kunt u een uitgebreide lijst van goedgekeurde merken verkrijgen.

En u helpt de dieren natuurlijk door lid te worden. Want hoe groter de Dierenbescherming, des te meer invloed we kunnen uitoefenen op de politiek en het bedrijfsleven. En hoe eerder zij betere wetten maken en maatregelen nemen, des te eerder hebben de dieren er baat bij. En dat is nog heel hard nodig!

Help daarom de Dierenbescherming. Dan helpen wij de dieren!

Voor *f* 3,30 per maand bent u al lid (als u 65-plusser bent, nog geen *f* 2,10 per maand). U kunt met bijgaande machtiging in deze folder betalen of een acceptgiro aanvragen. U hoeft geen postzegel te plakken, maar dat mag natuurlijk wel. Voor meer informatie kunt u altijd even naar onze ledenadministratie bellen: 070-3142786.

Met vriendelijke groeten,

Hinne Reilingh,
voorzitter Dierenbescherming

DIERENBESCHERMING

OP DE BRES VOOR EEN DIERWAARDIG BESTAAN

POSTBUS 85980, 2508 CR DEN HAAG TELEFOON 070 - 3142700

Tekst 2

Ben je bang voor een norske tandarts die je pijn doet? Wij verzorgen je tanden op een pijnloze, vriendelijke, schone en betaalbare manier.

Groepspraktijk Van Zwol

Czaar Nicolaasstraat 17^A,
1013 L J Amsterdam,
Tel. 020 – 82 422 55

Het bezoek aan de tandarts zal wel nooit een uitje worden. Toch weet iedereen dat voor het behoud van een gezond gebit controles en onderhoud van het gebit noodzakelijk zijn. Bij Van Zwol proberen wij het bezoek zo aangenaam mogelijk te maken en in ieder geval pijnvrij.

Onze tandartsen T. de Boer, H. Thuis en D. Standaard zijn opgeleid tot angsttandartsen, d.w.z. dat ze gespecialiseerd zijn in het behandelen van angstpatiënten, moeilijk te behandelen kinderen en gehandicapten.

Onze mondhygiëniste A. Oudolf is niet iemand die alleen maar zeurt dat u niet goed poetst, maar eentje die u goed informeert en samen met u uw gebit en tandvlees in perfecte conditie houdt.

Kinderen zijn van harte welkom in onze praktijk. Laat kinderen vanaf 2,5 jaar met u meekomen, zodat wij ze spelenderwijs vertrouwd kunnen maken met de tandheekunde.

U kunt altijd langskomen voor vrijblijvende informatie of bij acute pijnklachten. Als u een tijd niet naar de tandarts bent geweest, kunnen wij de toestand van uw gebit eens bekijken. U kunt zelf beslissen wat u gedaan wilt hebben en op welke termijn.

Oefening 4

Lees **tekstfragment 3** 'Uitwassen verminderd door camera's' en beantwoord de vraag: waarom is de eerste alinea van de tekst 3 gedrukt in vette letters.

In de eerste alinea

- A. staan de hoofdzaken
- B. staan enkele voorbeelden
- C. staat de mening van de schrijver

Tekst 3

UITWASSEN VERMINDERD DOOR CAMERA'S

(1) DEN HAAG (GPD) – Het uitgaansgeweld neemt in de grote steden door toezicht met camera's drastisch af. Auto-inbraken en vernielingen komen in sommige steden bijna niet meer voor. Het aantal vechtpartijen daalt en de drugshandel neemt af. De camera's hebben ertoe geleid, dat verdachten van schietpartijen, vernielingen en drugshandel sneller achter slot en grendel zijn verdwenen.

(2) Dat blijkt uit onderzoek naar steden en dorpen die als eerste zijn begonnen met cameratoezicht in gebieden met veel cafés en dansgelegenheden.

(3) "We hebben nu de eerste onderzoeken naar het effect van de camera's afgerond en zien dat het toezicht een groot succes is," aldus onderzoeker W. Brunekreef. "De stijging van het aantal geweldsdelicten is in de onderzochte steden licht gedaald, maar diefstal en vernieling daalden zelfs met 60 procent. Burgers voelen zich een stuk veiliger in een stad met cameratoezicht."

(4) In Bergen op Zoom komen zware geweldsdelicten in het uitgaanscentrum niet meer voor, terwijl elders in het land het aantal geweldsdelicten nog steeds toeneemt. In Breda is het aantal auto-inbraken rond het station, sinds daar deze

zomer 33 camera's zijn opgehangen, bijna tot 0 gereduceerd. Inmiddels zijn steden als Groningen en Apeldoorn ook begonnen met cameratoezicht en andere steden, zoals Den Haag, Rotterdam, Middelburg en Enschede volgen binnenkort.

(5) Toch zijn er ook deskundigen die het een slecht idee vinden het land vol te hangen met camera's. "Camera's kunnen een prima hulpmiddel zijn bij het bestrijden van de criminaliteit," aldus een van hen, "maar zonder andere maatregelen en de inzet van extra politieagenten schieten we nog maar weinig op. Ik ben bang dat met zomaar wat camera's ophangen zinloos geweld niet echt wordt uitgebannen."

(Naar een artikel verschenen in de Leeuwarder Courant, 30 oktober 1999)

2.6 ONDERWERP EN HOOFDGEDACHTE

Het onderwerp van een tekst is datgene waar de tekst over gaat. Je kunt dit onderwerp in enkele woorden weergeven. Let op: maak hier geen hele zin van. Zorg er wel voor dat je alle belangrijke zaken in je onderwerp noemt, wees dus volledig.

Het onderwerp van een tekst is bijvoorbeeld: *nachtdetentie voor jongeren in Rotterdam* en niet alleen *detentie*.

De hoofdgedachte is de (belangrijkste) uitspraak die over het onderwerp wordt gedaan. Zo'n hoofdgedachte heeft de vorm van een mededelende zin (en dus geen vragende); ze bestaat nooit uit meerdere zinnen. Let bij het bepalen van de hoofdgedachte op de titel, de inleiding en het slot van een tekst. In de kernzinnen van iedere alinea vind je bovendien de belangrijkste informatie van een alinea. Ook die kan je op weg helpen bij het vinden van de hoofdgedachte.

Soms wordt er van je gevraagd om deze hoofdgedachte zelf te formuleren in een maximum aantal woorden. Tel dan het aantal woorden en wees zorgvuldig en kernachtig in het formuleren van de hoofdgedachte. Laat voorbeelden en details dus weg. Het kan ook zijn dat je de hoofdgedachte uit de tekst moet citeren. Schrijf deze zin dan letterlijk over.

Het kan voorkomen dat een vraag naar de hoofdgedachte van een tekst de vorm van een meerkeuzevraag heeft. Let er dan op dat je:

- de kernzinnen per alinea onderstreept (je kunt er ook voor kiezen om op te schrijven wat volgens jou de belangrijkste informatie uit een alinea is: je onderstreept dan dus geen kernzin uit de alinea, maar je formuleert in dat geval je eigen kernzin per alinea).
- als antwoord het alternatief kiest dat het meest volledig is. Er dient zoveel mogelijk - relevante - informatie in de hoofdgedachte te staan.

Oefening 5

Lees **tekstfragment 4** 'Menselijke kacheltjes' en beantwoord de volgende vraag: wat is de hoofdgedachte van de tekst.

- A. Jongeren leren spelenderwijs hoe ze het beste echte vrienden kunnen kiezen.
- B. Mensen blijken zorgvuldig geselecteerde vrienden nodig te hebben, zodat ze elkaar vanuit eenzelfde gevoel tot steun kunnen zijn.
- C. Mensen maken naarmate ze ouder worden minder vaak vrienden, maar ze zijn wel beter in staat hun vrienden te kiezen.
- D. Volwassenen blijken vrienden nodig te hebben om de warmte van het ouderlijk huis te vervangen, ook al is dat niet helemaal mogelijk.

MENSELIJKE KACHELTJES

(1) 'Heb jij een nieuwe Lego-doos? Dan ben ik jouw vriendje!' Met de eerste vriendjes in ons leven gaan we niet zo mooi om. Dat beweert althans de Tilburgse onderzoeker Jan Boelhouwer: 'Voor een kind is het beste vriendje bijna altijd de jongen of het meisje met speelgoed dat je zelf niet hebt. Als weer een ander een nog mooier speeltje blijkt te hebben, is de vriendschap snel voorbij. Die snel wisselende vriendschappen wijzen erop dat een kind zich niet zo snel aan een persoon hecht. En dat vriendschap een kwestie is van geven en nemen, weet het ook nog niet.'

(2) Dit 'speelgoedprincipe', waarmee kinderen vrienden selecteren, bestaat bij velen op latere leeftijd nog. Waarom anders hebben mensen met veel geld zoveel 'vrienden'? Is de ware vriendschap, zoals de popgroep *Het Goede Doel* ooit zong, niet meer dan 'een illusie, een pakketje schroot met een dun laagje chroom'?

(3) Boelhouwer meent: 'Vriendschap bij volwassenen ziet er - gelukkig- meestal anders uit. Er zijn drie sleutelwoorden: *vertrouwen*, *humor* en *stabiliteit*. *Vertrouwen*, want we zoeken in een vriend iemand die naast ons staat in het leven. Je kunt alles aan je vrienden kwijt, je ups en je downs. Je schenkt ze bijna onbeperkt vertrouwen en krijgt dat, als het goed is, ook terug.

(4) *Humor*, want een goede vriend is vaak iemand met wie je na een woord al in lachen uitbarst. Een gedeeld gevoel voor humor bindt vrienden; het is het gemeenschappelijke wapen tegen de boze buitenwereld.

(5) *Stabiliteit*, want in een goede vriendschap, blijft het gevoel van saamhorigheid lang bestaan. Je kunt hem of haar bij wijze van spreken twee jaar niet zien en toch val je dan meteen, en met de grootste vanzelfsprekendheid, terug in diezelfde vertrouwdheid van vroeger. Bij een vriend voel je je voor lange tijd thuis. Vrienden zijn voor elkaar een soort menselijke kacheltjes. Zonder elkaars warmte zouden ze verkleumen.'

(6) Waarom sluiten we eigenlijk vriendschap en waarom hebben we vrienden zo nodig? Voor een passend antwoord op deze vragen moeten we misschien terug naar de prehistorie. 'Het hebben van vrienden verhoogde toen waarschijnlijk op de een of andere manier je overlevingskans. Met roofdieren en vijandige stammen in de buurt was het veiliger voor mensen om er in groepen op uit te trekken. Mensen hebben elkaar klaarblijkelijk nodig om te overleven. Misschien dat we daarom biologisch zijn 'geprogrammeerd' om het gezelschap van anderen zo op prijs te stellen.'

(7) Psychologen, onder wie Jan Boelhouwer, stellen dat vrienden voor volwassenen het veilige, warme nest van het ouderlijk huis vervangen. Maar die typische warmte en geborgenheid van het ouderlijk huis krijg je bij een echt goede vriend nooit helemaal terug. Er is een belangrijk verschil tussen vrienden en familie, meent Jan Boelhouwer. 'Familie legt je vaak normen op en stelt eisen. Je moet eens wat vaker langskomen, zeggen pa en ma. Tussen vrienden heb je dat niet, want die houden een

gezonde afstand. Vrienden hoeven elkaar niet de hele dag te zien. Het opvallende is, dat je juist vanwege een grotere afstand intiemer kunt praten met een goede vriend dan met een familielid. Een vriend fungeert als een soort klankbord. Hij luistert, geeft advies, en dat alles zonder de druk van wederzijdse eisen en verwachtingen.'

(8) 'Elk mens heeft iemand nodig aan wie hij of zij zich kan spiegelen. Bovendien is het handig belangrijke levensstappen met een vriend te bespreken: bij het verkering krijgen en houden, het kiezen van een studie, het zoeken naar werk. Kortom, bij elke belangrijke stap die je in het leven zet, is het nuttig en prettig een *second opinion* te krijgen. Vrienden zijn in wezen elkaars gids in het leven.'

(9) Dit maakt duidelijk waar het mechanisme van het verschijnsel sympathie toe dient. 'Je bent over het algemeen niet geneigd veel mensen in vertrouwen te nemen,' zegt Boelhouwer. 'Maar een beperkt aantal mensen kan vriend van je worden. Een eerste vereiste bij vriendschap is, dat je vanuit eenzelfde basisgevoel tegen de dingen aankijkt. Maar dan op een abstract niveau. Het hoeft niet per se zo te zijn dat vrienden hetzelfde werk doen of er exact dezelfde levensstijl op na houden.'

(10) Om erachter te komen met wie we al dan niet vrienden kunnen worden, heeft moeder natuur ons een handje geholpen. Op basis van een gevoel van sympathie - of antipathie - selecteren we mensen. Boelhouwer: 'Vanaf de puberteit beginnen we minder op elkaar speelgoed te letten en meer op zaken als gemeenschappelijke interesses en bezigheden. Het nieuwe toelatingscriterium voor vriendschap is: passen we als mens wel bij elkaar?'

(11) 'Als je met mensen in contact komt, heb je vrij snel in de gaten of iemand je bevalt. Dat eerste ontmoetingsmoment is bepalend. Beschouw het als een soort sollicitatiegesprek. Je maakt je keuze bliksemsnel aan de hand van eerste indrukken. Als iemand fout reageert, weet je direct: dat wordt nooit wat. Als de een een opmerking maakt waar de ander absoluut niet tegen kan, gaat het mis. Uit zulke kortstondige wrijvingen blijkt dat de wereldbeelden te veel van elkaar verschillen. Met andere woorden, je zult niet zoveel hebben aan elkaar als 'gids' voor het leven.'

(12) Bij elke kennismaking worden we overspoeld door een zee van indrukken. Welke signalen op mogelijke vriendschap wijzen en welke niet, daar moet je door schade en schande achter komen. Jongeren zijn volgens Boelhouwer aanvankelijk weinig kieskeurig in de keus van hun vrienden, maar later wordt dat anders. 'Hoe ouder je wordt, des te meer ervaringen je met mensen hebt en des te minder je eventjes vlug nieuwe vrienden maakt.' Naar: David de Leeuw. Hoe menselijke kacheltjes elkaar vinden

Uit: Hervormd Nederland, 10 september 1994

Oefening 6

Lees **tekstfragment 5** 'Bijverdienen brengt jeugd in ban van materialisme' en beantwoord de vraag: wat is de hoofdgedachte.

- A. Het aantal medische en opvoedkundige problemen als gevolg van het verrichten van arbeid neemt zowel onder de Deense als de Nederlandse jongeren de laatste jaren behoorlijk toe.
- B. Om de negatieve gevolgen van de jeugdarbeid te bestrijden, moet de overheid de bestaande regels strikter toepassen en zijn aanvullende maatregelen noodzakelijk.
- C. Steeds meer scholieren nemen een baantje om geld te verdienen, maar de Nederlandse maatschappij wil zoveel zakelijkheid en materialisme niet.
- D. Uit onderzoek door de overheid blijkt dat voor scholieren bijverdienen steeds belangrijker wordt en daarom wil men de regels voor kinderarbeid verruimen.

Tekst 5

BIJVERDIENEN BRENGT JEUGD IN BAN VAN MATERIALISME

(1) Een onlangs door het ministerie van Sociale Zaken uitgevoerd onderzoek levert een duidelijk beeld op van de jeugdarbeid in Nederland. Naar aanleiding van dit onderzoek verscheen het rapport 'van echt werk ga je zweten'. Een opvallende bevinding is de volgende: zo'n 63 procent van de scholieren van dertien tot en met zeventien jaar heeft het laatste jaar formele arbeid verricht. Dat wil zeggen: georganiseerde arbeid. Dus niet: auto's wassen of oppassen, maar: kranten en folders bezorgen, en werken in de detailhandel, horeca of land- en tuinbouw.

(2) De jongeren vatten hun werk erg serieus op. Ze ervaren hun baantje als meedoen aan het 'echte' leven. Wel blijkt dat velen de vermoeidheid als negatief bijverschijnsel zien. Een kwart van de ondervraagden geeft aan wel eens lichamelijke klachten te hebben. Andere medische aspecten van jeugdarbeid zijn niet onderzocht, ook opvoedkundige niet.

(3) Uit een vergelijkbaar onderzoek dat in Denemarken is gehouden, blijkt dat de medische gevolgen niet onderschat mogen worden: 48 procent van de werkende jongeren klaagt over rugpijn, 13 procent heeft last van hoofdpijn en duizeligheid; elf procent geeft aan eczeem te hebben. Veelal leggen de jongeren zelf de oorzaak van deze klachten bij het werk. Het zijn cijfers die niet te verwaarlozen zijn. Omdat de Deense vormen van jeugdarbeid niet veel afwijken van de Nederlandse, mogen de cijfers gerust als een indicatie voor de situatie in ons eigen land worden gezien.

(4) Er bestaat dan ook alle reden om voorzichtig om te gaan met jeugdarbeid. Toch neemt het verschijnsel toe. De consumptiedrang van jongeren en de status van het werk doen eigenlijk nauwelijks meer onder voor de tendensen op dit gebied bij de volwassenen. Het materialisme staat voorop en wordt voortdurend gestimuleerd door de reclame. Zonder merkkleding telt een kind nauwelijks mee. Bij volwassenen zie je iets dergelijks op het gebied van auto's.

(5) Een levensvervulling waarin het werk de belangrijkste plaats inneemt, zien we in de hele maatschappij terug. De verzakelijking neemt toe. De vraag is echter of we met z'n allen in Nederland wel een maatschappij willen, die gekenmerkt wordt door zakelijkheid en materialisme.

(6) Al enkele jaren wordt er gewerkt aan nieuwe wetgeving betreffende kinderarbeid. Daarbij denkt het ministerie van Sociale Zaken, na een advies van de Raad voor het Jeugdbeleid, aan een verruiming van de regels. De minister heeft een voorstel op tafel gelegd voor een nieuwe arbeidstijdenwet, waarin lichte en incidentele arbeid voor dertien- tot vijftienjarigen mogelijk wordt gemaakt. Het voorstel is in de vakantie maximaal 4 weken arbeid toe te staan, in de schoolperiode maximaal twaalf uur per week en op schooldagen maximaal twee uur per dag. Avond- en nachtdiensten blijven verboden.

(7) Aan het begrip 'lichte arbeid' wordt echter geen enkele invulling gegeven. De gedachte is waarschijnlijk dat de jongeren zelf hun grenzen wel kunnen trekken. Maar dit op zich sympathieke uitgangspunt wordt hier helaas op de verkeerde manier gebruikt. Het is en blijft een taak van de overheid jongeren te beschermen tegen misbruik. Vanuit die gedachte werd kinderarbeid tenslotte in Nederland al een eeuw geleden wettelijk verboden. Het is niet goed dat we die in een moderne vorm, waarbij kinderen onder invloed van maatschappelijke ontwikkelingen zelf de eerste stap zetten, door een achterdeur weer binnenhalen.

(8) De huidige wetgeving inzake de arbeidstijden voor jongeren is toereikend. Maar er is wat mis met de controle op die tijden. Ook al is het moeilijk, controle blijft noodzakelijk. Als maar weinigen zich houden aan de maximumsnelheid, dan pas je niet de maximumsnelheid aan, maar maak je meer middelen vrij om de controle te intensiveren. Daarnaast is het nodig een betere voorlichting te geven aan jongeren en hun ouders. Men is te weinig bekend met de bestaande wettelijke regels.

(9) Om de misstanden in de jeugdarbeid daadwerkelijk te bestrijden moet de politiek zich meer verdiepen in de feitelijke arbeidsomstandigheden van de jongeren. Het alleen wijzigen van een definitie is geen oplossing voor het probleem en getuigt niet van veel visie.

Naar: Marian van Teeffelen. Uit: de Volkskrant, 28 november 1991

Oefening 7

Lees **tekstfragment 6** 'Naar links schaatsen onnatuurlijk?' en beantwoord de vraag: wat is de hoofdgedachte van de tekst.

- A. Door veel vergelijkend onderzoek is vast komen te staan dat linkshandigen ten opzichte van rechtshandigen in het voordeel kunnen zijn.
- B. Ondanks het feit dat over linkshandigheid nog lang niet alles bekend is, kunnen al wel veel verkeerde opvattingen over dit verschijnsel uit de wereld worden geholpen.
- C. Ondanks veel wetenschappelijk onderzoek is nog steeds niet aangetoond dat linkshandigheid erfelijk is of ontstaat op het moment van geboorte.
- D. Uit onderzoek blijkt dat linkshandigheid een typisch menselijke eigenschap is, die al vanaf de prehistorie verbonden is met negatieve opvattingen.

Tekst 6

NAAR LINKS SCHAATSEN ONNATUURLIJK?

(1) 'Poeh keek naar zijn beide pootjes. Hij wist dat een ervan de rechter was, en hij wist ook dat als je had uitgemaakt welke de rechter was, de andere de linker moest zijn. Hij kon zich alleen nooit herinneren waar je moest beginnen.'

(2) Arme Poeh....Ouders van jonge kinderen kennen het probleem. De linkerhand lijkt verwarrend veel op de rechter en hoe aandachtig je ook in je handen tuurt, een aanwijzing voor wat links en wat rechts is, zul je er niet vinden. Als kinderen aan het verkeer gaan deelnemen, moeten ze leren dat ze, fietsend aan de binnenkant, bij het commando 'rechtsaf!' niet het stuur naar links moeten draaien. Jonge kinderen lossen het probleem vaak op door even te doen alsof ze schrijven. Helaas, beer Winnie the Poeh was de schrijfkunst niet machtig.

(3) 'Links' en 'rechts' spelen een merkwaardige rol in de menselijke geest. Wij nemen beweging van rechts naar links als iets vanzelfsprekend waar, maar op de schaatsbaan bijvoorbeeld voelt het van rechts naar links schaatsen meestal aan als iets tegennatuurlijks. Daarom wordt er bij wedstrijden altijd tegen de klok in geschaatst. Zelfs op niet-officiële banen, zoals op een bevroren vijver, ontstaat in de schaatsende massa spontaan een linksomdraaiende beweging.

(4) Het simpele feit dat we een linkerhand en een rechterhand hebben en dat die twee symmetrisch zijn, is het middelpunt van een heel web van raadsels. Waarom doen deze twee identieke lichaamsdelen niet hetzelfde, zoals onze twee nieren en twee longen? Waarom heeft nagenoeg

iedereen een voorkeurshand? Waarom is die voorkeurshand negen van de tien keer de rechter? En vooral: waarom vinden door alle tijden en culturen heen mensen de rechterhand de 'goede' hand?

(5) Analyses van prehistorische tekeningen tonen aan dat al in de oertijd de mens werd afgebeeld als rechtshandig wezen. Die rechtshandigheid is een typisch menselijke eigenschap. Chimpansees en gorilla's hebben ook wel een soort handvoorkeur, maar die heeft even vaak betrekking op de linkerpoot als op de rechter. De afwezigheid van een overheersende rechtshandigheid bij deze dieren doet vermoeden dat rechtshandigheid en spraak, die andere typisch menselijke eigenschap, met elkaar te maken zouden kunnen hebben. Onderzoek heeft aangetoond dat dat inderdaad zo is. Om te kunnen spreken moet de mens een aantal zeer verfijnde spierbewegingen uitvoeren. Het spreken en het gebruik van de rechterhand blijken allebei in de linker hersenhelft 'gestuurd' te worden.

(6) In zijn studie over links- en rechtshandigheid wijst onderzoeker Rik Smits op de negatieve en discriminerende opvattingen over linkshandigheid in de loop der eeuwen. Hij geeft als voorbeeld de wiskundige en filosoof Pythagoras, die het begrip 'links' plaatste in het rijtje *krom – duister – slecht*. Links werd vroeger vaak verbonden met ongeluk en duistere, verboden zaken.

(7) Smits onderzocht verder de praktische en maatschappelijke problemen van linkshandigen. Hij bestudeerde onder andere de problemen van linkshandige schutters in het leger, die de rechts uitgespuwde patroonhulzen voor hun lichaam langs zien vliegen. Hij onderzocht het weergeven van beweging in stripverhalen, het verloop van de diagonale lijn op schilderijen, de schrijfrichting en nog een hele reeks andere feiten, weetjes en observaties die met links- en rechtshandigheid te maken hebben.

(8) Er is, ook door anderen, zo langzamerhand heel wat onderzoek gedaan naar de achtergronden van linkshandigheid. Een probleem is wel, dat de uitkomsten zich nog niet laten samenvoegen tot een duidelijk patroon. Er is sprake van een verzameling feiten, maar een samenhangende theorie ontbreekt helaas.

(9) Zo is nog helemaal niet duidelijk welke rol de erfelijkheid bij linkshandigheid speelt. Aan de ene kant kan worden aangetoond dat ouders die zelf linkshandig zijn, een grotere kans hebben op het krijgen van linkshandige kinderen. Aan de andere kant toont onderzoek bij eenige tweelingen aan dat de erfelijke invloed op links- of rechtshandigheid te verwaarlozen is.

(10) Kan linkshandigheid misschien ontstaan doordat er iets misgaat op het moment van de geboorte? In een onlangs verschenen studie van de psycholoog Stanley Coren, getiteld *The Left-handed Syndrome*, is nogal wat materiaal verzameld, dat erop wijst dat de oorsprong van linkshandigheid daarmee te maken heeft. Beschadigingen voor, tijdens of kort na de geboorte, een laag

geboortegewicht, vroeggeboorte en een moeizame bevalling zouden de handvoorkeur kunnen wijzigen. Een kind dat was voorbestemd rechtshandig te worden, zou dan linkshandig worden en andersom.

(11) Smits heeft weinig op met deze theorie. Het argument waarmee hij de theorie van Coren bestrijdt, is dat die risicofactoren veel te zeldzaam zijn om tien procent linkshandigen te kunnen verklaren. Bovendien valt aan de meerderheid van linkshandigen geen spoor van (vroegere) beschadiging te ontdekken.

(12) Linkshandigheid heeft zo haar eigen voordelen. Bekend is dat onder architecten en wiskundigen gemiddeld meer linkshandigen worden aangetroffen dan bij andere beroepen. Studenten in de bouwkunde met een voorkeur voor de linkerhand blijken het tijdens hun opleiding beter te doen dan hun rechtshandige collega's. Hier is linkshandigheid vermoedelijk een teken van een redelijk goed functionerende rechter hersenhelft, die vooral 'getraind' is in de waarneming en ruimtelijke verhoudingen. Zo bezien is het niet vreemd dat vakken als architectuur en wiskunde aantrekkingskracht uitoefenen op linkshandige personen.

(13) Uit de studie van Smits valt af te leiden dat de vele vooroordelen over het verschijnsel linkshandigheid weinig grond hebben. Daarmee is de balans over de vorderingen van het wetenschappelijk onderzoek naar linkshandigheid voorlopig wel opgemaakt.

Naar: Douwe Draaisma (de Volkskrant, juli 1992). Naar links schaatsen is onnatuurlijk, en Harald Merkelbach samen met Peter Muris (Psychologie, juli 1992), Linkshandigen zijn alleen maar links handig.

Oefening 8

Lees **tekstfragment 7**, van Maarten Evenblij, en formuleer in eigen woorden wat de hoofdgedachte is van de alinea's 1 t/m 3. Gebruik maximaal 20 woorden.

Tekst 7

(1) Tom was een beroemde patiënt. In de jaren veertig genoot hij bij internisten enige faam, omdat hij een bijzondere maagopening, een fistel, had. Daardoor was een stukje van zijn maagslijmvlies vanaf de buitenkant zichtbaar. Dat maakte hem een dankbaar object voor onderzoek naar de werking van medicijnen op de maag. Maagstimulerende middelen bleken het maagslijmvlies rood te kleuren en zo te prikkelen dat het maagzuur er als het ware uitspoot. Andere stoffen hadden juist een tegengesteld effect. Maar het meest intrigerende aan de proefjes met Tom was dat zijn maag niet altijd deed wat ervan verwacht werd. Soms kreeg Tom een pilletje dat zijn maag tot rust moest brengen en dan bleek het maagslijmvlies juist geweldig op te spelen. Ook het tegenovergestelde gebeurde.

(2) Opvallend was de grote invloed van wat Tom *dacht* dat er zou gebeuren. Veronderstelde hij dat het medicijn dat hij kreeg, z'n maagzuur zou verminderen, dan bleek dat inderdaad te kunnen gebeuren, ook al kreeg hij een niet-werkzame pil toegediend, of zelfs een middel dat juist de zuurproductie van het maagslijmvlies bevordert. Objectieve waarneming van Toms maagslijmvlies bevestigde dat Tom niet louter *dacht* dat het brandend maagzuur verminderde, maar dat dat ook werkelijk het geval was.

(3) Deze proeven zijn wellicht de eerste medische experimenten rond de zogenoemde placebo-behandeling. Dat is een behandeling met een middel dat geen werkzaam element bevat, maar wel een waarneembare uitwerking heeft. Er bleek immers dat er niet louter een psychisch effect is, maar dat er ook een duidelijke fysiologische werking uitgaat van zo'n behandeling.

Naar: Maarten Evenblij, havo-examen 1995-II

Oefening 9

Lees **tekstfragment 8**, van Gerrit Breeuwsma, en formuleer in eigen woorden wat de hoofdgedachte is van de alinea's 1 en 2. Gebruik maximaal 20 woorden.

Tekst 8

(1) Enige tijd geleden werden in Nederland twee ontsnapte kangoeroes doodgereden. In beide gevallen reed de automobilist door. Ik kan me dat wel indenken. Stel, iemand komt van kantoor en is op weg naar huis. Zijn gedachten zijn half bij zijn werk en half bij het avondeten. Plotseling, net voor een scherpe bocht, springt een kangoeroe uit het struikgewas. De man probeert het dier te ontwijken, maar is er niet zeker van of hij daarin is geslaagd. Gelukkig weet hij zijn auto goed de bocht door te manoeuvreren. Dan pas dringt het tot hem door: een kangoeroe!! Hij stelt zich de reactie van zijn vrouw voor ('Sorry schat, dat ik wat laat ben. Ik had een frontale botsing met een kangoeroe.' 'Ja, ja, zeker weer met je collega's wezen drinken.'). Hij besluit dat hij het zich verbeeld moet hebben en rijdt door. Het realiteitsbesef van volwassenen kent immers vrij strikte grenzen voor wat als mogelijk of waarschijnlijk beschouwd kan worden. Als een gedachte, waarneming of gebeurtenis te veel afwijkt van het gangbare, wordt die ontkend of gezien als fantasie, hallucinatie of grap.

(2) Bij kinderen ligt dat anders. We hoeven maar te denken aan de verhalen in kinderboeken en we zien meteen dat daarin geen scherpe grens tussen werkelijkheid en fantasie wordt getrokken. Kinderboeken worden bevolkt door de meest vreemde wezens en voorwerpen: van vliegende olifantjes tot sprekende koektrommeltjes. Dus waarom geen kangoeroe op de straatweg? De kinderpsychologe Selma Fraiberg meent dat kinderen de eerste vijf à zes jaar in een 'magische wereld' leven. Zij geloven dat gedachten, uitspraken en handelingen veranderingen in de werkelijkheid kunnen bewerkstelligen. Ook kennen zij menselijke eigenschappen toe aan dieren en dingen en maken ze geen duidelijke scheiding tussen natuurlijke en bovennatuurlijke verschijnselen.

Naar: Gerrit Breeuwsma, havo-examen 1992-II

Oefening 10

Lees **tekstfragment 9**, van Jos van der Lans, en beantwoord de vraag en maak de opdrachten.

1. In het tekstgedeelte wordt gesproken over het werk bij de krant, de politie en de Riagg. Moet je deze instellingen noemen als gevraagd wordt naar de hoofdgedachte van het fragment?
2. Motiveer je antwoord.
3. Citeer uit de alinea's 1 t/m 3 de zin die de hoofdgedachte van dat tekstgedeelte het beste weergeeft.

Tekst 9

(1) De hoofdredacteur van de Volkskrant beklagde zich onlangs over het feit dat er op zijn redactie nagenoeg geen redacteur meer te vinden was, die het oude ambacht van het schrijven van een nieuwsbericht onder de knie had. De animo onder journalisten om zich op straat te begeven voor een simpel nieuwsbericht is de laatste jaren sterk geslonken. Wat vroeger werd gezien als het toppunt van vakmanschap - een nieuwsbericht van pakweg vijf alinea's waar alles in stond - is tegenwoordig voor een doorsneejournalist al gauw een minderwaardige vorm van routinewerk. Een beetje journalist wil tegenwoordig Het Grote Verhaal schrijven en onderduiken in een Specialisme. Dat levert hem aanzien op van het publiek en een afgeschermd en gerespecteerd plekje op de redactie.

(2) Menig hoofdcommissaris van politie, menig directeur van een Riagg en menig ander leidinggevende in onze verzorgingsstaat zou eenzelfde klaagzang kunnen aanheffen. Hoe de baas ook aan de organisatie trekt, de diender wil nog maar met moeite de straat op en ook de hulpverlener komt de deur niet meer uit en verschanst zich bij voorkeur in zijn spreekkamer. Het werk dat ooit aan de basis van dienstverlenende publieksorganisaties heeft gestaan, wordt steeds meer als vuil werk beschouwd.

(3) Jarenlang is dit probleem ternauwernood en slechts 'in eigen kring' erkend. In het beste geval werd het gezien als een financieel probleem, als een tekort aan middelen om nieuwe 'jongste bedienden' aan te stellen die dit werk ter hand konden nemen. Er was immers genoeg te doen; voor elk nieuw specialisme was in de almaar uitdijende dienstverleningssector wel een gat in de subsidiemarkt te vinden. De politie bleef groeien en moest zich ook met preventie, randgroepjongerenwerk en andere zaken bezighouden; de hulpverleners bekwaamden zich in incestproblematiek of suicideproblemen. Als een spons zogen zorg- en dienstverlenende professionele organisaties nieuwe taken en problemen op, waarbij als wet gold dat elk nieuw specialisme meer status verleende dan het oorspronkelijke handwerk.

Naar: Jos van der Lans, havo-examen 1996-I

Oefening 11

Lees **tekstfragment 10** 'Onzin op stellen: mensenrechten als wereldreligie' en maak de volgende opdrachten.

1. Zeg met eigen woorden wat de hoofdgedachte is van alinea 1. Gebruik maximaal 20 woorden.
2. Zeg met eigen woorden wat de hoofdgedachte is van alinea 2. Gebruik maximaal 20 woorden.

Tekst 10

ONZIN OP STELTEN: MENSENRECHTEN ALS WERELDRELIGIE

(1) Een rationele discussie met propagandisten van de mensenrechten is onmogelijk. De taal van de mensenrechten is een taal van protest en verontwaardiging. Het is een retoriek van vervloeking. Het is 'n taal van getuigenissen. Getuigenissen vragen niet om tegenspraak maar om medeleven. Maar die getuigenissen vertonen gebreken. De verklaringen van Europese politici als de VN-rapporteur voor Irak, Max van der Stoep, en de VN-rapporteur voor het voormalige Joegoslavië, Tadeusz Mazowiecki, bestaan uit een vrij willekeurig samenraapsel van de meest toegankelijke informatie en de meest voor de hand liggende standpunten over gruwelijkheden in de wereld die op het moment het meest in de publiciteit zijn. Het is hen er dan ook niet om te doen aan de gruwelijkheden bekendheid te geven, maar om regeringen aan te klagen.

(2) In dit artikel staat niet de oprechtheid ter discussie waarmee mensenrechtenactivisten hun verontwaardiging over speciale gevallen van mensenrechtenschendingen tot uiting brengen. Daarover hoeft in het merendeel van de gevallen immers geen twijfel te bestaan. Het gaat hier uitsluitend om de kwaliteit van die verontwaardiging. En daarmee is het vaak even bedroevend gesteld als met de kwaliteit van de acties voor hongerende volken. Het beste wat daarover te zeggen valt, is dat slechte hulp en vrijblijvende verontwaardiging beter is dan helemaal geen hulp en berustend cynisme. Kritiek op de mensenrechtenbeweging is tot nu toe achterwege gebleven omdat het begrip mensenrechten in de eerste plaats - en terecht - associaties oproept met buitengewoon nobele gevoelens en nastrevenswaardige zaken, zoals het uitbannen van martelpraktijken en de strijd tegen politieke onderdrukking. Maar juist nobele zaken zijn niet geholpen met mistige retoriek en een slonzige filosofie.

Naar: Michel Korzec, vwo-examen 1995-I

Oefening 12

Lees **tekstfragment 11** 'Journalistiek in een Hollands landschap – het taboe op de waarheid' naar: Geert Mak, vwo-examen 1996-I en formuleer in eigen woorden de hoofdgedachte van dit tekstgedeelte. Gebruik maximaal 25 woorden.

Tekst 11

JOURNALISTIEK IN EEN HOLLANDS LANDSCHAP - HET TABOE OP DE WAARHEID

(1) Het is 1933. In de Straat Sunda stoomt de kruiser *HM Zeven Provinciën*. Aan boord is een opstand aan de gang. Onder de inlandse bemanning heerst grote onvrede over een net afgekondigde soldijverlaging, de derde in nog geen twee jaar tijd. Het lijkt een beperkte protestactie. De officieren zijn in hun hutten opgesloten en er wordt wat met pistolen gezwaaid, maar verder gaat alles gewoon zijn gang, zo heeft de bemanning getelegrafeerd. Bij het aanbreken van de tiende februari krijgt zij een eskader in zicht, bestaande uit de kruiser Java, twee jagers en een mijnenveger. Ook zijn er vliegtuigen te zien, hoog in de lucht. In de seinkamer komt een telegram binnen: als binnen tien minuten geen witte vlag gehesen wordt, zal geweld worden gebruikt. De opstandelingen seinen terug: "Wensen niet gehinderd te worden." Korte tijd later valt de bom. Een ontzettende ravage wordt aangericht. Er vallen tweeëntwintig doden en eenentwintig gewonden en het schip geeft zich onmiddellijk over.

(2) De regering Colijn zag in het gebeuren aanleiding tot een reeks van maatregelen op het terrein van 'orde en gezag'. Voor de communisten en de sociaaldemocraten waren, aan de andere kant, de muiters van de *Zeven Provinciën* weinig anders dan politiek bevlogen helden. Pas vele jaren later konden historici ongeveer reconstrueren wat er werkelijk gebeurd was. Toen doken zij een getuigenis op waaruit bleek dat de *Zeven Provinciën* absoluut niet was voorbereid op welk gevecht dan ook. Toen ook werd duidelijk dat de zogenaamd 'heldhaftige' bom bedoeld was als waarschuwing, en per ongeluk op het schip terecht was gekomen. Het was allemaal even naïef, klein en klungelig, die werkelijkheid, maar heel Nederland, van rechts tot links wilde daar niets van horen. En het enige boek van een echte ooggetuige, die de muiterij tot in alle ontluisterende details beschreef, bleef tot 1978 ongepubliceerd. Tot jaren na de Tweede Wereldoorlog durfde geen normale Nederlandse uitgever er zijn vingers aan te branden.

(3) Zo is het ook gegaan met de wonden uit de periode 1940-1950, met onze passieve schuld aan de Holocaust, en met de nutteloze koloniale oorlog die we daarna voerden tegen het jonge Indonesië. Nederland stopt onwelkome zaken in de doofpot.

Naar: lezing Geert Mak, 1995

Oefening 13

Lees **tekstfragment 12** 'De cultuur van de voortgang' en maak de volgende opdrachten.

1. Citeer de zin waarin de schrijver zijn onderwerp aankondigt.
2. Formuleer in één zin welke gedachte over het onderwerp alinea 1 bevat. Gebruik maximaal 30 woorden.
3. Zeg in eigen woorden wat de hoofdgedachte is van alinea 2. Gebruik maximaal 25 woorden.
4. Zeg in eigen woorden wat de hoofdgedachte is van alinea 3. Gebruik maximaal 35 woorden.

Tekst 12

DE CULTUUR VAN DE VOORTGANG

(1) Voortgang van de cultuur, niet vooruitgang is het onderwerp waarover ik uitgenodigd ben te schrijven. Het ontbreken van slechts twee letters maakt niettemin een wereld van verschil uit en het is over dit verschil dat ik wil nadenken. We weten dat de negentiende eeuw de tijd is geweest van de Verlichting, het vertrouwen in de vooruitgang: vooruitgang in maatschappij en geschiedenis, in techniek en economie, in wetenschap en rationaliteit. In dit vooruitgangsgeloof manifesteerde zich bij uitstek de geest van de moderne tijd en beschaving: een tijd en cultuur te zijn die streeft naar de vrije zelfverwerkelijking van de mens op aarde door de beheersing van de natuur en de maakbaarheid van de maatschappij. In een cultuur die haar geloof in een christelijk heil had verloren, fungeerde de hoop op aardse vooruitgang als een nieuwe mythe, de mythe van de moderniteit.

(2) Maar de twintigste eeuw blijkt de eeuw te zijn geworden van een steeds grondiger twijfel aan deze mythe. Ondanks de verworvenheden hebben in deze eeuw immers diverse schokkende gebeurtenissen plaatsgevonden: barbaarsheden als nazisme en stalinisme, de twee wereldoorlogen, de dekolonisatie die Europa van zijn hegemonie in de wereld beroofde. Ten gevolge van dit alles en van alle ontwikkelingen in wetenschappen en filosofie hebben zich geleidelijk vormen van nihilisme, relativisme en scepticisme in ons bewustzijn genesteld.

(3) Toch heeft de gerezen twijfel niet verhinderd dat de Europese cultuur is voortgegaan op de weg die ze met de moderne tijd is ingeslagen. De ontwikkeling van met name techniek, economie en rationaliteit is niet gestagneerd, maar heeft zich - versneld - doorgezet. Zo is er inmiddels een maatschappij ontstaan met een hoge materiële welvaart, waarin productie en consumptie, economisch rendement en technologische vernieuwing centraal staan. Het is een cultuur waarin het beginsel van beweging de drijvende kracht is. Begrippen als beweging, verandering, vernieuwing, ontwikkeling en groei bezitten voor ons een sterk positieve lading en zijn in staat veel mensen te mobiliseren.

Naar: Ton Lemaire, vwo-examen 1995-II

2.7 SCHRIJFDOEL EN TEKSTSOORT

SCHRIJFDOELEN

Een schrijver heeft altijd een bedoeling met zijn (zakelijke) tekst. Deze schrijfdoelen van de schrijver kunnen zijn:

informereren	Informereren: een opsomming van feiten Uiteenzetten: informatie en uitleg
beschouwen	De lezer aan het denken zetten
overtuigen	Betogen: de lezer overtuigen van zijn mening; een beroep doen op het verstand van de ontvanger; een pleidooi houden
activeren	De lezer aansporen tot handelen; een beroep doen op het gevoel van de ontvanger (bijvoorbeeld in reclameteksten)
amuseren	Vermaken (in zakelijke teksten is het amuserende aspect vaak meer middel dan doel: de schrijver probeert zijn doel - informeren, beschouwen, overtuigen of activeren - op een voor de lezer amusante wijze te bereiken (bijvoorbeeld door het gebruik van ironie)

Combinaties van twee of meer schrijfdoelen kunnen ook voorkomen. Bij het beantwoorden van de vraag naar het schrijfdoel noem je dan het hoofddoel. Hoewel de tekst van een reclame bijvoorbeeld natuurlijk overtuigend moet overkomen, is het toch echt in de eerste plaats de bedoeling dat je het product koopt (activeren).

Oefening 14

Lees nogmaals **tekstfragment 3** 'Uitwassen verminderd door camera's' en beantwoord de vraag: wat is het belangrijkste doel van de schrijver met de tekst.

- A. de burgers laten nadenken over de nadelen van bepaalde maatregelen.
- B. gemeenten oproepen in het stadscentrum camera's te plaatsen.
- C. informatie geven over de effecten van het cameratoezicht.
- D. waarschuwen tegen zinloos geweld in grotere steden.

Oefening 15

Lees nogmaals **tekstfragment 5** 'Bijverdienen brengt jeugd in ban van materialisme' en beantwoord de vraag.

De schrijfster kan met deze tekst verschillende doelen voor ogen hebben, onder andere:

1. informatie verstrekken.
2. aansporen iets te ondernemen.
3. overtuigen van een eigen mening.

Welke doelen heeft de schrijfster van deze tekst?

- A. 1 en 2
- B. 1 en 3
- C. 2 en 3
- D. 1, 2 en 3

Oefening 16

Lees **tekstfragment 13**, van Theo Ruyter, en beantwoord de volgende vragen.

1. Wat is het belangrijkste schrijfdoel van dit tekstgedeelte?
2. Motiveer je antwoord met behulp van gegevens uit de tekst.

Tekst 13

(1) Als er in onze samenleving een kracht bestaat die een perspectief zou kunnen bieden, dan is het de milieubeweging. Die varieert van de aloude beschermers van natuurmonumenten en pleitbezorgers van uitstervende diersoorten in den vreemde tot de hedendaagse schoorstenenklimmers en aanklagers van genetische manipulatie in de bio-industrie. Dit is een politieke pressiegroep waarvan het potentieel nog nooit volledig benut is. Lange tijd is ze intern verdeeld geweest, maar de laatste tijd zijn verscheidene organisaties naar elkaar toegegroeid en is een overeenstemming op hoofdpunten ontstaan. Deze zou het uitgangspunt kunnen zijn voor een gezamenlijke campagne ten gunste van een waarachtig milieubeleid.

(2) Dan zou de milieubeweging zich wel in de politieke arena moeten storten in plaats van op veilige afstand haar eigen gelijk te blijven opeisen en de afweging van allerlei tegenstrijdige belangen aan anderen over te laten. In ieder geval hoeft de milieubeweging niet al te bang te zijn dat ze het met lobbyactiviteiten in de politiek verbruit bij haar achterban. Niet alleen komt het milieu al geruime tijd bij allerlei opiniepeilingen uit de bus als een van de weinige dingen waar mensen zich nog zorgen over maken, ook wordt langzamerhand duidelijk dat men van de regering een veel doortastender optreden verwacht dan de op de individuele burgerconsument gerichte aanpak die het ministerie van VROM nu hanteert.

(3) Uit de milieubeweging zouden aanzetten moeten komen voor een nieuw, samenhangend regeringsbeleid. Zo zou werkgelegenheidsbeleid bijvoorbeeld gekoppeld moeten worden aan herstel en behoud van het milieu. Samenhangend beleid betekent ook een koppeling van milieu aan

inkomensbeleid, waardoor de kwaliteit van het bestaan voorrang krijgt boven een verhoging van de koopkracht. Op internationaal vlak zou een dergelijk beleid gericht moeten zijn op een herverdeling van de aanspraken die de naties redelijkerwijs op het milieu kunnen maken, opdat er uiteindelijk een toekomstperspectief ontstaat voor de bevolking in ontwikkelingslanden.

Naar: Theo Ruyter, havo-examen 1995-I

Oefening 17

Lees **tekstfragment 14** 'De cultuur van afzijdigheid' (het slot) en beantwoord de vraag: wat is het schrijfdoel van dit tekstgedeelte.

Tekst 14

(20) Wat deze initiatieven gemeen hebben, is dat ze resultaatgericht zijn en de verstarring in concrete situaties doorbreken. Dat vraagt om professionals die niet alleen vanachter een bureau hun werk verzetten, maar vooral ook buiten, die zich thuis voelen in de rauwe werkelijkheid van het leven van alledag, die kunnen organiseren en enthousiasmeren. Dat vraagt om professionals die in staat zijn vastgelopen individuen vlot te trekken en perspectieven te bieden.

(21) Wat, met andere woorden, nodig is, is een nieuwe architectuur van het sociale. Architecten moeten op een creatieve manier materiaal en opvattingen combineren in een ontwerp van een gebouw dat past binnen de eisen van de tijd en dat toch elke keer anders is. Zo moeten ook de hedendaagse sociale professionals (en dat moet zeer ruim worden opgevat: dienstverleners van allerlei instanties, welzijnswerkers, politieagenten, maar ook politici) behoeften van mensen op elkaar afstemmen om de sociale structuur van onze maatschappij te kunnen bouwen en te onderhouden.

(22) Juist van politici mag een offensief tegen de cultuur van afzijdigheid worden verwacht. Dat vraagt om een vernieuwende vorm van besturen. Zo'n offensief vraagt om politici die in een open debat treden op de werkvloer van de samenleving. En daarmee bedoel ik iets wezenlijk anders dan het obligate 'de wijken in', dat na verkiezingsnederlagen steevast uit de monden van politici opklinkt.

Naar: Jos van der Lans, vwo-examen 1998-I

TEKSTSOORTEN

Er zijn drie belangrijke tekstsoorten: de uiteenzetting, de beschouwing en het betoog

De **uiteenzetting** behoort tot teksten met een informatief doel: de schrijver geeft gegevens/feiten en daarbij uitleg, bijvoorbeeld over hoe iets in elkaar zit. Een eigen mening komt in een uiteenzetting niet voor. Er worden dus bijvoorbeeld geen verschillende meningen gepresenteerd waarover nagedacht moet worden en er is ook geen sprake van een mening waarvan de schrijver zijn lezers wil overtuigen.

Kenmerken:

- de tekst is objectief
- de lezer wordt geïnformeerd of
- de schrijver zorgt ervoor dat de lezer het geschrevene begrijpt

De **beschouwing** behoort tot de teksten met een persuasief doel: de schrijver wil de ontvanger aan het denken zetten. De schrijver legt de lezer bijvoorbeeld verschillende verklaringen van een verschijnsel voor. Naast zijn eigen opvatting (!) kan hij de visie van anderen inzetten om de lezer te helpen zijn mening te vormen. Op deze manier wordt een verschijnsel van verschillende kanten belicht. Het is aan de lezer om zijn eigen conclusies te trekken, zijn eigen mening te vormen.

Kenmerken:

- de tekst is gedeeltelijk subjectief en gedeeltelijk objectief
- iets (bijvoorbeeld een verschijnsel) wordt van verschillende kanten belicht,
- de tekst is minder dwingend dan een betoog, de schrijver dringt zijn mening niet op, maar zet de lezer slechts aan het denken

Het **betoog** behoort ook tot de teksten met een persuasief doel: de schrijver wil de lezer overtuigen van zijn gelijk. Om dit te bereiken neemt de schrijver een duidelijk standpunt (de stelling) in en onderbouwt hij dit standpunt met argumenten. De argumenten van de tegenstander(s) worden alleen genoemd om deze te weerleggen.

Kenmerken:

- de tekst is subjectief
- het doel is de lezer te overtuigen
- de schrijver maakt gebruik van argumenten

Net zoals er combinaties van twee of meer schrijfdoelen kunnen voorkomen, bestaan er ook combinaties van tekstsoorten. Dit is bijvoorbeeld het geval bij lange examenteksten. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat in zo'n lange tekst een combinatie voorkomt van een betoog en een uiteenzetting. Bij het beantwoorden van de vraag naar het tekstdoel noteer je dan het hoofddoel (in het geval van de genoemde combinatie zal dat altijd *betogen* zijn en niet *uiteenzetten*).

Oefening 18

Lees **tekstfragment 15** 'Verslaafd aan een illusie' (I) en beantwoord de vragen.

1. Tot welke tekstsoort reken je 'Verslaafd aan een illusie'?
2. Motiveer je antwoord met behulp van gegevens uit de tekst.

Tekst 15

VERSLAAFD AAN EEN ILLUSIE

(1) Volgens het gros van de soapdeskundigen wordt verslaving in de hand gewerkt door het dagelijks aanbod, waardoor zelfs de sterkste kijker in de verleiding komt om ook eens 'een lijntje te snuiven' – waarna hij of zij bezwijkt. Dat klinkt logisch, maar dat is het niet, want ze vergeten dat er wel meer programma's bestaan die dagelijks worden uitgezonden: sportverslagen, quizen en TV-spelletjes. Wie daar niet in geïnteresseerd is, loopt heus geen kans eraan verslaafd te raken, terwijl de soaps juist hun eigen vraag hebben geschapen, een wereldwijde hardnekkige behoefte die er voorheen niet was.

(2) Ik denk dat ik weet wat de verklaring is. Die heeft wel degelijk met de dagelijkse herhaling van doen, maar op een andere manier dan de deskundigen denken. Niet de verheerlijking van Huwelijk en Gezin is dwingend en onweerstaanbaar, want zo diep gaat die idealisering niet in de soaps. Nee, juist het feit dat zo'n tv-familie een hermetisch gesloten ruimte vormt, bezorgt de fans rillingen van opperst genot. Elke serie is een wereld, een afzonderlijk universum. Wát de mensen elkaar ook aandoen, er is altijd één consequentie die ze niet aan het gedrag van een ander kunnen verbinden: zolang de tekstschrijver het wenst en het contract het voorschrijft, kunnen ze zich niet van de rest verwijderen. Niemand wordt duurzaam uitgestoten, en dat is dus ook de garantie die de kijker heeft. Elke ochtend kloppen de personages het stof van hun kleren, krabbelen op en maken zich gereed voor de volgende krachtmeting, of de volgende liefde natuurlijk, wat doorgaans op hetzelfde neerkomt. De tijd is stilgezet in deze betoverde levens en dus krijgen de personages steeds weer een kans om hetzelfde opnieuw te doen, maar dan beter. En wie weet, lukt het deze keer wèl. Dat is geruststellend.

(3) Daarom kijk ik, elke ochtend en soms ook nog 's avonds laat, omdat ik verslaafd ben aan de illusie dat spijt nergens voor nodig is.

Naar: Emma Brunt, havo-examen 1997-I

Oefening 19

Lees **tekstfragment 16** 'De cultuur van afzijdigheid' (het begin) en beantwoord de volgende vragen.

1. Tot welke tekstsoort reken je deze tekst, afgaande op dit tekstgedeelte, de inleiding?
2. Motiveer je antwoord met behulp van gegevens uit de tekst.

tekst 16

DE CULTUUR VAN AFZIJDIGHEID

(1) Mijn moeder is onlangs 78 jaar geworden. Ze woont in een bejaardenwoning aan de rand van het dorp Neede in de Achterhoek. Behalve haar huisje in Neede heeft ze een caravan op een camping in Laren, zo'n twintig kilometer verderop. Vooral 's zomers is zij daar bijna permanent.

(2) Vorige zomer besloot ze op een mooie dag heen en weer te gaan van die camping naar haar huis, waar ze de planten water wilde geven en even wilde controleren of alles in orde was. Dat ging goed, tot ze weer met de bus in Laren arriveerde en naar haar fiets liep, die ze die ochtend in het fietsenrek van een café-restaurant had geparkeerd. Tot haar verbazing zag ze dat iemand had geprobeerd de fiets uit het rek te trekken. Toen dat niet was gelukt doordat het voorwiel vast zat, was de fiets overdwars op het fietsenrek gezet, waarbij de trappers klem waren komen te zitten. Mijn moeder probeerde de fiets uit de houdgreep van het fietsenrek te bevrijden, maar hoe ze ook rukte of trok, het lukte niet. De fiets zat muurvast.

(3) Het merkwaardige is dat ze haar hulpeloze getrek, geduw en gesjor tentoonspreidde in het volle blikveld van een goed gevuld terras, waar die middag zo'n dertig kerngezonde mensen waren neergestreken. Onder het genot van een drankje zagen zij een 78-jarige vrouw een vol kwartier met een fietsenrek worstelen, zonder dat iemand de moeite nam om even te informeren of er wellicht een handje geholpen kon worden.

(4) Is dit zomaar een anekdote, een incident zonder verdere betekenis? Nee. De onverschilligheid van het terraspubliek is geen uitzondering. Ze is in tal van opzichten de norm geworden in Nederland als het gaat om de manier waarop mensen met elkaar samenleven. Voor die cultuur van afzijdigheid moet een verklaring te vinden zijn. Ook is het van belang de mogelijkheden te onderzoeken die er wellicht zijn om deze onverschilligheid aan te pakken.

Naar: Jos van der Lans, vwo-examen 1998-I

Oefening 20

Lees **tekstfragment 17** 'Een overwegend geciviliseerde samenleving, en beantwoord de volgende vragen.

1. Tot welke tekstsoort reken je deze tekst, afgaande op dit tekstgedeelte, de inleiding?
2. Motiveer je antwoord met behulp van gegevens uit de tekst.

Tekst 17

EEN OVERWEGEND GECIVILISEERDE SAMENLEVING

(1) Hoe zou Boeddha oordelen over de ethiek van de twintigste-eeuw? Wat zou Jezus denken van onze moderne lijst van ethische waarden? Wat zouden vroegere generaties hebben gedacht van onze morele handel en wandel? Dat zijn vragen die ethici zich regelmatig stellen. De gedachte dat we het huidige morele klimaat kunnen toetsen aan normen die in het verleden zijn ontwikkeld, is ons kennelijk vertrouwd. Daarin komt de al dan niet expliciet uitgesproken veronderstelling tot uiting dat het juiste morele gezichtspunt reeds gevonden is. Zo is de gulden regel 'wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet' al eeuwenoud. Maar ook normen als 'je mag niet doden, niet stelen, niet liegen' zijn al lang geleden geformuleerd en eindeloos herhaald. De verleiding is groot te denken dat we weten hoe we zouden moeten leven.

Het probleem is alleen dat het ons vaak niet lukt strikt volgens die normen te leven. 'De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak', zo heet het dan.

(2) Zeker zo interessant als de vraag hoe het verleden over het heden zou oordelen, vind ik de vraag hoe toekomstige generaties zullen denken over onze morele ontwikkeling. Hoe zullen zij aankijken tegen de wijze waarop wij onze samenleving hebben ingericht? Ik weet natuurlijk niet welke moreel exemplarische figuren de toekomst in petto heeft, welke moderne equivalenten voor Boeddha en Jezus zich zullen manifesteren. Maar dat zij er zullen zijn, ligt voor de hand. Hoe zullen die toekomstige morele leraren tegen ons aankijken? Tegen de wijze waarop mannen en vrouwen met elkaar omgaan? De manier waarop we ons verhouden tot medemens, milieu en dier?

(3) Om die vraag beter te kunnen beantwoorden, is het verstandig na te gaan hoe wij het verleden bezien. Daarbij moeten we onze aandacht richten op de vraag hoe bepaalde zaken die we nu als morele vanzelfsprekendheden zien, toen werden gewaardeerd.

Naar: Paul Cliteur, vwo-examen 1998-II

Oefening 21

Lees **tekstfragment 18** 'Ouders moeten hun kinderen zelf les kunnen geven' (het begin) en beantwoord de volgende vragen.

1. Tot welke tekstsoort reken je 'deze tekst, afgaande op dit tekstgedeelte'?
2. Motiveer je antwoord met behulp van gegevens uit de tekst.

Tekst 18

ouders moeten hun kinderen zelf les kunnen geven, *fragment I*

(1) Onlangs pleitte een groep jonge PvdA-leden, in het pamflet *Niet Nix*, voor een verlaging van de leerplichtige leeftijd naar twee jaar. Door kinderen vroeger naar school te sturen, zou Nederland zich beter voorbereiden op een gespecialiseerde, kennisintensieve rol in de volgende eeuw. Geen handel in goederen meer, maar handel in kennis: zo zou Nederlands toekomstige rol in de vaart der volkeren moeten zijn.

(2) Dit pleidooi past in de huidige trend om kinderen steeds vroeger naar school te sturen. Sinds 1985 begint de leerplicht in het vijfde levensjaar. Maar het overgrote deel van de kinderen wordt al als vierjarige op school ingeleverd. Er zijn experimenten aan de gang met voorschoolse educatie voor twee- en driejarigen. Doel van deze experimenten is te verhinderen dat bepaalde groepen kinderen hun schoolloopbaan met een achterstand starten. Als deze experimenten succesvol blijken, zal de druk de leerplicht te verlagen zeker nog meer toenemen.

3) Het wordt de hoogste tijd bij deze ontwikkeling vraagtekens te zetten. Allereerst een onderwijskundig bezwaar: het rendement van groepsgewijs onderwijs ligt beduidend lager dan menigeen zich realiseert. Onderwijskundig onderzoek van de laatste twintig jaar heeft een oud vermoeden bevestigd. Naarmate de groepsgrootte stijgt, neemt het rendement of de leeropbrengst af. Maar de onderzoekers zijn nog meer te weten gekomen. Ze hebben hun vermoeden ook gekwantificeerd. De meest effectieve vorm van informatieoverdracht is één-op-één. Stel bijvoorbeeld de effectiviteit van één-op-één onderwijs op 100 procent.

Naar: H.Blok, NRC, 8 januari 1977

2.8 INDELING

Teksten bestaan uit drie delen: inleiding, kern en slot. Elk deel kan op zijn beurt weer bestaan uit één of meerdere alinea's. Een schrijver begint met een nieuwe alinea als hij met een nieuw onderdeel of onderwerp begint.

In een alinea is er vaak sprake van een kernzin, de belangrijkste zin in een alinea. Het is de hoofdedeling van een alinea. Meestal begint een alinea met de kernzin en is de rest van de alinea een uitwerking (toelichting of verduidelijking). Soms is de kernzin de 2^e of de laatste zin in een alinea. Wanneer een kernzin de 2^e zin is in een alinea, wordt deze voorafgegaan door een inleidende zin. Dit is vaak het geval bij wat langere alinea's.

Als de kernzin de laatste zin in een alinea is, dan heeft deze de functie van een samenvatting van de voorgaande zinnen of van een conclusie uit de voorgaande zinnen.

In deze paragraaf gaan we in op de indeling van de tekst in inleiding, kern en slot:

Inleiding

- is gericht op de lezer
- kan uit meer dan 1 alinea bestaan.

Functies:

- de belangstelling van de lezer wekken (hem prikkelen om verder te lezen, de lezer wordt nieuwsgierig gemaakt en als het ware 'verleid' om verder te lezen);
- het onderwerp of de hoofdgedachte van de tekst aangeven;
- aankondigen hoe de tekst is opgebouwd (vaak bij langere teksten, aangeven welke deelonderwerpen er volgen);
- de aanleiding van het schrijven van de tekst noemen (waarom is de tekst geschreven? Naar aanleiding van een actuele gebeurtenis bijvoorbeeld);
- de lezer welwillend stemmen. De schrijver probeert ervoor te zorgen dat de lezer 'aan zijn kant staat', zodat deze niet al te kritisch is. De schrijver stelt zich vaak bewust bescheiden op.

Kern:

- het onderwerp wordt behandeld.
- bevat een aantal deelonderwerpen
- bestaat uit een aantal alinea's die onderling met elkaar in verband staan. (Zie 2.8)

Slot:

- gericht op de lezer: het effect van de boodschap moet optimaal zijn.
- het doel is de tekst af te ronden. Dit kan op 3 manieren:
 - door de tekst samen te vatten (vaak bij informatieve teksten)
 - door een conclusie te trekken (voor- en nadelen of verschillende visies tegen elkaar afwegen, bij overtuigende/beschouwende teksten)
 - door een aanbeveling te doen (de schrijver geeft een goede raad, een advies)

Oefening 22

Lees nogmaals **tekstfragment 5** 'Bijverdienen brengt jeugd in ban van materialisme' en beantwoord de vraag: welke bedoeling heeft de schrijfster met de eerste alinea van de tekst.

- A. Ze geeft vooraf een samenvatting van de tekst
- B. Ze trekt de belangrijkste conclusie
- C. Ze vermeldt de aanleiding voor het schrijven van het artikel

Oefening 23

Lees nogmaals **tekstfragment 4** 'Menselijke kacheltjes' en beantwoord de volgende vragen.

De eerste alinea van een tekst kan onder meer de volgende functies hebben:

1. het stellen van de centrale vraag
2. het introduceren van een deskundige
3. het vooraf geven van een samenvatting
4. het schetsen van een onderzoeksonderwerp

1. Welke twee functies heeft de eerste alinea van de tekst 4 'Menselijke kacheltjes'?

- A. 1 en 2.
- B. 1 en 3.
- C. 1 en 4.
- D. 2 en 3.
- E. 2 en 4.
- F. 3 en 4.

2. Wat is de belangrijkste functie van de laatste alinea (alinea 12)?

- A. In de laatste alinea geeft de schrijver zijn persoonlijke opvatting over het verschijnsel vriendschap.
- B. In de laatste alinea wordt een nieuw aspect van het verkrijgen van vriendschap aan de orde gesteld.
- C. In de laatste alinea wordt een samenvatting gegeven van de voorafgaande tekst.

Oefening 24

Lees nogmaals **tekstfragment 6** 'Naar links schaatsen onnatuurlijk' en beantwoord de volgende vragen. De tekst kan verdeeld worden in zes opeenvolgende stukken, die als volgt kunnen worden omschreven:

deel 1: inleiding;

deel 2: beschrijving van het onderzoeksvraagstuk;

deel 3: uiteenzetting over resultaten van onderzoek;

deel 4: voorlopige conclusie naar aanleiding van onderzoek;

deel 5: vervolg uiteenzetting over resultaten van onderzoek;

deel 6: slot.

1. Uit welke alinea's bestaat deel 1, de inleiding?

- A. Alinea 1
- B. Alinea's 1 en 2
- C. Alinea's 1 t/m 3

2. Wat is de functie van de laatste alinea van deze tekst?

- A. Een advies geven aan de lezer
- B. Een afrondende conclusie geven
- C. Een nieuwe opvatting presenteren
- D. Een samenvatting geven

2.9 TEKSTRELATIES/ALINEAVERBANDEN

Als een schrijver wil dat zijn boodschap duidelijk overkomt, moet hij ervoor zorgen dat hij zijn verhaal goed opbouwt. Dat betekent onder andere dat hij in zijn tekst met een nieuwe alinea begint, als hij een nieuw (deel)onderwerp aansnijdt.

Alinea's staan natuurlijk ook niet in een willekeurige volgorde in de tekst; die moeten in een logische volgorde staan. In een betoog bijvoorbeeld zal in de inleiding een stelling staan, daarna kan er aantal alinea's volgen met argumenten voor, daarna een aantal alinea's met argumenten tegen en in de laatste alinea kan er dan een conclusie volgen.

Als lezer moet je proberen de structuur van een tekst te achterhalen; als je ziet hoe de tekst is opgebouwd, kun je de tekst namelijk beter begrijpen, je kunt er vragen over beantwoorden en je kunt hem samenvatten. Het is daarom ook handig als je weet op welke manier alinea's met elkaar verbonden zijn.

Verbanden tussen alinea's kunnen op vier verschillende manieren worden aangegeven:

A. Herhaling van woorden of woordgroepen.

Aan het begin van een alinea worden woorden of woordgroepen uit de vorige alinea herhaald.

Voorbeeld:

Alinea 1: Door het snoer van de genootschappen vormde zij een 'nationale gemeenschap', die erin slaagde de lokale en regionale niveaus te overstijgen. Op die manier ontstond een nationalisme dat de toekomst had.

Alinea 2: De ontdekking van dit nationalisme heeft de historici ertoe gebracht de geboorte van het moderne Nederland niet langer in de 19^e, maar in de 18^e eeuw te dateren.

Uit: Spiegel Historiae

B. Overgangszinnen

Een overgangszin is een samenvattende zin aan het begin van een alinea die uit de vorige alinea afkomstig is. Meestal staat er een verwijfswoord (deze, die, dit, etc) in.

Voorbeeld:

Ook het stoppen met roken en minder drinken wordt aanbevolen om snurken te voorkomen. Roken is slecht voor de zuurstofopname en te veel alcohol ontspant de spieren achter in de keel. Slappe spieren houden de luchtwegen niet open. Het is duidelijk dat ook een slaapmiddel de zaak alleen maar verergert.

Tegen de achtergrond van bovengenoemde strenge adviezen biedt de Britse arts Elizabeth Scott een leukere methode aan.

Uit: Psychologie

C. Aankondigende zinnen

Aankondigende zinnen zul je vooral in langere teksten tegenkomen. Deze zinnen kondigen aan wat de lezer nog allemaal kan verwachten in de tekst.

Voorbeeld:

- We gaan nu in op de nadelen van het product. Daarna zal ik een conclusie geven.
- Daarvoor zijn drie oorzaken te noemen.
- In wat volgt zal ik laten zien waarop Balkenende ongelijk heeft.

D. Signaalwoorden

Het is ook prettig als de schrijver signaalwoorden gebruikt. Dan zie je die verbanden sneller: als hij *Ten* eerste schrijft, weet je dat er een opsomming volgt en als hij *dus* schrijft, weet je dat er een conclusie volgt.

De meest voorkomende verbanden met de bijbehorende signaalwoorden vind je in het volgende schema.

Naam verband	Signaalwoord	Voorbeeldzin
opsomming	ten eerste, ook, bovendien, ten slotte, tevens, daarnaast, niet alleen.. maar ook, vervolgens, verder, om te beginnen	Hij is oneerlijk. <i>Bovendien</i> is hij erg onvriendelijk.
chronologisch (soort opsomming)	vroeger, later, nu, eerst, daarna, toen, vervolgens, voordat, nadat, ten slotte	Eerst maak je je huiswerk, <i>daarna</i> ga je je ontspannen.
oorzaak-gevolg	doordat, daardoor, waardoor, zodat, te wijten aan, te danken aan, als gevolg van, het komt door, het gevolg is	<i>doordat</i> (oorzaak) het heeft geregend, zijn de daken nat
reden/verklaring	omdat, daarom, de verklaring daarvoor, want, reden, de reden hiervoor is, immers, namelijk	ik denk niet dat ik naar de bioscoop ga, <i>want</i> (verklaring) mijn salaris is nog niet gestort.
samenvatting (geen nieuwe informatie)	dus, samengevat, kortom, resumerend	de zon schijnt, het waait niet en het is warm, het is <i>dus</i> lekker weer. (geen nieuwe informatie)
conclusie (nieuwe informatie)	dus, kortom, hieruit volgt, daarom, al met al, concluderend	de zon schijnt, het waait niet en het is warm, ik ga daarom lekker naar buiten. (nieuwe informatie gebaseerd op het voorafgaande)

doel-middel	door middel van, met de bedoeling, ten einde, om...te, daartoe, met het oog op, waarvoor, zodat, opdat, voor, daarvoor, door...te	Ik gebruik een pen (middel) om mee te schrijven (doel).
Tegenstellend	daarentegen, maar, hoewel, echter, toch, ondanks, aan de ene kant...aan de andere kant, enerzijds...anderzijds, hoewel, in plaats van	hoewel zijn cijfers erg slecht zijn, doet hij nog steeds zijn best niet.
vergelijking	zoals, net (zo) als, evenals, in vergelijking met, (meer/beter) ...dan	net als zijn broer is hij een echte studiebol.
voorbeeld	zoals, zo, bijvoorbeeld, dit blijkt uit	haar eerlijkheid blijkt uit haar gedrag ten opzichte van haar vrienden.
voorwaarde/geval	op voorwaarde dat, in dat geval, tenzij, behalve als, mits, indien, als, wanneer, veronderstelling, als...dan	je mag met je vriendinnen op vakantie, indien je voor wiskunde een voldoende staat op je eindlijst.

Oefening 25

Lees nogmaals **tekstfragment 5** 'Bijverdienen brengt jeugd in ban van materialisme' en beantwoord de vraag: hoe laat de schrijfster alinea 7 aansluiten op alinea 6.

- A. In alinea 6 beschrijft ze een nieuw wetsvoorstel.
- B. In alinea 7 geeft ze een aanvulling op die beschrijving.
- C. In alinea 7 noemt ze mogelijke gevolgen van dat wetsvoorstel.
- D. In alinea 7 oppert ze een bezwaar tegen dat wetsvoorstel.

Oefening 26

Lees **tekstfragment 19** 'Cultuurtempels moeten zich op de jeugd richten' en beantwoord de vraag: wat is het verband tussen alinea 3, 4 en 5 enerzijds en alinea 6 anderzijds.

- A. Alinea 6 bevat een conclusie van alinea 3, 4 en 5.
- B. Alinea 6 geeft een voorbeeld bij alinea 3, 4 en 5.
- C. Alinea 6 is een samenvatting van alinea 3, 4 en 5.
- D. Alinea 6 vormt een tegenstelling met alinea 3, 4 en 5.

CULTUURTEMPELS MOETEN ZICH OP DE JEUGD RICHTEN

(3) Eme van der Schaaf, directeur van de Stichting Cultureel Jongeren Paspoort (CJP), kan zich wel voorstellen dat veel jongeren zo over kunst denken. Ze voelen zich niet aangesproken door de manier waarop kunst wordt gepresenteerd, is zijn ervaring. Kunst en cultuur zijn voor veel jongeren abstracte begrippen, waar ze niets mee kunnen. Daar komt bij dat ouders en opvoeders volgens Van der Schaaf de fout maken voortdurend te benadrukken dat kunst 'moet' vanwege het nut en de waarde ervan. Jongeren zijn liever kritisch en hebben een uitgesproken hekel aan 'moeten'. Ze bepalen liever zelf wat goed voor hen is. 'Er bestaat echter veel verwarring over wat nu wel en niet moet worden verstaan onder kunst. Mensen hebben het vaak over kunst in enge zin, ze bedoelen dan de gesubsidieerde kunst. Over de niet-gesubsidieerde kunst, zoals mode en popmuziek, laten ze zich dan laatdunkend uit. Maar kunst blijft kunst, ook als ze populair wordt, al zal niet iedereen daar even blij mee zijn.'

(4) Van der Schaaf wil wel de indruk wegnemen dat jongeren in het geheel niet geïnteresseerd zouden zijn in kunst en cultuur, al gaat hun aandacht in de eerste plaats uit naar heel andere activiteiten zoals uitgaan, sport, computerspelletjes en televisie. Belangstelling voor cultuur is er volgens hem wel degelijk, maar de manier waarop jongeren culturele uitingen tot zich nemen, is veranderd. Veel cultuur wordt thuis genoten, op de bank, in de luie stoel, voor de televisie. De beleving is individueler geworden, maar tegelijkertijd ook passiever, aldus Van der Schaaf.

(5) Ook jongeren zijn enthousiast te krijgen voor een bezoek aan concertzaal of theater. 'Voorwaarde is wel dat ze daar in hun eigen taal worden toegesproken. Dat betekent dat cultuur - zoals alles wat ze willen - snel, spannend en vooral leuk moet zijn. Mooi is niet genoeg, ontroerend evenmin. Ze willen iets beleven in plaats van de hele avond netjes rechtop zitten in hun stoel,' vindt Van der Schaaf. De 'serieuze kunst' kan hun dat helaas zelden bieden.

(6) Nigel Kennedy, de Engelse violist die twee miljoen exemplaren verkocht van zijn interpretatie van Vivaldi's De Vier Jaargetijden, had als een van de eersten door wat jongeren aanspreekt. Met zijn frisse kijk op klassieke muziek, in combinatie met zijn onconventionele uiterlijk en ongedwongen gedrag, heeft hij de klassieke muziek ontdaan van het stoffige en belegen imago dat zij bij de meeste jongeren

had. Hij heeft zo een groeiende belangstelling voor klassieke muziek bij jongeren in gang gezet. Zo kan het gebeuren dat composities van Guns n' Roses en Madonna broederlijk naast Ravels Bolero en Beethovens Vijfde Symfonie liggen. 'Het taboe op klassieke muziek bestaat niet meer,' constateert Van der Schaaf.

Oefening 27

Lees **tekstfragment 20** 'Verslaafd aan een illusie' (II) en beantwoord de vragen.

1. Noteer uit dit tekstgedeelte 15 signaalwoorden (met regelaanduiding) en zet erachter welk verband ze aanduiden.
2. Welke tegenstelling kun je in alinea 2 aanwijzen?
3. Welk zinsgedeelte in alinea 3 kondigt een opsomming aan?

Tekst 20

(1) Als de moeder van mijn vriendin haar dochter opbelt om iets te vertellen over de laatste bemiddelingspoging in een familievete, begint ze tegenwoordig met de aankondiging: "Dit is soapaflevering 517 ..." En dan komt het verhaal, vaak wat minder opgewekt van toon dan dit luchtige begin. Ze weet natuurlijk wel dat het in een belezen gezelschap meer indruk maakt niet naar *The Bold and the Beautiful* te verwijzen, maar Shakespeare te citeren: "Life is but a walking shadow ..." bijvoorbeeld. Daarom kan het maar beter een geheimpje blijven tussen moeder en dochter, die liefde voor B&B, iets om samen over te glimlachen en je – bij voorkeur stiekem – samen over op te winden.

(2) Dat is het dubbele in de beleving van de soapliefhebber: enerzijds zijn enthousiasme voor en zelfs verslaving aan het genre en anderzijds zijn aarzeling en lichte gene als zijn liefhebberij ter sprake komt. Of beter: háár liefhebberij, want het zijn doorgaans vrouwen, die aan een bepaalde serie verslingerd raken en geen aflevering meer overslaan - en niet alleen slecht opgeleide vrouwen, zoals het stereotype wil.

(3) Die schaamte (meestal vermomd als kokette overdrijving trouwens) lijkt me niet terecht en berust volgens mij op een aantal misvattingen en vooroordelen. Zo zouden bijvoorbeeld in soaps de personages clichématig zijn en niet psychologisch verantwoord. In de meeste soaps zijn de personages juist wél psychologisch verantwoord en krijgen ze bovendien alle ruimte zich te ontwikkelen. Dat kan ook niet anders, gezien de eindeloze duur van elke serie, waardoor je de personages jarenlang in actie ziet. Uiteindelijk kom je aanzienlijk meer over hèn te weten dan over - pakweg - menige kennis of collega.

(4) Stephanie Forrester en Brooke Logan, twee hoofdpersonen uit B&B, haten elkaar, en niet zonder reden: ze betrappen elkaar met de regelmaat van de klok op allerhande manipulaties om hun zin

door te drijven. Wat ze niet van elkaar zien, is wat de kijker wél ziet: de momenten dat de zeer tegen haar zin gescheiden Stephanie zit te treuren in haar lege, veel te grote huis, terwijl Brooke - maar liefst door twee Forrester - mannen verlaten - zich moet behelpen met fantasieën en wanen. Een excuus voor al hun leugens en geïntreger is dat misschien niet, maar buitengewoon menselijk is het wel, zodat het nog niet meevalt om echt de pest aan ze te krijgen, of een van beiden gelijk te geven ten koste van de ander. De wereld van de soap blijkt dus minder clichématig en ongecompliceerd dan sommige critici beweren. Waarom zouden hoger opgeleide vrouwen dan niet mogen kijken?

Naar: Emma Brunt, havo-examen 1997-I

Oefening 28

Lees nogmaals **tekstfragment 15** 'Verslaafd aan een illusie' (I) en beantwoord de vragen.

1. Welk signaalwoord uit alinea 1 geeft een tegenstelling aan?
2. Dit tekstgedeelte (alinea 1 t/m 3) bevat vijf signaalwoorden die een reden/verklaring aanduiden. Noteer deze (met regelnummers).
3. Welke overgangszin bevat alinea 2?

Oefening 29

Lees nogmaals **tekstfragment 13**, van Theo Ruyter, en maak de volgende opdracht: noteer uit alinea 1 t/m 3 vijf signaalwoorden (met regelnummers) die telkens een ander verband aangeven. De verbanden zijn: *toelichting*, *opsomming*, *doel-middel*, *oorzaak-gevolg*, *tegenstelling*.

Oefening 30

Uit hoeveel delen bestaat die opsomming in **tekstfragment 13**?

Tekst 21

BEZETEN VAN TV

(1) In Amerika noemt men mensen die de hele dag voor de tv zitten 'telly-addicts'. In Nederland spreken we over beeldbuisjunks. De terminologie geeft aan dat overmatig tv-kijken als een vorm van verslaving beschouwd kan worden. Nu klinkt dat nogal dramatisch, want strikt genomen is er pas sprake van een verslaving als bij de onthouding van het middel lichamelijke ontwenningverschijnselen optreden. Zo niet, dan spreek je van gewenning of gewoontevorming.

Wetenschappelijk bewijs dat mensen ontwenningverschijnselen vertonen, als ze lange tijd geen tv kunnen kijken, is er niet. Maar er is wel journalistiek bewijs.

(2) Zowel in Nederland als in Amerika, Duitsland en België zijn door kranten of tv-stations onderzoekjes gedaan waarbij veelkijkers een bedrag geboden werd als ze hun tv voor een maand of langer wilden opgeven. In het gezin lijkt het leven zonder tv mee te vallen: men schaart zich rond het monopolybord, besteedt tijd aan hobby's, heeft wat meer sociale contacten en vermaakt zich wel. Na verloop van een maand blijkt vrijwel iedereen heftig terug te verlangen naar zijn televisie. De afkickers rapporteren verveling, nervositeit en een versterking van neerslachtige gevoelens. In sommige gevallen gaan mensen meer roken of kalmeringstabletten slikken.

(3) Of je hiervoor nu de term 'verslaafd' gebruikt of niet, het blijft een feit dat er miljoenen mensen zijn die een groot deel van hun dag besteden aan tv-kijken. In Nederland kijken we gemiddeld zo'n krappe drie uur per dag. Een op de honderd Nederlanders kijkt ruim acht uur per dag. Zo iemand besteedt evenveel tijd aan tv-kijken als aan werken of slapen.

(4) Er is al veel onderzoek gedaan naar het kijkgedrag van mensen. Dergelijk onderzoek is niet eenvoudig uitvoerbaar, omdat je kijkers in de normale situatie thuis moet bestuderen om erachter te komen waarom en wanneer ze kijken, hoe ze zich daarbij voelen, en hoe hen dat beïnvloedt. Twee Amerikaanse onderzoekers hebben het kijkgedrag van mensen thuis en alles wat daarmee samenhangt vrij uitvoerig onderzocht.

(5) Hun gegevens bevestigden wat uit andere Amerikaanse en Engelse onderzoeken op kleinere schaal al was gebleken. Allereerst dat mensen kijken, omdat ze zich alleen voelen. Televisie vult de kamer met de aanwezigheid van anderen, vaak met dezelfde bekende hoofden, biedt dus soelaas tegen de stilte en roept de illusie op dat je in vertrouwd gezelschap bent. Tv-kijken is ook een sociaal smeermiddel, want programma's bieden gespreksstof. Mensen zetten de tv aan omdat ze zich willen ontspannen, want tv-kijken vraagt weinig denkwerk. Bovendien is het goedkoop, in tegenstelling tot bijvoorbeeld sporten, naar de bioscoop of het theater gaan. Daar komt ook nog eens bij dat mensen over veel vrije tijd beschikken, en die moet je zinnig weten op te vullen. Niet iedereen kan dat. Tv structureert die vrije tijd, zoals een schoolbel de lestijd begrenst.

Naar: Martin Meulenberg, havo-examen 1995-I

Oefening 31

Lees nogmaals **tekstfragment 8**, van Gerrit Breeuwsma, en beantwoord de vragen.

1. Welk signaalwoord geeft het verband tussen alinea 1 en 2 aan?
2. Hoe noem je dat verband?

Oefening 32

Lees nogmaals **tekstfragment 16** 'De cultuur van afzijdigheid', het begin, en maak de opdracht: alinea 4 van dit tekstgedeelte bevat ten minste drie signaalwoorden. Noteer deze (met regelaanduiding) en zet erachter welk verband ze aanduiden.

Oefening 33

Lees nogmaals **tekstfragment 14** 'De cultuur van afzijdigheid', het slot, en maak de opdracht: dit tekstgedeelte bevat drie signaalwoorden die een toelichtend verband aanduiden. Noteer deze (met regelaanduiding).

Oefening 34

Lees nogmaals **tekstfragment 17** 'Een overwegend geciviliseerde samenleving' en maak de opdracht: noteer uit dit tekstgedeelte vijf signaalwoorden/overgangszinnen en zet erachter welk verband ze aanduiden.

Oefening 35

Lees nogmaals **tekstfragment 10** 'Onzin op stellen: mensenrechten als wereldreligie' en beantwoord de vragen.

1. Welk signaalwoord zou je in de tweede zin kunnen gebruiken?
2. Welk verband bestaat er dus tussen de eerste zin en de rest van het tekstgedeelte?

Oefening 36

Lees nogmaals **tekstfragment 11** 'Journalistiek in een Hollands landschap. Het taboe op de waarheid' en beantwoord de vragen.

1. Hoeveel voorbeelden bevat dit tekstgedeelte?
2. Noteer de signaalwoorden die dit duidelijk maken.

Oefening 37

Lees nogmaals **tekstfragment 12** 'De cultuur van de voortgang' en maak de volgende opdrachten.

1. Citeer het signaalwoord dat het verband tussen alinea 1 en 2 aanduidt en zet erachter welk verband het betreft.
2. Citeer het signaalwoord dat het verband tussen alinea 2 en 3 aanduidt en zet erachter welk verband het betreft.

2.10 DEELONDERWERPEN VAN DE KERN VAN DE TEKST

Elke (goede) tekst heeft een inleiding, een kern en een slot. Vaak is het zo, dat je ook in de kern van een tekst een aantal delen kunt aanwijzen. Zo kun je bij een betoog, na het poneren van de stelling in de inleiding, verwachten dat er in de kern van de tekst een gedeelte is met argumenten vóór de stelling en een gedeelte met argumenten tegen met een weerlegging van deze argumenten. (Bij een weerlegging van argumenten probeer je de argumenten van de tegenpartij onderuit te halen, je probeert aan te geven waarom die argumenten niet kloppen of gelden.) Het is prettig als je snel doorziet hoe een tekst is opgebouwd. Je krijgt dan sneller grip op de tekst en je kunt er dus beter vragen over beantwoorden.

Veel teksten worden op dezelfde manier opgebouwd; welbeschouwd zijn er maar een paar tekstpatronen (ook wel: compositiepatronen of tekststructuren). Hieronder worden de belangrijkste patronen besproken.

A. bewering en bewijzen of bewering en argumenten

Dit is een patroon, dat vaak wordt gebruikt, ook bij eindexamenteksten. In een tekst met dit patroon doet de schrijver een bewering en hij probeert de lezer te overtuigen van zijn gelijk door het geven van argumenten. Omdat de schrijver vaak ook de tegenargumenten geeft, kun je in dit soort teksten ook het patroon voor en tegen herkennen.

B. vroeger en nu; verleden, heden en toekomst

In teksten met dit patroon wordt de ontwikkeling in tijd gegeven. De schrijver kan hierbij alleen vertellen wat er in het verleden is gebeurd en wat er in het heden gebeurt, maar hij kan ook al een verwachting uitspreken over wat er in de toekomst zou kunnen gebeuren.

C. probleem en oplossing

De schrijver signaleert een probleem (of er is sprake van een meningsverschil) en er wordt geprobeerd een oplossing voor dit probleem te vinden.

D. verschijnsel en bespreking

In dit soort teksten noemt de schrijver een verschijnsel en in de kern beschrijft hij allerlei aspecten van dit verschijnsel. Hierbij noemt de schrijver dus alleen verschillende kanten of onderdelen.

E. verschijnsel en verklaring

Ook in deze teksten wordt een (soms problematisch) verschijnsel genoemd. De schrijver probeert daarvoor allerlei verklaringen te geven.

De volgende twee patronen komen wat minder vaak voor:

F. verdeel en heers

De schrijver bespreekt een ingewikkeld onderwerp. Voor een beter begrip - voor zichzelf en voor de lezer - deelt hij het onderwerp op in stukjes of deelonderwerpen. Als je de afzonderlijke delen begrijpt, begrijp je het geheel ook (dan heers je erover).

G. these, antifthese en synthese

Hier kiest de schrijver een middenpositie (de synthese) in een discussie waarbij er sprake is van extreme opvattingen (de these en de antiithese, de stelling en de tegenstelling).

Bij eindexamenteksten worden er bijna altijd vragen gesteld over de indeling van de tekst. Dat kan op twee manieren. Soms wordt al aangegeven hoe je de kern kunt verdelen en vervolgens krijg je de opdracht om van de verschillende tekstgedeelten de functie te benoemen.

Maar het kan ook omgekeerd. In dat geval wordt aangegeven, dat de kern is op te delen in een aantal delen en de tussenkopjes worden gegeven. Het is dan de bedoeling om aan te geven waar, bij welke alinea, een gedeelte met een bepaald tussenkopje begint.

Het is overigens wel goed je te realiseren, dat men daarbij (bijna) altijd de volgorde aanhoudt, die in de tekst is te vinden.

Oefening 38

Lees nogmaals **tekstfragment 4** 'Menselijke kacheltjes' en beantwoord de volgende vragen.

De tekst 'Menselijke kacheltjes' kan worden ingedeeld in vier elkaar opvolgende tekstdelen:

Deel 1: de inleiding, alinea 1 en 2;

Deel 2: alinea 3 tot en met 5;

Deel 3: alinea 6 tot en met 8;

Deel 4: alinea 9 tot en met 12.

1. Welk kopje past het beste bij deel 2 (alinea 3 tot en met 5)?

- A. Bouwstenen voor vriendschap.
- B. Soorten van vriendschap.
- C. Verschillen in vriendschap.
- D. Voorwaarden voor vriendschap.

2. Welk kopje past het beste bij deel 3 (alinea 6 tot en met 8)?

- A. Eigenschappen van vriendschap.
- B. Geschiedenis van vriendschap.
- C. Motieven voor vriendschap.
- D. Onderzoek naar vriendschap.

3. Welk kopje past het beste bij deel 4 (alinea 9 tot en met 12)?

- A. Hulpmiddel bij het in stand houden van vriendschap.
- B. Hulpmiddel bij het kennismaken.
- C. Hulpmiddel bij het verwerven van vriendschap.
- D. Hulpmiddel bij het volwassen worden.

Oefening 39

Lees nogmaals **tekstfragment 6** 'Naar links schaatsen onnatuurlijk?' en beantwoord de volgende vragen.

De tekst kan verdeeld worden in zes opeenvolgende stukken, die als volgt kunnen worden omschreven:

Deel 1: inleiding;

Deel 2: beschrijving van het onderzoeksvraagstuk;

Deel 3: uiteenzetting over resultaten van onderzoek;

Deel 4: voorlopige conclusie naar aanleiding van onderzoek;

Deel 5: vervolg uiteenzetting over resultaten van onderzoek;

Deel 6: slot.

1. Bij welke alinea begint deel 2, 'beschrijving van het onderzoeksvraagstuk'?

- A. Alinea 2
- B. Alinea 3
- C. Alinea 4
- D. Alinea 5

2. Bij welke alinea begint deel 3, 'uiteenzetting over resultaten van onderzoek'?

- A. Alinea 3
- B. Alinea 4
- C. Alinea 5
- D. Alinea 6

3. Bij welke alinea begint deel 4, 'voorlopige conclusie naar aanleiding van onderzoek'?

- A. Alinea 6
- B. Alinea 7
- C. Alinea 8
- D. Alinea 9

4. Bij welke alinea begint deel 5, 'vervolg uiteenzetting over resultaten van onderzoek'?

- A. Alinea 8
- B. Alinea 9
- C. Alinea 10
- D. Alinea 11

Oefening 40

Lees nogmaals **tekstfragment 5** 'Bijverdienen brengt jeugd in ban van materialisme' en beantwoord de volgende vragen.

Deze tekst bestaat uit vier opeenvolgende delen:

Deel 1 bevat een beschrijving van de huidige situatie van de jeugdarbeid in Nederland.

Deel 2 bevat een verklaring voor de groei van de jeugdarbeid.

Deel 3 bevat een schets van het voorgenomen overheidsbeleid.

Deel 4 bevat enkele aanbevelingen aan de overheid.

1. Met welke alinea begint deel 2?

- A. Alinea 2
- B. Alinea 3
- C. Alinea 4
- D. Alinea 5

2. Met welke alinea begint deel 3?

- A. Alinea 5
- B. Alinea 6
- C. Alinea 7
- D. Alinea 8

3. Met welke alinea begint deel 4?

- A. Alinea 6
- B. Alinea 7
- C. Alinea 8
- D. Alinea 9

2.11 FUNCTIES VAN ALINEA'S

Als het goed is, heeft een tekst een logische opbouw. De schrijver zet de alinea's niet in een willekeurige volgorde achter elkaar. Een alinea heeft ten opzichte van de volgende (of vorige) alinea een bepaalde taak of functie. In de eerste alinea kan bijvoorbeeld een verschijnsel worden genoemd en in de tweede alinea kan er een voorbeeld van gegeven worden.

Bij eindexamenteksten moet je vaak aangeven wat de functie van één alinea (of meerdere alinea's) is ten opzichte van een andere alinea (of een aantal andere alinea's). Over het algemeen is het zo, dat je moet kiezen uit een rijtje mogelijkheden.

Let bij de vragen over de functie van alinea's op de gebruikte signaalwoorden en op de belangrijkste informatie uit die alinea (de kernzin, die vaak helemaal aan het begin of helemaal aan het eind van zo'n alinea staat). Vaak heeft zo'n alinea een relatie met de vorige alinea (ook daar kun je dus naar zoeken): een toelichting, een voorbeeld, een tegenwerping, een conclusie, enzovoort. Uiteraard moet je je in jouw antwoord beperken tot de mogelijkheden die in de vraag worden gegeven. Het geven van een synoniem levert geen punten op, ook al is het inhoudelijk een goed antwoord.

Er is een enorme rij met functies te geven, maar we beperken ons hier tot een aantal veel voorkomende functieaanduidingen:

aanbeveling	nuancering	uitgangspunt
aanleiding	ontkenning	uitweiding
advies	ontkrachting	uitwerking
afweging	ontwikkeling	vaststelling
argument	oorzaak	vergelijking
begripsomschrijving	oplossing	verklaring
bewering	opsomming	verschil
bezwaar	overeenkomst	visie
conclusie	probleemstelling	voorbeeld
constatering	reden/verklaring	voorbehoud
definitie	samenvatting	vooronderstelling
effect	stelling	voorwaarde
gevolg	tegenargument	vraagstelling
hypothese	tegenstelling	weerlegging
inleiding	toelichting	

Oefening 41

Lees **tekstfragment 22**, van H. Pleij, en beantwoord de vragen door telkens één van de volgende functiewoorden te kiezen: *aanbeveling*, *aanleiding*, *argument(en)*, *beoordeling*, *conclusie*, *definitie*, *ontkenning*, *stelling*, *tegenwerping*, *vraagstelling*, *voorbeeld(en)*, *voorwaarde(n)*.

1. Wat is de functie van alinea 1?
2. Wat is de functie van alinea 2?
3. Wat is de functie van alinea 3?

Tekst 22

(1) We zitten met een nationale identiteit die grotendeels bestaat uit de afwijzing daarvan. Zo is het mogelijk je af te vragen of wij eigenlijk trots zijn op Rembrandt, Vondel, Multatuli en Van Gogh. Alleen al het stellen van zo'n vraag moet voor Amerikanen onvoorstelbaar zijn. Maar wij kunnen daar heel genuanceerd op antwoorden, nog daargelaten of we die vraag wel interessant genoeg vinden. Geen van deze artistieke helden is ooit in het hart van het Nederlandse volk gesloten, daarvoor zijn ze in onze ogen te bizar en te bijzonder. We willen alleen antihelden, kampioenen in gewooneheid.

(2) De bijna voltallige ministerraad was eens uitgenodigd door de VARA om voor Sonja Barend een examen af te leggen in gewooneheid. Juist van hen zou de natie willen vernemen hoe ze erin slaagden om ondanks die niet-alledaagse bezigheden toch als gewoon mens overeind te blijven. De meeste ministers haptten gretig toe en buitelden al spoedig over elkaar met staaltjes van uitzonderlijke gewooneheid. Een deed er gewoon boodschappen in de supermarkt, de ander putte zich uit in niet herkend worden op straat, de derde bleek gewone menselijke ontroering te kennen, en allemaal konden ze gewone mensentaal spreken.

(3) Waar komt die kennelijk onbedwingbare neiging om elke grandeur in heden en verleden te ontkennen of belachelijk te maken vandaan? Hoort daarbij ook dat overduidelijke gebrek aan belangstelling voor het nationale verleden? Ligt in zo'n houding de Hollandse identiteit opgesloten? Maar wat moeten we dan met al die buitenlanders, die uitleggen hoe bijzonder onze cultuuruitingen toch wel zijn en hoe treffend onze gewoonten? Voor hen zijn dat gedragvormen die het stempel van waarachtig Nederlandschap kunnen dragen. Zijn wij echt zo zuinig, ijverig, schoon, gematigd en tolerant?

Naar: H. Pleij, havo-examen 1996-I

Oefening 42

Lees **tekstfragment 23**, van Henk Tieleman, en beantwoord de vragen door telkens één van de volgende functiewoorden te kiezen : *aanbeveling, aanleiding, afweging, definitie, doelstelling, gevolg(en), ontkenning, samenvatting, stelling, tegenwerping, toelichting, voorwaarden*.

1. Wat is de functie van alinea 1?
2. Wat is de functie van de alinea's 2 en 3?
3. Wat is de functie van de alinea's 4 en 5?

Tekst 23

(1) Een van de economische kanten van de ontwikkelingen rond het huishouden is, dat door het toenemende verschijnsel van twee inkomens per huishouden de bestedingsmogelijkheden toenemen. Dat heeft onder meer tot gevolg dat de particuliere consumptie snel toeneemt, hoewel het langzamerhand onontkoombaar lijkt dat we ter wille van ons milieu aan een in materieel opzicht

soberder levensstijl moeten gaan wennen. Die consumptiestijging werkt overigens verslavend. Zo worden de aan woning en inrichting gestelde eisen steeds hoger, met navenant stijgende kosten, zodat het op den duur niet meer mogelijk is om een huis met één inkomen te financieren. En tegelijk wordt de maatschappelijke norm door de stijgende consumptiemogelijkheden voortdurend in opwaartse richting bijgesteld. Het ziet ernaar uit dat het steeds moeilijker zal worden om van één arbeidsinkomen per huishouden te leven.

(2) In Zweden is het al lang zover. Daar is het verschijnsel van de dubbele inkomens per huishouding inmiddels zo algemeen, dat het huishoudbudget in de regel niet meer uit één inkomen opgebracht kan worden. Daardoor hebben Zweedse vrouwen inmiddels in grote meerderheid een baan buitenshuis. Door deze ontwikkeling is één mogelijkheid praktisch komen te vervallen: de keuze om zelf de kinderen te verzorgen en op te voeden. De hogere inkomensklassen vormen hierop een uitzondering. Een van de voorvechtsters van de vrouwenemancipatie, Betty Friedan, heeft daarover eens gezegd: 'Ik benijd die jonge vrouwen niet, die staan voor de afschuwelijke keuze die wij voor ze hebben bevochten. Want het is geen werkelijk vrije keus, wanneer hun salaris nodig is om elke maand de rekeningen te kunnen betalen, wanneer vrouwen hun werk en beroep nodig hebben om een bepaalde status en geborgenheid te bereiken die hun moeders ooit alleen in het huwelijk zochten, en wanneer blijkt dat deze beroepen niet berekend zijn op mensen die kinderen baren en de verantwoordelijkheid voor hun opvoeding op zich nemen.'

3) Friedan zei dit tegen de achtergrond van de Amerikaanse context, een samenleving die wat betreft het buitenshuis werken van gehuwde vrouwen met kleine kinderen een jaar of vijftien op de onze vooruitloopt. In het begin van de jaren zestig kwam daar de grote doorbraak, toen het gewoon begon te worden dat jonge, getrouwde vrouwen met kinderen onder de achttien jaar de arbeidsmarkt betraden. Het waren de ouders van de geboortegolfkinderen, die leefden in een tijd van snel stijgende consumptienormen, en die ontdekten dat het steeds moeilijker werd om op basis van één inkomen voor zichzelf en hun kinderen het consumptiepeil van hun burens bij te houden. Steeds vaker leek een goede vervulling van het ouderschap in de Amerikaanse 'middle class' neer te komen op één ding: een tweede inkomen.

(4) Als een der gevolgen van de huidige ontwikkelingen zou zijn, dat een modaal huishouden in de nabije toekomst hoe dan ook twee inkomens nodig zal hebben om maatschappelijk mee te kunnen en financieel rond te komen, dan valt het met die 'economische zelfstandigheid' nogal tegen, zowel voor mannen als voor vrouwen. Met het streven naar volledige werkkringen buitenshuis voor zowel mannen als vrouwen wordt namelijk de trend versterkt om steeds meer zorgtaken naar de betaalde sector over te hevelen, die mede daardoor overbelast raakt.

(5) Zieken, bejaarden en hulpbehoevenden moeten in toenemende mate in verzorgingscentra en andere reservaten worden ondergebracht, die onbetaalbaar blijken te worden, omdat de samenleving niet het benodigde geld wil opbrengen voor de instandhouding van een toereikend personeelsbestand. Ten aanzien van de zorg voor kleine kinderen zijn soortgelijke processen aan de gang. De kinderen worden 'opgevangen' in crèches en kinderdagverblijven, een sector die steeds commerciëler wordt.

Naar: Henk Tieleman, havo-examen 1992-I

Oefening 43

Lees **tekstfragment 20** 'Verslaafd aan een illusie' (II) en beantwoord de vragen door telkens één van de volgende functiewoorden te kiezen: *aanbeveling, argument(en), beantwoording, bewering, conclusie, definitie, doelstelling, tegenwerping, toepassing, uitwerking, voorbeeld(en), voorwaarde(n), vraagstelling*.

1. Wat is de functie van alinea 2?
2. Wat is de functie van alinea 3?
3. Wat is de functie van alinea 4?

Oefening 44

Lees nogmaals **tekstfragment 13**, van Theo Ruyter, en beantwoord de volgende vragen.

1. Wat is de functie van het tekstgedeelte dat bestaat uit de alinea's 1 t/m 3? Kies uit: *samenvatting, aanleiding, gevolgen, argumenten, aanbevelingen, toelichting, vraagstelling, uitwerking, voorwaarden*.
2. Formuleer in eigen woorden de hoofdgedachte van dit tekstgedeelte (alinea 1 t/m 3).

Oefening 45

Lees **tekstfragment 24** 'De Daffodil en de Nederlandse natie'. Beantwoord de volgende vragen door telkens één van de volgende functiewoorden te kiezen: *aanbeveling, aanleiding, argument(en), beoordeling, conclusie, definitie, ontkenning, probleemstelling, samenvatting, tegenwerping, vraagstelling, voorbeeld(en), voorwaarde(n)*.

1. Wat is de functie van het tekstgedeelte dat bestaat uit de alinea's 1 t/m 3?
2. Wat is de functie van alinea 4?

Tekst 24

'DE DAFFODIL EN DE NEDERLANDSE NATIE'

(1) 28 januari 1958 was voor Huub en Wim van Doorne de grote dag. Van de band aan de Geldropseweg in Eindhoven rolde de eerste Daf-personenauto - een prachtig voertuig.

Op de Auto-RAI van dat jaar was de Daf een doorslaand succes; een jaar later berichtte de correspondent van het Algemeen Handelsblad vanuit New York zelfs over een golf van

enthousiasme in Amerikaanse autokringen. Twee jaar later komt het hoogtepunt: de Daffodil. 'Automatik ohne Nachteile', stelt een Duits vakblad vast. Nederland heeft zijn eigen autogezicht gekregen, de aandrijfriemen baren internationaal opzien en het succes is groot: in 1963 en 1964 staat de Daf na Volkswagen op de tweede plaats van de best verkochte kleine auto's in Nederland, de Opel Kadett is derde.

(2) De Daffodil is al lang uit het Nederlandse straatbeeld verdwenen. U zult er mij niet over horen klagen, al had dat mengsel van klein, knus en pienter iets heel authentieks. Ze werd zonder een vleugje weemoed uitgewuifd door een generatie -de mijne - voor wie de puberale verzetspoëzie onder meer had bestaan uit verpletterende commentaren op de saaie, slome, fantasieloze dufheid van de Daf. Elke generatie drukt immers met het voorhanden zijnde gereedschap de vorige terug. Dus dat trof: 'Elke maf rijdt een Daf'. We noemden de Daffodil ook wel 'truttenschudder met jarretelaandrijving'.

(3) Herinneringen aan de Daf werden het afgelopen jaar door een bericht uit Frankrijk bij mij opgeroepen. De Fransen rijden bijna allemaal in een Franse auto. Als het donker is, kun je je als Franse automobilist in Frankrijk echt thuis voelen, want alle koplampen zijn geel. Dat is verder nergens in de westerse wereld het geval. Die gele koplampen dateren uit 1936, toen er een wettelijk voorschrift kwam om Franse auto's 's nachts te kunnen onderscheiden van Duitse. Vorig jaar evenwel maakte de Europese Commissie hier een eind aan. Er is geen ontkomen meer aan, Frankrijk zal langzamerhand zijn gele koplampen kwijtraken. Wat opviel, was dat de Fransen er behoorlijk de pest over in hadden. Ze waren gekwetst in hun automobiele nationalisme.

(4) Wij wuifden de Daf uit als een residu van naoorlogse truttigheid, maar de Fransen klagen al over het verlies van een koplamp. Dat is gek. Zo gek in elk geval dat ik dat interessant genoeg vind als aanknopingspunt voor een verhaal. Dat verhaal gaat over nationaal gevoel en nationaal gedrag. Hoe zit dat eigenlijk met het nationalisme in Nederland? Zijn er bijzondere factoren die een rol spelen?

Naar: Ben Knapen, vwo-examen 1994-I

Oefening 46

Lees nogmaals **tekstfragment 10** 'Onzin op stellen: mensenrechten als wereldreligie'. Beantwoord de volgende vragen door telkens één van de volgende functiewoorden te kiezen: *aanbeveling, aanleiding, argument(en), beoordeling, bewering, conclusie, definitie, ontkenning, probleemstelling, samenvatting, tegenwerping, vraagstelling, voorbeeld(en), voorwaarde(n)*.

1. Wat is de functie van alinea 1?
2. Wat is de functie van alinea 2?

2.12 ARGUMENTATIE

Bij eindexamenteksten wordt veel gebruikgemaakt van betogen, dus teksten waarbij de schrijver de lezer probeert te overtuigen. Hij heeft een mening over een bepaald onderwerp en hij hoopt de lezer ervan te overtuigen, dat hij gelijk heeft. Hij doet dit door argumenten te geven.

Een betoog heeft dus een stelling of standpunt en één of meer argumenten, uitspraken waarmee de schrijver de waarheid van de stelling wil bewijzen.

Er zit natuurlijk een logisch verband tussen stelling en argumenten. Je kunt controleren of een argument past bij de stelling door te kijken of het signaalwoord want er tussen past.

Een voorbeeld:

We moeten stoppen met het gebruik van kernenergie (stelling of standpunt)

want we blijven anders eeuwenlang zitten met gevaarlijk, radioactief afval (argument)

Een argumentatie kan heel eenvoudig zijn, dan heb je de stelling en maar één argument. Men spreekt dan van een enkelvoudige argumentatie. Daarnaast zijn er natuurlijk argumentaties met meerdere argumenten; men spreekt dan van een meervoudige argumentatie.

Zo'n meervoudige argumentatie kan op twee manieren opgebouwd zijn: je spreekt van een nevenschikkende argumentatie, als er sprake is van verschillende argumenten die onafhankelijk van elkaar de stelling ondersteunen. Daarnaast kan het zo zijn, dat een argument wordt ondersteund door een subargument. Je spreekt dan van een onderschikkende argumentatie.

Een voorbeeld van die laatste categorie

Ik kan je niet helpen met verhuizen, (standpunt)

want ik heb geen tijd, (argument)

want ik moet een werkstuk maken voor school. (subargument)

Een voorbeeld van een nevenschikkende argumentatie

Ik kan je niet helpen met klussen (standpunt)

want ik heb twee linkerhanden (argument)

en ik heb geen tijd (argument)

2.13 SOORTEN ARGUMENTEN

Er zijn verschillende soorten argumenten; we noemen er een aantal:

A. argumenten gebaseerd op feiten

Dacia's worden steeds populairder; uit onderzoek is gebleken, dat er steeds meer van verkocht worden.

B. argumenten gebaseerd op (eigen) ervaring (empirische argumenten)

Bij statistiek moet je gewoon alle sommen maken; ik heb gemerkt, dat het muntje dan vanzelf een keer valt.

C. argumenten gebaseerd op gezag van een ander of autoriteit

Morgenmiddag zijn we vrij; ik heb dat in de pauze gehoord van meneer Koot.

D. argumenten gebaseerd op (gewenste) gevolgen of nut

We moeten een eigen methode maken; daarin staat dan tenminste alles wat we zelf belangrijk vinden.

E. argumenten gebaseerd op voorbeelden

Hij is een heel aardige man; hij groet me altijd als hij me tegenkomt. **[ook empirisch]**

F. argumenten gebaseerd op een vergelijking

Ik denk niet, dat ik de X-factor leuk vind; ik vond Idols ook al niets.

G. argumenten gebaseerd op geloof of principes (morele argumenten)

Dat moet je niet doen; in onze heilige schrift staat dat het niet mag.

H. argumenten gebaseerd op gevoel of intuïtie (emotionele argumenten)

Ik vind dat een leuke serie, want elke aflevering is spannend.

Het zal duidelijk zijn dat niet elk argument even sterk is. Als je een feit gebruikt als argument, zal men er niet omheen kunnen. Maar als je vindt dat er iets moet gebeuren, omdat jouw geloof het je voorschrijft, zal een ander, die niet hetzelfde gelooft, het niet per se met je eens zijn.

Naast argumenten die niet erg sterk zijn, omdat ze subjectief zijn, worden er ook wel argumenten gebruikt die niet kloppen. Men spreekt dan van drogredenen. De schrijver die dit soort argumenten gebruikt, weet ook wel dat deze argumenten niet kloppen, maar hij gebruikt ze toch om de lezer over te halen. Ook hiervan geven we een paar voorbeelden:

A. de cirkelredenering

Elsschot is een groot schrijver, want hij schrijft zo goed.

B. op de man spelen

Ja, dat zeg jij, maar wie ben jij nou?

C. de generalisering

Zij is een vrouw en vrouwen doen dat altijd.

D. vals dilemma

Je bent voor ons, of je bent tegen ons.

E. beroep op verkeerde autoriteit

Ik weet zeker dat het morgen mooi weer wordt, want mijn groenteman heeft het gezegd.

F. ontduiken van de bewijslast

Iedereen doet het.

G. dreigementen

Als je daarin niet met ons meegaat, weet ik niet of we je van nu af aan nog wel serieus kunnen nemen, hoor.

Bij het eindexamen zal je soms moeten opschrijven wat voor soort argumenten of drogredenen er zijn gebruikt. Meestal kun je dan weer kiezen uit een aantal mogelijke antwoorden.

Ook zul je soms een betoog moeten beoordelen: is de gebruikte argumentatie aanvaardbaar of niet (helemaal). Let bij het beoordelen van een argumentatie ook op dingen die er niet staan. Bij een argumentatie gaat men soms uit van aannames, ook wel veronderstellingen of vooronderstellingen genoemd. Als die veronderstellingen niet kloppen, klopt de argumentatie ook niet.

Oefening 47

Bepaal het type argument dat in elk van de volgende zinnen wordt gebruikt.

1. Je rijdt veel te hard binnen de bebouwde kom: verkeersregels zijn er niet voor niets!
2. Je kunt je inkopen het beste tijdens de opruiming doen. Dan kun je spullen van goede kwaliteit kopen voor een betaalbare prijs.
3. De instelling van het team is bijzonder goed. Dat merk je wel aan de sfeer in de groep.
4. Ik geloof niet dat de NAVO de oorlog tegen Servië met bombardementen alleen kan winnen. Heb je dat commentaar van die Amerikaanse generaal gisteren in Netwerk niet gehoord?
5. Door veel te lezen vergroot je je tekstbegrip. Het is net zoiets als schrijven: dat leer je ook alleen goed door het vaak te doen.

Oefening 48

Lees **tekstfragment 25** van Leistra en Meijer en beantwoord de volgende vragen.

1. Welk standpunt verkondigen de auteurs in alinea 1? Gebruik maximaal 15 woorden.
2. Van welk type argument bedienen de auteurs zich in alinea 1 om hun standpunt te onderbouwen?
3. Welk standpunt verkondigen de auteurs in alinea 2?
'Ze zijn ... ons rechtssysteem.' (r.8-10)
4. Tot welk type argument behoort de geciteerde zin?
'Een Nederlandse... één-en-dezelfde zaak.' (r.10-15)
5. Welk signaalwoord geeft het verband tussen alinea 1 en 2 aan?
6. Welk verband bestaat er dus tussen deze alinea's?

Tekst 25

(1) Wie in Nederland over de schreef gaat, weet dat hem in theorie een sanctie of straf te wachten staat. In de praktijk is zijn lot echter onduidelijk. De meest gehanteerde schatting van criminaliteit in Nederland gaat uit van zo'n vijf miljoen "slachtoffersituaties" per jaar. Daarvan worden er bij de politie ruim een miljoen (één op de vijf!) als misdrijf aangegeven. De politie op haar beurt lost daarvan slechts zo'n twintig procent op. De helft daarvan komt bij het Openbaar Ministerie terecht, dat vervolgens een groot deel seponereert.

(2) Bovendien zijn de verschillen in straftoemeting tussen de negentien arrondissementen in Nederland aanzienlijk. Ze zijn met onderzoek aangetoond en vormen het verontrustende sluitstuk van een keten van onduidbare, maar kennelijk geaccepteerde, verschillen binnen ons rechtssysteem. Een Nederlandse drugsmokkelaar werd in het buitenland tot twaalf jaar veroordeeld wegens uitvoer van 4,5 kilo heroïne. De man wordt overgedragen aan Nederland, waarna de rechter hier de straf mag aanpassen. Wat doet de rechtbank in Den Haag? Die besluit dat twaalf jaar een juiste straf is. Het vonnis wordt in hoger beroep vernietigd en de zaak wordt verwezen naar Amsterdam. Daar luidt de uitspraak: acht jaar. Een verschil van vier jaar gevangenisstraf tussen twee rechtbanken in één-en-dezelfde zaak.

Naar: Gerlof Leistra en Remco Meijer, havo-examen 1995-I

Oefening 49

Lees **tekstfragment 26** van Van der Kroef en Kop en beantwoord de volgende vragen.

Alinea 2 begint met de veronderstelling dat alcoholici drinken, omdat ze ondervoed zijn en de alcohol een gemakkelijke bijdrage levert aan het voedselpakket.

De tweede zin van alinea 2 bevat een argument ter ondersteuning van deze veronderstelling.

1. Tot welk type argument reken je de tweede zin?
2. Welk argument wordt aangevoerd tegen de veronderstelling?

Alinea 3 is net als alinea 2 opgebouwd uit een veronderstelling, een argument ter ondersteuning daarvan en een argument tegen de veronderstelling.

3. Citeer deze drie elementen.
4. Wat is de functie van het tekstgedeelte van de alinea's 2 en 3? Kies uit: *beoordeling, afweging, conclusie, gevolgen, hypothesen, samenvatting, definitie, toelichting, constatering, aanleiding.*

Tekst 26

(1) In de psychologie, met name in de tak die zich bezighoudt met de bestudering van de effecten van drugs, de gedragfarmacologie, is de invloed van alcohol veelvuldig onderzocht. Vaak maakt men gebruik van dieronderzoek, waarbij ratten verreweg het populairst zijn. Lang niet alle vragen kunnen langs deze weg worden beantwoord, maar toch kan zulk onderzoek ons enig inzicht geven in de processen die werkzaam zijn bij het gebruik van alcohol. Het is niet mogelijk aan de hand van dieronderzoek na te gaan waarom mensen of dieren ooit aan alcohol beginnen; dat lijkt voornamelijk een sociaalpsychologisch vraagstuk te zijn.

Wel zou men een idee kunnen krijgen van het mechanisme waardoor mensen blijven drinken, ondanks de aanwijsbare fysieke en sociale schade die wordt geleden.

(2) Eén veronderstelling luidt dat alcoholici drinken, omdat ze ondervoed zijn en de alcohol een gemakkelijk bereikbare en voedzame bijdrage aan het voedselpakket levert. Ook ratten kiezen voor alcohol in de mate waarin ze behoefte aan voedingsstoffen hebben. Maar tegenwoordig wordt de redenering ook wel omgekeerd: alcoholici zouden zichzelf ondervoed houden, omdat het effect van alcohol op een lege maag sterker is. Dat wil zeggen dat het alcoholgebruik iets te maken heeft met de snelheid waarmee alcohol wordt opgenomen in het bloed.

(3) Een andere veronderstelling is dat erfelijkheid een belangrijke rol speelt bij alcoholisme. Ook dat is gebaseerd op dieronderzoek: men is erin geslaagd ratten te fokken, die een duidelijke alcoholvoorkeur hebben. Het lijkt bij nader onderzoek echter waarschijnlijk dat de zoetheid van de alcoholoplossing van groter belang is dan de alcohol zelf, want deze ratten geven de voorkeur aan sucroseoplossingen boven ongezoete alcohol.

Naar: drs. G.C. van der Kroef en dr. P.F.M. Kop, havo-examen 1991-I

Oefening 50

Bepaal de soort drogreden die in elk van de volgende zinnen is gebruikt.

1. Nederland moet geen vluchtelingen meer toelaten. Het is toch duidelijk dat ons land vol is.
2. Het aantal mensen bij wie staar wordt geconstateerd, neemt de laatste jaren sterk toe. Mensen krijgen steeds slechtere ogen.
3. Als de examenklassen studieverlof hebben, hebben wij daar ook recht op.
4. Als de president van Amerika zegt dat het zo gebeurt, gebeurt het zo. Daar is hij president voor.
5. Arjan heeft een vier voor zijn wiskundetentamen. Het tentamen is zeker slecht gemaakt.

Oefening 51

Lees **tekstfragment 27** van Van den Bergh en beantwoord de vraag.

Van den Bergh hanteert soms het argument van de persoonlijke aanval.

Geef hiervan twee voorbeelden.

Tekst 27

(1) Wat ik de lezer van Onze Taal met warmte zou willen adviseren, is zich radicaal af te wenden van alles wat lijkt op het Groot Dictee der Nederlandse taal. Die hele happening is namelijk niets dan onzin en humbug, om het even simpel samen te vatten. (...)

(2) In Frankrijk zijn ze ermee begonnen en daar heeft het ook zin. In dat land bestaat namelijk al enkele eeuwen een heel verstandig stelsel van spelling- en grammaticaregels. Een beetje intellectueel met taalgevoel beheerst die afspraken, en kan dus een gedictieerd stukje Frans met enige oplettendheid foutloos opschrijven.

(3) (...) Wie nu een Nederlands dictee afneemt, test geen kennis of taalgevoel, maar een willekeurig samenraapsel van afspraakjes, gebaseerd op het toevallige humeur van de stemmende leden op een van de talrijke Commissievergaderingen. (...)

(4) Het Groot Dictee in zijn huidige vorm kan alleen gewonnen worden door een dwangneuroot die het hele Groene Boekje uit het hoofd heeft geleerd. (...)

(5) En wie een deftig gezicht zet bij de jaarlijkse plechtigheid alsof er iets heel zinvols staat te gebeuren, zoals 'jurylid' Kees Fens, die niet eens linguïst is en die zo'n dictee zeker ook niet foutloos zou kunnen maken, houdt u gewoon voor het lapje.

Naar: prof.dr. H. van den Bergh, voorbeeldexamen havo

Oefening 52

Lees **tekstfragment 28** van Manuel Kneepkens en beantwoord de vragen.

1. In welke alinea('s) van het tekstgedeelte staat het standpunt van de auteur?
2. Formuleer dat standpunt. Gebruik maximaal 35 woorden.
3. In welke alinea('s) van het tekstgedeelte staat de argumentatie die tot het standpunt van de auteur leidt?
4. Formuleer die argumentatie. Gebruik maximaal 25 woorden.

Tekst 28

(1) Nog niet zo lang geleden was de mens tevreden met een wereldbeschouwing die hemzelf als niet anders dan een deel van het allesomvattende geheel, de natuur, bestempelde. In deze organische kijk zag men de wereld als één levend wezen. In het moderne denken is echter een ander natuurbegrip gaan overheersen, het antropocentrische, waarin de mens als middelpunt en als doel van de schepping wordt gezien.

(2) In zogenaamd primitieve jagers- of verzamelaarsmaatschappijen maken mensen in het algemeen geen scherp onderscheid tussen het menselijke en het niet-menselijke. De natuur heeft een direct spirituele, morele en sociale betekenis, en deze samenlevingen leggen dan ook op alle niveaus verbindingen met de natuur. In deze maatschappijen bestaat geen strikte hiërarchie tussen de menselijke en de niet-menselijke soorten.

(3) De mythologie van dergelijke samenlevingen is gebaseerd op een concept van een geheel-in-zijn-verscheidenheid, het holisme. De menselijke samenleving, de natuur, het verleden, het heden en de toekomst zijn in een dergelijk wereldbeeld met elkaar verweven tot een eenheid waarin niet uniciteit maar onderlinge afhankelijkheid de maat van alle dingen is. Verbondenheid en verwantschap zijn veel belangrijker dan onderscheid en hiërarchie. Mensen leggen zich uit respect behaalde beperkingen op in hun gebruik van moeder natuur, zij zijn immers zelf uit haar schoot voortgekomen.

(4) Dit gedachtegoed vormt een contrast met het dualistische joods-christelijke erfgoed dat aan onze hedendaagse cultuur- en wetenschapsopvattingen ten grondslag ligt. Westerse wetenschap en westers recht - thans dominant op de planeet aarde - worden tot op heden allerminst door holistisch denken gekenmerkt, maar door een hardnekkig antropocentrisme, dat de mens beschouwt als het centrum van de schepping.

(5) Het is tijd voor een herbezinning op dit modern-westerse wereldbeeld. Een van de pijlers van dit wereldbeeld, het 'sociaal contract' (zie J.J. Rousseau, *Du Contract Social*, 1761), moet op de helling:

de theorie over de menselijke betrekkingen moet worden uitgebreid naar andere wezens, dieren en planten, opnieuw naar de natuur als geheel.

Naar: Manuel Kneepkens, voorbeeldexamen vwo

2.14 SOORTEN REDENERINGEN

Bij argumenteren gaat het om een redenering of gedachtegang. De schrijver zal zijn lezer proberen te overtuigen door middel van argumenten. Dat lukt natuurlijk alleen als de lezer de redenering logisch vindt.

Naast de redenering gebaseerd op argumentatie (zie 2.13) onderscheidt men nog drie soorten redeneringen. Bij het examen zul je moeten kunnen bepalen wat voor redenering is gebruikt. Hieronder volgen de andere drie soorten redeneringen:

- A. redeneringen op basis van oorzaak en gevolg (causaliteit)
- B. redeneringen op basis van voor- en nadeel
- C. redeneringen op basis van overeenkomst

Oefening 53

Lees nogmaals **tekstfragment 9** van Van der Lans en beantwoord de vraag: op welk type redenering is dit tekstgedeelte gebaseerd.

Oefening 54

Lees **tekstfragment 29** van Tieleman en beantwoord de vraag: op welk type redenering is dit tekstgedeelte gebaseerd.

Tekst 29

(1) Een van de economische kanten van de ontwikkelingen rond het huishouden is, dat door het toenemende verschijnsel van twee inkomens per huishouden de bestedingsmogelijkheden toenemen. Dat heeft onder meer tot gevolg dat de particuliere consumptie snel toeneemt, hoewel het langzamerhand onontkoombaar lijkt dat we ter wille van ons milieu aan een in materieel opzicht soberder levensstijl moeten gaan wennen. Die consumptiestijging werkt overigens verslavend. Zo worden de aan woning en inrichting gestelde eisen steeds hoger, met navenant stijgende kosten, zodat het op den duur niet meer mogelijk is om een huis met één inkomen te financieren. En tegelijk wordt de maatschappelijke norm door de stijgende consumptiemogelijkheden voortdurend in opwaartse richting bijgesteld. Het ziet ernaar uit dat het steeds moeilijker zal worden om van één arbeidsinkomen per huishouden te leven.

Naar: Henk Tieleman, havo-examen 1992-I

Oefening 55

Lees **tekstfragment 30** van Kousbroek en beantwoord de vraag: op welk type redenering is dit tekstgedeelte gebaseerd.

Tekst 30

(1) Toen Raymond Queneau eens werd gevraagd welke fouten hij de mensen het minst aanrekende, antwoordde hij: spelfouten. Dat ben ik met hem eens. Zo zat er een spelfout in de brief waarin ik werd uitgenodigd om deel te nemen aan het Groot Dictee der Nederlandse Taal, maar dat is niet waarom ik de uitnodiging niet heb aangenomen. De reden is dat onze taal met zulke dictees volgens mij een zeer slechte dienst wordt bewezen, eerder dan deel te nemen zou ik alles doen wat in mijn vermogen ligt om dit misleidende ritueel te beëindigen. Met dat Nationale Dictee immers wordt ten onrechte de indruk gewekt dat de spelling van het Nederlands zo duivels moeilijk is dat zelfs de ontwikkelde Nederlanders niet in staat zijn hun eigen taal te schrijven.

(2) Nou ja, het is niet meer dan een spelletje, zo zou je kunnen zeggen, een onschuldig tijdverdrijf, maar het is koren op de molens van het onuitroeibare slag mensen dat telkens opnieuw de spelling van het Nederlands wil veranderen: 'Zie je wel, zelfs hoogopgeleide Nederlanders maken niet minder dan twee fouten per zin: onze spelling is voor schoolkinderen veel te moeilijk en moet dus drastisch worden vereenvoudigd'.

(3) Dat is zonder meer een drogreden: de moeilijkheden verwerkt in deze dictees zijn kunstmatig, in feite voornamelijk het product van de verwarring gesticht door de spellingsvereenvoudigers zelf. De meeste fouten zijn te wijten aan de volslagen willekeurige Nederlandse spelling van een aantal leen- of bastaardwoorden, vastgesteld door een Commissie. Voor de spellingsmaniakken zijn de behaalde scores een welkome gelegenheid om weer te roepen dat er een 'spellingsprobleem' bestaat en dat er nodig een Commissie moet komen om dat vraagstuk te 'bestuderen'; in die Commissie zijn ze dan zelf weer vertegenwoordigd.

Naar: Rudy Kousbroek, voorbeeldexamen havo

Oefening 56

Lees **tekstfragment 31** 'Ouders moeten hun kinderen zelf les kunnen geven' en beantwoord de vraag: welke typen herken je. Kies uit: *oorzaak en gevolg*, *voor- en nadelen*, *overeenkomst*, *stelling en argumenten*.

Tekst 31

ouders moeten hun kinderen zelf les kunnen geven

(1) Onlangs pleitte een groep jonge PvdA-leden, in het pamflet *Niet Nix*, voor een verlaging van de leerplichtige leeftijd naar twee jaar. Door kinderen vroeger naar school te sturen, zou Nederland zich beter voorbereiden op een gespecialiseerde, kennisintensieve rol in de volgende eeuw. Geen handel in goederen meer, maar handel in kennis: zo zou Nederlands toekomstige rol in de vaart der volkeren moeten zijn.

(2) Dit pleidooi past in de huidige trend om kinderen steeds vroeger naar school te sturen. Sinds 1985 begint de leerplicht in het vijfde levensjaar. Maar het overgrote deel van de kinderen wordt al als vierjarige op school ingeleverd. Er zijn experimenten aan de gang met voorschoolse educatie voor twee- en driejarigen. Doel van deze experimenten is te verhinderen dat bepaalde groepen kinderen hun schoolloopbaan met een achterstand starten. Als deze experimenten succesvol blijken, zal de druk de leerplicht te verlagen zeker nog meer toenemen.

(3) Het wordt de hoogste tijd bij deze ontwikkeling vraagtekens te zetten. Allereerst een onderwijskundig bezwaar: het rendement van groepsgewijs onderwijs ligt beduidend lager dan menigeen zich realiseert. Onderwijskundig onderzoek van de laatste twintig jaar heeft een oud vermoeden bevestigd. Naarmate de groepsgrootte stijgt, neemt het rendement of de leeropbrengst af. Maar de onderzoekers zijn nog meer te weten gekomen. Ze hebben hun vermoeden ook gekwantificeerd. De meest effectieve vorm van informatieoverdracht is één-op-één. Stel bijvoorbeeld de effectiviteit van één-op-éénonderwijs op 100 procent. Bij één-op-vijf, vijf leerlingen per leerkracht, is de effectiviteit al flink gedaald, namelijk tot circa 50 procent. Bij één-op-tien bedraagt de effectiviteit ongeveer 30 procent en bij één-op-twintig nog maar ongeveer 20 procent.

(4) Genoemde percentages zijn de gemiddelde uitkomst van een aantal experimenten naar de relatie tussen groepsgrootte en leerrendement. Hoewel de afzonderlijke onderzoeken enigszins verschillende uitkomsten laten zien, is de gemeenschappelijke trend duidelijk genoeg: naarmate het aantal leerlingen per leerkracht stijgt, neemt het rendement af. Die afname is sterker naarmate de groep kleiner is. Anders uitgelegd: een toename van vijf naar tien leerlingen per leerkracht levert een veel ernstiger verlies op dan een toename van bijvoorbeeld vijftien naar twintig leerlingen. Het omgekeerde geldt ook. Een klassenverkleining van vijftientwintig naar twintig, zoals onlangs door de Commissie-Van Eindhoven voor de onderbouw van de basisschool is voorgesteld, levert een rendement van vijftien naar twintig procent op.

(5) Sinds de invoering van de leerplicht in 1900 – voor kinderen van 7 tot 13 jaar – nemen we in Nederland genoeg met onderwijs dat door het groeps karakter een gering rendement oplevert.

Maar dat is niet het enige bezwaar van geïnstitutionaliseerd basisonderwijs. Het basisonderwijs is duur. Jaarlijks betaalt de belastingbetaler ruim 5.000 gulden per leerling. Ondanks die hoge kosten zijn basisscholen arm aan middelen. Schoollokalen zijn zo klein, dat kinderen zich niet op hun eigen werk kunnen concentreren. Leermiddelen kennen een afschrijvingstermijn van tien jaar, waardoor veel scholen zich met verouderde materialen moeten behelpen. Vergoedingen voor de aanschaf van een computer zijn gebaseerd op één computer per zestig leerlingen, met een afschrijvingstermijn van zeven(!) jaar. Vergelijk dit eens met de situatie bij de leerlingen thuis. Meer dan vijftig procent van de gezinnen heeft vandaag de dag ten minste één computer in huis.

(6) Maar misschien is het grootste bezwaar wel dat het geïnstitutionaliseerde onderwijs uitvallers kweekt: leerlingen die achterop raken, misschien zelfs wel in het speciaal onderwijs terecht komen, en leerlingen die een geweldige tegenzin tegen school en tegen leren opbouwen.

(7) Tegenover geïnstitutionaliseerd onderwijs stel ik het thuisonderwijs. Thuisonderwijs is onderwijs waarbij de ouders optreden als leerkrachten van hun kinderen. Dat klinkt revolutionair, maar in feite vervullen ouders die rol al, zonder dat ze daarvoor opgeleid zijn. Ze leren hun kinderen lopen, ze maken ze zindelijk, ze leren ze praten, ze leren ze hoe ze met andere kinderen kunnen spelen, ze dragen hun waarden en normen over en nog veel meer.

(8) Als het op lezen en rekenen aankomt, vertrouwt men ouders kennelijk niet meer. Ruw worden de vierjarigen uit hun meest natuurlijke omgeving weggeplukt en met twintig tot dertig leeftijdgenootjes in een gekunsteld leerinstituut geplaatst. Kleuters die hun ouders tot dertig vragen per uur kunnen stellen, die allemaal beantwoord worden, krijgen nu op zijn best de kans gemiddeld één vraag per uur te stellen. Of deze serieus beantwoord wordt, hangt af van de druk die de andere kinderen op de juf uitoefenen.

(9) Thuisonderwijs is de enige maatschappelijk betaalbare vorm van één-op-éénderwijs. Het aantal voordelen van deze onderwijsvorm is veel te groot om in dit kader uitputtend te bespreken. Ik noem slechts enkele punten. Thuisonderwijs is maatschappelijk gezien goedkoop. Ouders betalen immers de kosten. De kosten voor de ouders zijn overigens een fractie van de genoemde 5.000 gulden. Veel ouders bieden, zonder dat ze er zich speciaal op toegelegd hebben, thuis een rijkere leeromgeving dan de school. Er is één volwassene die klaar staat om op alle vragen in te gaan, er is multifunctioneel spel materiaal, er zijn boeken, er is een televisie en een video, er is een computer, enzovoort. Als dat materiaal niet toereikend is, is er de gratis buurtbibliotheek of bijvoorbeeld een rijk aanbod aan musea. Scholen komen zelden aan een excursie toe.

(10) Dankzij de één-op-éénoverdracht zullen veel kinderen aan de ochtend genoeg hebben om het tempo bij te houden. Dan blijft de middag over voor vrije besteding, bijvoorbeeld voor spelen met vriendjes en vriendinnetjes of voor bijzondere leeractiviteiten.

(11) Buitenlands onderzoek - afgenomen onder ouders die er zelf voor kiezen hun kind te scholen - laat zien dat thuisonderwijs qua leerrendement superieur is aan schoolonderwijs. (...)

(voorbeeldexamen havo)

Je moet niet alleen kunnen aangeven welke argumenten of redeneringen de schrijver heeft gebruikt. Soms wordt ook gevraagd er eens kritisch naar te kijken. Je moet dan in de gaten hebben, dat de schrijver geen argumenten gebruikt, maar drogredenen of dat zijn redenering niet klopt. Ook moet je van de gebruikte bron of de verstrekte gegevens kunnen bepalen of ze aanvaardbaar zijn.

Oefening 57

Beantwoord de volgende vragen bij **tekstfragment 31** 'Ouders moeten hun kinderen zelf les kunnen geven'.

Dit tekstgedeelte verscheen in het NRC Handelsblad, op 8 januari 1997, geschreven door H. Blok. De auteur is werkzaam bij het Kohnstam Instituut voor onderzoek van opvoeding en onderwijs en tevens leraar op een basisschool.

1. Zeggen deze gegevens iets over de deskundigheid van de schrijver of over zijn (on)partijdigheid?
2. Licht je antwoord toe. Betrek in je antwoord het onderwerp van de tekst. Gebruik maximaal 40 woorden.

De schrijver is tegen verlaging van de leerplicht en vindt dat thuisonderwijs mogelijk moet zijn.

3. Wat is het eerste argument dat de schrijver ter ondersteuning van zijn mening aanvoert? Gebruik maximaal 15 woorden.
4. Met welk type argument ondersteunt de schrijver zijn eerste argument? Baseer je antwoord op alinea 3 en 4.
Kies uit: *gevolg, nut of gewenst gevolg, ervaring (empirisch argument), gevoel of emotie, algemene normen en waarden, voorbeeld, controleerbare feiten, gezag of autoriteit.*

Het bezwaar dat de schrijver in alinea 5 aanvoert tegen het geïnstitutionaliseerd basisonderwijs bestaat uit twee samenhangende onderdelen.

5. Citeer deze.

'Schoollokale zijn zo klein, dat kinderen zich niet op hun werk kunnen concentreren.' (r.35-36).

6. Leg uit dat hier, gezien de achtergrond van de schrijver, sprake is van een empirisch argument.
Gebruik maximaal 25 woorden.

'Maar misschien is het grootste bezwaar wel dat het geïnstitutionaliseerd basisonderwijs uitvallers kweekt(...)' (r.41-42)

7. Blijkt uit de tekst dat de schrijver dit inderdaad als het grootste bezwaar ziet?
8. Licht je antwoord toe. Gebruik maximaal 25 woorden.

Af en toe gebruikt de schrijver van dit betoog woorden die zijn opvattingen benadrukken (en dus duidelijk subjectief zijn).

9. Citeer een subjectief woord uit alinea 2.
10. Citeer twee voorbeelden van subjectief taalgebruik in alinea 8.

Uit alinea 10 blijkt dat de schrijver rekening houdt met een argument dat men tegen thuisonderwijs zou kunnen aanvoeren.

11. Formuleer dat argument. Gebruik maximaal 15 woorden.

In deze tekst maakt de schrijver meer dan eens melding van onderzoek.

12. Leg uit dat het, gezien de bron (zie het begin van deze opdracht), niet noodzakelijk is in een noot aan te geven op welke onderzoeken de schrijver precies duidt.

2.15 AANWIJZINGEN VOOR DE AANPAK VAN TEKSTEN

Hieronder volgen aanwijzingen voor de aanpak van teksten. Na een aantal algemene opmerkingen, wordt verteld hoe je een tekstverklaring het best kunt aanpakken.

ALGEMEEN

Als je een tekst leest, moet je altijd eerst proberen die tekst goed te begrijpen; dan pas kun je met enig succes vragen beantwoorden. Je moet dan ook altijd eerst de volgende vragen kunnen beantwoorden. Welbeschouwd volgt hier niets nieuws: je doet dit, als het goed is, al sinds de brugklas.

A. Wat is het onderwerp van de tekst?

[zie 2.6]

B. Wat wil de schrijver over dat onderwerp zeggen?

Met andere woorden: Wat is de hoofdgedachte? Als je deze vraag goed wilt beantwoorden, moet je wellicht eerst een tussenvraag beantwoorden: Wat voor soort tekst is het? Als je denkt, dat het

een betoog is, moet het antwoord op de tweede vraag de vorm hebben van een stelling of een conclusie.

In de brugklas heb je al geleerd dat het antwoord op deze vraag vaak te vinden is op één van de voorkeursplaatsen. Lees dus in eerste instantie de titel, de inleiding en het slot (en let eventueel op dik of schuin gedrukte woorden, op tussenkopjes, op plaatjes).

C. Hoe zit de tekst in elkaar?

Met andere woorden: Kun je de structuur van de tekst achterhalen? Waar begint dus de kern, en waar het slot? Hoe is de kern opgebouwd? Als je kunt vertellen wat de schrijver achtereenvolgens in de tekst doet, begrijp je de tekst.

Bij het beantwoorden van deze vraag kun je gebruikmaken van je kennis over signaalwoorden en tekstpatronen!

2.16 AANDACHTSPUNTEN BIJ HET MAKEN VAN EEN TEKSTVERKLARING

- In de meeste vragen staat niet alleen een directe vraag, maar je krijgt ook informatie: er wordt bijvoorbeeld een stukje uit de tekst samengevat. Lees deze informatie goed en kijk vervolgens op welke vraag je precies antwoord moet geven.
- 'Ontleed' de vraag ook goed:
 - uit hoeveel delen moet het antwoord bestaan? Als er gevraagd wordt naar twee verklaringen/oorzaken enz. heeft het geen zin er meer te geven: bij het nakijken mogen we alleen de eerste twee antwoorden bekijken. Het is natuurlijk jammer als je de gevraagde antwoorden wel hebt, maar ze als nummer drie of vier hebt genoemd.
 - moet een citaat een zin zijn of een zinsgedeelte?
 - hoeveel woorden mag je maximaal gebruiken? Tegenwoordig mag je echt niet meer woorden gebruiken dan dat maximaantal; als je dat wel doet, verspeel je een punt. Overigens: als je begint met het overnemen van een deel van de vraag, tellen die woorden niet mee.

Bijvoorbeeld:

Vraag: Welke oorzaak wordt door de regering genoemd voor de kredietcrisis?

Antwoord: De oorzaak die door de regering genoemd wordt voor de kredietcrisis is het falen van de grootste Nederlandse banken

Dit antwoord bestaat uit 7 woorden.

- o uit welke alinea('s) moet het antwoord komen?
- o als je moet kiezen uit een aantal mogelijkheden (zoals bij vragen over de functie van tekstgedeelten), kijk dan goed naar de gegeven mogelijkheden en kies er daar één van. Geef geen synoniemen, want die moeten we toch fout rekenen (ook al is het voor ons gevoel goed). Het heeft ook geen zin om een motivering te geven, want daar wordt niet om gevraagd.
- Probeer bij meerkeuzevragen eerst zelf het antwoord te geven. Kies dan een antwoordmogelijkheid die het dichtst bij jouw antwoord in de buurt komt. Wanneer dat niet lukt, moet je proberen de antwoorden eruit te halen die onzinnig zijn, of slechts op één detail ingaan (bij vragen over de hoofdgedachte van de hele tekst bijvoorbeeld). Soms geven 2 antwoorden precies dezelfde informatie. Die vallen natuurlijk allebei af.
- Bij meerkeuzevragen wordt steeds nadrukkelijk vermeld dat het gaat om het **beste** antwoord. Vaak lijken meerdere antwoorden wel te kunnen, maar dan is er toch maar één het beste. Het helpt al als je de antwoorden die echt niet kunnen, wegstreept.
- Bij de antwoorden wordt niet gelet op correct taalgebruik, maar het spreekt voor zich dat de antwoorden wel te begrijpen moeten zijn.

Vragen die vaak voorkomen, zijn vragen over:

- **De tekstsoort:** - betoog (stelling met argumenten; bedoeld om te overtuigen)
of
- beschouwing (een probleem van meerdere kanten bekijken, waarbij ook de eigen mening een rol speelt)
- het komt zelden voor dat een examentekst een uiteenzetting (alleen feiten) is
- **De hoofdgedachte:** heel vaak staat de hoofdgedachte in de eerste alinea (de stelling die in de tekst verdedigd zal worden) of in de laatste alinea (als conclusie).
- **De functie van een alinea:** let daarbij op de gebruikte signaalwoorden en op de belangrijkste informatie uit die alinea. Vaak heeft zo'n alinea een relatie met de vorige alinea: een toelichting, een voorbeeld, een tegenwerping, een conclusie, enzovoort.

- **Argumentatie en (drog)redeneringen:** je hoeft de termen die te maken hebben met de argumentatieleer alleen te begrijpen, en dus niet uit je hoofd te leren. Dit soort vragen wordt altijd in de meerkeuzevorm gesteld. Als je de theorie begrijpt, zul je het goede antwoord wel kunnen vinden. De meeste termen spreken voor zich (persoonlijke aanval, valse vergelijking, enz.).
- Heel vaak staat er een vraag in het examen waarin de structuur van de tekst wordt aangeboden en waarbij je moet aangeven in welke alinea een bepaald deel begint. Zo'n vraag laat je precies zien hoe de tekst in elkaar zit. Belangrijke informatie!
- Signaalwoorden zijn vreselijk belangrijk. Ze geven aan wat de functie is van een bepaalde alinea of een deel daarvan
- Ga voor je antwoorden op vragen op zoek naar formuleringen die lijken op wat in de vraag wordt gezegd. Daar in de buurt vind je vaak je antwoorden. Een tekstverklaring is soms niet meer dan een zoekplaatje.

Bijvoorbeeld

Vraag 3: Noem vier verschillende strategieën die volgens de tekst gehanteerd worden om de informatiestromen waaraan we dagelijks blootgesteld worden, te lijf te gaan.

In alinea 5 luidt de eerste zin: Gelukkig zijn we niet machteloos overgeleverd aan de informatiestroom, maar kennen we aardig wat strategieën om de overlast te lijf te gaan.

En inderdaad, daarna worden netjes de betreffende strategieën opgesomd.

- Wat ook vaak verstandig is, is regelmatig terugkijken naar eerdere vragen. Het komt regelmatig voor dat informatie in een 'latere' vraag je kan helpen bij het vinden van het antwoord op een 'eerdere' vraag. Het tegenovergestelde komt ook regelmatig voor.

Bijvoorbeeld:

Vraag 3: Noem vier verschillende strategieën die volgens de tekst gehanteerd worden om de informatiestromen waaraan we dagelijks blootgesteld worden, te lijf te gaan.

De antwoorden op deze vraag staan netjes opgesomd in alinea 5

Vraag 8: Bij welke alinea past het kopje: Goed omgaan met informatiestromen?

Het antwoord is eenvoudig: dat is natuurlijk alinea 5

2.17 SAMENVATTEN (NIEUWE STIJL)

Het eindexamen bestaat uit twee delen. Het eerste deel is een tekst waarbij je vragen moet beantwoorden; de soorten vragen die je kunt verwachten, zijn hierboven behandeld. Het tweede deel is een tekst die je moet samenvatten.

Het gaat hierbij om een tekst van ongeveer 1800 woorden en daarvan moet je een samenvatting maken van ongeveer 10% van de oorspronkelijke omvang. Wanneer je te veel woorden gebruikt, leidt dit tot puntenaftrek.

Iemand die de oorspronkelijke tekst niet kent, moet na het lezen van jouw samenvatting toch weten wat er in die tekst staat. Je zult dus de hoofdzaken in het juiste verband moeten opnemen in je samenvatting. En dat moet ook nog in correct Nederlands. Dat betekent dus, dat er puntenaftrek volgt als er fouten worden gemaakt in de spelling, de zinsbouw enz.

Tegenwoordig moet je een zogenaamde geleide samenvatting maken, dat wil zeggen, dat je bij de opdracht al een aantal aanwijzingen of vragen krijgt; dat zijn de punten die in jouw samenvatting moeten staan. Deze vragen staan meestal in de volgorde die in de tekst is aangehouden. Ze vormen gezamenlijk de structuur van jouw samenvatting.

3. MODULE SCHRIJVEN

In deze module besteden we aandacht aan schrijfvaardigheid. Komend schooljaar zul je verschillende schrijfproducten gaan maken. Voor de meeste daarvan krijg je een cijfer. Het is dus van belang dat je goed leert schrijven.

Meestal weet je in je hoofd wel precies wat je wilt gaan schrijven. Toch komt het dan niet altijd goed op papier te staan. We gaan er in deze module voor proberen te zorgen dat je stap voor stap tot een goed eindresultaat komt. Daarbij komen de volgende onderdelen aan bod:

- Syntaxis of zinsbouw
- Tekstgedeelten
- Teksten

We beginnen dus bij het begin van elke tekst: zinnen. Het leren formuleren van zinnen gaat verder dan oefenen in stijl en grammatica. Formuleren omvat meer dan alleen zinsbouw op grammaticaal en syntactisch niveau. Voor formuleren zijn wat je wilt overbrengen en de context waarin dat moet plaatsvinden, minstens zo belangrijk.

3.1 SYNTAXIS

Syntaxis is het deelgebied van de taalkunde dat in ruime zin alles omvat, wat met de opbouw en structuur van zinnen te maken heeft. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de woordvolgorde in een zin.

Als je met iemand praat, kun je je verbazing uiten, iets vragen, iets meedelen, iets opdragen, sarcastisch zijn, enzovoort. Dat kun je tot uitdrukking brengen door de toon waarop je iets zegt. Bij een verbaasde uiting bijvoorbeeld, gaat je stem aan het einde van de zin omhoog. Voor een aantal van bovengenoemde taalhandelingen bestaan er, naast de toon, ook bepaalde zinsstructuren die speciaal voor een soort handeling gebruikt worden.

1 Een mededelende zin

- Je bent tien minuten te laat.

2 Een vragende zin

- Ben je nog op tijd gekomen?
(persoonsvorm op de eerste plaats, onderwerp direct erachter)

3 Een bevelende zin

- Ga onmiddellijk terug!
(persoonsvorm op de eerste plaats, geen onderwerp)

Oefening 1

- A. Gisteren hebben wij in Rotterdam een hondje gekocht.
 - B. Wij hebben gisteren in Rotterdam een hondje gekocht.
 - C. In Rotterdam hebben wij gisteren een hondje gekocht.
 - D. Een hondje hebben wij gisteren in Rotterdam gekocht.
 - E. Gekocht hebben wij gisteren een hondje in Rotterdam.
1. Verdeel bovenstaande zinnen in zinsdelen.
 2. Wat is de persoonsvorm in die zinnen?
 3. Wat is het onderwerp in die zinnen?
 4. Wat is het lijdende voorwerp in die zinnen?
 5. Op welke plaats staat de persoonsvorm in bovenstaande zinnen?
 6. Op welke plaats staat het onderwerp in bovenstaande zinnen?
 7. Je merkt dat de persoonsvorm altijd op de plaats staat.

In een hoofdzin staat de persoonsvorm dus vooraan of na het eerste zinsdeel.

- Ga je mee tennissen?
- Ik ga vanmiddag tennissen.

Hoofdzinnen kunnen met elkaar verbonden worden door de voegwoorden *en, maar, want of of*.

- Het is al laat **en** daarom kom ik vanavond.
- Het is al laat, **maar** ik kom toch vanmiddag.
- Ik kom vanavond, **want** het is al laat.
- Kom je vanmiddag **of** kom je vanavond?

In een hoofdzin kun je nooit het woordje '**niet**' tussen de persoonsvorm en het onderwerp zetten.

In een bijzin staat de persoonsvorm (bijna) achteraan.

- Hij zei dat hij vanmiddag ging tennissen.
- Hij zei dat hij meer dan drie uur getennist had.

Een bijzin begint bijna altijd met een verbindingswoord.

Oefening 2 Geef aan wat de hoofdzin en wat de bijzin is.

1. Ze hebben het lijk dat ze al dagen zochten, eindelijk gevonden.
2. Het resultaat was wat ik verwachtte.
3. Zij waren niet tevreden over wat er in de onderhandelingen was bereikt.
4. Nu weet zij dus, waarom ze werd gewaarschuwd.
5. Ik vind de manier waarop je dat deed erg plezierig.
6. Wie de leukste oplossing had, werd ook een prijs gegeven.
7. Wie het vindt, mag het houden.
8. Hij wordt, wat zijn vader is.
9. Hij geeft de voorkeur aan wat zij daarover zei.
10. Dat hij daar niet goed in is, weten we al een tijdje.
11. Als het weer zo blijft, kunnen we deze winter weer niet op natuurijs schaatsen.
12. Wie nooit uitgaat, ontgaat veel.
13. Hij kon niet ontdekken, wie het gedaan had.
14. Hoe we dat moeten oplossen, is nog onduidelijk.

Het woord '**niet**' kan op een zeer speciale manier de betekenis van de zin beïnvloeden.

Iemand zegt:

- Hij komt morgen.

Hiermee beweert hij iets; hij zegt iets op een bevestigende manier. Als je dat hoort, neem je gewoonlijk aan dat die bewering waar is. Je kunt de zin ook zo omschrijven:

- Het is zo, dat hij morgen komt.

Als je de bewering wilt ontkennen, gebruik je 'niet':

- Hij komt morgen niet.
- Het is niet zo, dat hij morgen komt.

De volgende zin kan op verschillende manieren ontkennend gemaakt worden. Dat kan door het ontkennende element op verschillende plaatsen in de zin in te voeren.

1. Iemand heeft een scooter gestolen.
2. Niemand heeft een scooter gestolen.
3. Iemand heeft geen scooter gestolen.
4. Iemand heeft niet een scooter gestolen.

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Oefening 3

Geef het verschil in betekenis aan tussen zin 2, 3 en 4 door omschrijvingen te maken.

Oefening 4

Maak correcte zinnen met behulp van de volgende woorden. Let goed op de plaats van het woordje 'niet'.

1. Niet - wonen - kan - in zo'n mooi huis - iedereen
2. Alle leerlingen - niet - vulden - de cijferlijsten - in - goed
3. Niet - van chips en cola - houden - alle leerlingen
4. Niet - kan - zoveel vrije dagen - opnemen - iedere werkgever

Oefening 5

Maak van onderstaande woorden een correct Nederlandse zin. Je moet alle woorden gebruiken.

1	fascinerend je durft	te dat verder	boeken zo beginnen	lezen sommige nauwelijks	
2.	gaat ben ik	op jongen volgende	verliefd wie de	week verhuizen	
3.	eenvoudig probleem kleutertjes	het de is	drie waarover op	spraken erg hek	het
4.	zijn tien lid	jubileumfeest op alleen	zij komen dan	meer het die	jaar
5.	wat alles	ander weet	ik een	weet van	ik
6	Zuiderzee zwommen	zwarte naar	de zwanen	zeven zorgen	zingend zonder
7	vliegen vliegende	als achter	vliegende vliegen	vliegensvlug vliegen	vliegen vliegen
8	ons ons	maar geef	een ontbijt	ham bij	ons

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Toen je op de basisschool een tekstje moest schrijven, zag dat er waarschijnlijk zo uit:

Ik ben gisteren naar de dierentuin geweest. De dierentuin was in Rotterdam. De dierentuin heet Blijdorp. Ik heb daar leeuwen gezien. Toen heb ik olifanten gezien. Ik ben ook bij de apen geweest. Ik heb een patatje gegeten. Ik heb ook een ijsje gegeten. Toen gingen we weer naar huis.

Als het goed is, schrijf je nu op een andere manier. Je schrijft niet alleen maar enkelvoudige zinnen (een zin met 1 persoonsvorm) meer, je schrijft tegenwoordig ook samengestelde zinnen (zinnen met meerdere persoonsvormen).

Zoals je al eerder hebt kunnen lezen, kan zo'n samengestelde zin bestaan uit:

- hoofdzinnen
- hoofdzin(nen) en bijzin(nen)

Voegwoorden zijn woorden die twee zinnen met elkaar verbinden.

Het voegwoord kan tussen twee zinnen in staan, maar een samengestelde zin kan ook met een voegwoord beginnen.

- **Hoewel** het mooi weer is, ga ik met de bus.
- Ik ga met de bus, **hoewel** het mooi weer is.

Oefening 6:

Maak van de 2 zinnen 1 zin met het voegwoord dat ervóór staat:

Hoewel Het bevalt me hier prima. Ik ga solliciteren.

.....

Zodat De stroom viel uit. Alle machines stonden stil.

.....

Mits Ik krijg een auto van de zaak. Ik ben bereid ook op andere plaatsen te werken.

.....

Wanneer Je moet overwerken. Ik heb graag, dat je me dat op tijd zegt.

.....

Ofschoon Het regent de hele dag. Je merkt er hier binnen niets van.

.....

Indien Ik vraag overplaatsing aan naar een andere afdeling. Aan mijn wens wordt niet voldaan.

.....

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Als De bureaustoelen zijn versleten. Er worden nieuwe aangeschaft.

.....
Omdat Ik ga een cursus Spaans volgen. Ik moet stoppen met fitness.

.....
Tenzij Er komen nieuwe opdrachten. Je krijgt waarschijnlijk ontslag.

.....
Hoewel De chef is erg aardig. Ik krijg niet de gevraagde computer.

Oefening 7

Verbind de A-en B-zinnen tot een C-zin.

- A. Daar loopt een oude man
 - B. Die ken ik nog uit Den Haag
 - C. Daar loopt een oude man.....ik nog uit Den Haag ken.
-
- A. Het meisje heeft een vlecht in haar haar.
 - B. Het meisje zit in de zon.
 - C. Het meisje.....heeft een vlecht in haar haar.
-
- A. Ik heb de wol gekocht.
 - B. Eerst had ik het patroon uitgezocht.
 - C. Ik heb de wol gekocht, ik het patroon uitgezocht had.
-
- A. Mijn jas is kleddernat.
 - B. Ik loop al een half uur in de regen.
 - C. Mijn jas is kleddernat, ik al een half uur in de regen loop.

Oefening 8

Vul het juiste woord in zodat er goede zinnen ontstaan.

1.je besluit die iPod te kopen kun je niet op vakantie.
2. De redactie zal nog één nummer uitbrengen,.....er voldoende kopij binnenkomt.
3. de verdachte zichzelf tegensprak, raakte de rechter geïrriteerd.
4. het veld doorweekt was, trainde het Nederlands elftal rustig verder.
5. hij zoveel kritiek kreeg, legde hij zijn functie neer.
6. Je hebt vijf onvoldoendes op je rapport. Je zultharder moeten gaan werken.

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

7. Hij gebruikt wel vaker vreemde argumenten engebruikt hij nu ook weer.
8. Die onvoldoendes heeft hijzijn grenzeloze luiheid.
9.je je oor laat behandelen, moet je gelijk je neus recht laten zetten.
10. Je mag meedoenje van plan bent de boel weer te verzieken.

Oefening 9

Maak van de gegeven woorden een goede zin. Je mag zelf nog woorden toevoegen.
Het voegwoord staat vetgedrukt.

1.	Ziek	school	hoewel
2.	Terwijl	strijken	televisie
3.	Glad	doordat	sneeuwt
4.	Bioscoop	jou	mits
5.	Zomaar	omdat	hou
6.	Vakantie	nadat	uitslag
7.	En	gegeten	afwas
8.	Meisje	leuk	want
9.	Zwemmen	tenzij	regent
10.	Jongens	maar	bevordert

Je kunt je misschien voorstellen dat je een mededelende zin op verschillende manieren kunt opschrijven. Vaak kies je de makkelijke weg, maar op die manier wordt de tekst niet echt aantrekkelijk. Vergelijk de volgende stukjes tekst maar.

Tekst 1.

Ik ben gisteren naar de bioscoop geweest.
Ik heb daar de nieuwste film met Sandra Bullock gezien.
Ik vind films met Sandra Bullock altijd heel erg leuk.
Ik vond de film van gisteravond echter niet zo leuk.

Tekst 2.

Gisteravond ben ik naar de bioscoop geweest. De nieuwste film met Sandra Bullock draaide en ik vind films met Sandra Bullock normaal gesproken heel erg leuk. De film van gisteravond vond ik echter helemaal niet zo leuk.
Door de woordvolgorde te veranderen wordt de tekst aantrekkelijker.
Soms ontstaan er grappige zinnen door een verkeerde woordvolgorde.

Oefening 10

In kranten, brieven, folders, enzovoort, staan soms zinnen die aanleiding zijn tot nadere beschouwing. Er is iets mis mee. Soms worden zinnen daardoor dubbelzinnig of zelfs humoristisch.

A. Verklaar de volgende 'vreemde' zinnen. Waar gaat het fout?

B. Verbeter de 'vreemde' zinnen.

1. "Duiven in actie tegen gevaarlijke spoorlijn." (*De Telegraaf*)
2. "Dinosauruseieren onder de hamer." (*TC/Tubantia*)
3. "Balkenende drong bij Zalm aan op steun in het debat over het klonen van embryo's dat vanmiddag in de Eerste Kamer zou plaatshebben." (*NRC Handelsblad*)
4. "Projectiel onder speelplaats 't Ven: kinderen speelden 30 jaar op granaat." (*Brabants Dagblad*)
5. "Wassen prinses Máxima favoriet in Madame Tussaud's." (*De Amersfoortse Courant*)
6. "Veel bezoekers Hiswa te water." (*nu.nl*)
7. "Bierbuik zit deels tussen de oren." (*Rijn en Gouwe*)

3.2 TIPS VOOR GOED TAALGEBRUIK

Passief/actief

In teksten kun je beter de passieve vorm vermijden. Waarom? In passieve (lijdende) zinnen blijft regelmatig onduidelijk wie iets doet en bovendien maakt de lijdende vorm de formulering omslachtig. Actieve (bedrijvende) zinnen lezen over het algemeen prettiger.

- Het manuscript werd grondig gecorrigeerd door de redacteur (passief).
- De redacteur corrigeerde het manuscript grondig (actief).

De onderstaande zinnen zijn terecht passief:

- De ballen worden na elke wedstrijd opgeborgen in een speciale kast.
- 's Avonds wordt het licht na 23.00 uur gedoofd.

Het is namelijk niet zeker wie de ballen opbergt en wie het licht uit doet. Als je deze zinnen wel actief maakt, zien ze er zo uit:

- Men bergt na elke wedstrijd de ballen op in een speciale kast.
- Men dooft het licht 's avonds na 23.00 uur.

Oefening 11

Maak de volgende passieve zinnen actief.

1. De rechtsbuiten werd voor de derde keer door haar coach gewisseld.
2. Het boek wordt nog steeds door heel veel brugklassers gewaardeerd.
3. De radio werd door mijn vader van zolder gehaald.
4. Onze televisie is nog nooit door onze werkster afgestoft.
5. Dat huiswerk is door onze hele klas niet gemaakt.
6. Door de schoolleiding worden de mededelingen op het informatiebord gezet.
7. 's Avonds worden in de hal regelmatig tassen door de conciërges gevonden.
8. De ballen worden door de vrijwilligers schoongemaakt en in het hok gelegd.
9. Er werd opnieuw niet door Huntelaar gescoord.
10. De jaarlijkse wedstrijd tussen leerlingen en leraren wordt meestal door de leraren gewonnen.

NOG MEER TIPS

Gebruik hedendaagse woorden.

Niet *Thans* worden de geconstateerde verschillen waargenomen welke reeds eerder werden beschreven.

Maar *Nu* worden de geconstateerde verschillen waargenomen die al eerder werden beschreven.

Gebruik neutrale woorden.

Niet De patiënt begon na afloop van het interview ineens *keihard te janken*.

Maar De patiënt *hilde* na afloop van het interview.

Gebruik concrete woorden.

Niet *Wat bepaalde aspecten aangaande* het karakter betreft is een *zekere mate* van erfelijkheid met betrekking tot gedragsstoornissen een *mogelijke oorzaak*.

Maar Bepaalde erfelijke karakteraspecten als jaloezie en dominantie kunnen tot gedragsstoornissen leiden.

Gebruik de juiste woorden.

Niet Ik ben zeker dat hij je morgen *optelefoneert*.

Maar Ik weet zeker dat hij je morgen *opbelt*.

Gebruik moeilijke woorden alleen als het nodig is.

Niet Lenin *entameerde* de reorganisatie van de agrarische sector.

Maar Lenin *begon* de reorganisatie van de agrarische sector.

3.3 DE TAALFOUTEN TOP 10

1. **Hun hebben het gedaan.**

Het persoonlijk voornaamwoord 'hun' kan nooit onderwerp zijn. 'Hun' is wel een bezittelijk voornaamwoord, zoals in 'Hun auto is stuk.' Gebruik ook 'hun' als je het kunt vervangen door een voorzetsel + hen, bijvoorbeeld: 'Ik geef het hun.' (Ik geef het aan hen.)

2. **Hij wou zegge dat ie ze fiets heeft gemaakt.**

Het werkwoord 'zeggen' eindigt op een 'n'. 'Ie' is geen persoonlijk voornaamwoord; het moet 'hij' zijn.

Verder is 'ze' geen bezittelijk voornaamwoord, het moet 'zijn' zijn. Als je woorden schrijft zoals je ze uitspreekt, schrijft iedereen straks wat anders.

3. **Het meisje die daar loopt, kocht het boek wat ik wilde hebben.**

'Meisje' is een het-woord. Naar het-woorden verwijst je met 'dat'. Het is dus: 'Het meisje dat daar loopt.'

Het betrekkelijk voornaamwoord 'die' gebruik je alleen bij de-woorden en bij meervouden: 'De jas die ik kocht', 'De kinderen die daar fietsen.'

'Wat' en 'dat' worden vaak door elkaar gebruikt. 'Wat' verwijst naar een zin, iets onbepaalds of een overtreffende trap en 'dat' verwijst naar een zaak of begrip:

Goed zijn: "Hij liet de vaas vallen, wat niet zo fijn was" en "Hij gaf me alles wat ik wilde".

Ook "Dat is het mooiste wat ik ooit gezien heb" is goed. In de eerste zin slaat 'wat' terug op een hele zin (Hij liet de vaas vallen), in de tweede zin slaat 'wat' terug op een onbepaald woord (alles) en in de derde op een overtreffende trap (het mooiste).

Fout is dus deze zin: "Het proces wat VEA en BVA hebben aangespannen." 'Wat' slaat hier terug op het proces en dat is in dit geval een zaak.

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

4. **Zij is groter als hij.**
Gebruik bij de vergrotende trap geen 'als', maar 'dan'. Zet hetzelfde werkwoord aan het einde van de zin om te bepalen of je de zin afsluit met 'hem' of 'hij'. Dus: zij is groter dan hij (is). Je zegt immers niet: zij is groter dan hem (is).
5. **Nou ja, dat is eh zeg maar eigenlijk wel zo.**
Gebruik geen opvulwoorden die niets aan de inhoud van een zin toevoegen. Dit soort woorden drukken in de spreektaal onzekerheid uit en suggereren dat er weinig te melden is. In schrijftaal is het gebruik ervan uiteraard helemaal uit den boze.
6. **Dat word leuk, als dat gebeurd.**
De regels voor de werkwoordspelling zijn niet ingewikkeld. Pas ze overal toe. Vervang bijvoorbeeld het werkwoord door een vorm die je wel kent: als je 'speelt' of 'smurft' kunt invullen, schrijf dan: stam + t. Je schrijft dus ook bijvoorbeeld 'wordt' en 'gebeurt'.
7. **De media heeft haar verantwoordelijkheid**
'Media' is meervoud. Dus moet het zijn: de media hebben hun verantwoordelijkheid.
8. **Die doelde toen te zijn geweest omtrent (enz...)**
Maak geen ingewikkelde zinnen die je zelf misschien begrijpt, maar waar voor een ander geen touw aan vast is te knopen. Lees wat je hebt geschreven altijd over.
9. **Pff w88, k gloof dak nu ff nie ...6 snappie?**
Gebruik geen msn-taal in zakelijke teksten zoals werkstukken en toetsen: je A4-vel is geen chatvenster. Er is niets tegen creatief taalgebruik, maar de ware taalkunstenaar weet waar en wanneer hij welke taal moet gebruiken.
10. **Een lelijk taalgebruik is geen excuus om onleesbaar te schrijven.**

Bron: Community Nederlands, Digischool, Kennisnet

3.4 TEKSTGEDEELTEN

Een tekstgedeelte (een alinea of een groep samenhangende alinea's) staat niet 'zomaar' in de tekst. Je hebt er als schrijver een bedoeling mee gehad. Je geeft dat tekstgedeelte een bepaalde functie binnen die hele tekst. Je vindt misschien dat er een voorbeeld nodig is. Je beschrijft dan dus, in een of meer alinea's, een voorbeeld. We zeggen dan dat dat

tekstgedeelte de functie van voorbeeld had. Zo kun je ook een gedeelte de functie van toelichting of van uitwerking geven enzovoort.

Het is niet altijd gemakkelijk de functie van een tekstgedeelte nauwkeurig te onderscheiden.

Oefening 12

Veel schrijvers gebruiken in hun teksten te weinig uitgewerkte alinea's. Er staat wel een kernzin in die alinea, maar die wordt niet uitgewerkt met aanvullende zinnen.

Schrijf de volgende beginzinnen uit tot goed uitgewerkte alinea's van minstens 4 zinnen.

Geef verduidelijking, voorbeelden of uitleg. Zorg voor een goede samenhang door verwijswaarden en signaalwoorden te gebruiken.

1. Iedereen houdt wel van wat beweging op zijn tijd.
2. Digipesten is een groot probleem.
3. Als je ADHD hebt, heb je last van concentratiestoornissen.

Oefening 13

De volgende beginzinnen zijn saai. Probeer ze pakkend te maken.

Schrijf vervolgens, uitgaande van de herschreven zinnen, complete inleidende alinea's van minstens 4 zinnen.

1. In dit betoog ga ik het hebben over dialect en ABN.
2. Er zijn huiswerkvrije scholen en scholen waar je nog steeds huiswerk moet maken.
3. Anorexia nervosa is een ernstige ziekte.

Variatie in zinsbouw

LANG/KORT

Lange zinnen vormen een zeer storende vorm van verkeerd taalgebruik. Ze zijn niet alleen lelijk, taalkundig gaat er ook van alles mis. De zinnen zijn moeilijk te begrijpen omdat de schrijver er te veel en uiteenlopende informatie in kwijt wil. Dat doet afbreuk aan de boodschap. En om de boodschap gaat het juist: je krijgt alleen begrip of steun als de boodschap begrijpelijk is. Een lange zin die uit de rails loopt, komt niet over bij de 'ontvanger'.

Oefening 14

De volgende zinnen zijn te lang en bevatten moeilijke woorden en figuurlijk taalgebruik. Maak er korte, duidelijke en correcte zinnen van.

1. "In de antwoorden op de vragen in het kader van de voorhang van het Besluit zorgaanpakken AWBZ en vervolgens in antwoord op de vraag van de heer Bos

bij de begroting van VWS is uiteengezet waarom de aftrek van 340 euro voor verzekerden die verblijven in Het Dorp, gezinsvervangende tehuizen, regionale instellingen voor beschermd wonen, de verpleeginrichtingen Amstelrade te Amstelveen, Nieuw Unicum te Zandvoort en het Zeehospitium te Katwijk aan Zee vervalt, namelijk omdat met ingang van 1 april 2003 de zorg waarop op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten aanspraak bestaat functiegericht wordt omschreven."

2. De regering heeft het wetsvoorstel over abortus, waartegen de oppositie die een uitgebreide studie van het probleem dat het parlement nu al maanden bezighoudt, had gemaakt, al veel bezwaren had aangevoerd, toch ingediend.
3. De Aanslag is een boek dat vol spanning zit, maar het is nu alweer een tijdje geleden dat ik het gelezen heb dus weet ik niet meer precies hoe het eindigt, maar ik weet nog wel dat ik het heel leuk vond.
4. Die wonderpillen lijken me helemaal geen goed middel om aan de lijn te doen, omdat het veel beter is om een recht-toe-recht-aan dieet te volgen dat op lichaamsbeweging en minder calorieën, bijvoorbeeld minder patat, kroketten en frikadellen gebaseerd is.

SYNONIEMEN

Vergelijk de volgende stukjes tekst:

1. Als je een opstel schrijft, is het mooier om in je opstel verschillende woorden voor hetzelfde begrip te gebruiken. Op die manier wordt je opstel aantrekkelijker en komt de boodschap van je opstel beter over op de lezer van je opstel.
2. Als je een opstel schrijft, is het mooier om in je tekst verschillende woorden voor hetzelfde begrip te gebruiken. Op die manier wordt je betoog aantrekkelijker en komt de boodschap ervan beter over op de lezer van je stuk.

In het eerste tekstje staat overdreven vaak het woordje 'opstel'. Als lezer stoort dat je. Het is dan ook mooier om synoniemen te gebruiken.

Oefening 15

Bedenk zo veel mogelijk synoniemen voor de volgende woorden.

1. Moeilijk
2. Leuk
3. Ding
4. Maken
5. Stom

3.5 HELE TEKSTEN

In de module Lezen heb je al veel gelezen over de verschillende tekstsoorten. Je weet nu hoe je een betoog, een beschouwing en een uiteenzetting kunt herkennen.

In dit gedeelte van de module Schrijven leer je hoe je zo'n betoog moet schrijven. Een beschouwing en een uiteenzetting hoef je niet te schrijven.

'Al het goede komt in drieën', is een bekende uitspraak. Ook bij teksten die je leest, is er altijd een verdeling in drie stukken: inleiding, kern en slot.

Elk van deze delen bestaat uit alinea's die goed op elkaar afgestemd moeten worden.

3.6 DE INLEIDING

De inleiding wordt ook wel het visitekaartje van de tekst genoemd. Lezers krijgen ontzettend veel teksten aangeboden. Daarom moet de inleiding op de een of andere manier de aandacht trekken. De inleiding laat dus niet alleen zien waar de tekst over gaat, maar ze moet er ook voor zorgen dat lezers door willen lezen.

Een inleiding kan op verschillende manieren beginnen. Hieronder kun je vijf verschillende manieren bekijken. De vorm die je kiest, is wel afhankelijk van je tekstoel en tekstsoort. Een tekst met een overtuigend tekstoel kun je goed beginnen met een stelling, maar ook met een passend citaat of een choquerende zin. Dat laatste past weer minder goed bij een uiteenzettende tekst.

1. **Begin met een of meer directe vragen of met een retorische vraag.**

Als je een vraag kiest waarop niet meteen een voor de hand liggend antwoord te geven is, prikkelt dit de nieuwsgierigheid van de lezer.

- **VRAGEN OVER KUDDEGEDRAG**

Lijken mensen op een op hol geslagen kudde gnoes of hebben we meer weg van een goed gestructureerde troep apen? Bioloog en schrijver Patrick van Veen, bekend van het boek *Help, mijn baas is een aap*, houdt in Naturalis een workshop over het kuddegedrag van dier en mens. Quest stelde hem 3 vragen over het kuddegedrag van mensen.

Quest, 30 januari 2009

- **STOREND BREIN**

Wat at je 10 jaar geleden met Kerstmis? En begon je 3 weken geleden de dag met je haren borstelen of met tandenpoetsen? Geen idee? De 42-jarige Jill Price herinnert zich dit soort zaken tot in detail. Wetenschappers van de Universiteit van Californië hebben Price's brein 8 jaar bestudeerd. Conclusie? Deze jonge vrouw herinnert zich alles van wat er vanaf haar 14de gebeurde.

Quest, 19 februari 2009

Een **retorische** vraag is een vraag waarop je geen antwoord verwacht. Eigenlijk is het een mededeling in vraagvorm.

- Wie van u heeft nooit eens gedacht: kon ik maar een stukje van mijn leven eens helemaal overdoen?
- Wereldberoemd, dat zouden we toch allemaal wel willen zijn?

2. Begin met een uitspraak in de vorm van een stelling.

TURKSE SCHOLIER SCOORT ELDERS BETER

AMSTERDAM - Het grote aantal voortijdige schoolverlaters onder de tweede generatie Turkse jongeren is geen algemeen Europees probleem, maar typerend voor Nederland en Duitsland. Landen als België, Zwitserland, Zweden en Frankrijk zijn beter in staat hun kwetsbare groepen binnenboord te houden. Belangrijke oorzaak is het verschil in onderwijssysteem.

Volkskrant, 11 mei 2009

3. Begin met een verrassende, uitdagende, shockerende of sarcastische openingszin.

DAMES, SLOOF JULLIE EENS WAT MEER UIT OP TV!

Een nieuw debatprogramma! Met alleen maar vrouwen! Want die komen zo weinig op de televisie! Het wereldnieuws gezien en becommentarieerd door vrouwelijke ogen – wow!

Elsevier, 3 mei 2009

4. Begin met een anekdote.

Een anekdote is een kort, vaak grappig, verhaaltje. Zo'n verhaaltje kan een goed begin van je tekst zijn.

- **VLIEGENDE BRIGADE HOUDT MARTIN BRIL AAN**

Bij Châteauroux (ten noorden van Limoges) werd ik van de weg gehaald door de vliegende brigade van Vatan. Dit is een beroemde eenheid bij de Franse politie. De vliegende brigade van Vatan; lekker met opgevoerde Subaru's snelheidsovertreders van de weg halen. Het was half tien 's ochtends en er was geen hond op de weg. Behalve ik.

En ik reed te hard; waar ik 110 mocht, ging ik 151. Die ene kilometer ging me de das om doen, maar dat wist ik nog niet. Het laatste bord dat ik had gezien, had 130 als maximum aangegeven.

De tijdelijke verlagings naar 110 hadden ik en de cruise control gemist. We kennen de buurt hier. Het is glooiend, en saai. Sinds de aanleg van de snelweg, een jaar of tien geleden, komen er steeds meer kuilen en hobbels in het asfalt – vandaar dat je op het ene stuk 110 en op het andere 130 mag rijden.

150 of harder mag nergens.

Volkscrant, 11 maart 2009

5. **Begin met een citaat.**

Begin je tekst met een citaat: een letterlijke uitspraak van iemand, die door iemand anders aangehaald wordt. Misschien herkennen lezers die uitspraak wel.

BLIJ MET JEZELF? MAAK VAN JE KIND EEN MINI-ME!

'Het enige waar ik spijt van heb, is dat ik niet iemand anders ben.' Het is een typerende oneliner van Woody Allen. De altijd tobrende neuroot uit New York, wiens leven maar niet in de kom wil schieten. Gelukkig voor ons, want zijn wanhoop vormt de basis voor een reeks van geweldige tragikomische films.

Elsevier, 8 mei 2009

- **SPOTVOGEL**

'Het is tijd voor mijn geest om te ruïen.' Een boek dat zo begint en ook nog Spotvogel heet, past wel heel mooi bij het Boekenweekthema. Hafid Bouazza zou voor de Boekenweek eigenlijk een boek over 'Arabieren en beesten' samenstellen, maar liep daarin hopeloos vast.

Elsevier, 16 maart 2009

Oefening 16

Schrijf een pakkende inleiding bij de volgende stellingen. Kies iedere keer voor een andere aanpak.

1. Een strenger softdrugsbeleid is noodzakelijk.
2. Een blaastest voor kinderen vanaf 12 jaar is een goed idee.
3. Het is goed dat tophyotheken verboden worden.
4. De vergoeding voor oppasoma's en -opa's moet worden afgeschaft.
5. Er mogen ook onbevoegde docenten voor de klas staan.

3.7 DE KERN

Op de inleiding volgt de kern. In de kern van de tekst wordt het onderwerp echt behandeld. Belangrijk is een natuurlijke overgang tussen de inleiding en de kern en later tussen de kern en het slot. Het gaat natuurlijk steeds over hetzelfde onderwerp, maar toch moet duidelijk zijn dat er bij de kern ook echt een nieuw tekstgedeelte begint. Je kunt dat sowieso duidelijk maken door het gebruik van een witregel. Belangrijke zaken bij het schrijven van een kern zijn de opbouw in alinea's en de samenhang tussen de alinea's.

Een goede alinea heeft altijd een kernzin. Deze zin bevat de belangrijkste informatie uit die alinea. De kernzin staat vaak aan het begin van de alinea, maar kan ook aan het einde staan. De andere zinnen van de alinea zijn aanvullende zinnen, die samen een harmonieus geheel vormen. Elke alinea heeft dus maar een hoofdedeling.

De alinea's van een tekst staan uiteraard niet zomaar los van elkaar. Tussen de alinea's bestaat een logisch verband. De verbanden tussen alinea's kunnen op verschillende manieren aangegeven worden. Door middel van:

- verwijswaarden
- signaalwoorden
- inhoudswaarden

3.8 VERWIJSWOORDEN

In een tekst kunnen woorden verwijzen naar andere woorden: verwijswaarden dus.

Verwijswaarden zijn onder andere: *die, deze, dat, dit, waarmee, waaraan, daarmee* enz. Door verwijswaarden in de tekst te gebruiken wordt de tekst een stuk overzichtelijker.

- MATCHED GUISE

Master-studente Jessica Koppers deed een vervolgonderzoek naar het oordeel van Friezen over de Gooise r. Haar proefpersonen waren geen volwassen luisteraars, maar meisjes tussen de twaalf en zestien uit Friesland, Het Gooi, Zuidoost-Gelderland en Zuid-Limburg. Net als Bezooijen maakt Koppers gebruik van de matched-guise-techniek. Hierbij moeten proefpersonen verschillende geluidsfragmenten beoordelen. Om te voorkomen dat de sprekers op individuele verschillen worden beoordeeld, zijn alle geluidsfragmenten ingesproken door dezelfde spreker.

In **dif** geval was dat iemand die verschillende r'en kon maken. Zij sprak dezelfde tekst op vier verschillende manieren in: met tongpunt-r; huig-r; een combinatie van tongpunt-r en Gooise r; een combinatie van huig-r en Gooise r. Om de proefpersonen af te leiden van het feit dat meerdere teksten door een spreker waren ingesproken, werden nog acht afleiders toegevoegd: geluidsfragmenten ingesproken door andere sprekers.

www.kennislink.nl, 11 mei 2009

- Er bestaan nog veel meer nummers waarin naast Nederlands een vreemde taal voorkomt. Ook tegenwoordig worden ze gemaakt, en ook dan gaan ze meestal over de liefde. Maar dan wel op een hedendaagse manier. Neem 'Vamos a Salou' ('We gaan naar Salou') van de Kassameisjes (gezongen door de drie leden van De Vliegende Panters).

Daarin gaat een stel breezerdrinkende Brabantse meiden met een woest liefdesleven op vakantie naar Salou. Een van hen heeft "oe eigen vannacht op die schuimparty door die flügel propper laten afwerken", en dan moet het Spaanse woordenboek uitkomst bieden.

www.kennislink.nl, 11 mei 2009

3.9 SIGNAALWOORDEN

Signaalwoorden zijn woorden of woordgroepen die alinea's verbinden. Ze geven niet alleen aan dat er een verband is, maar uit het gebruikte signaalwoord kun je ook opmaken om welk verband het gaat.

In de volgende tekst geeft het woordje '**toch**' aan dat er een tegenstelling is.

- Met de computer kan "elke leek" die aan genoeg gegevens kan komen, een dialectkaart samenstellen, zonder enige kennis van de taal in het onderzochte gebied.

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Tot op zekere hoogte. De computer kan zeer veel gegevens met elkaar vergelijken. Hoe meer gegevens er zijn, hoe beter. Terwijl voor het handmatig maken van dialectkaarten selecties moeten worden gemaakt - men moet zoeken naar welke gegevens relevant zijn - wordt met de computer alles op een grote hoop gegooid, en ontstaat daaruit gelijk een totaalbeeld.

Toch is hiermee geen einde gekomen aan het traditionele handwerk. Uiteindelijk zal zo'n computergegenereerde kaart geïnterpreteerd moeten worden en beoordeeld op juistheid. En dat blijft het werk van gespecialiseerde dialectologen. De computerkaarten zijn geen vervanging voor handgemaakte kaarten, maar kunnen wel een hulpmiddel zijn waaraan dialectologen hun met de hand bereikte resultaten kunnen toetsen.

www.kennislink.nl, 11 mei 2009

In de module Lezen heb je al het een en ander geleerd over signaalwoorden. Voor de zekerheid staan in het volgende schema de meest voorkomende signaalwoorden en de bijbehorende verbanden.

Verband	Signaalwoorden
Opsomming	en, ook, tevens, bovendien, daarnaast
Tegenstelling	maar, echter, niettemin, toch, desondanks
Tijd	eerst, dan, daarna, toen, vroeger, voordat
Oorzaak/gevolg	door(dat), daardoor, ... had tot gevolg, wegens
Toelichting/voorbeeld	zo, bijvoorbeeld, zoals, neem nou, ter illustratie, u kent het wel, ter verduidelijking
Voorwaarde	als, indien, wanneer, in het geval, mits
Doel/middel	om ... te, door te, opdat, door middel van, daarmee, daartoe, teneinde, met als doel
Samenvatting	kortom, samenvattend, samengevat, met andere woorden, al met al
Conclusie	dus, daarom, dat houdt in, concluderend, slotsom
Reden/verklaring	daarom, want, omdat, dus, immers, namelijk, dat blijkt uit, hierom, derhalve
Vergelijking	net als, zoals, evenals, vergeleken met

3.10 INHOUDSWOORDEN

Een derde mogelijkheid om samenhang aan te brengen tussen zinnen is via inhoudswoorden. Dat zijn woorden die de eigenlijke inhoud van de tekst bepalen. Het kunnen werkwoorden, zelfstandige naamwoorden en bijwoorden zijn.

Een bepaald verband kan bijvoorbeeld gelegd worden door een inhoudswoord simpelweg te herhalen. In plaats van het woord letterlijk te herhalen, kun je ook een synoniem gebruiken.

- Het is kindertelevisie met het volgende uitgangspunt: kinderen moeten iets leren tijdens het kijken. Van jongs af aan moet het er in worden geramd: niets is zomaar **leuk**.

Leuk is in Sesamstraat nuttig voor later. Bert en Ernie doen wel **leuk**, maar uiteindelijk zit je als kijkend kindje met een loodzware boodschap over trouw, vriendschap of verdriet in je schoot.

- Achterhaalde kindertelevisie is het, die de rol van internet volledig negeert. Doordrenkt vooral van dat vreselijke idee dat een jeugdprogramma als **Sesamstraat** educatief moet zijn.

Wat mij betreft trappen ze **Sesamstraat** keihard van de buis en maken ze plaats voor kindertelevisie waarin de ongebreidelde verbeelding aan de macht is en waarvan je helemaal niets leert.

www.kennislink.nl, 11 mei 2009

Lees voor de verschillende alineaverbanden de theorie bij het onderdeel Lezen nog eens door.

Oefening 17

Noteer de nummers van de open plaatsen en bepaal welke signaalwoorden je kunt invullen. Kies uit: *dan ook, daardoor, dus, kortom, naast, ook*

Op 12 april heb ik bij uw reisbureau een busreis geboekt voor twee personen voor de periode 17 t/m 26 juli naar Spanje (Blanes, Costa Brava). (__1__) de reis heeft u voor mij ook de camping geboekt. Het reisnummer is 4590. Tot onze spijt bleken de faciliteiten ter plaatse niet te voldoen. De bungalowtent die ons werd toegewezen, lag vol etensresten, één van de luchtbedden was lek en de stoelen waren ongeschikt voor gebruik. We waren (__2__) geruime tijd bezig de boel op orde te brengen. Pas na een halve dag kregen we van de campingbeheerder een ander luchtbed en bruikbare

stoelen. De eerste dag van ons verblijf heeft ons (__3__) alleen maar ergernis opgeleverd. (__4__) de beloofde faciliteiten op de camping vielen tegen. Het zwembad was drie dagen lang zonder opgaaf van redenen gesloten en er was nergens een wasserette te vinden. (__5__) , de reis voldeed niet aan de in de brochure gewekte verwachtingen.
Wij verzoeken u (__6__) vriendelijk om teruggave van een deel van de boekingskosten.

3.11 HET SLOT

Dan nog het **slot**. Afhankelijk van de gekozen tekstsoort kan het slot een conclusie, samenvatting of aanbeveling bevatten. Uiteenzettingen eindigen vaak met een korte samenvatting, terwijl een betoog eindigt met een conclusie. Het kan ook zo zijn dat je een combinatie van deze drie functies kiest. Daarbinnen kun je dan nog een krachtige of grappige uitspraak verwerken, een zogenaamde uitsmijter. In ieder geval moet de tekst niet abrupt eindigen. De lezer moet het gevoel krijgen dat het onderwerp in het slot mooi afgerond wordt. Je moet er dus voor zorgen dat de boodschap van je tekst blijft hangen. Mooi is het, als je slot aansluit op je inleiding. Dan is de cirkel rond.

- Bij Lekker Slim is van evenwicht geen sprake. Weliswaar voelt presentatrice Bridget Maasland scherp aan wanneer mannelijke kandidaten het antwoord eigenlijk ook niet weten. Maar haar speldenprikjes bieden nauwelijks tegenwicht. Want verder is het eenzijdig inzoomen op domheid. Ter verantwoording gieten de makers er een moreel seksesausje overheen: Lekker Slim zou zijn bedoeld om de kloof in denken tussen mannen en vrouwen te verkleinen.

Wie die onzin slikt, is dommer dan de deelnemers.

www.nu.nl, 11 mei 2009

- Is de alfabetsoep je lief? Of die sikkeneurige Bert met zijn moppenboek? Wil je over tien jaar nog steeds je banaan-in-mijn-oor-grapje kunnen maken tegen een nieuwe generatie?

Teken dan ook. Want Sesamstraat verdient een standbeeld, of ten minste een groot publiek.

www.nu.nl, 11 mei 2009

Oefening 18

Schrijf een pakkend slot bij de volgende tekst.

GEEN OPHOKUREN IN HET V.O.

Het L.A.K.S., de landelijke organisatie van scholieren, heeft de laatste tijd duidelijk van zich laten horen. De aanleiding was de verscherping van het toezicht door het ministerie van Onderwijs op middelbare scholen, omdat zij zich niet hielden aan de norm van 1040 uren per jaar voor elke middelbare scholier. De leerlingen vreesden natuurlijk minder lesuitval en langere schooldagen. En natuurlijk hielden ze wel van een verzetje. Een reisje naar Amsterdam in plaats van een lange schooldag vol vervelende lessen en 'ophokuren'. Maar moeten we die acties wel zo negatief zien? Ik denk eigenlijk van niet.

Veel schooldagen zijn onnodig lang, doordat de roostermakers de roosters niet zonder tussenuren kunnen inrichten. Een van de oorzaken daarvan is het ruimtegebrek op de meeste scholen. De andere is het gebrek aan docenten en de vele uren die docenten in Nederland moeten geven

Hoe zit dat? Ten eerste zorgt het ruimtegebrek ervoor, dat men elke vierkante meter met de opmerkelijke efficiëntie moet benutten. Als scholen ruimer in de lokalen zouden zitten, dan hoeft de roostermaker minder uren op 8^e en 9^e uren in te roosteren. Dan zouden er minder tussenuren voorkomen waarin de leerlingen wachten tot er een lokaal beschikbaar komt, oftot er een docent beschikbaar is. Want, op de tweede plaats, speelt ook het tekort aan docenten een rol in het ontstaan van tussenuren. In Nederland moeten de leraren meer lesgeven dan waar ook in Europa. De lessen moeten worden verdeeld over relatief weinig mensen, wat de druk op de roosters eveneens verhoogt.

Tussenuren zijn hinderlijk. Het is dus helemaal niet zo, dat scholen vol zitten met werkplekken waar leerlingen rustig hun werk kunnen doen. Liefst gingen ze thuis huiswerk maken, waar ze kunnen beschikken over een werkplek met een goede computer en een internetverbinding. Want aan werkplekken voor zowel leerlingen als docenten is een nijpend gebrek.

En dat is waar leerlingen tegen protesteren. Ze willen geen tussenuren, ze willen geen ophokplicht, ze willen aaneengesloten roosters. Ze willen enthousiaste docenten die vol energie zitten (net als zij zelf) en geen docenten die met wallen onder de ogen, uitgeput door de 29 uren die ze per week moeten geven, in plaats van de 21 die elders normaal zijn. De leerlingen moeten niet het idee krijgen dat school vooral een plek is waar je je verveelt. De school moet leerlingen niet om bureaucratische redenen van de straat houden, of van de leeractiviteiten die ze zelf nuttig vinden voor hun toekomst.

Oefening 19

Maak goede combinaties van 'inleiding' en 'slot'.

1. Ik ben nooit gebeld door Kees Fens. Na Kees zijn overlijden bleek - als je alle verhalen van de columnisten mag geloven - dat hij een groot deel van de dag doorbracht met collega's bellen over hun geplaatste stukjes.
2. 'Welke literaire mastodont staat afgebeeld op de Spaanse 10-, 20- en 50-eurocentmunt?'
'In welke stad wordt Thomas Manns hoofdpersoon Gustav von Aschenbach heimelijk verliefd op het Poolse jongetje Tazio?' 'Slag bij Heiligerlee: welk jaar?'
3. Spinoza is de uitvinder van spinazie. Een lustrum is een soort kanarie. Nanotechnologie gaat over onderzoek op lijken. Een van de hoofdstromingen binnen de islam heet de Thora. Digitaal betekent dat het op je pc staat. Provinciale Staten zijn 'iets met ministers'.
4. De Canon Van De Nederlandse Kindertelevisie komt eraan. Die moet bijdragen aan een discussie over universele kwaliteitswaarden voor kinderprogramma's. Dat kan ook anders. Welke lessen zijn te trekken uit lachwekkend slechte kinderprogramma's?
 - A. Universele les: goede kindertelevisie vereist kwaliteit in verhaal en acteurs.
 - B. Misschien is dat het geheim van klikken. Vrijuit over de ontlasting van je trainer kunnen spreken. Ook alweer geen zin waar Kees Fens me over zou hebben gebeld.
 - C. Dat laatste laat Plasterk gebeuren in het mbo, waar tegen de wil van veel ouders, leerlingen en docenten in, het competentieleren, waarbij kennis wordt opgezocht indien nodig, verplicht wordt. Overigens won een meisjesteam de Topquiz. Ook dat was passend in de tijdgeest.
 - D. Er was zelfs een student die nu 'zelf meer dingen wil gaan leren en lezen'. Lezen was dat niet iets met letters? Met chocola en Sinterklaas? En Stalin, was dat niet de uitvinder van kolen en staal? Er valt nog veel te leren, aan competenties én kennis, voor we ons kennissamenleving mogen noemen.

Oefening 20

GESCHORST

Je bent er weer uitgestuurd. Dit keer ten onrechte. Maar het is van groot belang dat de directeur dat ook inziet, want anders word je geschorst. Aan jou vraagt de directeur de situatie

te beschrijven, die ertoe leidde dat je er werd uitgestuurd. Je moet dus je woorden op een goudschaaltje wegen.

1. Schrijf een korte brief aan de directeur waarin je hem probeert te overtuigen van jouw gelijk.
2. Wissel met elkaar je brieven uit. Stel je voor dat jij de directeur bent, geef aan hoe je op de brief van je klasgenoot zou reageren. Markeer wat goed zou werken en wat echt niet door de beugel kan.
3. Bespreek met de klas 'foute' en 'gouden' zinnen. Analyseer met elkaar wat qua woordkeuze en zinsopbouw goed werkte in dit geval.

3.12 HET BETOOG

Het is de bedoeling dat de opstellen die je dit jaar gaat schrijven, betogen worden. Dit betekent dat je een tekst moet gaan schrijven om de lezer te overtuigen door middel van argumenten.

Stelling en argumentatie

Bij het betoog gaat het om een van tevoren bedachte stelling, onderbouwd door argumenten.

Meestal wordt een stelling niet zo uitgebreid gedefinieerd; een gedeelte wordt impliciet gelaten. Bij de stelling '*In openbare ruimten moet roken verboden worden*', wordt eigenlijk gezegd dat het huidige beleid roken in openbare ruimten toelaat, dat dit problemen oplevert en dat het daarom vervangen moet worden door een beleid dat het roken in die ruimten verbiedt.

De stelling moet zorgvuldig gekozen worden en zoveel mogelijk van onduidelijkheden en generaliseringen ontdaan worden. Gebeurt dit niet, dan loop je de kans, dat het onduidelijk is waarop het meningsverschil berust.

Het publiek moet met deugdelijke argumenten overtuigd worden. Vraag je dus steeds af wat de waarde is van een argument, of het wel van toepassing is, of het wel betrouwbaar is. Vermijd ook het gebruik van drogredenen (zie paragraaf 2.12 *Soorten argumenten*).

Onderwerp

Het gekozen onderwerp moet actueel zijn. Het begrip 'actueel' is overigens tamelijk ruim: je bent niet verplicht om een onderwerp te kiezen dat deze week of deze maand erg in het nieuws is geweest. Een half jaar geleden of zelfs een heel jaar mag ook. Bovendien is er een groot aantal onderwerpen dat altijd wel actueel zal blijven, zoals euthanasie, donorregistratie en veiligheid versus privacy. Het voordeel van een onderwerp dat nu in het nieuws is, is dat er gemakkelijk heel veel informatie over te vinden is.

Een onderwerp is verder met name geschikt als het controversieel is, d.w.z. dat er voldoende argumenten te vinden zijn voor en tegen de stelling die je wilt verdedigen. Probeer dat uit voor je een definitieve keuze maakt voor een onderwerp en bijbehorende stelling. Dat zou je kunnen doen door te brainstormen, dat wil zeggen dat je alles opschrijft wat je te binnenschiet, als je denkt aan dit bepaalde onderwerp. Kritisch moet je nu nog niet zijn; je moet alles opschrijven, pas later streep je onbruikbare dingen weg. Wat je opschrijft, levert over het algemeen niet direct al bruikbare argumenten op, maar het verschaft je over het algemeen wel de informatie die je nodig hebt voor het formuleren van argumenten. Bovendien schrijf je vaak ook dingen op die je kunt gebruiken als 'omlijsting': informatie die van pas komt in de inleiding, bij de uitwerking van argumenten of bij de afronding van je betoog.

Overigens, als je problemen hebt met het kiezen van een geschikte stelling, kijk dan eens op www.stand.nl en in paragraaf 4.6 van deze syllabus.

Inhoud en opbouw

Een betoog is niet alleen overtuigend als je de juiste argumenten weet te vinden. Het is ook van wezenlijk belang dat je betoog een goede structuur heeft. Als een lezer moet gaan zoeken naar je standpunt en je argumenten, verliest hij al gauw de interesse en lukt het je nooit hem te overtuigen. Je moet dus, voordat je gaat schrijven, een logische volgorde bedenken voor de informatie die je wilt opnemen in je opstel. M.a.w. maak een structuurschema.

Het structuurschema voor het maken van een betoog ziet er over het algemeen zo uit:

Inleiding

Hoofdgedachte (= stelling) of hoofdvraag

Kern

Argumenten voor (+uitwerking)

Argumenten tegen + weerlegging

Slot

Conclusie = herhaling hoofdgedachte en/of antwoord op hoofdvraag

Een aantal punten waar je rekening mee moet houden:

- Je moet je stelling altijd zo formuleren dat je er vóór bent.
- Als je nog geen goede inleiding weet, begin je alvast aan de kern; de inleiding komt dan later wel.
- Om overtuigend te zijn, zul je toch zeker 3 argumenten voor je stelling moeten hebben.
- Maak er een gewoonte van om na elk tegenargument ook direct dat argument te weerleggen i.p.v. eerst alle argumenten tegen op te sommen en deze pas daarna te weerleggen.

Aan het eind van deze module vind je een groot aantal zaken waar je rekening mee moet houden bij het schrijven van een betoog. Ze hebben betrekking op zowel de inhoud als de structuur als het taalgebruik. Op deze plaats willen we alvast een paar punten noemen waar je nog eens kritisch naar moet kijken als je denkt dat je je opstel af hebt:

- Heb je de opdrachten uitgevoerd?
- Heb je een leuke, prikkelende titel?
- Heeft de inhoud nog steeds te maken met de titel?
- Heb je een goede indeling (inleiding, kern, slot)?
- Heb je een goede alinea-indeling?
- Is je zinsbouw goed?
- Is je woordkeuze goed?
- Is je spelling in orde?

Tijdens het behandelen van deze module zul je werken aan een opdracht. De bedoeling van al het lesmateriaal in de rest van de module is om je handvatten te geven om deze opdracht tot een zo goed mogelijk einde te brengen. De docent kan er voor kiezen om je de verzamelde documentatie niet te laten gebruiken tijdens het schrijven van het betoog.

3.13 HET SCHRIJVEN VAN EEN BETOOG AAN DE HAND VAN DOCUMENTATIE

Het SE-opstel dat je in de 5^e klas gaat schrijven is wederom een betoog. Het is een betoog dat je moet schrijven op basis van achtergrondinformatie die je van je docent krijgt. We noemen dat Gedocumenteerd schrijven. In de 4^e klas schrijf je 2 opstellen en beide opstellen moeten gebaseerd zijn op achtergrondinformatie die je mag gebruiken tijdens het schrijven van het opstel.

De enige informatie die nog moet worden toegevoegd aan wat je eerder in deze syllabus hebt gelezen, heeft betrekking op het achtergrondmateriaal (aan welke voorwaarden moet het voldoen en op welke manier mag je er gebruik van maken), op het schrijven van het opstel en op het inleveren daarvan.

Achtergrondmateriaal

Het achtergrondmateriaal moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

- Minimaal 10 pagina's tekst
- Minimaal 6 verschillende artikelen (zie toelichting)
- Minimaal 3 verschillende bronnen (zie toelichting)
- Oorspronkelijk in het Nederlands geschreven
- Niet uit Spits of Metro

Toelichting 1

Zorg ervoor dat je niet een heel lang artikel in je documentatie opneemt. De kans is dan groot dat je op dat ene artikel je gehele argumentatie baseert en dat is echt niet de bedoeling.

Toelichting 2

De bronnen die je kunt raadplegen zijn o.a. kranten, tijdschriften, vakbladen, internet. De eis dat je minimaal drie verschillende bronnen gebruikt, wil niet zeggen dat je bijvoorbeeld een krant, een vakblad en een internetsite moet gebruiken. Drie verschillende internetsites zijn drie verschillende bronnen en datzelfde geldt voor drie verschillende kranten. We willen niet dat je al je informatie haalt uit bijvoorbeeld Het Parool. Je moet juist vanuit verschillende perspectieven naar je onderwerp kijken. Dat levert ook veel meer argumenten voor en tegen op.

Het informatiemateriaal moet je op een door de docent vast te stellen datum voor de toets bij hem inleveren; daarna mag er geen nieuw materiaal meer worden toegevoegd. Tegelijk met het informatiemateriaal moet een nauwkeurige **bronbeschrijving** worden ingeleverd (schrijver artikel, titel, vindplaats en datum). De bronbeschrijving blijft in het bezit van de docent. Het documentatiemateriaal krijg je ruim op tijd terug om je thuis te kunnen voorbereiden.

Een voorbeeld van zo'n bronbeschrijving:

Artikel 1

Schrijver : Onbekend ?

Titel : Kant : 'PvdA viert haar nederlaag'

Vindplaats : <http://www.65blijft65.nl/2009/11/12/kant-pvda-viert-haar-nederlaag/>

Datum : 12 november 2009

Artikel 2

Schrijver : Michèle de Waard

Titel : FNV verliest in AOW-debat

Vindplaats : NRC Handelsblad

Datum : 21 november 2009

Enzovoort

Opdracht

Schrijf een gedocumenteerd betoog van minimaal 500 en maximaal 700 woorden over een actueel en controversieel onderwerp. Je mag zelf dat onderwerp kiezen, maar je moet het een week voordat je het opstel in de klas schrijft – samen met de stelling die je wilt gaan verdedigen – ter goedkeuring voorleggen aan je docent.

Als voorbereiding op het schrijven van het opstel moet je documentatie verzamelen en een puntsgewijze pro- en contralijst maken.

Toelichting bij de opdracht

Gebruik van de documentatie

Je mag de documentatie gebruiken tijdens het schrijven van je opstel. Daarbij geldt de volgende voorwaarde: je mag in het materiaal thuis met een markeerstift aangeven wat jij belangrijk vindt en wat je misschien kunt gebruiken in je opstel, maar je mag daarbij maar één kleur gebruiken (dus niet een kleur voor de argumenten voor, een kleur voor de argumenten tegen, enzovoort) en je mag ook niets in het documentatiemateriaal schrijven. De docent zal het documentatiemateriaal voorafgaande aan de toets controleren. Materiaal dat niet aan de gestelde voorwaarden voldoet, zal worden ingenomen. In ernstige gevallen kan dit ook leiden tot puntenaftrek. Dat kan ook gebeuren als je te weinig documentatie verzameld hebt. Overigens, je moet in het achtergrondmateriaal met een asterisk (*) aangeven welke informatie uit de bronnen is gebruikt. Zo is wat makkelijker te controleren of je alleen maar geknipt en geplakt hebt of dat je het materiaal goed hebt ingepast in je betoog.

De pro- en contralijst

De pro- en contralijst die je vooraf hebt gemaakt, mag je tijdens het schrijven van het opstel niet gebruiken en moet voorafgaande aan het schrijven van het opstel ingeleverd worden.

Het schrijven van de tekst.

Voor het schrijven van de tekst krijg je twee lesuren. Aan het eind van dat eerste lesuur moet al het materiaal ingeleverd worden. In het tweede uur kun je met het materiaal verder werken. Het opstel mag daarna niet mee naar huis worden genomen om te worden uitgetypt.

Het inleveren van het opstel.

Na afloop van het tweede uur moet je al het gebruikte materiaal bij de docent inleveren: kladversie, netversie en documentatie. Het niet inleveren van je kladversie leidt tot puntenaftrek. Je docent kan ook besluiten om je bij het ontbreken van je kladversie een nieuwe opdracht te geven, die je op school moet verwerken. Op basis van dat geschreven opstel zal dan je cijfer worden bepaald.

Beoordeling

Wanneer je opstel een onvoldoende cijfer oplevert, moet je een nieuwe versie maken. Elk opstel is immers een handelingsdeel dat naar behoren afgewerkt moet zijn aan het eind van het jaar. De volgende versies worden alleen als 'voldoende' of 'onvoldoende' beoordeeld. Het eerste cijfer blijft dus in principe op je cijferlijst staan, maar het kan – als je de aanwijzingen van je docent op het opstel goed opvolgt – met maximaal 0,5 worden opgehoogd.

3.14 AANWIJZINGEN VOOR HET SCHRIJVEN VAN EEN BETOOG

1. Schrijf beknopt. Ga na of je niet hetzelfde in minder woorden kunt meedelen. Zet in principe een punt waar je een komma had willen zetten. Hulpwerkwoorden als 'zullen', 'willen' en 'moeten' zijn meestal overbodig.
2. Schrijf concreet!
3. Varieer in zinslengte. Zorg voor een gemiddelde zinslengte van 14 woorden. Doe altijd een steekproef: tel vijf zinnen uit het begin van je tekst, vijf uit het midden en vijf uit het slot (tel afkortingen voluit mee).
4. Varieer in zinsbouw en woordkeus: gebruik niet steeds dezelfde woorden, maar zoek naar synoniemen en gebruik verwijswoorden.
5. Schrijf zoveel mogelijk in de tegenwoordige tijd.

6. Vermijd het onpersoonlijke 'men'.
7. Vermijd de lijdende vorm (met 'worden' en een door-bepaling) en gebruik de bedrijvende vorm. Niet 'Door de directie worden veel werknemers ontslagen', maar 'De directie ontslaat veel werknemers'.
8. Gebruik werkwoorden niet als zelfstandig naamwoord, want ook dat maakt een tekst passief.
9. Gebruik omgangstaal; gebruik taal die de lezer gewend is, maar vermijd spreektaal.
10. Vermijd clichés ('Iedereen weet...').
11. Vermijd tangconstructies: delen van een zin die bij elkaar horen, moeten zo dicht mogelijk bij elkaar staan.
Niet 'De busreizen naar Italië zijn, omdat de populariteit van dat land als vakantiebestemming is afgenomen, goedkoper gemaakt.', maar 'De busreizen naar Italië zijn goedkoper gemaakt, omdat de populariteit van dat land als vakantiebestemming is afgenomen.'
12. Probeer wat je wilt meedelen, anders en verrassend te formuleren, maar overdrijf niet.
13. Controleer de alineaverbanden (signaalwoorden!).
14. Maak een duidelijke alinea-indeling (bijvoorbeeld in een betoog: voor elk nieuw argument een aparte alinea).
15. Maak gebruik van witregels tussen de inleiding en het middenstuk van je opstel en tussen het middenstuk en het slot.
16. Controleer de kernzin van elke alinea.
17. Gebruik voorbeelden die het publiek van je tekst herkent.
18. Beperk je in de keuze van het onderwerp. Kies dus niet zoiets als 'de criminaliteit' of 'de wereldeconomie'. Dat zijn veel te omvangrijke thema's voor een opstel van beperkte omvang. Kies er een deelonderwerp uit.
19. Begin je opstel niet met formuleringen als 'Ik ga dit opstel schrijven over' of 'Je ziet altijd om je heen dat....'

20. Goede start van een opstel: Je begint de inleiding heel algemeen over je onderwerp (hier mag je je dus wel even lekker aan algemene bewoordingen te buiten gaan). Vervolgens schrijf je steeds dichterbij je eigenlijke (deel)onderwerp toe.
21. Het begin van een opstel over straatveiligheid:
*Wie enige moeite doet bij te houden wat er zich in onze maatschappij zo dagelijks afspeelt, zal getroffen zijn door de vele wetsovertredingen die zich in alle sectoren van onze maatschappij voordoen. De reguliere berichtgeving staat stijf van misdrijven van allerlei aard: beursfraude, geweldpleging, roofovervallen, diefstal en inbraak, ze zijn aan de orde van de dag. **(algemeen)***
*De gewone burger loopt het meest de kans geconfronteerd te worden met verschillende vormen van straatcriminaliteit. **(het eigenlijke onderwerp)***
22. Ook een goed begin: je begint met een voorbeeld en eindigt de inleiding met een veralgemenisering van het thema (probleem- of vraagstelling).
Uit een opstel over straatveiligheid:
*Vorige week zaterdag verliet de 46-jarige J. de W. een winkel aan de Lijnbaan in Rotterdam. Terwijl hij na een aankoop zijn portefeuille al lopend in zijn binnenzak stak, werd hij plotseling van achteren vastgegrepen door twee mannen, op de grond gesmeten, geschopt, geslagen en van zijn geld beroofd. **(voorbeeld)***
*Dit soort brutale misdrijven is helaas geen zeldzaamheid. **(onderwerp/probleem)***
23. Enig optimisme of idealisme mag natuurlijk altijd tot uiting komen, maar baseer je argumentatie niet uitsluitend op ongefundeerde hoop (wees realistisch!).
24. Beëindig je opstel met een conclusie waarin je hoofdgedachte (= stelling) tot uitdrukking komt. Kiezen voor een toekomstvisie of aanbevelingen mag ook.
25. Je verwijst naar een recent artikel of mening over jouw thema en deelt aan het einde hiervan mee, dat je (bijvoorbeeld) vindt dat daar wel wat tegenin te brengen valt.
Uit een opstel over straatveiligheid:
De Groningse criminoloog D.B. Zwagerman hield ten overstaan van het kader van de Rotterdamse politie op 2 juni jl. een toespraak over het geweld op straat. In die rede zei hij onder meer dat de samenleving zich erop moet voorbereiden dat geweld blijvend deel zal uitmaken van onze maatschappij. Het onberedeneerd en ogenschijnlijk doelloos molesteren van willekeurige burgers is een wezenskenmerk van een onzekere, vertechnologiseerde en materialistische maatschappij als de onze.

Nederlands Schrijven

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

De vraag moet echter gesteld worden of dit proces inderdaad zo onomkeerbaar is als Zwagerman beweert.

26. Bespreek na de inleiding je thema met, voor zo ver dat mogelijk is, harde argumenten.
27. Gebruik geen uitdrukkingen als 'Maar ja', 'Nou', 'Tja' en voeg nooit 'of zo' toe aan het einde van een zin.
28. Beperk het gebruik van 'dus' en 'dan'. Gebruik niet te vaak het woord 'natuurlijk'.
29. Nog enkele taaluitingen die je in een opstel moet vermijden: 'best wel', 'dat zie ik niet (meer) zitten', 'van die dingen', 'dat vind ik stom', 'goeie' (i.p.v. 'goede'), 'niks' (i.p.v. 'niets'), 'een persoon' (i.p.v. 'iemand'), 'zoals bijvoorbeeld' (= dubbelop).
30. Herhaal niet en doe niet omslachtig (gebruik niet meer woorden dan noodzakelijk). Zeg kort en krachtig wat je te zeggen hebt.
31. Verwijs niet in de eerste zin direct naar de titel. Ga er maar van uit dat de titel geen onderdeel van je opstel uitmaakt (al mag hij natuurlijk niet ontbreken).
32. Zoek bij twijfel het geslacht van een zelfstandig naamwoord op in het woordenboek (geen 'die mannetje' a.u.b.).
33. Schrijf een bijvoeglijk naamwoord alleen zonder 'e' als het lidwoord 'een' is en het zelfstandig naamwoord een het-woord is (het rennende paard – maar: een rennend paard): Schrijf ook geen 'e' als het bijvoeglijk naamwoord stoffelijk is (houten, glazen) of als het een sterk voltooid deelwoord is (gevallen, gewonnen).
34. Zet komma's tussen twee werkwoorden die niet bij elkaar horen, voor een bijzin en voor voegwoorden als 'want' en 'maar' (voor 'dat' hoeft het niet).
35. Let op de juiste afbreking van een woord aan het einde van een zin (spreek bij twijfel het woord heel langzaam uit; dan hoor je wel waar je het moet afbreken).
36. Vermijd overhaaste generalisaties ('Iedereen in Nederland is van mening dat').

Veelvoorkomende fouten:

- Meteen beginnen met schrijven (dus zonder het maken van een schrijfplan); dit leidt vaak tot een ongeordend geheel waarin de schrijver van de hak op de tak springt en zich nodeloos herhaalt.
- Het door elkaar halen van tegenwoordige en verleden tijd.

- Het te vaak herhalen van een woord in dezelfde zin of alinea.
- Het gebruiken van (eigen) afkortingen.
- Het gebruiken van tekens, symbolen of pijlen.
- Het niet voluit schrijven van cijfers.
- Het maken van veel te lange zinnen.
- Het veelvuldig gebruiken van de "na ... te hebben"-constructie.
- Het vermelden van aanduidingen als inleiding, kern of slot.
- Onder het opstel 'einde' of 'the end' schrijven.
- Een verkeerde verhouding inleiding-kern-slot; bijvoorbeeld een veel te lange inleiding.
- Argumenten die misschien wel lijken te horen bij het onderwerp, maar niet passen bij **jouw** stelling.
- Te veel witregels: in grotere teksten is het niet ongebruikelijk witregels te gebruiken tussen tekstdelen. In een betrekkelijk korte tekst zijn ze niet nodig. Als je het toch prettig vindt om witregels te gebruiken, kun je eventueel een witregel gebruiken na de inleiding en na de kern. Het is niet de bedoeling, dat je na elke alinea een witregel invoegt.
- Je niet houden aan het gestelde schrijfdoel. Bij een betoog gaat het om overtuigen (door middel van argumenten). Je kunt in het slot dus een conclusie trekken, maar je moet voorzichtig zijn met het geven van oplossingen of met het aansporen tot handelen. Officieel schrijf je dan een tekst met een ander doel.
- Te veel losse zinnen. In een alinea moeten de zinnen achter elkaar doorgeschreven worden; je moet dus niet steeds bij een nieuwe zin op een nieuwe regel beginnen.
- Onderdelen op de verkeerde plaats. Bij een betoog kun je in de inleiding noodzakelijke informatie geven; in de kern moet je je proberen te beperken tot de argumenten. In het slot rond je de tekst af; daar mag je dus geen nieuwe informatie of nieuwe argumenten geven.
- ...En daarom luidt mijn stelling: serieuze schrijvers vinden dit een minder fraaie formulering, het klinkt te schools. Vermijd deze formulering dus.

3.15 DE BRIEF

INLEIDING

In havo 4 werk je ten behoeve van je schrijfdossier aan twee soorten opdrachten: betogen en zakelijke brieven. Beide tekstsoorten worden afzonderlijk getoetst. In de vorige paragrafen van de module Schrijven is het betoog inmiddels uitgebreid besproken; tijd nu dus voor de zakelijke brief.

De gang van zaken

Het is de bedoeling dat je in het eerste trimester een paar brieven schrijft voordat jouw vaardigheden in het schrijven ervan getoetst worden. De oefenbrieven die je in het voortraject schrijft, worden gecorrigeerd en moeten herschreven worden als ze als onvoldoende worden gewaardeerd. Dat herschrijven moet net zo lang herhaald worden tot je schrijfproduct voldoende is.

De toets schrijf je in de klas en het is ook die geschreven versie die zal worden nagekeken en van een cijfer zal worden voorzien.

Bij het schrijven van zakelijke brieven moet je met de volgende zaken rekening houden:

Het schrijfdoel

De doelen die je met het schrijven van een zakelijke brief (het gaat dus niet om brieven die je schrijft aan een vriend of een vriendin) voor ogen kunt hebben zijn:

- informatie en/of toelichting/advies geven of vragen
- mening/klachten uiten/bezwaren naar voren brengen
- oproepen tot handelen

Het taalgebruik is afhankelijk van het doel.

Informatieve brieven zijn meestal kort; ook de alinea's zijn kort. Brieven om te overtuigen of om te activeren zijn langer.

Voor de inhoud gelden vier eisen:

- duidelijkheid: beperk je tot de hoofdzaak
- juistheid: beschrijf de hoofdzaak op de juiste wijze en in logische volgorde
- volledigheid: geef/vraag alle noodzakelijke informatie
- geen overbodigheid

Publiekgerichtheid en toon

Men spreekt van stilistische adequaatheid als de stijl geschikt is voor de lezer tot wie je je richt en voor je doel. Kortom, je moet je aanpassen aan je publiek: een brief aan de burgemeester is heel anders dan een brief voor brugklassers, en ook anders dan een klachtenbrief.

3.16 DE BRIEFINDELING

1. Naam afzender
Adres
Postcode PLAATSNAAM
2. Naam geadresseerde
Adres
Postcode PLAATSNAAM
3. Plaatsnaam, datum
4. Betreft:
5. Aanhef
6. Eerste alinea
7. Tweede alinea
Eventueel derde, vierde , etc alinea
8. Slotalinea (er zijn altijd minimaal 3 alinea's)
9. Hoogachtend,
Handtekening
Naam
10. Eventuele bijlage (bijv. een curriculum vitae)

Laat tussen de verschillende onderdelen (1 t/m 10) steeds een regel open (een witregel). Dat maakt een brief overzichtelijker. Nummer 9 moet je wat ruimer opzetten. Een handtekening neemt over het algemeen wat meer plaats in en het staat niet zo mooi als je die tussen 'hoogachtend' en je naam in propt.

De nummers verwijzen naar de toelichting op de volgende pagina's van deze syllabus. Hierboven zie je het briefmodel dat wij hier op school hanteren; dat is een kwestie van afspraak. Er zijn ook andere modellen; dan heeft men afgesproken de onderdelen op een andere plaats of in een andere volgorde te zetten.

De nummers van de diverse onderdelen corresponderen met de nummering van de onderdelen van de toelichting bij het model.

Toelichting bij het model

Wij hanteren op school één van de eenvoudigste modellen; alles staat tegen de linkerkantlijn.

Let vervolgens op het volgende:

- marges ongeveer 2 à 3 cm
- het aantal witregels is afhankelijk van de hoeveelheid tekst, je moet zorgen voor een mooie bladspiegel (indeling).

Hieronder geven wij toelichting bij de genummerde onderdelen in het briefmodel.

1. Naam afzender

A.B. Naam

Straat 12

1234 AB PLAATSNAAM

- Geen punt of komma;
- Niet beginnen met *Meneer*; eventueel kan een vrouw wel beginnen met *Mevrouw*. (Dit in het geval het van belang is om te laten weten dat de lezer met een vrouw te maken heeft);
- Let op de hoofdletters: uiteraard de eerste letters op een regel, maar ook in de postcode en in de plaatsnaam.

2. Geadresseerde

(Aan) (De heer, dus voluit) C.D. Naam

Laan 34

5678 CD PLAATSNAAM

of

Naam bedrijf/instelling

t.a.v. afdeling Verkoop (de heer Dik)

Postbus 910

1112 EF PLAATSNAAM

- Zie opmerkingen bij 1;
- Als je naar een bepaalde persoon schrijft, moet je de voorletters (en een eventuele titel) vermelden;
- In de adressering mag voor de naam geen functie (zoals personeelschef) genoemd worden. Onder de naam mag dat wel:
(Aan) (De heer) C.D. Naam
gemeentesecretaris
Laan 34
5678 CD PLAATSNAAM
- De adressering in de brief moet overeenkomen met de adressering op de enveloppe; wanneer er een bezoekadres en een postadres zijn, stuur je de brief naar het postadres.

3. Plaatsnaam en datum

Plaatsnaam, 1 januari 2014

- De plaatsnaam volgens de normale spelling;
- Na de plaatsnaam komt een komma;
- Datum voluit, dus niet: 1 - 1 - '14;
- Geen punt of komma aan het eind.

4. Betreft

Betreft: opzegging abonnement

- Zeer korte aanduiding van het onderwerp van de brief.

5. Aanhef

Geachte mevrouw/ heer,

- heer/mevrouw met kleine letters;
- komma aan het eind;
- als de naam bekend is, kan je die hier ook vermelden, maar wel zonder initialen, zonder titulatuur en zonder functie, b.v.: *Geachte heer Van Gelderen,;*
- Bij gehuwde vrouwen in de aanhef hun eigen achternaam weglaten;
- Schrijf niet: *Mijne heren*, en nooit zoets als *Geacht bedrijf*.

6. Inleiding

- In deze alinea vermeld je het **doel** van de brief en de **aanleiding** tot het schrijven van de brief;
- Deze eerste zin komt wel na een komma, maar begint toch met een hoofdletter;
- Begin de brief niet met: *Ik ...*

7. Kern

De kern van de brief bestaat uit een aantal alinea's: na de inleiding volgt de eigenlijke brief: één of meer alinea's waarin de belangrijkste informatie te vinden is. In een brief zijn de alinea's vaak korter dan in andere stukken tekst. Sla na elke alinea een regel over.

8. Slot

In de laatste alinea rond je de brief af met een verzoek, wens, voorstel of dankbetuiging. In de afronding besteed je aandacht aan de toon van de brief.

Afsluitende zin: **Met belangstelling zie ik nader bericht van u tegemoet.**

9. Slotformule en ondertekening

Een paar mogelijkheden:

Hoogachtend,

handtekening

E. F. Naam
(eventueel functie)

of

Hoogachtend,

Namens (naam afzender)

handtekening

functie

- Na Hoogachtend (met een hoofdletter!) een komma;
- Als je namens een bedrijf of iets dergelijks schrijft, noem je dat eerst, na Hoogachtend,;
- In plaats van Hoogachtend, kun je ook afsluiten met: Met vriendelijke groeten,.

10. Bijlage

Ook hier weer enkele voorbeelden

Bijlage

Bijlagen: 2

Bijlagen: naam document

- Als je iets meestuurt (een curriculum vitae bijvoorbeeld), moet je dat de lezer duidelijk maken door middel van een van bovenstaande aanduidingen;

3.17 DE KLACHTENBRIEF

Een klachtenbrief schrijf je als je ergens niet tevreden over bent of je benadeeld voelt. Als je een brief schrijft, heb je de kans alle argumenten goed op een rijtje te zetten.

- Wat is het doel van je brief?
- Wat is de aanleiding voor de klacht?
- Wat houdt de klacht precies in?
- Waardoor wordt de klacht waarschijnlijk veroorzaakt?
- Wat is er gedaan om de klacht te verhelpen?
- Wat moet er volgens jou aan worden gedaan?
- Op welke termijn moet er iets gedaan worden?

Niet elke vraag is belangrijk bij elke klachtenbrief. Welke vragen aan bod moeten komen, hangt af van het doel en het publiek van je brief.

Zorg ervoor dat de toon van de brief (ondanks je teleurstelling of woede) niet onaangenaam is.

Een klachtenbrief moet overtuigen. Het is jouw mening dat iemand anders een fout heeft gemaakt. Je moet degene aan wie je de brief schrijft, overtuigen van die mening. Daarvoor moet jouw brief de goede indeling, opbouw, woordkeus hebben en grammaticaal correct zijn. Dan kan de lezer makkelijker begrijpen wat je bedoelt. Bovendien moet de stijl correct zijn. Je wilt dat iemand iets voor je doet - en dat gebeurt eerder als je beleefd en correct bent.

De opzet van een klachtenbrief

Inleiding

Noem de aanleiding en het doel. Je schrijft een klachtenbrief als je vindt dat iemand anders een fout heeft gemaakt en je daarover wilt klagen. Meestal wil je ook dat de fout wordt rechtgezet. Je hebt een artikel gekocht dat niet goed blijkt te zijn; dan wil je je geld terug of een nieuw artikel. Er is iets verkeerd gegaan met een dienst; dan wil je nu de goede hulp hebben. Iemand heeft jou verkeerd behandeld of zelfs beledigd; dan wil je excuses krijgen.

Middenstuk

Formuleer je klacht en geef daar argumenten voor. Blijf zakelijk en eerlijk. Haal er geen dingen bij die niets met de zaak te maken hebben: dat is niet zakelijk. Zeg ook geen dingen die je niet zeker weet: dat is niet eerlijk. Als je meer klachten hebt, scheid de klachten dan duidelijk van elkaar: dan begrijpt de lezer je brief beter.

- Geef een precieze omschrijving van de klacht.
- Omschrijf de waarschijnlijke oorzaak van de klacht.
- Geef de behandeling van de klacht tot nu toe.

Slot

Wat verwacht je van de lezer om de klachten te verhelpen? Wat wil je van de ontvanger? Moet die terugschrijven, het probleem oplossen of actie ondernemen? Binnen welke termijn moet hij dat doen?

- Geef een duidelijke aanwijzing. Noem een uiterste datum. (En eventueel: wat je doet als je je zin niet krijgt)
- Geef de door jou gewenste maatregel om de klacht te verhelpen.

3.18 WERKWIJZE BIJ HET MAKEN VAN DE TOETS

1. Lees de zogenaamde case altijd heel zorgvuldig. Lees in het bijzonder de apart geformuleerde opdracht goed: daarin wordt uitdrukkelijk het doel van de brief vermeld. Als jouw brief niet precies beantwoordt aan de opdracht, dan is de kans op een voldoende normaal gesproken al verkeken.
2. Schrijf voor jezelf op wat het doel van de brief is en voor wie de brief bedoeld is. Lees vervolgens de case opnieuw en streep alles aan wat nodig is om het doel bij de geadresseerde te bereiken. Twijfel je er echt aan of je een bepaald gegeven moet opnemen, neem het dan maar beter wel op. In het algemeen is het minder goed

wanneer je noodzakelijke informatie niet opneemt, dan wanneer je overbodige informatie wel opneemt. Dit betekent uiteraard niet dat je alles klakkeloos moet overnemen. In de praktijk blijkt dat data en getallen die in de case zijn vermeld, altijd moeten worden verwerkt in de brief. Zorg ervoor dat je data, namen en adressen juist overneemt. Sfeertekende passages, stukken die alleen bedoeld zijn om van de case een aantrekkelijk verhaal te maken, moet je nooit in je brief opnemen.

3. Breng voor je met schrijven begint structuur aan in de informatie die je wilt opnemen. Dat vergemakkelijkt het schrijven en je voorkomt ermee dat je bepaalde punten vergeet.
4. In het algemeen vermeld je in de inleiding je doel en de aanleiding; in de kern vermeld je bijvoorbeeld chronologisch wat er is gebeurd; in het slot vermeld je je verzoek en/of herhaal je je standpunt.
Let ook op het tijdsverloop in de geschetste situatie. Schrijf dus niet één dag na een incident de brief, terwijl er in de opdracht staat, dat je intussen bij diverse instanties hebt geïnformeerd.
5. Schrijf nooit hele stukken tekst letterlijk over uit de case. Dat wordt negatief beoordeeld. Kies andere/je eigen woorden of zet de woorden in een andere zinsconstructie. Varieer ook je woordkeuze. Dit geldt uiteraard niet als het noodzakelijk is iets te citeren, bijvoorbeeld een uitspraak of een stuk tekst van een artikel.
6. Laat geen wezenlijke gegevens uit de adressering en dergelijke weg. Een brief wegsturen waar geen adres of geen afzender op staat vermeld, kan niet. Staan zulke gegevens niet in de case, dan moet je ze zelf verzinnen.
Het komt nogal eens voor dat je de brief uit naam van een ander moet schrijven. In dat geval zet je natuurlijk ook diens naam onder je brief. In alle andere gevallen zet je je eigen naam eronder. Een brief moet altijd ondertekend zijn.
Vergeet niet de betreft-regel: de omschrijving van het onderwerp of de aanleiding.
7. In je brief mag je geen tactische blunders maken. Dat zijn uitspraken die niet alleen overbodig zijn, maar zelfs een averechtse uitwerking hebben. Dergelijke blunders maak je als je iemand een verzoek doet - bijvoorbeeld om ergens aan mee te werken - en

elders een verwijt maakt, of als je in de beantwoording van een klachtenbrief iemand onomwonden te kennen geeft dat hij er helemaal niets van begrepen heeft. Vermijd dus aanvallen op de persoon van de geadresseerde en treed iemand altijd correct tegemoet: let dus op de juiste toon.

8. Je brief moet netjes verzorgd zijn. Eigenlijk zou hij zo de deur uit moeten kunnen. Heb je er de tijd voor, schrijf de brief dan over. De slechte indruk die een slordige brief op een lezer maakt, maakt hij ook op de corrector.

3.19 OPDRACHTEN VOOR OEFENBRIEVEN

Van je docent krijg je, zoals gezegd, de opdracht om een aantal brieven te schrijven. Drie van die opdrachten vind je hieronder. Het kan zijn dat je docent je nog een extra opdracht geeft, bijvoorbeeld als je niveau nog niet goed genoeg is.

Houd de deadlines in de studiewijzer in de gaten. In gebreke blijven leidt tot extra opdrachten.

Opdracht 1

Klacht over defecte iPhone

Vorige week heb je, na lang sparen, eindelijk je nieuwe iPhone 5 gekocht. Toen je thuiskwam en de telefoon wilde activeren, kwam je erachter dat de speakers niet werkten. Het is al laat en de winkel waar je de telefoon gekocht hebt, is al dicht. Je besluit om de volgende morgen terug naar de winkel te gaan om je telefoon om te ruilen voor een exemplaar waarvan de speakers wel werken. In de winkel vertelt een medewerker je echter dat je de telefoon niet zomaar kunt omruilen, omdat je de hem al geactiveerd hebt en hij dus als 'verkochte' staat geregistreerd. Dit houdt in dat de telefoon alleen maar door de provider vernieuwd mag worden. De verkoopmedewerker wijst je daarop niet echt klantvriendelijk de deur en gaat verder met de volgende klant. Je vindt dat je niet goed behandeld bent en dat je recht hebt op een nieuw toestel. Je besluit een klachtenbrief te schrijven aan de winkel.

De Telefoonwinkel, Meent 345, 3056 HI Rotterdam

Opdracht 2

Klacht over de NS

Eindelijk is het weer zover: meivakantie! Je hebt de afgelopen week hard moeten leren, omdat je diverse proefwerken hebt moeten maken. Nu ben je echt toe aan ontspanning. Het weer is prachtig, dus die vakantie week kan eigenlijk al niet meer stuk. Je hebt met vrienden afgesproken om allerlei leuke dingen te gaan doen. Dinsdag is het Koningsdag en dan ga je met de trein naar Amsterdam. Het is de eerste keer dat je op deze dag onze hoofdstad gaat

bezoeken en je hebt je erg verheugd op dit uitstapje.

Dan is het zover. Dinsdagochtend betreed je om 9.45 uur perron 5 op Rotterdam CS. Je vrienden zijn er al en hebben voor jou alvast een retourtje Amsterdam gekocht.

Met de stoptrein reizen jullie naar Den Haag, waar jullie over willen stappen op de sneltrein naar Amsterdam. Wonder boven wonder arriveert de stoptrein keurig op tijd in Den Haag. Op perron 4A staat al een extra trein naar Amsterdam te wachten. Het is behoorlijk druk op het station. Gelukkig kunnen jullie in deze trein nog een zitplaats bemachtigen. Over 5 minuten zal de trein vertrekken.....

Helaas staat de trein na tien minuten nog steeds stil. Na een kwartier worden jullie wat ongedurig. Na twintig minuten stap jij uit de trein en vraagt aan een conducteur wat er aan de hand is. Deze is behoorlijk chagrijnig en loopt mopperend weg zonder een antwoord te geven op je vraag. Als er een half uur is verstreken, wordt er omgeroepen dat er vandaag geen treinen meer richting Utrecht en Amsterdam zullen vertrekken, omdat er door het grote aantal feestvierders een enorme chaos is ontstaan op het Centraal Station in onze hoofdstad. Zwaar teleurgesteld stappen jullie uit. Voor de NS hebben jullie geen goed woord meer over. Wat nu? In Den Haag is niet veel te beleven. Jullie besluiten om maar weer naar Rotterdam terug te gaan en daar de verjaardag van de koningin te vieren.

Op het station in Rotterdam staat een enorme rij mensen voor het loket. Jullie gaan in de rij staan om het geld van je kaartje terug te vragen. Daar blijkt niets bekend te zijn over de chaos en worden gewoon nog kaartjes naar Amsterdam en Utrecht aan reizigers verkocht. De kaartjesverkoper is ook al behoorlijk geïrriteerd en wil jullie alleen een klachtenformulier geven. Door al dit gedoe zijn jullie er niet vrolijker op geworden. In het centrum van Rotterdam wordt wel feestgevierd, maar jullie komen niet meer in de juiste stemming. Een week later word je weer boos, omdat de NS alleen de afstand Den Haag - Amsterdam wil vergoeden. Je besluit het er niet bij te laten zitten en schrijft de NS een brief waarin je al je ongerief spuit.

Nederlandse Spoorwegen, Antwoordnummer 10503, 2700 WD Zoetermeer

Opdracht 3

Eigen klacht

Bij deze opdracht krijg je wat meer vrijheid. Bedenk zelf een klacht waarover je een brief gaat schrijven.

Daarvoor ondernem je de volgende stappen:

- Omschrijf de situatie waarover de klacht gaat.
- Bedenk aan wie of aan welke instantie je de klachtenbrief gaat sturen.
- Schrijf vervolgens je klachtenbrief.

3.20 BEOORDELINGSMODEL BRIEVEN

Inhoud

60 punten

- elke inhoudelijke fout: - 5 punten
- Inleiding 15 punten
 - Aanleiding (5 punten)
 - Doel (10 punten)
- kern 30 punten
- Afsluiting 15 punten

Conventies/vorm:

20 punten

(witregels – afzender – geadresseerde – plaats/datum – betreft – aanhef – ondertekening)

- elke fout: - 5 punten

Stijl/bouw:

20 punten

- voor de stijl wordt een cijfer gegeven dat vermenigvuldigd wordt met 2

TOTAAL

100 punten

Aftrek fouten in spelling en zinsbouw: maximaal: 20 ptn.

- fouten in zinsbouw en werkwoordspelling: - 2 punten
- andere spelfouten: - 1 punt
- verkeerde woordkeuze - 1 punt
- fouten in interpunctie en hoofdlettergebruik: - 0,5 punt

4. MODULE PRESENTEREN

4.1 INLEIDING

Een van de onderdelen van het schoolexamen dat je volgend jaar gaat afleggen, is de presentatie. Ook in het voorexamenjaar zul je wat dat betreft 'aan de bak' moeten. Het enige verschil met het SE Presenteren is de tijdsduur: je spreekbeurt in havo 5 moet minimaal 12 minuten bedragen; in havo 4 is de omvang beperkt tot 8 à 11 minuten. Verder worden aan de presentatie alle eisen gesteld die ook voor de presentatie in havo 5 gelden. Dat betekent onder andere dat je je verhaal moet ondersteunen met een PowerPoint presentatie. Verder dien je de spreekbeurt alleen te houden, met z'n tweeën mag dus niet.

4.2 AANWIJZINGEN

Onderwerp:

Actueel

Een actueel onderwerp is een onderwerp dat in de tijd dat je aan je voorbereiding gaat werken, in het nieuws is. Het is overigens wel een ruim begrip: als iets een half jaar daarvoor erg 'hot' was, maar nu niet meer zo, is dat geen probleem. Dan mag je daar nog steeds wel je spreekbeurt over houden. Veel verder terug zoeken mag ook, maar dan moet je een onderwerp kiezen dat altijd wel in het nieuws is, de ene keer wat meer dan de andere. Voorbeelden daarvan: het tekort aan donororganen, de aanpak van obesitas bij schoolkinderen en bestrijding van het broeikaseffect.

Controversieel

Het belangrijkste onderdeel van je presentatie is de argumentatie. Je moet er dan ook zeker van zijn dat jouw onderwerp controversieel is, m.a.w. dat er tegengestelde meningen over mogelijk zijn. Ga daarom voordat je definitief voor een bepaald onderwerp kiest, na:

- of je bij dat onderwerp een stelling kunt formuleren die jouw mening weergeeft en die voldoende diepgang heeft. Met een stelling als 'Obesitas bij schoolkinderen is slecht' kom je niet ver. Bij een stelling als 'De bestrijding van obesitas bij schoolkinderen is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de overheid' is het makkelijker om goede argumenten voor en tegen te verzinnen.
- of je bij de geformuleerde stelling voldoende argumenten voor en tegen (+ weerleggingen) kunt formuleren. Je moet toch zeker 3 argumenten voor en 2

Nederlands Presenteren

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

argumenten tegen kunnen verzinnen en om jouw mening overtuigender over te kunnen brengen, moet je eigenlijk in staat zijn de argumenten tegen te weerleggen.

Let op!

Elk onderwerp mag per klas slechts 1 keer gekozen worden. Dat betekent dat er in een klas van 25 leerlingen 25 verschillende onderwerpen de revue passeren.

Bovendien is het niet toegestaan om in 4 en 5 havo een onderwerp twee keer te bespreken. Voor elke schrijfofdracht en elke presentatie moet je dus een nieuw onderwerp kiezen.

Soort:

Betogend

Het gedeelte waarin je je stelling beargumenteert, is het centrale deel van je presentatie en dat komt ook terug in de beoordeling. Uiteraard moet een deel ook uiteenzettend of beschouwend zijn: je moet eerst je onderwerp goed 'neerzetten'.

Publiekgerichtheid

Het is niet de bedoeling dat je minutenlang informatie over je onderwerp oplepelt, die je bij je publiek als bekend mag veronderstellen. Als je een presentatie houdt over het broeikas-effect hoef je niet heel uitgebreid uit de doeken te doen wat dat precies inhoudt.

Tijdsduur

- (t)havo 4: 8 – 11 minuten
- (t)havo 5: 12-15 minuten

Het gaat hier om zuivere spreektijd. De tijd die na de presentatie besteed wordt aan het beantwoorden van vragen van het publiek, telt niet mee. Indien een presentatie te kort is, vindt puntenaftrek plaats. Die aftrek bedraagt in elk leerjaar 0,5 punt per minuut. Indien een goede spreekbeurt een halve minuut à een kleine minuut te kort is, zal dat de spreker over het algemeen niet worden aangerekend.

4.3 VOORBEREIDING

1. Wat is de titel van je betoog?

Probeer een titel te bedenken die de aandacht trekt, bijvoorbeeld doordat hij vragen oproept of omdat hij "leuk" is.

2. **Wat is de stelling die je wilt gaan verdedigen?**

Let wel: er wordt gevraagd naar een stelling, niet naar een vraag.

3. **Wat wil je in de inleiding doen?**

Een inleiding moet op de een of andere manier de aandacht trekken. Net als bij de titel moet je proberen de luisteraar te 'kietelen'. Dat kan door het vertellen van een leuke anekdote. Je kunt ook iets vertellen waar de luisteraar zich in kan verplaatsen of je kunt inhaken op de actualiteit.

In de inleiding moet je het onderwerp aankondigen en de stelling geven.

4. **Wat zijn de argumenten die je gaat gebruiken om je publiek te overtuigen van je gelijk?**

Denk hierbij aan de argumenten voor je stelling, maar ook aan de tegenargumenten en hoe je denkt die tegenargumenten te kunnen weerleggen. Zorg ervoor dat je argumenten zuiver zijn en geldig zijn, dus waak voor drogredenen. Maak een pro- & contralijst.

5. **Hoe wil je de presentatie afsluiten?**

Hierbij kun je denken aan een korte samenvatting van de argumenten en een conclusie. Net als de titel en de inleiding is het slot publiekgericht, dus zorg als het kan voor een "uitsmijter".

6. **Welke hulpmiddelen wil je gaan gebruiken?**

Bij de presentatie **moet** je gebruikmaken van PowerPoint of Prezi. Zorg ervoor dat je in je PowerPoint of Prezi niet te veel tekst op een dia zet. Je publiek moet luisteren, niet lezen. Op de dia's kun je kort de opbouw van je betoog geven; dat geeft de luisteraar wat houvast. Daarnaast kun je er zinvolle plaatjes, tabellen en grafieken opzetten.

7. **Maak een (voorlopig) spreekschema.**

Het is bij de presentatie niet toegestaan dat je een uitgeschreven tekst voor je hebt; je loopt dan immers het risico er een leesbeurt van te maken. Als het je toch lukt niet te gaan lezen, loop je het risico dat je niet snel kunt vinden waar je gebleven bent als je de draad kwijt bent geraakt. De bedoeling is dus dat je een 'spiekbriefje' maakt met **steekwoorden** of **kernwoorden** (maximaal 1 pagina op A4-formaat). Die woorden moeten wel zo duidelijk zijn, dat je meteen weet, wat je ermee bedoelt. Hier kun je natuurlijk het (verkorte) structuurschema uit 4 ook bij gebruiken (naast aanduidingen voor de inleiding en het slot).

In plaats van een spiekbriefje mag je ook een 'papieren' versie gebruiken van je PowerPoint, op voorwaarde dat je dia's inderdaad niet te veel tekst bevatten. Afhankelijk van je keuze overhandig je vóór je presentatie een exemplaar van je spiekbriefje of een papieren versie van je PowerPoint aan de docent.

4.4 AANDACHTSPUNTEN

Hieronder vind je een opsomming van zaken die je moet vermijden in je presentatie.

1. De informatie

- **Verkeerd gekozen onderwerp**

Gevolg: het lijkt alsof iemand volkomen willekeurig een brok informatie gaat oplepelen, of je daar nu iets aan hebt of niet. Je publiek voelt zich niet aangesproken en heeft minder zin om te luisteren.

- **Saaie, willekeurige informatie (losse feitjes)**

Gevolg: je luisteraars verliezen het overzicht en kunnen niets met de informatie die jij verschaft; ze haken af, omdat ze niet weten waar ze op moeten letten; alles lijkt dan even (on)belangrijk. Zorg dus voor een goede structuur en voor een samenhangende inhoud. Je luisteraars moeten probleemloos de lijn van je verhaal vast kunnen houden en zullen dan ook veel makkelijker geboeid blijven door wat je hun te vertellen hebt;

- **Vrijwel uitsluitend bekende informatie**

De meerderheid van de luisteraars hoort niets nieuws en voor hen is de spreekbeurt niet interessant en dus overbodig. Verrass je publiek met voor hen nieuwe anekdotes waarmee je je verhaal illustreert. Vaak wordt door zo'n illustratie direct duidelijk wat je aan het vertellen bent;

- **Veel te veel informatie**

Als je geen keuze maakt en per se alles wilt vertellen, kan je publiek de enorme hoeveelheid niet bevatten in zo'n korte tijd. Na afloop zijn je luisteraars eerder overdonderd dan dat hun iets is bijgebleven.

2. Het presenteren

- **Voorlezen**

Het gevolg van voorlezen is dat je geen oogcontact hebt met je publiek en dat het zich ook niet aangesproken voelt. Bovendien leidt een voorleesbeurt onherroepelijk tot een onvoldoende cijfer;

- **Geen contact met je publiek**

Als je geen contact met je publiek zoekt - door het persoonlijk aan te spreken, door oogcontact te zoeken -, lijkt het alsof je het verhaal niet aan hen vertelt. Het is dus niet de bedoeling dat je het verhaal vertelt tegen je docent, tegen je aantekeningen of tegen de vogels die buiten voorbij vliegen. Geef daarom ook geen commentaar op de PowerPoint met je rug naar de groep;

- **Monotoon, opsommend en te snel/te langzaam praten**

Maak van je presentatie een levendig geheel door intonatie in je verhaal aan te brengen. Breng ook niet alles als een brij van informatie. Afwisseling in tempo en enkele – goedgeplaatste – pauzes verhogen de aantrekkelijkheid van je verhaal;

- **Spreken zonder mimiek en ondersteunende gebaren**

Ook met behulp van de juiste gelaatsuitdrukking en de juiste gebaren - met name met je handen kun je wat dat betreft een heleboel - kun je de zeggingskracht en de amusementswaarde van je presentatie verhogen.

3. Het taalgebruik

- **Gebruik van schrijftaal (o.a. te lange zinnen)**

Als je de informatie voor je spreekbeurt uit allerlei bronnen op het internet haalt, is de verleiding groot dat je het taalgebruik van die geschreven bronnen gaat overnemen, van buiten gaat leren en ten overstaan van je publiek gaat reproduceren. Saai boekentaal die vaak elke aantrekkelijkheid van een presentatie wegneemt. Gevolg: het publiek haakt af en steekt weinig op van je verhaal;

- **Moeilijke woorden/begrippen**

Probeer het gebruik van moeilijke woorden en begrippen zo veel mogelijk te beperken en vergeet niet de moeilijke woorden en begrippen waar je niet omheen kunt, goed uit te leggen.

4. De PowerPoint

- **Te veel illustratie**

Het is de bedoeling dat het verhaal dat jij gaat vertellen, je publiek boeit. De PowerPoint die jouw presentatie moet ondersteunen, is daar een belangrijk middel bij. Met behulp van afbeeldingen, stukken tekst en geluids- en filmfragmenten kun je je voorstelling

verlevendigen. Dat materiaal mag echter niet je verhaal in de schaduw stellen. Dat verhaal is waar het om gaat.

Indien je spreektijd door een overdaad aan illustratie te gering is, zal dat ook zeker leiden tot aftrek van punten

- **Een verhaal bij de plaatjes in plaats van andersom**

Zoals dat vroeger ging als de dia's van een vakantie werden vertoond, vertellen veel leerlingen alleen maar iets bij de plaatjes die ze de revue laten passeren. Het is de bedoeling dat de plaatjes een aanvulling vormen op het verhaal en niet andersom

- **Geen toelichting bij de illustraties**

Vergeet niet uit te leggen wat de plaatjes die je laat zien, bijdragen aan je presentatie. Leg uit en wijs zo nodig ook dingen aan. Dat moet je natuurlijk ook doen op het moment dat dat belangrijk is binnen je verhaal. Dus niet eerst alles vertellen en dan pas de plaatjes laten zien. Verhaal en PowerPoint moeten een geheel vormen.

4.5 VOORBEELDEN VAN STELLINGEN

Let op! Je mag de stelling die je kiest, ook omdraaien. Je moet namelijk altijd een stelling kiezen waar je het mee eens bent.

Voorbeeld

Je mag van stelling 8 maken: 'Het wettelijk rookverbod voor alle horecagelegenheden moet blijven bestaan'.

1. Beter hogeschole en universiteiten mogen een hoger schoolgeld vragen
2. Nederland moet immigranten van buiten de EU selectiever toelaten
3. Kinderen van afgewezen asielzoekers hebben recht op onderwijs
4. Het is terecht dat schoolboeken helemaal gratis zijn
5. Islamitisch onderwijs is slecht voor de integratie
6. Rijke ouderen moeten in de toekomst meer bijdragen aan de AOW dan arme ouderen
7. Mensen die meer verdienen, moeten hogere ziektekostenpremies betalen
8. Het wettelijk rookverbod voor alle horecagelegenheden moet worden opgeheven
9. Het moet eenvoudiger worden werknemers te ontslaan
10. Er moet een algemene belastingverlaging komen
11. De hoogte van de huurprijzen moet aan de markt worden overgelaten

Nederlands Presenteren

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

12. Turkije moet een volwaardig lid worden van de EU
13. De oplossing van het fileprobleem is niet meer wegen bouwen, maar investeren in het openbaar vervoer
14. De bio-industrie moet over 10 jaar zijn afgeschaft
15. In Nederland mogen nieuwe kerncentrales komen
16. Alle coffeeshops moeten worden gesloten
17. Er moeten hogere straffen komen om criminaliteit tegen te gaan
18. We moeten accepteren dat terrorismebestrijding ten koste gaat van onze vrijheden
19. In Nederland moet een referendum gehouden worden als de bevolking dat wil
20. Nederland moet niet langer deelnemen aan de ontwikkeling van het gevechtsvliegtuig JSF
21. Ontwikkelingshulp moet worden verminderd
22. De schulden van de ontwikkelingslanden moeten worden kwijtgescholden
23. Kinderopvang moet gratis worden.
24. Hoe meer mensen verdienen, hoe minder kinderbijslag ze moeten krijgen
25. Homostellen mogen geen kinderen adopteren
26. Porno en geweld op het internet moeten worden tegengegaan
27. De overheidsuitgaven voor kunst en cultuur moeten worden verdubbeld
28. Burgers moeten de minister-president kiezen
29. De kinderbijslag moet omhoog
30. Als je thuiszorg hebt, moet je daaraan meebetalen
31. Het gebruik van hasj en andere softdrugs moet volledig worden gelegaliseerd
32. Iedereen mag zeggen wat hij wil, ook al is dat kwetsend voor anderen
33. Een leraar op een school met veel kinderen met een taalachterstand moet meer verdienen dan een leraar op een gewone school
34. Christelijke en islamitische scholen moeten leerlingen kunnen weigeren
35. De regering betaalt nu mee aan drie publieke zenders. Een van die zenders moet weg
36. Euthanasie moet mogelijk blijven
37. Iedereen moet voor zijn overlijden duidelijk maken of hij zijn organen al dan niet wil afstaan aan zieke mensen
38. Schiphol moet blijven groeien
39. Er moeten meer wegen komen om de files te bestrijden
40. De rechten van dieren moeten in de grondwet komen

4.6 BEPALING VAN HET CIJFER

Structureren	maximaal 30 punten
<ul style="list-style-type: none">• inleiding en slot<ul style="list-style-type: none">◦ functioneel◦ aantrekkelijk• stelling geponeerd• inleiding-kern-slot	
Argumenteren	maximaal 20 punten
<ul style="list-style-type: none">• argumentatietechniek /geldigheid	
Presenteren	maximaal 40 punten
<ul style="list-style-type: none">• volume/articulatie• tempo/intonatie• enthousiasme/humor• houding/contact/mimiek	
Hulpmiddelen	maximaal 10 punten
totaal	maximaal 100 punten

Aftrek	
<ul style="list-style-type: none">• lengte• taalgebruik	

5. MODULE LITERATUUR

5.1 INLEIDING

In de vierde klas laat je de jeugdliteratuur – in ieder geval op school – achter je. Het is de bedoeling dat je dit jaar 4 literaire werken gaat lezen en dat je daar ook een verslag van maakt. Voor de keuze van die boeken kun je dus niet meer terugvallen op de jeugdliteratuur; je richt je van nu af aan op de literatuur die zich in eerste instantie richt op een enigszins ouder publiek.

Het belangrijkste onderdeel van de literatuur waar je in de 4^e en 5^e mee geconfronteerd wordt, is het leesdossier. Daarnaast wordt er in beperkte mate aandacht besteed aan literaire kunst en literatuurgeschiedenis. Een groot deel van de informatie die over de laatste twee onderdelen in de syllabus is opgenomen, zal voornamelijk dienstdoen als achtergrondinformatie.

Schematisch ziet het onderdeel Literatuur in de 4^e en de 5^e er als volgt uit:

1. het leesdossier
 - a. de leesautobiografie
 - b. leesverslagen
 - c. het balansverslag

2. literaire kunst

Een inleiding in de literatuur waarin o.a. aan de orde komen:

 - o literatuur tegenover lectuur
 - o literatuur en werkelijkheid
 - o de structuuranalyse van verhalen en romans
 - o de literaire hoofdgenres
 - o het verschil tussen proza en poëzie

3. de literatuurgeschiedenis
 - a. de indeling in literair historische perioden
 - b. de geschiedenis van de Nederlandse literatuur in vogelvlucht

5.2 DE LITERATUURLIJST

Op je literatuurlijst moeten de volgende gegevens in de hieronder vermelde volgorde terug te vinden zijn:

- Eventueel eerst de gegevens van het literaire werk uit de middeleeuwen;
- Vervolgens de gegevens van de andere literaire werken;
- Na elke titel de gegevens van de bij die werken gelezen recensies.

De lijst moet in het bekende lettertype met de bekende lettergrootte en met inachtneming van de bekende regelafstand worden opgemaakt.

Bovenstaande resulteert in de volgende lay-out:

1. auteur	-	titel boek (vet)
serie, uitgeverij, plaats, jaartal, gebruikte druk
2. auteur (vet)	-	titel boek (vet)
serie, uitgeverij, plaats, jaartal, gebruikte druk
auteur artikel 1 (vet)	-	titel artikel (vet)
bron (krant, tijdschrift), datum
auteur artikel 2 (vet)	-	titel artikel (vet)
bron (krant, tijdschrift), datum
3. auteur (vet)	-	titel boek (vet)
serie, uitgeverij, plaats, jaartal, gebruikte druk
auteur artikel 1 (vet)	-	titel artikel (vet)
bron (krant, tijdschrift), datum
auteur artikel 2 (vet)	-	titel artikel (vet)
bron (krant, tijdschrift), datum

Een voorbeeld:

1. anoniem	-	Mariken van Nieuwmeegen
Tekst en vertaling, uitgeverij Taal en Tekens,
Leeuwarden, 2005, achtste druk |
|-------------------|---|--|

2. **Gerard Reve** - **De avonden**
De Grote Lijsters, Wolters-Noordhoff BV,
Groningen, 1992
- L. Vandenhaute** - **Een ingehouden oerkreet**
De Morgen, 2006
- A. v. Benthem Jutting** - **De avonden: bominslag die ook nu nog
steeds naklinkt**
Het Parool, 1972

Omdat je nogal wat gegevens moet vermelden bij de gelezen boeken en recensies en die gegevens achteraf soms moeilijk te achterhalen zijn, is het belangrijk dat je die ook vermeldt in je leesverslag.

Op de dag dat je je leesdossier inlevert – zie de studiewijzer -, moet je ook je literatuurlijst **in tweevoud** aan je docent overhandigen. Een ervan is voor de docent, de andere blijft in het dossier.

5.3 DE LEESAUTOBIOGRAFIE

In het vierde leerjaar zul je voor alle talen, dus ook voor Nederlands, een ander soort literatuur gaan lezen. Dit is literatuur die meer op volwassenen is gericht. In het derde leerjaar kwamen al wat boeken aan de orde die dat aankondigden; boeken over allerlei pijnlijke problemen die zich nu eenmaal in het leven van ieder mens voordoen: ziekte, liefdesverdriet, pesten, uitsluiting enz. Dit betekent niet dat literatuur voor volwassenen uitsluitend kommer en kwel te bieden heeft, maar je moet er toch maar van uitgaan, dat ze behoorlijk serieus is.

Voordat je de overstap van jeugdliteratuur naar volwassenenliteratuur maakt, is het de bedoeling dat je in kaart brengt wat lezen voor jou betekend heeft vanaf je prille jeugd tot aan de dag van vandaag. Daarvoor schrijf je een **leesautobiografie** waarin je beschrijft wat je leeservaringen vanaf je vroegste herinneringen zijn.

Om zo'n leesautobiografie te kunnen maken moet je eigenlijk eerst een overzicht maken van jouw ervaringen met lezen; je moet je afvragen wat er destijds aan je is voorgelezen, welke verhaaltjes je verteld zijn, welke liedjes voor je gezongen zijn, welke je hebt geleerd en welke boeken je daarna zelf in de verschillende stadia van je jeugd hebt gelezen. Je verhaal mag

echter geen opsomming van titels zijn, maar het moet een echt ervaringsverslag worden. In zo'n ervaringsverslag moet een antwoord te vinden zijn op (een aantal van) de volgende vragen:

- Welke emoties heeft lezen zoal bij je opgeroepen?
- Wie hebben invloed gehad op je keuzes?
- Heeft lezen jouw kijk op de wereld beïnvloed?
- Welke ontwikkeling heb je doorgemaakt?
- Is je smaak in de loop der tijd veranderd?
- Welke genres heb je met het meeste plezier gelezen en waarom?
- Welke schrijvers hebben indruk op je gemaakt (en wederom: waarom)?
- Hoe belangrijk waren/zijn film, muziek en toneel voor jou?
- Wat denk je nu over lezen?
- Wat verwacht je van het lezen van volwassenenliteratuur?
- Wat betekent het voor je om ineens ook in het Engels en eventueel ook in het Frans en Duits te gaan lezen?

Natuurlijk mag je wel titels en namen van schrijvers noemen om je verhaal te illustreren. Als er een boek is dat grote indruk op je gemaakt heeft, moet je dat natuurlijk noemen (en natuurlijk moet je dan ook vertellen waarom). Datzelfde geldt voor je favoriete schrijfster of schrijver. Het belangrijkste zijn echter jouw mening over lezen door de jaren heen en jouw argumenten daarvoor.

Een voorbeeld van een leesautobiografie:

Mijn leven als een lezer

Ten eerste wil ik me verontschuldigen voor de clichétitel; mijn enige excuus is dat het origineler is dan alles wat ik ooit zou kunnen bedenken, omdat ik op dit moment een van mijn creatieve dieptepunten heb. Het zou handig zijn als ik van het begin zou kunnen beginnen.

Wat las ik toen ik nog jong was? Niet veel: net als iedereen begon ik met dunne voorleesboekjes, voorgelezen door mijn opa. In de authentieke Russische literatuurtraditie begin je met natuur.

Daarom had ik thuis bergen boekjes met jachtverhalen, verhalen over lieve hondjes en beminnelijkste katjes. Daarna ging ik over naar kindergedichten. In Rusland werd je gewoon doodgegooid met kindergedichten en ik slikte alles dus braafjes. Tegenwoordig hebben mijn moeder en ik er zelfs een sport van gemaakt wie de leukste vertaling van een kindergedicht in het Nederlands geeft. Alleen hadden de vertalingen een dubbelzinnige ondertoon en qua taalgebruik..... nou ja, je kon er gerust een sticker op plakken `made in Kruiskade`.

Maar ik dwaal af. Mijn eerste echte boek heb ik gelezen toen ik 6 was. Het was een Russische variatie op `Wizard of Oz` met nog 5 vervolgböeken erbij. Daarna ging ik door met avonturenböeken meestal vertaald uit het Engels en het Frans. `Robinson Crusoe`, `Ivanhoe`, `De drie musketiers` ik was geobsedeerd door Alexandre Dumas en Ann en Serge Golon. Hoewel ik nog tamelijk jong was (7 á 8 jaar) las ik `Angélique` (8 van de 12 böeken heb ik gelezen, de rest werd me te langdradig) en `Gejaagd door de wind`. Zogezegd tussen mijn 6^e en mijn 11^e levensjaar las ik oude romans: ik verslond ze gewoon. Ik heb me zelfs gewaagd aan George Sand zonder mijn vingers te verbranden en op mijn 12^e schreef ik zelfs een kritisch essay over haar uitgesponnen (en soms ook vergezochte) sentimentalistische stijl. Voor Nederlanders zou zo'n böekenkeus enigszins vreemd lijken, maar in Rusland is het de enige geestverruimende literatuur. Er zijn namelijk geen kinderböeken in de stijl van Evert Hartman en Thea Beckman, er zijn geen televisiezenders met 24 uur non-stop tekenfilms. Daarom wordt de opvoeding door de böeken gedaan. Dat verklaart ook waarom Russen zo conservatief zijn: de normen en waarden die de jeugd uit de böeken haalt, stammen af uit de 19e eeuw. Tegenwoordig is het anders, maar omdat ik al bijna 4 jaar niet meer in de Oekraïne geweest ben, kan ik daarover niet meepraten.

Ik ben naar Nederland gekomen toen ik 12 was. De eerste 3 maanden van mijn verblijf hier had ik niets te lezen, behalve een Russische vertaling van Honoré de Balzac. Wat mij betrof kon het net zo goed in het Chinees zijn, want het taalgebruik was nogal pittig. Alleen omdat ik het een prachtig böek vond, heb ik me er doorheen geworsteld en na twee keer lezen heb ik het verhaal ook begrepen.

Mijn eerste böeken in het Nederlands waren van kleuterschoolformaat:

"De kip liep naar het hok.

Het hek was dicht.

Tok tok tok zei de kip."

Ik weet nog dat ik wanhopig probeerde de betekenis van "tok-tok-tok" uit te vissen. Tevergeefs! In februari begon ik met Bizon-böekjes: "De doolhof van de schim". Ik wist toen nog niet wat een doolhof of een schim was. Mijn lijst van onbekende woorden bij dit böek lag dik in de driehonderd. En hoe spannend het böek ook was, ik besloot toch wat anders te proberen: toen ik 13 werd, las ik mijn eerste echte böek in het Nederlands: "Oorlog zonder vrienden" van Evert Hartman. "Las" is geen goed woord, want wat ik echt las, was het woordenböek. Gelukkig was het böek heel leuk, anders zou ik het niet redden. Ik was in de greep van Hartmans böeken en ik las ze allemaal (die in de bibliotheek waren, wel te verstaan). Daarna schakelde ik over naar Thea Beckman en de andere kinderböekenschrijvers. Ik interesseerde me vooral voor de relaties, liefde. Maar ook vond ik griezelverhalen heel erg leuk.

Oorlogsverhalen probeerde ik zoveel mogelijk te vermijden: ik heb heel veel oorlogsverhalen gelezen in de Oekraïne. Het Nederlandse perspectief waaruit de boeken geschreven worden verschilt enigszins van het Oekraïense en bevalt me niet.

Toen ik 14 werd, maakte ik de sprong naar de literatuur die ik nog steeds lees: Stephen King. Ik ben helemaal weg van zijn boeken en in de afgelopen 2 jaar heb ik meer dan 25 boeken van hem gelezen. Het griezelige, het onverklaarbare, het beangstigende..... Het contrasteert met de banale werkelijkheid en het verrast je steeds als een duiveltje uit een doosje; elk verhaal is uniek en even geniaal. Maar hoewel ik Stephen King de ultieme schepper vind (ik bedoel dat niet als blasfemie, want ik ben zelf gelovig), lees ik ook andere werken van andere schrijvers. Niet alleen omdat het voor mijn literatuurlijst moet, maar omdat ik Roald Dahl en Ray Bradbury niet kan laten liggen. Hard maar waar: Nederlandse schrijvers laten me koud: hun pessimistische kijk en hunkering naar harde realiteit is moordend voor mijn stemming en mijn ambities. Daarom, als ik Nederlandse literatuur lees, doe ik dat alleen omdat het moet. Hoewel, ik moet eerlijk toegeven dat, als ik een boek eenmaal uit heb, ik in staat ben de goede eigenschappen daarvan te waarderen. Daarom denk ik dat, als het lezen van de Nederlandse literatuur niet verplicht was, ik toch af en toe een kijkje zou nemen in "de wereld voor de deur".

Van een schrijfster heb ik ooit gehoord: "Het moeilijkste in het leven is het moment waarop je een prachtig leesboek uit hebt, want je hebt het gevoel dat het lezen nooit meer hetzelfde zal zijn." Ik vind heel veel dingen in het leven moeilijk, maar het moeilijkst is als je helemaal niets hebt om te lezen.

OPDRACHT LEESAUTOBIOGRAFIE

Schrijf een leesautobiografie van ongeveer 500-600 woorden. In die leesautobiografie beschrijf je jouw geschiedenis als lezer. Je moet daarin beginnen met je vroegste herinneringen en vandaar een chronologisch verslag schrijven tot op de dag van vandaag. Het gaat daarbij niet om een overzicht van alle boeken die je gelezen hebt. Het gaat meer om de ontwikkeling van je smaak en de factoren die bij die ontwikkeling een rol hebben gespeeld. Je kunt ook zaken als film en toneel betrekken in je verhaal; ook kun je vooruit kijken: wat verwacht je van de volwassenenliteratuur en het lezen van boeken in andere talen.

Zorg ervoor dat je leesautobiografie voldoet aan de eisen die ook aan een opstel gesteld worden. Zorg bijvoorbeeld voor een goede opbouw en besteed extra aandacht aan je taalgebruik. Je verhaal zal ook als opstel beoordeeld worden.

Je leesautobiografie is zowel een handelingsdeel als een voortgangstoets. Je werk moet dus uiteindelijk 'naar behoren' zijn, maar het levert ook een cijfer op dat meetelt voor je

eindrapportcijfer. Je moet – omdat je leesautobiografie een handelingsdeel is – een onvoldoende relaas net zo vaak herschrijven tot het als voldoende wordt beoordeeld. Het - onvoldoende - cijfer van de eerste versie blijft dan overigens vrijwel ongewijzigd. Je kunt op deze manier je oorspronkelijke cijfer met slechts 0,5 punt verhogen.

5.4 DE LEESVERSLAGEN

In de vierde klas zul je je vooral gaan bezighouden met het lezen van moderne literatuur. Je gaat vier boeken lezen en analyseren die in de 20ste of 21ste eeuw geschreven zijn. Je moet daarvoor drie keer een keuze maken uit de keuzelijst die je verderop in deze syllabus tegenkomt. Het kiezen van andere boeken is in principe niet toegestaan, maar in overleg met de docent kan in uitzonderlijke gevallen van dit principe afgeweken worden.

Het kan zijn dat je docent er voor kiest een zogenaamd 'oud' boek met jullie te lezen. Het is een boek dat geschreven is tijdens de literaire periode waarop dit jaar de nadruk ligt, de middeleeuwen. Dat 'oude' boek' is voor iedereen hetzelfde. Je moet dan speciaal voor dit boek ontwikkelde opdrachten verwerken.

Voor het maken van een leesverslag van een modern boek krijg je een model aangeboden. Het is belangrijk dat je zo accuraat mogelijk de aanwijzingen opvolgt, die je daarin tegenkomt. Goede leesverslagen verhogen de kans aanzienlijk dat je in de 5^e klas een succesvol mondeling aflegt. In die verslagen moet je jouw analyses neerleggen van de werken die je in de loop van de komende twee jaar zult lezen en hoe nauwgezet en diepgaander de analyses, hoe groter de kans van slagen tijdens het SE. Als jij de kantjes eraf loopt, krijg je daarvoor uiteindelijk de rekening gepresenteerd.

5.5 HET LEESVERSLAG MODERNE LITERATUUR

Een leesdossier bestaat o.a. uit 8 boekverslagen. Je mag voor die 8 moderne boeken hooguit één keer een keuze maken voor twee boeken van dezelfde schrijver.

Van deze 8 boeken moet een verslag gemaakt worden volgens een vast model. De eisen die aan die verslagen worden gesteld, zijn neergelegd in onderstaand overzicht:

INHOUD:

1 voorblad met

- auteur
- titel
- (linksonder) je naam, naam school & klas
- (eventueel een afbeelding ter illustratie)

2 gegevens literaire werk:

- auteur
- titel
- uitgeverij
- plaats van uitgave
- jaartal van uitgave
- (eventueel) serie (bijv. Grote Lijsters)
- gebruikte druk

3 gegevens gelezen recensies

- auteur
- titel
- bron (bijvoorbeeld krant)
- datum van verschijnen

4 samenvatting

Vat het verhaal samen in ongeveer 500 woorden, waarin vooral begin, hoogtepunt en afloop worden belicht. Je mag ook een samenvatting van het internet 'plukken'. Advies: neem een lange samenvatting; dat is handig in de eindexamenklas als je je gaat voorbereiden op je mondeling.

5 essayistisch ervaringsverslag

Schrijf een met goede argumenten onderbouwd essay van 600 à 750 woorden waarbij je ingaat op je verwachtingen vooraf, je gedachten en gevoelens tijdens het lezen en je mening achteraf. Maak gebruik van voorbeeldsituaties en citaten om je mening te ondersteunen. Het essay moet verder onder andere een bespreking inhouden van personen, thematiek en maatschappijbeeld.

6 recensiebespreking

Zoek twee recensies die geschreven zijn over het door jou gelezen literaire werk.

Recensies zijn te vinden in de mediatheek van de Wolfert en in de bibliotheek in de stad (beide beschikken over Literom, een zeer uitgebreide verzameling van recensies). Verder kun je natuurlijk op het internet terecht (o.a. op de sites van kranten als *de Volkskrant* en *de NRC*). Die recensies zijn belangrijk: ze laten zien hoe een professional (want dat is een recensent) denkt over het boek dat jij gelezen hebt. De informatie die in de recensies te vinden is, kun je leggen naast de mening en de argumenten die jij in je essay hebt verwoord. Wellicht levert dat nieuwe inzichten op.

Tip: lees niet eerst de recensies en daarna het boek. Vorm eerst je eigen mening voordat je kennis neemt van die van anderen.

Het is de bedoeling dat je van die recensies een soort samenvatting maakt, waarin je bespreekt of de auteur van de recensies positief of negatief is over het door hem besproken boek. Verder moet je aangeven welke argumenten hij daarvoor gebruikt en of je het eens bent met die mening en argumenten (inclusief motivatie).

Let op! Je moet een kopie van de verwerkte recensies samen met je leesverslag inleveren.

VORM VAN DE PAPIEREN VERSIE

1. Elk verslag moet op blanco A4-papier worden afgedrukt;
2. Het gehele leesdossier en dus ook de leesverslagen hebben zoals eerder in de syllabus aangegeven (zie 1.2) een voorgeschreven lay-out. Elk verslag moet op dezelfde wijze worden vormgegeven;
3. De pagina's moeten worden genummerd;
4. Alles moet worden opgeslagen in een 23-rings multomap (het leesdossier) en in plastic zichtmappen.

5.6 HET BALANSVERSLAG

Aan het begin van het vierde schooljaar heb je een leesautobiografie geschreven waarin je een stand van zaken van dat moment hebt neergezet rond het thema 'lezen & ik'; vervolgens ben je dit jaar bij Nederlands, maar ook bij de moderne vreemde talen, in aanraking gekomen met de 'echte' literatuur. Bovendien heb je kennisgemaakt met het vak CKV.

Omdat een van de kenmerken van de Tweede Fase is dat je niet alleen maar dingen doet, maar ook nadenkt over de manier waarop je dingen doet, wat het leereffect ergens van is en welke ontwikkeling je doormaakt, moet je met betrekking tot het onderdeel Literatuur van het vak Nederlands een zogenaamd balansverslag maken.

Dat houdt in dat je moet gaan nadenken over wat je zoal gedaan hebt in het kader van dat onderdeel literatuur en wat volgens jou de effecten daarvan zijn op jouw visie op lezen en literatuur. Betrek daar bijvoorbeeld het lezen van recensies en het maken van een heel ander soort leesverslagen bij. Tevens moet er aan de orde komen, hoe je smaak zich heeft ontwikkeld en wat de eventuele invloeden (boeken, films) van buiten de school daarop zijn geweest.

Je mag aan dat verslag alleen maar in de klas werken. Je hebt dus niet de mogelijkheid om er thuis nog een netversie van te maken. Het is dan ook verstandig om voorafgaande aan die les(sen) thuis na te denken over de punten die je in je verslag wilt bespreken.

Het balansverslag moet een omvang hebben van minimaal 500 en maximaal 700 woorden en je kunt er bijvoorbeeld een antwoord in geven op een aantal van onderstaande vragen (Let op! Dit zijn voorbeelden van vragen; er zijn er vast nog wel meer te bedenken, waarvoor je kunt kiezen):

- Wat heb je de afgelopen periode geleerd van het lezen van literatuur?
- Is je manier van lezen de afgelopen periode veranderd? Zo ja, beschrijf de verandering?
- Welke teksten heb je de afgelopen periode met plezier gelezen en welke vond je niet leuk? Licht je antwoord toe.*
- Heb je een favoriet onderwerp voor verhalen ontdekt?
- Heb je een favoriete schrijver ontdekt?
- Wat is op dit moment je favoriete boek en waarom?
- Ben je de afgelopen tijd een bepaalde verhaal- of tekstsoort gaan waarderen? Leg uit.
- Heb je het idee dat je literatuuropvatting is veranderd? Ben je bepaalde eigenschappen van verhalen en teksten anders gaan bekijken en waarderen?
- Herlees je leesautobiografie en geef aan of je persoonlijke leessmaak is veranderd of niet. Ben je andere boeken/schrijvers/tekst- of verhaalsoorten gaan waarderen?

Let wel: het is de bedoeling, dat je een samenhangend, logisch opgebouwd stuk tekst schrijft; het is niet de bedoeling een aantal lijstjes in te leveren van gelezen boeken en antwoorden op

bovenstaande vragen. Het balansverslag komt in plaats van het derde opstel en zal dus ook als opstel beoordeeld worden. Meer dan bij een regulier opstel zal bij de beoordeling gekeken worden naar de diepgang van de inhoud en iets minder naar opbouw en taalgebruik. Zorg er dus voor dat je de opvattingen over literatuur die je naar voren laat komen in je balansverslag ondersteunt met goede argumenten.

5.7 LITERAIRE KUNST

Heb jij wel eens gelogen? De zaken mooier of lelijker voorgesteld dan ze waren? De werkelijkheid geweld aangedaan, de feiten verdraaid? Dan lijkt je wel een schrijver, die doet niet anders. Schrijvers gebruiken de werkelijkheid van hun eigen en andermans leven. Hiermee verzinnen ze een verhaal waarmee ze ons even de werkelijkheid doen vergeten, om ons de waarheid daarachter te laten ontdekken: een schrijver "liegt de waarheid".

De vragen die je na dit hoofdstuk mag stellen zijn:

- Mogen schrijvers van fictie alles verzinnen?
- Mogen ze de (historische) werkelijkheid geweld aandoen?
- Mogen ze zomaar teksten van andere schrijvers overschrijven?
- Kunnen ze anderen straffeloos beledigen?

Het is niet de bedoeling dat je al deze vragen met "ja" of "nee" beantwoordt. Wel moet jij je over deze kwesties een mening gevormd hebben.

5.8 LITERATUUR OF LECTUUR?

Wat zijn fictionele teksten? Fictionele teksten zijn teksten die zijn verzonnen. Teksten die dus niet op de werkelijkheid berusten, maar daar wel verband mee houden. Binnen de fictie wordt onderscheid gemaakt tussen lectuur en literatuur. Met lectuur bedoelt men voorspelbare, afgezaagde verhalen, geschreven volgens een vast recept en met vaste ingrediënten. Met literatuur bedoelt men verhalen die op een spannende manier iets nieuws zeggen over de werkelijkheid die wij kennen. Lectuur wordt gezien als fictie zonder literaire waarde. Dat is een subjectief onderscheid m.a.w. wat de één lectuur vindt, vindt de ander literatuur.

Toch zijn er algemene kenmerken op grond waarvan je kunt beoordelen of een tekst tot de literatuur behoort of tot de lectuur. Het is handig als je die kenmerken kent, want je moet voor je lijst boeken lezen "van erkende literaire kwaliteit". Tot de literatuur kun je alle fictionele teksten rekenen die niet voldoen aan de kenmerken die voor lectuur gelden.

Belangrijke kenmerken van lectuur (die ook gelden voor soapseries op tv) zijn:

- het verhaal is voorspelbaar (het heeft bijna altijd een "happy end")
- het verhaal laat de lezer vluchten uit de werkelijkheid naar een droomwereld
- de personen zijn stereotypen: goed of slecht – mooi of lelijk
- het taalgebruik kent veel clichés (afgezaagde uitdrukkingen)
- er zit een duidelijke moraal (zedesles) in het verhaal (misdad loont niet; ware liefde overwint alles, het goede wordt beloond, het kwaad wordt bestraft)

Veelvoorkomende genres (soorten fictionele teksten) binnen de lectuur zijn:

- dokters-, kasteel- en streekromans
- wildwest-, misdaad- en oorlogsromans
- sciencefiction-, horror- en seksverhalen

5.9 LITERATUUR EN WERKELIJKHEID

Een groot schrijver

Ik legde mijn pen neer en begaf mij
naar buiten.
Daar keek ik omhoog en zag de sterren.
Het was een stille nacht.
Ik ben een groot schrijver,
dacht ik.
Toen begaf ik mij weer naar binnen,
om die regel op te schrijven
en er schoot mij een traan te
binnen, die op mijn schrift viel.
Ik huilde om de waarheid.

Kees Ouwens, *Intieme handelingen*, 1973

Bedenk als dichter dat je een groot schrijver bent, schrijf dat op en zie daar: je verzinsel wordt werkelijkheid. Dat is het aardige van fictie. Je kunt alles realiseren wat in werkelijkheid (nog) niet mogelijk is.

In 1719 beschreef de Engelsman Daniel Defoe hoe Robinson Crusoe, de held van het gelijknamige boek, 28 jaar op een onbewoond eiland verbleef na schipbreuk te hebben

geleden. Robinson wist dankzij zijn vindingrijkheid te overleven; hij hield zich staande ondanks de eenzaamheid, de ontberingen en de kannibalen. Dit klassieke verhaal had Defoe niet helemaal verzonnen. In 1709 had hij in de krant het verslag gelezen van de Schotse zeeman Alexander Selkirk, die van 1704 tot 1709 noodgedwongen op een onbewoond eiland in de Stille Zuidzee leefde. Defoe maakte van die vijf jaar 28 jaar eenzaamheid, overeenkomstig de periode die hijzelf vanwege een ruzie niet met zijn vrouw sprak.

Bovendien verplaatste hij zijn held naar een eiland in de Caribische Zee. Die plek sprak volgens Defoe meer tot de verbeelding van de lezers.

Een ander voorbeeld van een schrijver die de werkelijkheid vervormt, is Harry Mulisch in *De aanslag* (1982). Op de eerste bladzijde daarvan beschrijft hij heel precies de plaats en de datum van een aanslag op een in de Tweede Wereldoorlog met de Duitsers collaborerende politieman. Wie echter in Haarlem op zoek gaat naar die plek, zal merken dat die niet bestaat. Ook zul je op de door Mulisch beschreven plek vergeefs zoeken naar een oorlogsmonument waarop de slachtoffers van de represaillemaatregel van de Duitsers worden herdacht. Dat monument vind je wel elders in Haarlem.. Daar heeft inderdaad een aanslag plaatsgevonden op een collaborerende Haarlemse inspecteur, maar die heette anders dan het personage in het boek. Veel lezers van *De aanslag* meenden in het meisje dat de aanslag pleegde de historische figuur Hannie Schaft, 'het meisje met het rode haar', te herkennen. Ook dat klopt niet. Weliswaar komen hun leeftijd en uiterlijk overeen en is het een feit dat Hannie Schaft verschillende aanslagen heeft gepleegd, maar nu juist niet de aanslag van Mulisch. Veel Haarlemse lezers van *De aanslag* reageerden verontwaardigd: Foei Mulisch! De feiten in je boek kloppen niet! Mulisch schreef echter geen geschiedenisboek, maar een roman. Daarin gebruiken schrijvers vaak personen, plaatsen en gebeurtenissen uit de werkelijkheid om hun fictieve werkelijkheid te maken. Schrijvers van fictie vertellen alleen die feiten die ze zinvol vinden voor hun verhaal. Dat doen ze volgens een zorgvuldig bedachte volgorde. Zo heeft Mulisch voor zijn boek *De aanslag* drie historische aanslagen gebruikt en die samengevoegd tot 'zijn' aanslag.

Kenmerkend voor veel realistische verhalen zoals *De aanslag* is dat schrijvers de werkelijkheid geweld aandoen, maar op hetzelfde moment bij de lezer de illusie wekken dat het verhaal echt gebeurd is. Dit doen ze bijvoorbeeld door hun verhaal in de vorm van een dagboek te gieten of een briefwisseling, een reisverslag, de ontboezeming van een ik-figuur.

Een andere manier is door bestaande plaatsen gedetailleerd te beschrijven en historische figuren te noemen. Bij realistische verhalen heb je als lezer sterk de indruk dat de personen en gebeurtenissen echt zijn of in elk geval in de werkelijkheid zouden kunnen voorkomen.

Tegenover realistische verhalen staat het genre van de fantastische verhalen. Daarin houdt de schrijver zich met opzet niet aan de wetten van de werkelijkheid. Het zijn verhalen over wonderlijke, vreemde gebeurtenissen, over wezens die niet van deze wereld zijn, over mensen die op het eerste gezicht misschien heel gewoon zijn, maar die tot abnormale dingen in staat blijken.

Tessa de Loo schreef *De meisjes van de suikerwerkfabriek*, een verhaal (uit de gelijknamige bundel) over een groepje vrijgevochten meiden die een kerel te grazen nemen. Het is gebaseerd op de *mythe van de meisjes van Verkade*, een verhaal dat al jaren de ronde deed in Nederland. Toen het boek verscheen, beweerden mensen uit het hele land in ingezonden brieven dat zij de bewuste meisjes kenden. 'Soms waren het meisjes van Verkade, dan weer van Van Houten, in de Achterhoek had men het over meisjes uit de textielindustrie en ik heb zelfs iemand horen zeggen dat ze van een wasserij in Utrecht waren,' aldus de schrijfster zelf.

5.10 FEIT EN FICTIE

In literatuur is het soms heel moeilijk om onderscheid te maken tussen feit en fictie. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de schrijver autobiografisch vertelt, dat wil zeggen: schrijft over zijn eigen leven.

De vraag of de feiten kloppen wordt bijvoorbeeld wel interessant als twee schrijvers over dezelfde belevenissen vertellen. Met de opbrengst van zijn bestseller *Een vlucht regenwulpen* kocht Maarten 't Hart een huis in de rosse buurt van Amsterdam. Een van de verdiepingen verhuurde hij aan een vriend, de vertaler Hans Bakx. Huurder en verhuurder kregen echter al gauw ruzie over de huur en de bekostiging van de verbouwing. Beiden schreven over dit conflict een boek, waarin de lezingen over het gebeurde nogal uiteenlopen. Wiens verhaal is nu overeenkomstig de werkelijkheid? De rechter gaf tenslotte 't Hart gelijk, maar volgens de recensenten (dat zijn boekbesprekers) had de vertaler Bakx het duel met de succesvolle schrijver ruimschoots gewonnen. Bakx' boek vonden ze namelijk veel beter. Kennelijk was het voor hun oordeel over de twee boeken niet van belang wie de waarheid spreekt. Hoe dan ook, de lezer kan genieten van de wijze waarop de beide heren elkaar via de literatuur zwart probeerden te maken.

Het leven is vaak niet zo eenvoudig als sommige dichters ons willen doen geloven. Voor je het weet, word je overladen met feiten of de feiten worden verdraaid of verschillend geïnterpreteerd.

Weg eenvoudig! Dat laat fictie heel duidelijk zien. 't Hart en Bakx bijvoorbeeld hebben dezelfde persoonlijke belevenissen verschillend beschreven. Het komt ook voor dat twee schrijvers over dezelfde historische gebeurtenissen schrijven. Ook dan zul je merken dat er niet slechts één

beschrijving van de werkelijkheid bestaat, dat dus dé werkelijkheid niet bestaat; hoogstens een persoonlijke visie daarop. Zo verhalen Harry Mulisch en Dirl Ayelt Kooiman beiden over het bombardement op Dresden door de geallieerden, maar gezien vanuit totaal verschillende posities: die van dader en die van slachtoffer.

In *Het stenen bruidsbed* van Mulisch gaat de Amerikaanse tandarts Corinth na de oorlog voor een congres naar Dresden. Tijdens de oorlog was hij als boordschutter van een bommenwerper betrokken bij het bombardement op Dresden. Dresden werd door de geallieerden gebombardeerd als vergelding voor het platgooien van Engelse steden. Binnen een uur werden 250.000 mensen gedood. Corinth heeft zijn betrokkenheid niet gemeld aan de Oost-Duitse gids Hella, met wie hij naar bed gaat. Uitgeremd op dat moment herinnert hij zich het bombardement. De beschrijving van de vrijpartij gaat over in een 'zang', zoals de Griekse dichter Homerus ooit in zangen het beleg (de belegering) van de stad Troje beschreef. Het boek *Montyn* is de bewerking van een lang interview dat de schrijver Kooiman afnam bij de kunstschilder Jan Montyn. Deze vertelde zijn levensverhaal, onder andere hoe hij tijdens de oorlog dienst nam in het Duitse leger en toevallig in Dresden belandde toen die stad gebombardeerd werd. Kooiman heeft de 120 uur geluidsband van dat gesprek uitgewerkt tot de roman *Montyn*.

In deze paragraaf over het verschil tussen feit en fictie past een tweede onderscheid: het verschil tussen **plagiaat** en **faction**. In 1992 ontstond er een literaire rel rond de schrijver Adriaan van Dis. Hij werd betrap op plagiaat in zijn boek *Het beloofde land*. Wie plagiaat pleegt, publiceert teksten van een ander alsof het om eigen werk gaat. Plagiëren wordt alom beschouwd als onfatsoenlijk. Bovendien is het verboden: het is in strijd met het auteursrecht. Citeren uit andermans werk mag, maar dan moet je wel de bron vermelden. Plagiaat moet je niet verwarren met parodie. Een parodie is een tekst waarin een bepaald soort teksten op spottende wijze wordt nagebootst. *Zuster Belinda* is een parodie op doktersromans.

Het weekblad *Vrij Nederland* toonde aan dat Van Dis voor zijn 'reisroman' over Zuid-Afrika een paar passages had overgeschreven uit een boek van de Amerikaanse wetenschapper Vincent Crapanzano, *Waiting: The whites of South Africa*. Het ging met name om racistische uitspraken die Crapanzano had opgetekend uit de mond van een missionaris en die Van Dis had overgenomen (al had hij van die missionaris een politiemannetje gemaakt). Van Dis ontkende dat er van plagiaat sprake was. Het probleem was ontstaan doordat hij van een nieuw genre gebruik had gemaakt. 'Ik gebruik een gemengde techniek. Ik werk in het gebied tussen fictie en non-fictie, wat de Engelsen *faction* noemen. Ik baseer me op de werkelijkheid, maar ik

verwerk die met de middelen van de romanschrijver'. Tot de fiction rekenen we verhalen die een mengeling zijn van feiten en fictie.

Van Dis vond het geen bezwaar dat hij meningen van een missionaris aan een politieman had toegeschreven: 'Politie mannen in die streek hebben dezelfde racistische meningen'. Hij had die meningen overal gehoord en vond dat Crapanzano ze prima onder woorden had gebracht. Wel verklaarde hij er spijt van te hebben dat hij geen bronnen had vermeld. Crapanzano liet zich niet overtuigen door het verweer van Van Dis: 'Werk van mij plagiëren en in een nieuwe context plaatsen is geen nieuwe literatuur, hoe je het ook uitlegt'. Volgens de Amerikaan is er bij elk boek tussen schrijver en lezer een ongeschreven verbond. De lezer vertrouwt erop dat de auteur hem niet bedriegt. Als hij dat wel doet, door andermans werk als het zijne te presenteren, pleegt hij verraad. Een lezer die zich een keer verraden weet, zal volgens Crapanzano gaan twifelen aan de waarheidsgetrouwheid en oprechtheid van alles wat die auteur gedaan heeft. De plagiërende schrijver verliest met andere woorden zijn geloofwaardigheid. Eenzelfde soort code van vertrouwen bestaat er naar zijn zeggen tussen auteurs onderling: het getuigt van respect en hoffelijkheid om je bronnen te noemen.

Bovendien was het plagiaat onnodig, als Van Dis tenminste de waarheid spreekt: 'Ik heb begrepen dat meneer Van Dis zelf in Afrika is geweest, waarom heeft hij die uitspraken die je overal hoort dan niet zelf op een cassetterecordertje opgenomen?'

In fictie mag alles (of niet?)

Niet te geloven

Niet te geloven
dat ik knaap nog
een vers schreef over de
zilverwitheid van een berkebam
en om mij heen
grootse dronkenschap
van de bevrijding
het water was whisky geworden.

Alles zoop en naaide,
heel Europa was één groot matras
en de hemel het plafond
van een derderangshotel.

En ik bedeesde jongeling
moest nodig
de reine berk bezingen
en zijn bescheiden bladerpracht.

Remco Campert, *Dit gebeurde overal*, 1962

Remco Campert zou in 1964 het gedicht 'Niet te geloven' voor de AVRO-televisie voorlezen.. De directie van de AVRO maakte echter bezwaar tegen het woord "naaide". Campert weigerde zijn tekst aan te passen met als gevolg dat de uitzending niet doorging.

Dit voorval roept de vraag op of schrijvers alles mogen schrijven wat ze willen, of dat ze zich moeten houden aan de heersende moraal en aan de wet.. Moraal wil zeggen: het beoordelen van iemands doen en laten als goed of slecht. Mensen toetsen elkaars gedrag voortdurend aan morele normen. We vinden de één een held en de ander een lafaard, we vinden het één een rotstreek en het ander een daad van grote klasse. Veel van die morele normen zijn in de wet vastgelegd. De meeste mensen vinden dat iedereen zich aan de wet moet houden. Maar geldt dit ook voor verzonnen figuren zoals romanpersonages? Of onttrekken die verhaalfiguren zich aan de heersende moraal en kan de schrijver daarvoor niet verantwoordelijk worden gehouden?

Sommige lezers storen zich aan seksuele uitpattingen en racistische of antisemitische opmerkingen van door een schrijver bedachte personages. Die lezers beoordelen verhaalfiguren alsof het om echte mensen gaat.. Daarom stappen ze naar de rechter als zij vinden dat een schrijver zich in zijn boek niet aan de heersende moraal of aan de wet heeft gehouden. Schrijvers zelf daarentegen vinden dat zij niet verantwoordelijk zijn voor wat zij hun verhaalfiguren laten doen en zeggen. De 19^e-eeuwse Ierse schrijver Oscar Wilde zei bijvoorbeeld: 'Er bestaat niet zoiets als een moreel of een immoreel boek. Boeken zijn ofwel goed ofwel slecht geschreven'. De schrijver W.F. Hermans verwoordde het zo: 'Persoonlijk acht ik het dwaas een schrijver verantwoordelijk te stellen voor uitlatingen van figuren in zijn werk. Op deze manier zou men ook schrijvers van detectiveverhalen kunnen vervolgen, omdat zij precies vertellen hoe moorden worden gepleegd'. De schrijver van *Nader tot U*, Gerard Reve, hield op het omslag van zijn boek zijn lezers voor: 'Ik zou wel willen, dat u om dit boek erg moest lachen en niet meteen begon te tobben : het is maar literatuur, moet u bedenken'. Toch zou Reve een proces aan zijn broek krijgen, omdat de ik-figuur in een van de verhalen van *Nader tot U* zich schuldig zou hebben gemaakt aan 'smalende godslastering' (De Nederlandse wet verbiedt dat je God beledigt). *Nader tot U* bestaat uit een bundel verhalen in de vorm van brieven , die (uiteraard) geschreven zijn in de ik-vorm. Ze bevatten alle

kenmerken van echte brieven en zijn geschreven in Greonterp, het Friese dorp waar de schrijver in die tijd woonde. Kortom, het was heel verleidelijk die ik-figuur gelijk te stellen aan de schrijver. In de *'Brief uit het huis genaamd Het Gras'* beschrijft de 'ik' hoe hij van een kroegentocht thuis komt en dan fantaseert hoe God, 'In de gedaante van een ezel', voor zijn deur verschijnt en hoe hij vervolgens met God naar bed gaat.

Dit, (en een tweede, soortgelijk fragment) was voor het Tweede-Kamerlid Van Dis van de Staatkundig Gereformeerde Partij aanleiding om de minister van Justitie, Samkalden, te verzoeken juridische stappen tegen Reve te ondernemen. En inderdaad: Reve werd voor de rechtbank gedaagd wegens 'smalende godslastering'. Reve heeft zichzelf, ook in hoger beroep, met succes verdedigd en is ten slotte door de Hoge Raad vrijgesproken. Niet omdat zijn beroep op 'het is maar literatuur, moet u bedenken', succes had, maar omdat de rechter slechts godslastering en niet smalende godslastering bewezen achtte. En je kunt in Nederland alleen veroordeeld worden voor wat je in de aanklacht letterlijk ten laste wordt gelegd.

In 1967 publiceerde de theoloog Lindeboom, een professor aan de Vrije Universiteit van Amsterdam, een boekje getiteld *God en Ezel*. Daarin schuift hij Reve in de schoenen wat de hoofdpersoon in *Nader tot U* doet en denkt. Hij beschuldigt de schrijver van drankzucht, necrofilie (seks met lijken), sadisme en bestialiteit (seks met dieren). Blijkbaar geloofde de professor werkelijk dat Reve met een ezel naar bed was geweest, want hij deelt mede dat er in Engeland levenslange gevangenisstraf staat op 'buggery', ontucht met dieren.

5.11 VERHAALANALYSE

Als je leest, ben je nooit alleen. Je hebt iemand in handen die aan één stuk door op je inpraat. In wat hij (of zij) te zeggen heeft kun je jezelf herkennen. En dan is het of er een vriend of vriendin aan het woord is. Hij kan je inspireren of ontroeren, vervelen of boeien. Hij maakt je kwaad of hij geeft je gelijk. In ieder geval word je aan het denken gezet. Misschien kom je via die verhaalfiguren iets meer over jezelf aan de weet. Schrijvers zijn hun jeugd en de puber die ze ooit waren niet vergeten. Die periode van de grote ontdekkingen en de grote verwachtingen, van het onbestemde verlangen en verdriet, van de later nooit meer zo ervaren momenten van opperste geluk, vormt een onuitputtelijke bron voor interessante verhalen en personen.

In dit hoofdstuk leer je wat voor personages in boeken rondlopen. Het gaat vooral om de hoofdpersonen, mensen in wie jij je kunt herkennen en verplaatsen. Wat zijn dat voor mensen? Wat is er herkenbaar aan ze: hun persoonlijkheid? Het milieu waarin ze opgroeien? Hun uiterlijk? Zijn het hun ideeën? Wat vind je van ze? Zou je met ze willen ruilen? Daarnaast verdiep jij je in het perspectief dat de schrijver heeft gekozen, jouw kijk op de personages wordt

namelijk bepaald door het standpunt waar vanuit de schrijver schrijft. Kun jij je door de manier van vertellen makkelijk verplaatsen in de hoofdpersoon? Wat vind je van de manier waarop het verhaal verteld wordt?

5.12 HOOFDPERSONEN EN BIJFIGUREN

Een schrijver geeft zijn lezers informatie over het uiterlijk, het gedrag en het innerlijk van de personen in zijn verhaal, de personages. Met uiterlijk wordt bedoeld hoe ze eruitzien, maar ook hoe oud ze zijn, of ze nog op school zitten of een baan hebben of ze ziek zijn of gezond. Met gedrag wordt bedoeld of iemand lui is of actief, geordend of chaotisch, stuntelig of handig enzovoort. Met innerlijk worden alle gedachten en gevoelens bedoeld: Wat denkt het personage? Waar is hij bang voor? Waar verlangt zij naar? Over sommigen kom je weinig, over anderen veel aan de weet. Van belang is natuurlijk ook hoe de personen heten. Sommige namen hebben een speciale betekenis, zogenaamde speaking names. Leo betekent 'leeuw'. Deze naam bestempelt de drager ervan tot dapper of juist laf, als de schrijver ironisch wil zijn.

Als je een boekverslag maakt voor je leesdossier, noteer dan kort wat je over uiterlijk, gedrag en innerlijk van de personen te weten bent gekomen. Noteer ook hun namen.

De personages in verhalen kun je wat hun functie in het verhaal betreft onderscheiden in hoofdpersonen en bijfiguren. Naar hun inhoud onderscheid je personages in typen en karakters.

De hoofdpersoon is degene om wie alles draait, degene die de rode draad vormt van het verhaal, die de loop van het verhaal bepaalt of die het slachtoffer is van de gebeurtenissen. Bijfiguren spelen een minder belangrijke rol. Ze komen alleen voor als de hoofdpersoon met hen te maken krijgt. Een type is een personage dat je slechts oppervlakkig, aan de buitenkant leert kennen. Hij wordt met maar een of twee karaktertrekken getypeerd, bijvoorbeeld het (uiteraard sexy) domme blondje, of de (uiteraard bebrilde) studiebol. Denk ook aan de typetjes die Van Kooten en De Bie in hun tv-programma's hebben neergezet (wethouder Hekking, de vieze man, de ex-leraar Duits). In stripverhalen vind je ook mooie voorbeelden. Kenmerkend voor het type is dat hij later in het verhaal geen nieuwe karaktertrekken en eigenschappen krijgt: een type ontwikkelt zich niet. Hij is aan het eind van het verhaal dezelfde persoon als aan het begin. Je herkent hem onmiddellijk als hij opduikt. Meestal zijn typen bijfiguren.

Een karakter is een personage waarvan je het innerlijk juist wel goed leert kennen. Het is iemand van wie je gaandeweg het verhaal steeds beter weet hoe hij denkt en voelt, iemand ook die zich ontwikkelt, die verandert door wat hij meemaakt. Zo iemand gaat echt voor je

leven. Meestal is de hoofdpersoon een karakter. De hoofdpersoon is de geschikte figuur om je aan te spiegelen: hij is degene met wie jij je kunt vergelijken en in wie jij je vaak zelfs kunt herkennen.

Schrijvers beschrijven niet het volledige karakter van hun hoofdpersonen, dat zou vervelend zijn. Als het goed is, laten zij een deel van het werk aan hun lezers over. Die vormen zich al lezend een compleet beeld van een personage, dankzij het feit dat zij zichzelf of anderen in dat personage herkennen.

Schrijvers zijn ook lezers. Net als jij herkennen zij zich in de verhaalfiguren van andere schrijvers. Kees, de jongen, de hoofdpersoon van het gelijknamige boek van Theo Thijssen, is zo'n personage waarin veel schrijvers zich ook nu nog herkennen. Dat blijkt wel uit wat de schrijver Remco Campert en de zanger/songtekstschrijver Rick de Leeuw over Kees schrijven.

5.13 PERSPECTIEF

Het boek *Kees, de jongen* spreekt de lezer direct aan. Dat komt onder andere door de manier waarop het verhaal wordt verteld, ofwel het perspectief. Je kunt als lezer niet rechtstreeks het verhaal beleven. Er zit altijd een schrijver tussen die jou het verhaal vanuit een bepaald standpunt laat lezen. Schrijvers doen dat om de lezer bij het verhaal te betrekken. Ze kunnen kiezen uit drie vormen van perspectief.

De eerste mogelijkheid is het **ik-perspectief**. Het verhaal wordt verteld in de ik-vorm. Je ziet alle personen, gebeurtenissen en situaties vanuit het standpunt van een ik-figuur. Je weet dus niet méér van het verhaal dan wat deze ik denkt, voelt en ziet. De ik-figuur is meestal de hoofdpersoon. Die ik is niet gelijk aan de schrijver, het is een door de schrijver bedachte verteller. Dat er een verschil is tussen schrijver en ik-verteller blijkt bijvoorbeeld uit *Phileine zegt sorry* van Ronald Giphart. Vooral bij een ik-verhaal heb je als lezer sterk de neiging je met de ik te vereenzelvigen of je er juist tegen af te zetten.

Een schrijver kan ook kiezen voor het **personale perspectief**. De lezer ziet dan alles vanuit het standpunt van een hij- of een zij-figuur, die de hoofdpersoon van het verhaal is. Het lijkt alsof zo'n verhaal zichzelf vertelt, maar in feite zit de verteller 'verborgen' in de hij of zij. Je ziet en weet evenveel als de hij- of zij-figuur ziet en weet. Veel verschil met de ik-verteller is er dus eigenlijk niet. Je kunt vaak zonder problemen 'ik' door 'hij' of 'zij' vervangen en omgekeerd.

Wel wezenlijk anders is het **auctoriale perspectief**. 'Auctor' is het Latijn voor bouwer, uitvinder, hier: de verteller. De verteller is niet te verwarren met de schrijver van het verhaal. Je ziet alles door de ogen van een buitenstaander die geen rol speelt in het verhaal, maar die wel alles weet van iedereen, tot en met de afloop van het verhaal. Dat de verteller alles al weet, laat hij

soms merken door zich rechtstreeks tot de lezer te richten. Hij levert dan commentaar op het verhaal. Soms grijpt hij zelf in zijn eigen verhaal in. Bij het auctoriale perspectief spreken we daarom ook wel van een alwetende verteller. Een voorbeeld van zo'n alwetende verteller vind je in *Het boek van Bod Pa* van Anton Quintana.

5.14 IDENTIFICATIE EN HERKENNING

Lezers identificeren zich vaak met de personages in het verhaal, ondanks alle verschillen in bijvoorbeeld kleding, taal, en gewoonten. Identificeren wil zeggen dat jij jezelf herkent in het uiterlijk, gedrag en de gedachten van een personage waardoor het verhaal voor jou gaat leven.. Een boek stelt je in staat je in je eentje te verdiepen in de gedachten en gevoelens, kortom de geheimen van andere mensen. Je zondert je af van de werkelijkheid en je wordt deelgenoot van de geheimen van andere mensen, de vertelpersonages. Onbewust vergelijk je jezelf met hen. Je vraagt je af hoe ze in elkaar zitten, in hoeverre je op hen lijkt en van hen verschilt. Je vormt je tijdens het lezen een oordeel over de personages; het ene vind je aardig, het andere niet. Al lezende kom je er indirect, via die personages, achter wie je zelf bent, waarin je verschilt van anderen, kortom: wat je identiteit is. Een goed boek helpt jou je te ontwikkelen, je eigen leefstijl te kiezen, erachter te komen wat je goed of slecht vindt. Of je jezelf in een personage herkent, of je hem of haar aardig vindt en of je gelooft wat er verteld wordt, hangt sterk af van wie het verhaal vertelt, vanuit welk perspectief verteld wordt. Je kunt je lelijk vergissen. Dat merk je als de schrijver opeens een perspectiefwissel toepast. De schrijver zet zijn lezers dan op het verkeerde been. Je komt bijvoorbeeld in de verleiding te denken dat wat het hoofdpersoonage in het verhaal beschrijft klopt, omdat hij alles zo precies vertelt. Maar van de andere kant leer je hem kennen als een uiterst labiele figuur die lijdt aan een minderwaardigheidscomplex en ben je geneigd hem niet te geloven. Voor zo'n onbetrouwbare verteller kan een schrijver met opzet kiezen. Zo kan hij zijn idee tot uitdrukking brengen dat mensen zichzelf en hun medemensen voortdurend verkeerd beoordelen, omdat ieder mens denkt dat zijn eigen beeld van de werkelijkheid waar is.

Wie ben ik?

Ik
wil alleen
maar weten
wie
ik ben

Een
andere reden
om te schrijven
heb
ik niet

Maar
wie ik ben
gaat niemand
wat aan.

Dit gedicht van Jan Arends is in 1975 verschenen in de bundel *Nagelaten gedichten*. Jan Arends tobt in dit gedicht met een paradox, dat is een uitspraak die schijnbaar tegenstrijdig is, maar die bij nadere beschouwing toch waar blijkt te zijn. Hij schrijft om erachter te komen wie hij is, maar door te schrijven geeft hij zijn geheimen prijs en dat wil hij niet. Toch heeft hij dit gedicht geschreven. Lezers hebben dit probleem niet: zij kunnen er door te lezen achter komen wie ze zijn, zonder zichzelf bloot te geven. Geheimen zijn belangrijk: je hebt ze nodig voor de ontwikkeling van je persoonlijkheid, je identiteit. Door geheimen te bezitten bewijs je anders te zijn dan andere mensen. Innerlijk vorm jij je mening, je stijl, je normen en waarden, zonder dat iemand die hoeft te kennen.

Het grootste geheim is wel de zin van het leven, maar daar kom je nooit helemaal achter. De zin van het leven zul je nooit weten als je haar helemaal wilt kennen. Je begrijpt dit geheim pas goed als je kunt accepteren dat het voor een deel een geheim blijft. Dat is ook een paradox. In literatuur laten schrijvers je, via hun personages, delen in hun geheimen, in hun zoektocht naar zichzelf, naar de zin van het leven. Daarvan kun je profiteren als je wilt weten wie je bent.

In sommige verhalen is er sprake van het Droste-effect: je leest een boek over een lezer die een boek leest (en dat boek zou weer kunnen gaan over een lezer die een boek leest enz.) Dit effect is vernoemd naar de ouderwetse cacaobusjes, waarop een verpleegster is afgebeeld met een dienblad in haar handen, waarop een cacaobusje staat met de afbeelding van een verpleegster met een dienblad in haar handen, waarop....

Het omgekeerde gebeurt ook: een schrijver die zo gek is op zijn hoofdpersoon dat hij zich zijn eigen verhaal in schrijft om met haar in contact te komen. Om erachter te komen wie je bent en wat je eigenlijk met je leven wilt, zal de een in zijn eentje een wereldreis maken (of iets dichterbij: au pair worden in Parijs) de ander zijn hart uitstorten in een dagboek of bij een boezemvriendin. Weer anderen verzinnen een alter ego, dat is iemand die jou vervangt. Van hun alter ego maken ze de persoon die ze eigenlijk zouden willen zijn.

Veel schrijvers zoeken via hun personage naar zichzelf. De personages zonderen zich bijvoorbeeld enige tijd af. Ze stappen van hun gebaande pad af en trekken de wildernis in. Vaak ontmoeten ze dan een oudere zonderling, iemand die ook 'uitgestapt' is, en van wie ze veel kunnen opsteken.

5.15 RUIMTE

Vreemdelingen, mensen die op reis zijn of verhuisd zijn naar een vreemd land, die zich ergens (nog) niet thuis voelen, kinderen van vreemdelingen, hier geboren maar nog steeds tussen twee culturen levend: daarover gaat dit hoofdstuk. Hoe bekijken nieuwkomers en gevestigde Nederlanders elkaar? Wat valt hen op aan elkaars gedrag, gewoonten, opvattingen, kortom aan elkaars cultuur? Wat bewonderen ze en wat verafschuwen ze? Wat nemen ze wel of niet van elkaar over en wat verdragen ze wel of niet van elkaar? Zijn Nederlanders zo tolerant tegenover vreemdelingen als ze zelf graag geloven?

In verhalen van en over vreemdelingen is veel aandacht voor de plaats waar de gebeurtenissen zich afspelen, de ruimte. Het ligt voor de hand dat vreemdelingen steeds 'hier' met 'daar' vergelijken. Naast de ruimte leer je ook het literaire begrip 'tijd' (zie 5.19). Als je verhuist naar een ander land, blijf jij je land van herkomst herinneren. In gedachten leef je in twee tijden: toen en nu. Schrijvers situeren hun verhaal niet zomaar in een bepaald jaar of een bepaalde periode (de Tweede Wereldoorlog, het jaar 3000). Ze hebben daar een bedoeling mee, net als met de volgorde waarin ze het verhaal vertellen en de tijdsduur die het heeft.

Moses Isegawa begint zijn boek *Abessijnse Kronieken* als volgt: 'Terwijl hij tussen de kaken van de kolossale krokodil verdween. flitsten er drie laatste beelden door Serenity's hoofd: een weggrottende buffel vol gaten waar slierten maden en zwermen vliegen uit kwamen; zijn minnares van oudsher, de tante van zijn vermiste echtgenote; en de geheimzinnige vrouw die hem als kind had genezen van zijn bezetenheid van grote vrouwen'. In dit fragment is de ruimte die beschreven is, van groot belang.

Maar wat moet je eigenlijk onder de ruimte in een verhaal, ook wel decor genoemd, verstaan? Je kunt het inderdaad vergelijken met het decor voor een toneelstuk of een film: de ingerichte ruimte waarin de personages zich bewegen. Die ruimte kan klein of groot zijn, tastbaar of abstract: in het buitenland of in Nederland, binnen of buiten, bij 10 graden vorst of in de bloedhitte, onder een dictatuur of in een democratie.

Ruimte houdt dus in de plaats van handeling in, maar ook het weer, de sfeer en de politieke situatie. Iedereen wordt beïnvloed door de ruimte waarin hij of zij zich bevindt en dat geldt ook voor personages in verhalen. Als lezer probeer jij je een voorstelling te maken van 'hun' ruimte

en meestal ken je die wel; die hoeft de schrijver nauwelijks te beschrijven. Geven schrijvers wel een uitgebreide ruimtebeschrijving, dan hebben ze meestal een bedoeling. Zoals in het fragment: wat je te binnen schiet tussen de kaken van een krokodil moet wel heel belangrijk voor je zijn. En dat zal waarschijnlijk ook een belangrijk motief in het verhaal zijn.

De ruimtekeuze en -beschrijving in een verhaal kunnen verschillende functies hebben.

- Het kan de lezer helpen om een *concrete voorstelling* van het verhaal te maken omdat de ruimte hun niet vertrouwd is, bijvoorbeeld als het verhaal speelt in een verleden of in een vreemd land.
- Het kan de *spanning verhogen* (een vechtpartij vindt plaats aan de rand van een ravijn) of een bepaalde sfeer creëren (een mooie man en vrouw op een zonnig strand en niet in een isoleercel)
- De ruimte kan alles te maken hebben met *de structuur van het verhaal*. (de hoofdpersoon probeert binnen tachtig dagen rond de aarde te reizen, je volgt hem van plaats naar plaats)
- De ruimte kan te maken hebben met *het onderwerp van het verhaal* (een cel waarin iemand allerlei beproevingen moet doorstaan).
- De ruimte kan iets vertellen over *de maatschappelijke positie van een personage* (wie naast een zwembad in de tuin van een villa ligt, heeft een andere positie dan iemand die een vies bankje in een slonzig park bewoont) of over een *eigenaardigheid van een personage* (iemand die last heeft van claustrofobie raakt uiteraard opgesloten in een kleine ruimte).

5.16 TIJD

Ook met de dimensie tijd kunnen schrijvers een bepaalde bedoeling hebben. Om die bedoeling te kunnen achterhalen, is het belangrijk dat je een aantal aspecten van het begrip 'tijd' uit elkaar kunt houden.

- **De historische tijd.**

Hiermee bedoelen we het tijdperk waarin een verhaal zich afspeelt. De historische tijd kan in het verleden, het heden en de toekomst zijn. In historische romans en sciencefictionverhalen besteden de schrijvers uiteraard veel aandacht aan de historische tijd. Het gaat hen er juist om een beeld te geven van het verleden of de toekomst. In dit soort romans is de tijd dan ook meestal exact genoemd.

- **De tijdsvolgorde**

Wanneer de schrijver de normale volgorde van de tijd volgt, wordt het verhaal chronologisch verteld. Wanneer in een boek of film vooruit gekeken wordt, is er sprake van een flash forward. Het omgekeerde, een flashback is een terugblik op een gebeurtenis die vóór het begin van het verhaal plaatsvond. Als de schrijver slechts met een paar woorden op latere of eerdere gebeurtenissen doelt, spreek je respectievelijk van een voortwijzing of een terugwijzing.

- **Het verteltempo**

Om te kunnen bepalen in welk tempo een verhaal verteld wordt, onderscheiden we twee begrippen. De vertelde tijd is de tijd die in het verhaal verstrijkt. De verteltijd is de tijd die het je kost om het boek te lezen. Deze druk je uit in regels, bladzijden of minuten. Het verteltempo varieert meestal: soms verstrijkt op één bladzijde een enkel moment, soms een periode van jaren. We spreken dan van niet-continu vertellen. Wanneer bijvoorbeeld een gebeurtenis van enkele ogenblikken in tien minuten verteltijd wordt beschreven is er een vertraging. De schrijver kan hiermee bijvoorbeeld de spanning opvoeren. Als een schrijver in een relatief kort fragment een lange tijdsperiode beschrijft, spreken we van een versnelling. Door tempowisselingen beleef je het verhaal steeds anders: bij een vertraging zit je dicht op de gebeurtenissen, terwijl een versnelling de afstand tussen jou en het verhaal vergroot.

- **Het tijdsperspectief.**

Perspectief heeft betrekking op het standpunt waaruit je naar het verhaal kijkt. Tijdsperspectief hangt daarmee samen, maar heeft te maken met de afstand waarvan je naar het verhaal, de personen en de gebeurtenissen kijkt. In sommige verhalen zit je als lezer boven op de gebeurtenissen. Je beleeft alles mee op het moment dat de verteller het ook beleeft. De afstand tussen verhaal en lezer is dan erg klein. Als de verteller een 'ik' is, noem je dat perspectief dan ook een belevend ik. Het effect is dat je er als lezer nauw bij betrokken bent en je zit in spanning: je weet niet wat er nog zal gaan gebeuren.. In andere verhalen wordt het verhaal achteraf verteld. Dan is de afstand tussen lezer en verhaal erg groot. De verteller kent de afloop al en kan het verhaal spannend maken door vooruit te wijzen naar de afloop. Als de verteller een 'ik' is, noem je die een vertellend ik.

5.17 THEMATIEK

Als iemand een verhaal vertelt in chronologische volgorde dan noemen we dat de fabel van het verhaal. De fabel geeft de gebeurtenissen weer in de volgorde waarin ze in de tijd plaatsvinden.

Worden de gebeurtenissen uit datzelfde verhaal niet chronologisch verteld, maar in de volgorde waarin ze in het verhaal zelf aan de orde komen, dan heet dat het sujet van het verhaal. De begrippen sujet en fabel horen altijd bij elkaar, omdat ze van toepassing zijn op een en hetzelfde verhaal. Bij veel verhalen zijn fabel en sujet gelijk.

Als je in een of twee zinnen het centrale probleem samenvat waarover het verhaal gaat dan het dat het thema. Als je de samenvatting inkort tot één woord dan heb je het onderwerp. Soms zit er een duidelijke bedoeling in een verhaal bijvoorbeeld dat moordenaars vrijuit gaan als je niet het recht in eigen hand neemt. Dat noem je de idee.

Over het thema van een verhaal kun je van mening verschillen. Niet iedereen zal een verhaal op dezelfde manier interpreteren. Van belang is dat je jouw opvatting over het thema kunt verdedigen op grond van argumenten die je aan het boek ontleent. Om het thema te vinden heb je aan een paar elementen van het boek houvast.

In de eerste plaats zijn dat motieven. Motieven zijn onderwerpen, situaties of gebeurtenissen die herhaaldelijk voorkomen in een verhaal.

Als een bepaald voorwerp steeds weer in het verhaal opduikt, noem je dat een leidmotief. De motieven die hierboven genoemd zijn, zijn interne motieven, motieven binnen een verhaal. Er zijn ook motieven die het verhaal verbinden met andere verhalen, ofwel externe motieven. Als in het verhaal alleen maar verwezen wordt naar een bestaand motief, noem je dat een toespeling.

Naast de motieven kan ook de titel van het verhaal een aanwijzing zijn voor het thema. Sommige titels laten niets aan duidelijkheid te wensen over, zoals *Begeerte* van Manon Uphoff, andere zijn nogal raadselachtig bijvoorbeeld *De donkere kamer van Damokles* van W.F. Hermans. Als een boek een ondertitel heeft, is die vaak duidelijker dan de titel.

Het motto kan je ook op het spoor van het thema zetten. Een motto is een kort citaat uit een verhaal of gedicht van een andere schrijver, vóór in het boek. Schrijvers kiezen een motto, omdat het iets zegt over het thema van hun eigen boek.

Tenslotte kan ook de reclametekst die de uitgever op de achterkant van het boek heeft afgedrukt (de flaptekst), een aanwijzing bevatten voor het thema. Je moet je daar echter niet te veel op verlaten: het gaat om wat volgens jou het thema is, niet om wat een ander beweert.

5.18 SYMBOLIEK

Een symbool is een concreet voorwerp dat een abstracte betekenis heeft gekregen. Sommige symbolen hebben in een bepaalde cultuur een vaste betekenis, waarover iedereen het eens is. Zo staan in de Nederlandse cultuur een roos voor de liefde, een duif voor de vrede en een havik voor agressie. Een witte vlag is het teken van overgave en een witte zakdoek op de voetbaltribune is een teken van verachting voor de trainer.

Als een symbool herhaaldelijk voorkomt binnen een verhaal, kan het ook dienst doen als leidmotief. De dobbelsteen is het symbool van het (nood)lot. Lees daarover meer in *De aanslag*.

Deskundigen die zich met de uitleg van dromen bezig houden, werken ook graag met symbolen. Bepaalde droombeelden krijgen een speciale betekenis. Ze zouden verwijzen naar onbewuste verlangens of angsten. Zo zou een kaars een fallussymbool zijn en kunnen wijzen op castratieangst van de dromer. Sommige sprookjeskenners menen dat sprookjes net als dromen beelden bevatten die verwijzen naar het onbewuste.

5.19 STRUCTUUR EN SPANNING

Schrijvers die een verhaal vertellen, brengen een bepaalde structuur aan. Ze ordenen de gebeurtenissen en presenteren ze in een bepaalde samenhang. De motieven (die naar het thema verwijzen) zorgen voor structuur in een verhaal. Maar er zijn nog andere middelen die voor structuur zorgen: de volgorde van de gebeurtenissen, de indeling (in hoofdstukken, episoden, enz.) de verhaallijnen, de raamvertelling.

Veel verhalen vertonen de volgorde; beginsituatie – ontstaan van het probleem – verslechtering van de situatie – dieptepunt – verbetering van de situatie – einde. Als het verhaal dat je leest voor je lijst klopt met dit schema, kan dit een kapstok zijn om je boekverslag aan op te hangen. Je hoeft het dan alleen nog maar aan te kleden met een samenvatting van de gebeurtenissen.

Voor het begin van het verhaal kunnen schrijvers kiezen uit drie mogelijkheden:

- Zij kunnen bij het begin beginnen en daarna in chronologische volgorde doorgaan tot het einde. De lezer maakt dan de gebeurtenissen mee samen met de personen in het verhaal.

- Zij kunnen midden in de gebeurtenissen beginnen. Als lezer krijg je dan gauw in de gaten dat je allerlei spannende gebeurtenissen hebt gemist. Door middel van flashbacks of herinneringen van de personages kun je daarachter komen.
- Zij kunnen bij het einde beginnen. Dan ken je als lezer de afloop van de gebeurtenissen, maar je vraagt je natuurlijk af hoe het zover heeft kunnen komen. Een schrijver kan een lezer nieuwsgierig maken als hij het verhaal niet bij het begin laat beginnen.

Het einde van een verhaal kan een echte afronding zijn, een gesloten einde. Dan wordt het probleem opgelost en worden alle vragen van de lezer beantwoord. Het kan ook een open einde zijn. De lezer moet de afloop van de gebeurtenissen dan zelf maar invullen. Een open einde houdt de aandacht van de lezer nog even vast, want je denkt nog even over het verhaal verder.

Een tweede structurerend element is de indeling van een tekst in hoofdstukken, episodен, delen, enz. Binnen die onderdelen kunnen witregels de tekst weer verder verdelen in samenhangende gedeelten.

Een verhaal kan ook onderverdeeld zijn in verschillende verhaallijnen. Een verhaallijn is een reeks samenhangende gebeurtenissen rond een of meer personages. Verhaallijnen staan nooit los van elkaar; zij hebben altijd iets met elkaar te maken. Wel is de ene verhaallijn soms duidelijker belangrijker dan de andere. Het kenmerk van soaps is dat er veel verhaallijnen in zitten, die allemaal gelijkwaardig zijn en elkaar voortdurend afwisselen. Elke verhaallijn eindigt met een cliff hanger. Dat is iets spannends waardoor de kijker zich blijft afvragen hoe het verder gaat.

Een heel bijzondere structuur wordt aangebracht door de raamvertelling ook wel kaderverhaal. Dit is een verhaal dat dient als omlijsting voor een aantal verhalen die na elkaar verteld worden door personen in die verhalen.

Van elk verhaal mag je verwachten dat het spannend is. Spanning wil zeggen dat je als lezer wilt weten hoe het verder gaat, hoe het verhaal afloopt. Zo lang je dat wilt weten, lees je verder. Schrijvers bereiken dat doel door bij de lezer een aantal vragen op te roepen, zoals: wie heeft de misdaad gepleegd? Vervolgens kunnen ze de lezer op drie manieren 'aan het lijntje houden'. In de eerste plaats kunnen ze informatie voor de lezer of voor de hoofdpersoon achterhouden. Schrijvers kunnen op een andere verhaallijn overgaan, net op het moment dat je achter de ware toedracht denkt te komen (in soaps een bekende truc).

Een derde manier om de spanning vast te houden is door allerlei vermoedens bij de lezer te wekken. Vaak blijken die vermoedens onjuist te zijn en merkt de lezer dat hij op een dwaalspoor is gezet. Elk detectiveverhaal is gebaseerd op deze truc.

Bron: M.Verbeek, *Literaire wereld. Literatuur voor de tweede fase*.

Malmberg, Den Bosch, 1999.

In schema:

Begrippenapparaat bij de analyse van verhalen – deel 1	
TIJD	
Vertelde tijd	De tijd waarbinnen het hele verhaal zich afspeelt; kan variëren van enkele uren tot vele tientallen jaren
Verteltijd	De tijd die nodig is om het verhaal te vertellen. Verhalen worden nu niet meer verteld, maar gelezen. De verteltijd wordt nu uitgedrukt in het aantal blz. of regels
Tijdlaag	Een bepaalde periode binnen de vertelde tijd (bijvoorbeeld een avond, een dag of een week)
Continue vertelwijze	Er zitten geen (noemenswaardige) tijdsprongen in het verhaal; die tijdsprongen worden voorkomen door toepassing van tijdverdichting (zie verderop)
- Duratief aspect	(= continu) In een met tijdverdichting vertelde periode wordt een aanhoudende (durende) toestand beschreven: <i>'het bleef die week regenen'</i> , <i>'een maand lang voelde hij zich zeer gedeprimeerd'</i> .
- Iteratief aspect	(= continu) In een met tijdverdichting vertelde periode worden handelingen beschreven, die zich steeds herhalen; ze worden maar één keer genoemd, maar de lezer weet dat ze vaker voorkomen: <i>'Elke ochtend begon hij met koffie'</i> , <i>'Iedere maand kwam hij om geld vragen'</i> .

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Discontinue vertelwijze	Er worden stukken tijd overgeslagen in het verhaal; er zitten tijdsprongen (zie verderop) in
Scénische vertelwijze	(= voorbeeld van discontinu) Fragmenten waarin de vertelde tijd en de verteltijd ongeveer even lang zijn, worden 'verbonden' door tijdsprongen (vgl. soaps)
Tijdsprong	Er wordt over een bepaalde periode in het verhaal niets verteld; er wordt tijd 'overgeslagen': <i>'Na een uur kwam hij terug,' 'Twee jaar later vertrok zij'</i>
Tijdverdichting	Een lange periode wordt slechts in enkele zinnen beschreven; de verteltijd is korter dan de vertelde tijd (er wordt 'tijd' samengevat, niet overgeslagen)
Tijdvertraging	Een korte periode wordt in veel tekst beschreven; de verteltijd is langer dan de vertelde tijd. Van tijdvertraging is vaak sprake als er dingen uitgebreid beschreven worden
Chronologisch vertellen	Het verhaal begint op een bepaald moment en het ontwikkelt zich vanaf daar volgens een normaal tijdsverloop. De tekst wordt dus niet onderbroken door gebeurtenissen uit de vóórgeschiedenis (flashbacks – zie later). Herinneringen waaraan relatief veel tekst is besteed, onderbreken de chronologie dus wél! Korte opmerkingen over wat er in het verhaalverleden is gebeurd, doen dat niet (retrospectie - terugverwijzing – zie later)
Niet-chronologisch vertellen	In het verhaal komen flashbacks voor
Flashback	Een stuk tekst middenin het verhaal over iets wat in het verleden heeft plaatsgevonden. Je wordt vaak als het ware teruggezet in het verleden (vgl. films)
Terugverwijzing (retrospectie)	Een verwijzing naar iets wat eerder in het verhaal is gebeurd. De functie daarvan is over het algemeen het verhelderen van het verhaalverleden, waardoor ook het verhaalheden beter te begrijpen is

Nederlands Literatuur

WOLFERT VAN BORSELEN

Vooruitverwijzing (prospectie)	Een aanwijzing over wat er verderop in het verhaal waarschijnlijk zal gebeuren. Vooruitverwijzingen maken een verhaal over het algemeen spannender
Verhaalbegin	Ab ovo: Het verhaal heeft een duidelijk startmoment, bijvoorbeeld een geboorte, of het begin van een reis. Denk ook aan het begin van een sprookje: Er was eens..... In medias res: De lezer valt in regel 1 in 'lopende' gebeurtenissen', midden in het verhaal dus. Wat er aan de hand is, wordt met behulp van retrospectie en/of flashbacks duidelijk gemaakt
Verhaaleinde	Gesloten: Er is een duidelijk eind gekomen aan de gebeurtenissen; als lezer blijf je niet met onbeantwoorde vragen zitten Open: aan het eind van het verhaal houd je vragen over de afloop en/of het lot van de hoofdpersonen. Een open einde laat je nadenken over wat er nog zou kunnen gebeuren
VERTELVORMEN	
	Beschrijving, bericht, commentaar, monoloog, dialoog, polyloog, innerlijke monoloog. Dit laatste is de zgn. monologue intérieur (innerlijke monoloog): dit is tekst waarin de hoofdpersoon niet spreekt, maar waarin je zijn gedachtestroom leest (stream of consciousness); er zijn zo hele boeken geschreven; komt veel voor in moderne literatuur
Kaderverhaal of raamvertelling	Er is sprake van een verhaal in een verhaal. Vaak vormt dan het verhaalheden de omlijsting van het verleden. In het verleden speelt zich dan het eigenlijke verhaal af
HANDELING	het geheel van alle gebeurtenissen
Fabel	samenvatting van het verhaal in chronologische volgorde (dat hoeft dus niet per se de volgorde te zijn waarin de gebeurtenissen gepresenteerd worden in het verhaal)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

Geleding	Een indeling van het verhaal, bijvoorbeeld op grond van wisseling van plaats, verandering wat betreft de tijd (na een tijdsprong zou een nieuw gedeelte kunnen beginnen) of verandering van het aantal personages (zoals in toneelstukken: als er iemand bijkomt of weggaat begint een nieuwe scène)
Thema	Het onderwerp van het verhaal. Het moet 'abstract' geformuleerd worden, d.w.z. los van concrete verwijzingen naar het verhaal. Dus niet 'De radeloosheid van Ruud als hij ontdekt dat zijn broer Jack homoseksueel is', maar "De radeloosheid van een puber als hij ontdekt dat zijn broer homoseksueel is"
De idee	De visie van de auteur op de beschreven gebeurtenissen; wat heeft hij willen laten zien, soms ook: wat is zijn wereldbeeld of opvatting over de werkelijkheid. De idee heeft uiteraard te maken met het thema van het verhaal
Literair-historisch motief	Een situatie of handeling, die vaak terugkeert in het dagelijks leven en dus ook in de literatuur (bijvoorbeeld de kwaadaardige stiefmoeder, de strijd van een eenling tegen een vijandige omgeving, fantasie als vlucht, een zoektocht (queeste). Als die herkenbare situaties of handelingen van belang zijn voor het verhaal(thema), spreek je van een motief, anders niet
Verhaalmotief	Een situatie, voorwerp of handeling, die je door het verhaal heen leidt. Over het algemeen gaat het om concrete zaken die herhaald voorkomen in het verhaal. Door de herkenning ervan krijgt het verhaal vaak wat meer structuur voor de lezer
Leidmotief	Het meest in het oog springende verhaalmotief, te vergelijken met een leidmotief in de klassieke muziek: een 'riedeltje' dat steeds weer terugkomt. Nog meer dan de verhaalmotieven geeft het structuur aan het verhaal. Regelmatig is de titel (een aanwijzing voor) het leidmotief

Nederlands Literatuur

WOLFERT VAN BORSELEN

FIGUREN (PERSONEN)	
Flat character	Een in één zin te karakteriseren persoon, die geen nieuwe eigenschappen krijgt in de loop van het verhaal. Hij wordt in het begin gepresenteerd en er verandert niets meer aan het beeld dat je dan van hem krijgt (vgl. stripfiguren)
Round character	Er is sprake van een geleidelijke onthulling van het volledige karakter. Een personage vertoont eigenschappen die je in het begin van het verhaal niet verwacht had. Een andere definitie is: een persoon heeft een round character als er in de loop van het verhaal sprake is van karakterontwikkeling. In een kort verhaal ligt dat niet voor de hand
PERSPECTIEF	de invalshoek waaronder je de gebeurtenissen of personen ziet
- Fysische perspectief	Het letterlijke, ruimtelijke perspectief: Zie je de gebeurtenissen van dichtbij of veraf?
- Psychisch perspectief	Door wiens ogen zien we de gebeurtenissen? Kennen we een persoon van binnenuit (doordat zijn gedachten beschreven worden) of van buitenaf (omdat alleen genoemd wordt wat hij zegt en doet?). Het feit dat we de gebeurtenissen zien door de ogen van een persoon, beïnvloedt onze interpretatie van de gebeurtenissen. Ze worden immers 'gekleurd' door de gedachten van die persoon
Wisselend perspectief	We zien de gebeurtenissen afwisselend door de ogen van verschillende personen. In romans (Menuet, De Metsiers) beschrijven die personen soms ook dezelfde gebeurtenissen, in korte verhalen gebeurt dat nauwelijks
TIJDSPERSPECTIEF	Het moment van waaruit verteld wordt
- Meeschrijdend verteld	We lopen mee met de 'camera', er lijkt sprake van een 'live opname'. We maken de gebeurtenissen als het ware tegelijkertijd mee met de hoofdpersoon

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

- Achteraf verteld	Het meest voorkomende tijdsperspectief. Er wordt verteld over iets wat al heeft plaatsgevonden en dus verleden tijd is
Belevende ik (Let op! Géén vorm van tijdsperspectief)	In een verhaal dat meeschrijdend verteld wordt, is de hoofdpersoon vaak een ik-figuur die de gebeurtenissen als het ware tegelijkertijd met ons meemaakt. Hij weet net zo veel als de lezer
Vertellende ik (idem)	Als het tijdsperspectief 'achteraf' is, wordt het verhaal vaak verteld door een ik-figuur die al weet hoe het verhaal afloopt. Hij weet dus meer dan de lezer
	In sommige verhalen vertelt een ik-figuur in het heden over gebeurtenissen in het verleden (een vertellende ik). Die gebeurtenissen in het verleden maken we dan mee met de belevende ik
VERTELSITUATIE	Wie vertelt eigenlijk het verhaal?
- de auctoriële verteller	De verteller staat buiten het verhaal, hij doet zelf niet mee. Omdat hij de auctor is (de maker, hij maakt al vertellend het verhaal), is hij alwetend Hij geeft soms commentaar op de gebeurtenissen, kent de voorgeschiedenis en weet hoe het verhaal afloopt
- het ik-verhaal	De 'ik' is de hoofdpersoon van het verhaal. Het perspectief ligt bij hem: we zien de gebeurtenissen door zijn ogen. Van de anderen kennen we de gedachten en gevoelens niet
- de personele vertelsituatie	We zien de gebeurtenissen door de ogen van de hoofdpersoon. Het verhaal wordt echter niet in de ik-vorm verteld, maar in de hij/zij-vorm. Dit zorgt voor meer afstand tussen hoofdpersoon en lezer (minder identificatie). Deze vertelsituatie is kenmerkend voor de innerlijke monoloog
- de neutrale vertelsituatie	De gebeurtenissen worden niet gekleurd door de gedachten en gevoelens van een van de personages. We zien ze als het ware door een camera (komt bijna nooit voor)

RUIMTE	De plaats van handeling
Overeenstemming	De beschreven ruimte is in overeenstemming met de sfeer die in het verhaal heerst: leuke dingen, mooie omgeving
Contrast	De gebeurtenissen contrasteren met de omgeving waarin ze gesitueerd zijn: mooie omgeving, dramatische gebeurtenissen

5.20 OEFENVERHAAL 1

GERARD REVE – BLOED

Allen! ' De man liet zijn schorre, raspende stem opnieuw door de ruimte klinken. Er kwam geen antwoord, maar ergens uit de buurt van de opgestapelde blokken geperst hooi klonk een kort geritsel. De oogleden van de man vernauwden zich gedurende de paar seconden dat hij onbeweeglijk bleef staan, al zijn zintuigen gespannen, wachtend of het geluid zich

5 zou herhalen. Het geritsel verplaatste zich. De man stak snel, met de achteloze nauwkeurigheid van een roofdier, de ruimte over die hem van de stapel hooi scheidde, sprong met geruisloze behendigheid over de voorste paar blokken heen, en trok de ineengedoken gestalte van een jongen te voorschijn. Even was er een stilte, die slechts verbroken werd door het geluid van een fluitende, hijgende ademhaling. 'En wat deed jij daar? Opvreter. Jij, laf **10** krenge. Wat had jij hier te zoeken?' sprak daarop zacht, en daardoor nog heser, de stem. Voordat er tijd had kunnen zijn geweest voor een antwoord, volgde reeds het geluid van steeds sneller toegediende

slagen. In het schaarse licht was alleen het gelaat van het kind duidelijk zichtbaar. Er waren geen tranen op te zien; uit de mond steeg wel een regelmatig, hoog gekreun op, maar in de spitse, muisachtige gelaatstrekken en de diepliggende, donkere ogen viel

15 slechts een uitdrukking van geduldige waakzaamheid te lezen. De man duwde de gestalte voor zich uit en drukte het gezichtje met brute kracht tegen de muur. Er klonk een gesmoorde gil, die de man een ogenblik zijn prooi deed loslaten. Opnieuw liet hij zijn vuisten op het lichaam van de jongen neerkomen, maar tenslotte scheen hij moe te worden, want opeens hield hij op, draaide zich om, en verdween. Allen veegde het **20** bloed, dat uit zijn neus liep, weg van zijn lippen en spuwde de stukjes hooi uit, die met het bloed zijn mond waren binnengekomen, en trad op zijn tenen naar buiten, in het volle daglicht. Nauwelijks was hij de staldeur uit, of opnieuw dook hij werktuiglijk in elkaar,

maar de stem die zo onverwachts boven hem klonk, was niet dezelfde als die van daareven. Hij herstelde zich en keek omhoog. 'Allen, kom hier'. Hoog boven hem, over **25** de rand van de vloer van de droogzolder, was een blozend gezichtje met gele krulletjes eromheen zichtbaar. Allen schudde nadrukkelijk het hoofd. 'O, je bloedt helemaal. Kom hier!' riep het stemmetje.

De jongen veegde opnieuw zijn lippen schoon, en bekeek zijn hand. Hij deed een paar stappen naar voren, leunde tegen de ladder, en drukte zijn gezicht tegen het koele staal van **30** één der sporten. 'Je moet het zelf maar weten.' kirde het stemmetje boven hem. 'Je komt hier, of ik zal Vader wat gaan vertellen.' De jongen klom langzaam de hoge ladder op en ging, boven gekomen, op de vloer zitten, na eerst een stuk gedroogde appel van één van honderden volgereggen lijnen die door de loods gespannen waren, te hebben afgerukt en in zijn mond te hebben gestopt. 'Dat heb je te laten' zei het meisje. 'Ik ga het vertellen.' De jongen **35** zei niets. Het meisje trok nu op haar beurt een half dozijn appelpartjes van een lijn, at één ervan op, en wierp de rest in de diepte. 'Rupsen hebben ook bloed.' deelde ze mede. 'Maar het is groen.' De jongen bleef zwijgen. Op de grote hoogte waarop ze zich bevonden was een lichte bries voelbaar, die soms in de luchtsleuven van dak en wanden een ijl gezoem veroorzaakte. 'Hij vindt je altijd meteen.' vervolgde het meisje. 'Omdat je te stom bent om je te **40** verstoppen. Vader zegt er zit niets in zijn hoofd en alles moet ik er zelf inslaan. Hij zegt: Allen kan geen woord van een ander woord onderscheiden. Dat zegt hij.' De jongen likte aan zijn lippen, maar bewoog zijn hoofd niet. Het viel niet te zeggen of het gesprokene tot hem was doorgedrongen. Zijn blik bleef onbeweeglijk voor hem uit gericht. Het bouwsel waarop ze zich bevonden was veel hoger dan de stal en ook dan het woonhuis, dat grotendeels achter het **45** staldak schuil ging. Voor hen lag een wijd vergezicht over de met rotsmuurtjes gemarkeerde fruittuinen, de bijna geheel droge, rode rivierbedding en, voorbij de rivier, de hoge boompartijen, blauwachtig door stof of warmtenevels, die het dorp omzoomden en alleen de bovenste trans van de kerktoren zichtbaar lieten. Van de huizen was nergens ook maar een steen of dakpan te zien. Ook de dikke, hoge muur die bij de weg begon en het kerkhof omgaf **50** waar zijn ouders begraven lagen, bleef, hoe scherp de jongen ook tuurde, onzichtbaar voor zijn blik. Hij slikte de fijngekauwde appel door en begon met zijn nagels de hard geworden, donkere korst rond zijn neus los te krabben. 'De ladder kan helemaal los.' zei het meisje, driftig knikkend waarbij haar krullen op en neer dansten. De jongen keek haar even aan. De ladder kon niet los, want die was immers van ijzer! Hij schudde het hoofd. 'Wel waar!' kirde haar **55** stemmetje. 'Kijk maar.' Ze knielde neer, boog zich voorover en begon moeizaam de beide zware vleugelbouten los te draaien, waarmee de staken van de ladder aan de voorste vloerbalk zaten vastgeschroefd. Ze hield op toen de bouten halverwege naar buiten waren gekomen, en kwam weer overeind zitten. Haar purperen gezichtje was bezweet geraakt. 'Ik heb geen zin meer, ik krijg pijn aan mijn vingers.' verklaarde ze, achterover leunend tegen de

60 golfijzeren wand. De jongen maakte slechts een kort, slopend geluid. 'Waarom zeg je helemaal niks?' vroeg het meisje. Ze liet zich verder achterover zakken en bracht haar armpjes onder het hoofd. 'Denk je dat je nooit tegen me hoeft te antwoorden?' De jongen liet even zijn ogen over de liggende gestalte dwalen om ze tenslotte op de rode, dikke enkels en de zwarte knoopschoentjes die op die van een pop geleken, te laten rusten. Even, bijna **65** onwaarneembaar kort, bewogen zijn lippen. 'Wil je weer helemaal niets zeggen?' Het stemmetje was even langzaam en lijsig als tevoren, maar een nieuwe toon, die de jongen maar al te goed kende, was er in hoorbaar geworden. 'Je mag hier niet eens komen.' In een ritseling van massaas geborduurd katoen richtte haar figuurtje zich op. De jongen staarde zwijgend langs de ladder neer op het betonnen **70** plaveisel in de diepte. 'Ik ga Vader zeggen dat je hier zit. Je hebt van de appels gegeten, dat kan hij zien.'

Ze begon de ladder af te dalen. 'Je hoeft dus niet te proberen die stukken op te rapen.' vervolgde ze, op de beneden over het beton verspreid liggende partjes wijzend. 'Ik ga ze fijntrappen.' Ze was nu beneden. De jongen keek toe, hoe de voetjes, een trilling veroorzakend in de rose, gerimpelde knietjes, de nog half sappige stukjes vrucht driftig vermorzelden. Daarna **75** zag hij haar om de hoek van de stal, in de richting van het woonhuis, in snelle dribbelpas verdwijnen.

De jongen bleef geruime tijd onbeweeglijk zitten. Om hem heen was het bijna volkomen stil. De bries was te zwak geworden om nog enig gesuis in de luchtsleuven van de loods voort te brengen. Slechts vaag, als van heel ver, was het loom, mompelend getok van hoenders te **80** horen. De jongen boog zich op zijn hurken naar voren. Zonder naar zijn handen te kijken, betastte hij de beide half uitgeschroefde bouten en begon ze verder uit te draaien. Het ging helemaal niet moeilijk, en hij kreeg helemaal geen pijn in zijn vingers! Ergens koerde luid en opgewonden een duif. De jongen liet beide schroefbouten in zijn broekzak verdwijnen en richtte zich weer op. Een deur sloeg rammelend dicht, maar de jongen bewoog zich niet.

85 Slechts even knipperden zijn oogleden. Over het kiezel naderden zware voetstappen, die dof werden op het beton. De man bleef onder aan de ladder staan, beide handen op de rug houdend. Hij keek omhoog en zijn ogen, die scherp de omtrekken van de jongen opnamen, drukten verbazing uit. Zijn blik ontmoette niet die van de jongen die stil voor zich uit keek en zich niet verroerde. De man haalde zijn handen van achter zijn rug vandaan. In de ene had hij **90** een vers afgerukte, sterke boomtak. Hij begon de ladder te bestijgen. De jongen slikte, maar nog steeds bleef hij roerloos zitten. Hij bewoog zich pas, toen het hoofd van de man de bovenste sport van de ladder was genaderd. Wat in de enkele volgende ogenblikken gebeurde, zou niemand nauwkeurig hebben kunnen beschrijven, zo snel volgde alles elkaar op: de voet van de jongen die, als gedreven door een losspringende veer, de kin van de man **95** raakte; de ladder die knarsend losliet en zich langzaam van de rand van de vloer begon te

verwijderen; het gekreun dat uit de keel van de man ontsnapte, zijn bliksemsnelle draaiing om de ladder heen en zijn sprong, zijn vingertoppen en nagels, die slechts machteloze krassen in het stof van de loodsvloer achterlieten; de plof, die uit de diepte opklonk en de stalen palen van de loods deed trillen; en tenslotte de ladder zelf, die langzaam, bijna plechtig, op **100** zijn plaats terugkeerde. De jongen knielde neer en bracht de vleugelbouten weer in hun gaten aan. Daarna daalde hij naar beneden om de tak op te rapen en deze ver weg, tot over de omheining van de varkenshokken heen, weg te slingeren, steeds echter behoedzaam blijvend niet zijn voeten te zetten in het donkere, reeds tot stilstand gekomen stroompje, dat om het hoofd van de man over het beton was uitgevloeid.

105 (Ik zal het hierbij maar laten, hoewel ik graag ook dat gemene stiefzusje een doodsmak had laten maken)

Vragen

1. Geef in het kort de fabel van het verhaal.
2. Deel het verhaal in drie delen in en geef aan waar je de indeling op baseert: op de tijd, de ruimte of de personages.
3. Wat is het thema van *Bloed*?
4. Noem een aantal motieven (ongeveer 7 mogelijkheden).
5. Is het verhaal chronologisch?
6. Is het verhaal continu?
7. Geef één voorbeeld van tijdsverdichting en twee voorbeelden van tijdsvertraging.
8. Noem een aantal vooruitwijzingen die spanning opwekken.
9. Noem twee terugverwijzingen en geef aan wat hun functie is.
10. Welke andere begrippen kun je toepassen op het verhaal?

5.21 OEFENVERHAAL 2

JOS VANDELOO – ERGENS AAN ZEE

De stem van de schipper botst met een barre klank tegen de huizen. Alsof iemand met een steen tegen een gevel slaat. Met hun rug tegen de muur van het havenkantoor, beschut tegen de jagende zeewind, roepen twee mannen als de echo een antwoord. Ze houden de hand luisterend aan een oor en brengen hem dan weer als een trechter

5 voor de mond. De wind jaagt de klanken als kippen uiteen. De schipper in het bootje duwt nu met zijn stok het lichaam naar de kant. Er staan al vijf mensen te kijken. Ze halen hem uit het water.

Zijn haar steekt plakkerig in pieken weg. Toch heeft hij er niet zo lang in gelegen. De schipper was er vlug bij.

10 Twee jaar geleden had hij het meisje aan zee leren kennen. Een ontmoeting bij toeval, niet door de zon maar door de regen. Het regende elke dag. Badgasten waren er haast niet. De meesten waren weer gauw naar het binnenland gevluht. Alleen de hardnekkigen bleven met de vruchteloze hoop dat het zomer zou worden. Op een avond moest hij schuilen voor de storm en het neergutsende water. Er was eigenlijk geen grens meer aan de zee, overal

15 stroomde het water, van boven naar beneden en schijnbaar zelfs andersom in een snelle opwaartse beweging. Alle huizen aan strand en haven waren hotels, cafés en restaurants.

Eerst stond hij onder de neergelaten zonnentent van een café. Toen het begon door te druppelen, liep hij het café ernaast binnen. Daar werkte ze.

20 'Wij zullen kunstmatige ademhaling toepassen,' zegt een der mannen, alsof hij met een medische encyclopedie op zak loopt. Hij doet zijn overjas uit. Uit gewoonte spuwt hij eerst in zijn handen. De anderen staan er behulpzaam, nieuwsgierig en wat besluiteloos omheen. 'Zou ik niet gaan telefoneren?' vraagt een der mannen. 'Natuurlijk,' zeggen de anderen.

Hoe ze precies heette, wist hij niet. Dat heeft hij nooit geweten. Hij noemde haar Topsy. Maar **25** zo heette ze niet. Ze had een andere naam, misschien Els, of Lucie, of Denise. Hij heeft het haar niet gevraagd. Dat zijn zo van die dingen die men vergeten kan.

Er was weinig volk. Een echtpaar zat garnalen te pellen en bracht de visjes telkens met een vlug gebaar naar de mond. Een man zat een beetje eenzaam achter een bord frieten en een enorme kom dampende mosselen. Drie keer opnieuw nam hij zout. Hij bekeek elke mossel

30 onderzoekend met de blik van een archeoloog. Misschien verwachtte hij wel een parel of iets van die aard. Maar die zitten natuurlijk soms wel eens in oesters, maar niet zo gauw in mosselen. De man zag er echter niet uit alsof hij zich oesters kon permitteren.

Hij keek niet meer naar de man maar naar het meisje en bestelde een glas bier. 'Pils!' riep ze naar het buffet. De waardin begon zich langzaam omhoog te werken. Eerst lei ze landerig **35** twee kwabbige armen op de toog en daarna kwam de rest van de vleesmassa in beweging. Hij volgde de werkzaamheden met belangstelling. Ze tapte het glas vol, maar je zag geen bier, alleen maar schuim. 'Er staat teveel acide op', zei ze verwijtend. 'Weer teveel acide!' riep ze nog eens over haar schouder naar achteren. Alsof daar ergens de oorzaak van het teveel aan koolzuur te vinden was.

40 Zijn jasje was nat aan de schouders en ook zijn broek ter hoogte van zijn knieën. Hij bestelde ook frieten om het warm te krijgen. Het water bleef tegen de ramen kletsen, de vlagen sloegen geselend tegen het glas. Hij vroeg opnieuw een glas bier, meer uit verveling dan van dorst.

Daarna dacht hij: ik had beter koffie genomen, maar het was te laat. De bazin verdween met **45** vertoon van gewicht naar de kamer achter het café. Het vlaggeschip verliet de haven. Iedereen keek haar na. Waarschijnlijk ging ze naar de 'acide'. Het meisje bleef wat praten, ze had niets bijzonders uit te richten. Ze had een gewoon, lief gezichtje, onpersoonlijke blonde haren, maar vooral heel witte tanden. 'Drink je iets mee?' vroeg hij. 'Gaarne,' zei ze, 'een cola.' 'Ben je geheelonthouder?' vroeg hij. Ze lachte alleen maar.

50 Ze hebben zijn jas en zijn hemd losgeknoopt. De grote man past kunstmatige ademhaling toe. Het is net of hij aan het roeien is. 'Haal maar een dokter,' zegt hij. De schipper zegt: 'Ik geloof dat iemand de dokter verwittigd heeft. Hij zal er wel gauw zijn.'

Ze kwam naast hem zitten. Haar hand was klein en koud. Het regende mistroostig. Er hing iets droevigs in de gelagkamer. Ze praatten wat en keken naar de regen. Dat is zowat het enige **55** wat je met de regen kan doen: er naar kijken. Het echtpaar van de garnalen telefoneerde om een taxi. Daarna was het een tijdje stil. Met een windvlaag kwam de chauffeur binnen, riep 'taxi' en was weer weg. Toen de auto vertrok met het echtpaar, zagen ze heel even het pinkende rode konijnenoog achteraan. De man aan de overkant nam voor de vierde keer zout. Ofwel was er iets niet in orde met het zoutvat, ofwel met de man zelf. Hij gromde wat in **60** zichzelf. De lege mosselschelpen kromden hun ruggen. Hij voelde zich naar het meisje toegroeien. Het verbaasde hem. Haar aanwezigheid prikkelde hem. Ze zaten been tegen been. Zij drong als duinzand in zijn poriën. Haar warmte sloeg een vlam in zijn lichaam. Hij was opgewonden en onrustig.

De regendruppels sloegen feller toe. Ze improviseerden een dolle dans op de ramen en het **65** water trok abstracte lijnen en vlakken op het glas. De deur zwiepte weer open en een kleine, wat groezelige man waaide naar binnen. Zijn trenchcoat was nat en grauw en het

water lekte van zijn smoezelige pet op de grond. 'Good evening,' zei hij zonder iemand aan te kijken, 'A beer, Topsy.'

'Het duurt lang voor er iemand komt,' zegt de schipper. 'Ze hebben veel tijd nodig'.

70 'Och, dat weet je toch,' zegt de man naast hem, 'ze hebben tijd zat. Vooral als het maar een arme knul is die verzuipt. En waarom zouden ze zich haasten? Het zal toch wel te laat zijn.'

Nadat hij het glas bier besteld had, ging hij helemaal achteraan in het café zitten. Een neonbuis knipperde met haar ziekelijke ogen. Hij was een kleine, wat oudere man, kennelijk **75** behept met een of meer complexen. Uit de ondergrond van zijn nogal ingewikkelde kleding haalde hij ergens een tijdschrift met een schreeuwerig omslag te voorschijn. 'Hij is een Engelsman,' zei Topsy even later toen de man al verdiept was in zijn bier en in zijn tijdschrift. 'Hij komt hier elk jaar zijn vakantie doorbrengen.'

'Het regent elke dag,' zei hij ironisch. 'In Engeland ook,' zei het meisje. 'Denk je soms dat het nu **80** aan de overzijde mooi weer is? Ja, dat zal wel. Het is er gewoon nog rotter dan hier. Het is slecht weer over gans Europa.'

'Heet je Topsy?' vroeg hij.

'Nee, helemaal niet,' zei ze. 'Maar hij noemt me zo. Weet je, hij leest altijd moordverhalen.' Ze had een griezeltje in haar stem.

85 'De Engelsen zijn specialisten in moordverhalen,' zei hij gemelijk.

Een politieagent duwt de mensen achteruit. Ze hebben de drenkeling opgetild en nu op zijn buik gelegd. Uit zijn mond en uit zijn neusgaten loopt water. Zelfs een beetje uit zijn oren. Om hem heen is de grond helemaal nat. Een vrouw steekt haar kop vooruit om de drenkeling beter te zien. 'Ik ken hem niet,' zegt ze sterk geïnteresseerd, 'Is het

90 soms iemand uit de buurt?'

Topsy legde haar hand op zijn knie. Ze dronk nu bier. De Engelsman bleek conservatief, hij las een moordverhaal. De andere man zat besluiteloos naar de regen en naar de klok te kijken. Alsof beiden iets met elkaar te maken hadden. De waardin kwam even tegen de deurstijl leunen en stak het hoofd naar binnen. De vreemde stilte was waarschijnlijk doorgedrongen in **95** haar woonkamer, waar ze al die tijd als een kruiser in een droogdok had gelegen. Ze keek onderzoekend rond. 'Kom je nog eens terug?' vroeg Topsy.

'Natuurlijk,' zei hij. 'Volgend jaar.' 'Wanneer vertrek je?' 'Morgen.' 'Je bent een vreemde man,' zei ze wat bewonderend. Hij was gevleid en tegelijk had hij ook een hartgrondige hekel aan het sentimentele gevoel dat hem bekreep. 'Ik geloof dat ik je al jaren ken,' zei hij. Het klonk niet

100 eens overtuigend. Net of hij luidop een zin uit een goedkope liefdesroman voorlas. Het was goedkoop en klonk onecht. Hij grijnsde erom, maar het meisje deed een beetje verliefd. Ze leunde met haar hoofd tegen zijn schouder en hij beet haar even in het oor. Dat ontlokte haar een kort lachje en een nerveuze rilling. Zij drukte haar arm boven op zijn been en hij wreef met zijn hand onder haar bloesje over haar blote rug. Het was onschuldig en toch opwindend. De **105** Engelsman was ingedut boven zijn moordverhaal. Misschien waren er te weinig doden. De man van de frieten, het zout en de mosselen deed behoedzaam zijn regenjas aan. Hij trok een bezorgd gezicht. Twee doornatte politieagenten schoven naar binnen. 'Tijd om te sluiten,' zeiden ze.

De dokter veegt zijn brillenglazen af en voelt dan de pols van de drenkeling. Hij hoeft **110** niet eens op zijn horloge te kijken. Beroepshalve kijkt hij ernstig en ingetogen.

Hij praatte nog wat met Topsy. Hij hield intussen haar hand vast, net een vogelnestje, de rode nagels als open bekjes. 'Tot volgend jaar, dus,' zei hij. Hij had haar nu wel in zijn armen willen nemen, maar dat ging niet. Dat kon hij zich nu niet veroorloven. De bazin hing achteraan naar hem te kijken en ook de Engelsman had het spel met Britse nuchterheid in de gaten. 'Een klein **115** kusje ten afscheid,' zei ze en ze stak haar lippen naar voren. Hij kuste haar snel en liep naar buiten.

De mensen kijken neutraal naar het doorweekte lichaam. 'Hij is nog vrij jong,' zegt een van de omstanders. De dokter houdt de drenkeling een spiegeltje voor de mond. Daarna fluistert hij iets tegen de politieman.

120 Hij bleef met Topsy in zijn hoofd lopen. Maanden later moest hij nog aan die avond denken. Het was de sfeer geweest of de regen. Allerlei factoren hadden er toe bijgedragen om op hem een hypnotiserende werking uit te oefenen. Hij vond het zelf bijwijlen dwaas, maar het bleef in zijn binnenste knagen en het was zelfs niet onprettig er aan terug te denken. Ik had me veel vrijmoediger moeten gedragen, dacht hij. Ik was veel te schuchter tegenover het **125** meisje. Ze was zo tegemoetkomend en afhankelijk. Stellig stond ik in haar gunst.

De dokter schudt ontkennend het hoofd. De grote man van de kunstmatige ademhaling loopt heen om ergens een of andere hulp in te roepen. De schipper met de lange stok staat naast het lichaam als de gelukkige eigenaar.

Het duurde twee jaar voor hij weer met vakantie naar zee kon. Hij liep langs de kade en de

130 honderden hotels, restaurants, cafés. Hij trachtte zich de juiste plaats te herinneren, maar alle huizen leken op elkaar. Overal waren overvolle terrasjes met luisterende, kijkende en drukdoende mensen. Krankzinnig natuurlijk, dat hij de naam van het café niet gevraagd had. Maar hij moest en zou Topsy terugvinden. Hier was het, dacht hij hoopvol, maar dan bleek het weer niet juist. Hij keek uit naar de kleine Engelsman met de groezelige pet en de vuile **135** regenjas. Misschien had hij bij het zoeken een café overgeslagen? Of misschien was het meer naar rechts, naar de vissershaven? Overal liep hij in en uit. Een glas bier. Vrouwen. Nergens Topsy. Overal meisjes. Mensen met frieten, met wafels, met cola, met ice-cream. Meisjes in badpakken en shorts. Matrozen. Een glas bier. Kinderen met emmertjes. Een meisje met een schenkblad. Getoeter van een auto. Weer een glas bier. Etende mensen. Een **140** slenterende politieagent. Een krant op de grond. Meeuwen boven het water. Een dobberend scheepje. Nog een glas bier. Mensen, mensen. Hij moest haar vinden.

De roomkleurige auto met het rode kruis neemt piepend de bocht en remt. Twee mannen met witte jassen leggen de drenkeling op een draagbaar. Hij is niet zo zwaar, dat valt nogal mee.

145 Toen kwam hij in het café. 'Hier is het,' zei hij halfluid. Zijn blik groot en verbaasd naar de meubelen en de prenten aan de wanden. Iets van verwondering om het herkennen van het interieur. Hij keek om zich heen naar de zongebruinde, etende mensen. Sommigen waren hoogrood als gekookte kreeften. Niemand nam enige notitie van hem 'Hier is het,' herhaalde hij voldaan. Daarna bestelde hij een glas bier aan het hulpje achter de tapkraan. Van op zijn **150** plaats aan de toog, kon hij in de woonkamer de dikke vrouw bezig zien. Ze was er in die twee jaar niet op vermagerd. Als een vliegtuigmoederschap schoof ze tussen de meubelen door.

Er kwamen meer mensen binnen. De wind was plots opgestoken en het strand werd ontruimd. De vissershaven, waarvan hij schuin voor het café het begin kon zien, lag nu verlaten. De **155** netten trilden in de wind. De mensen liepen gebogen en haastig over de dijk. Het zand stooft warrelend als een geel gordijn omhoog.

Dan zag hij Topsy. Ze droeg een schotel aan voor de klanten. Hij stootte onhandig zijn glas om en liep in haar richting. 'Topsy!' riep hij. 'Topsy.'

Het meisje bekeek hem verbaasd. Enkele mensen hielden op met schrokken en drinken. 'Topsy, **160** ik ben het!' riep hij vrolijk. Hij deed een beetje onstuimig. 'U bent dronken,' zei ze boos. 'Gaat u alsjeblieft weer weg.'

'Jij bent toch Topsy?' zei hij verwonderd 'Je herkent me toch wel?' De waardin kwam met ganzenpas naar het tumult kijken. 'Wie is het?' vroeg ze. 'Wat komt hij hier doen? Wij zijn hier een fatsoenlijk café.' Ze werd agressief en het werkte aanstekelijk op de klanten.

165 'Ik ken hem niet,' zei Topsy. 'Hij is dronken. Ik heb hem nooit eerder gezien.'

Ze wou verder gaan, maar weer klampte hij zich aan haar vast. Met zijn schouder duwde hij de opdringerige waardin achteruit. Maar ze viel opnieuw aan en trachtte hem te enteren als een echt product van de zee.

'Maar jij bent het toch, Topsy?' riep hij radeloos. 'Je weet het toch nog? Ik zou terugkomen. Je

170 herkent me toch, Topsy?'

'Ik heet niet Topsy,' zei ze koel.

Toen begon hij luid te lachen zodat zijn gezicht rood aanliep.

Enkele mannen kwamen achter hun tafeltje vandaan, grepen hem vast en duwden hem onzacht naar buiten.

175 'Die man is gek,' zei de bazin met heilige verontwaardiging. Haar haren hingen in de war en ze lei haar hand op de borst om haar in vet vervat hart te kalmeren. 'Wat gaat er nog allemaal gebeuren?' zei ze bevend van de emotie.

Topsy bediende haar klanten. 'Ik ken hem heus niet,' zei ze. 'Waarschijnlijk heeft hij zich vergist. Ik heet Irene.'

180 'Waar is hij er in gesprongen?' vraagt de politiemann. 'Ginder,' zegt de schipper. Hij wijst met zijn kin de juiste richting aan, want hij kan zijn stok niet loslaten.

De kleine Engelsman kwam net binnen. Hij ging weer helemaal in de hoek zitten, achteraan. Uit zijn binnenzak haalde hij een Engels tijdschrift met een schreeuwerige omslag te voorschijn. Een echtpaar zat garnalen te pellen. Een man deed wat zout op zijn frieten.

Vragen

1. Is het verhaal chronologisch? Motiveer je antwoord.
2. Wat voor begin heeft het verhaal?
3. a. Welke tijdlagen zijn er?
b. Waar zie je dat aan?
4. Waar komen de tijdlagen het dichtst bij elkaar?

5. Hoeveel tijd bedraagt de vertelde tijd van elke tijdlaag apart?
6. a. Over welke tijdlaag wordt het meest verteld?
b. Waarom?
7. Geef het duidelijkste voorbeeld van een tijdsprong.
8. Geef een zeer duidelijk voorbeeld van tijdverdichting.
9. Noteer tweemaal twee stukjes tekst, die ongeveer dezelfde inhoud hebben.
Vermeld de regelnummers en de kern van de inhoud.
10. Geef tenminste drie motieven uit dit verhaal.
11. Hoe wordt de spanning erin gehouden, gelet op de opbouw van het verhaal?
12. Wat is het thema van dit verhaal? Motiveer je antwoord.
13. 'Ik heet niet Topsy,' zei ze koel (r.171)
Is dit meisje de Topsy van twee jaar geleden of niet? Motiveer je antwoord.
14. Waarmee wordt de waardin herhaaldelijk vergeleken? Geef tenminste drie bewijsplaatsen.
15. In welke twee opzichten heeft dit verhaal een gesloten einde, gelet op de hoofdpersoon?

5.22 INDELING VAN DE LITERATUUR OP BASIS VAN INHOUD EN VORM

INHOUD: EPIEK, LYRIEK & DRAMATIEK

Indien je de literatuur op basis van de **inhoud** gaat onderverdelen, ontstaat een indeling in 4 hoofdgenres:

1. Epiek
2. Lyriek
3. Dramatiek
4. Didactiek

Epiek is het soort literatuur waarin de nadruk ligt op het verhaal. Er gebeuren dingen in met personages van vlees en bloed en er verloopt tijd in. De bekendste epische genres zijn:

- Sprookje, mythe, legende en sage
- Het heldendicht (bijvoorbeeld de Ilias, het verhaal van Troje)
- Verhalen in allerlei soorten (short story, novelle, roman e.a.)

Het meest voorkomende epische genre is de roman en die zijn er ook in allerlei soorten en maten. Om een paar voorbeelden te noemen: je hebt de avonturenroman, de historische roman, de zedenroman en de psychologische roman.

In **lyriek** draait het niet om het verhaal maar om het rechtstreeks uiten van gevoelens. Bij het uiten van gevoelens hoeft er niets te gebeuren en er hoeft ook geen tijd te verstrijken. Het kan gaan om een momentopname. Het is ook geen voorwaarde dat er een herkenbaar personage optreedt in lyrische teksten. Indien zo'n personage ontbreekt, spreken we van **indirecte** lyriek. Als de schrijver een personage creëert dat in het gedicht zijn gevoelens verwoordt, spreken we van **directe** lyriek.

Voorbeelden van lyrische genres zijn:

- Het lied
- De ode (het lofdicht)
- De elegie (de klaagzang)
- Het hekeldicht

Dramatiek is de verzamelnaam voor alle toneelstukken. Er wordt niet verteld over personages, maar wat zij doen en zeggen, wordt op het toneel getoond. De bekendste dramatische genres zijn:

- De tragedie
- Het blijspel
- De klucht
- De opera, operette en musical
- De soap

Vroeger werd er naast de 3 genoemde genres nog een vierde onderscheiden: de **didactiek**. Dat is de aanduiding voor literatuur die als hoofddoel heeft de lezer iets bij te brengen, iets te leren. De nadruk ligt dus op de boodschap. Op zich zou je didactiek niet een van de hoofdgenres moeten noemen, omdat zij niet op zichzelf kan voorkomen. Zij heeft een van de andere drie hoofdgenres nodig om zich te kunnen presenteren. Een bekend voorbeeld van een didactisch werk uit de middeleeuwen is Van den vos Reinaerde, een (episch)diervershaal

dat de middeleeuwse mens moest behoeden voor domheid en hebzucht. Over het algemeen hebben de parodie en de satire een didactische insteek.

Het is vaak moeilijk om een literair werk in één van de hoofdgenres onder te brengen, omdat in zo'n werk elementen van meerdere genres te vinden zijn. Indien in een toneelstuk een personage een monoloog afsteekt waarin hij zijn wanhoop verwoordt, is dat gedeelte lyrisch; het toneelstuk zelf is dramatisch. Indien er in televisieseries (dramatiek) als CSI en Numbers een uitleg gegeven wordt over aspecten van het forensisch onderzoek, zou je dat didactisch kunnen noemen.

VORM: PROZA EN POËZIE

Behalve literatuur indelen op basis van de inhoud, kun je ook een indeling maken op basis van de **vorm**. Het gaat dan om het verschil tussen **proza** en **poëzie**. Een ander woord voor poëzie is dichtkunst. Vaak wordt gedacht dat poëzie hetzelfde is als lyriek en dat proza hetzelfde is als epiek, maar dat is niet waar. Elk hoofdgenre kan voorkomen in zowel proza- als poëzievorm. Zo werden middeleeuwse verhalen (epiek) vaak opgetekend in poëzievorm. Ze moesten immers uit het hoofd geleerd worden en worden voorgedragen en dat is makkelijker wanneer het verhaal op rijm (poëzie) is gesteld.

Bij het onderscheid tussen proza en poëzie gebruiken we vaak de volgende criteria:

1. Proza is minder aan regels en conventies gebonden dan poëzie. Een schrijver van proza maakt zinnen die in lengte variëren. Sommige bestaan uit één woord, andere uit vele tientallen. Het aantal woorden per regel hangt af van de breedte van de bladspiegel. Bij poëzie is dat laatste niet het geval. De dichter bepaalt dat aantal. Bij het maken van zijn gedicht wordt de dichter min of meer 'beperkt' door zaken als metrum, ritme en rijm. Overigens legt hij zich die beperkingen zelf op. Hij kan ook andere keuzes maken.
2. Poëzie is veel geconcentreerder dan proza. De omvang van een roman is veel groter dan die van een dichtbundel. In een gedicht kan in weinig woorden heel veel worden gezegd. Poëzie is vaak impliciet, terwijl proza juist expliciet is. Bovendien werkt een dichter vaak met associaties.
3. Proza en poëzie verschillen wat betreft de gebruikte inhoudelijke elementen of motieven. Een roman bevat vele motieven die op de een of andere wijze met elkaar te maken hebben. Vaak staan al die motieven in rechtstreekse verbinding met het thema. In een gedicht wordt juist één gedachte, één feit, één visie geïsoleerd uit het

gecompliceerde samenspel van het leven. De prozaschrijver combineert, de dichter isoleert.

4. In poëzie is herhaling van bijzonder groot belang. Juist omdat het in een gedicht maar om één geïsoleerd gegeven gaat, zal de dichter dit gegeven op verschillende manieren in zijn gedicht terug laten komen.
5. Een opvallend verschil tussen proza en poëzie is de bladspiegel met zijn ruimtewerking en zijn witteffecten. Bij proza is de bladspiegel grotendeels gevuld, bij een gedicht wordt er over het algemeen veel meer met wit gewerkt.
6. Het meest wezenlijke verschil tussen proza en poëzie is de sterke meerduidigheid (= ambiguïteit) van poëzie. Een woord of zin in een gedicht heeft vaak meer dan één betekenis. Prozaschrijvers proberen dit te vermijden, in gedichten is het een normaal en soms ook gewenst verschijnsel.

Ter illustratie respectievelijk een stuk tekst dat in de poëzievorm geschreven is en een stuk tekst dat in de prozavorm geschreven is:

*Zie je ik hou van je
ik vin je zo lief en zo licht –
je ogen zijn zo vol licht,
ik hou van je, ik hou van je.*

*En je neus en je mond en je haar
en je ogen en je hals waar
je kraagje zit en je oor
met je haar ervoor.*

*Zie je ik wou graag zijn
jou, maar het kan niet zijn,
het licht is om je, je bent
nu toch wat je eenmaal bent.*

Herman Gorter

Het was nog donker, toen in de vroege morgen van de tweeëntwintigste december 1946 in onze stad, op de eerste verdieping van het huis Schilderskade 66, de held van deze geschiedenis, Frits van Egters, ontwaakte. Hij keek op zijn lichtgevende horloge, dat aan een

spijker hing. 'Kwart voor zes,' mompelde hij, 'het is nog nacht.' Hij wreef zich in het gezicht. 'Wat een ellendige droom,' dacht hij. 'Waar ging het over?' Langzaam kon hij zich de inhoud te binnen brengen. Hij had gedroomd, dat de huiskamer vol bezoek was. 'Het wordt dit weekeind goed weer,' zei iemand. Op hetzelfde ogenblik kwam een man met een bolhoed binnen. Niemand lette op hem en hij werd door niemand begroet, maar Frits bekeek hem scherp. Opeens viel de bezoeker met een zware bons op de grond.

Uit: Gerard Reve – De avonden

5.23 INDELING IN LITERAIRE PERIODEN

Als we de Europese literatuurgeschiedenis zouden beschrijven, zouden we kunnen beginnen met de literatuur van de 'oude' Grieken en Romeinen. Aangezien we ons hoofdzakelijk zullen bezighouden met de Nederlandse literatuurgeschiedenis, moeten we veel later in de geschiedenis een beginpunt zoeken. De late middeleeuwen vormen dan de eerste periode die in aanmerking komt. Die periode begint zo rond 1150. Van voor die tijd zijn geen geschreven teksten bewaard. De enige uitzondering is een ook om die reden Oudnederlands versje dat in 1932 in Oxford is gevonden op het tweede schutblad van een Latijns handschrift uit de 11^e eeuw:

*Hebban olla vogala nestas higgunnan
hinase hic anda thu
wat unbidan we nu?*

(alle vogels hebben een nestje gebouwd,
behalve ik en jij; waar wachten we op?)

Wellicht is het nodige verloren gegaan, maar veeleer ligt de verklaring in het feit dat in de middeleeuwen teksten vooral voorgedragen werden (en niet opgeschreven). De teksten uit die tijd die wel bewaard zijn gebleven, zijn over het algemeen geschreven in het Latijn en zij maken daarom natuurlijk ook geen deel uit van de Nederlandse literatuur.

Naar analogie van de verdeling van de Nederlandse geschiedenis in historische perioden - met name van de literatuur van vóór de twintigste eeuw - bestaat de geschiedenis van de Nederlandse literatuur uit 8 perioden.

De indeling ziet er als volgt uit:

1. De middeleeuwen (1150-1500)
2. De renaissance (1500-1700)

- 16^e eeuw: vroegrenaissance
 - 17^e eeuw: hoogrenaissance of gouden eeuw
3. De verlichting en het Fransclassicisme (1700 – 1800)
 4. De romantiek (1800 – 1880)
 5. De tijd rond de eeuwwisseling (1880 – 1916)
 6. De periode tussen de twee wereldoorlogen
 7. De jaren '50 en '60
 8. De moderne tijd

De eerste vijf herbergen samen de zogenaamde 'oude' literatuur, de laatste drie de 'moderne' literatuur.

In de vierde klas zullen we ons - wat betreft de 'oude' literatuur - vooral bezighouden met de eerste periode van de 'oude' literatuur: de middeleeuwen. De laatste periode komt uiteindelijk het uitgebreidst aan bod, al was het alleen al door het feit dat je uit die periode – zo leert de traditie – ongetwijfeld het vaakst een boek zult selecteren voor je leesdossier.

5.24 DE MIDDELEEUWEN (500 – 1500)

De cultuur van de middeleeuwen werd bepaald door:

- de priesters; zij hadden geestelijke macht en waren de enigen die konden lezen en schrijven en zij verzorgden dus het onderwijs;
- de adel had de wereldlijke macht en bestuurde door middel van het feodale stelsel of leenstelsel het land. De koning, de leenheer, gaf grote delen van het rijk in leen aan leden van de adel, de leenmannen.

Daarom noemen we de middeleeuwse beschaving theocentrisch (door de enorme invloed van het christelijke geloof op de samenleving) en ridderlijk. In de laatste eeuwen van de middeleeuwen werd de burgerij uit de grote steden steeds machtiger en kreeg de cultuur een derde kenmerk: het burgerlijke.

In de kunsten kun je het theocentrisme zien in:

- de bouw van de kathedralen (de romaanse bouwstijl met zijn ronde bogen, massieve muren met kleine vensters en zware steunberen en na ca. 1100 de gotische bouwstijl met hoge spitse bogen en gewelven, grote ramen en luchtbogen)
- de wandschilderingen van kerken
- de gregoriaanse muziek, genoemd naar paus Gregorius de Grote
- het schrijven van heiligenlevens, legenden, religieuze liederen en geestelijke toneelstukken.

Het ridderlijke uit zich in de bouw van kastelen en het schrijven van ridderromans, berijmde verhalen die zich afspelen in adellijke kringen. Het burgerlijke vind je terug in de bouw van gildehuizen en in het steeds didactischer worden van de literatuur.

De middeleeuwse literatuur laat men beginnen rond 1100 (soms ook 1150). Daarvóór werden teksten in de volkstaal zelden opgeschreven. De literatuur werd niet gelezen, maar beluisterd.

De schrijvers/componisten noemde men troubadours. De uitvoerende zangers/voordragers waren de jongleurs, ook wel minstrelen genoemd.

De literatuur uit die tijd bestaat vrijwel helemaal uit poëzie die gemakkelijker van buiten te leren is dan proza. Tot circa 1450 bestonden er geen gedrukte boeken, alleen handschriften. Dat zijn boeken die met de hand overgeschreven waren. Na de uitvinding van de boekdrukkunst zette men de teksten vaak om in proza.

De eerste gedrukte boeken (wiegenboeken, incunabelen) waren nabootsingen van de handschriften, maar na 1500 gaan ze steeds meer lijken op het moderne boek. Dan ook vermeldde de auteurs hun naam op de boeken en is de literatuur niet langer 'gemeenschapskunst'. In de middeleeuwen bestond er nog geen standaardtaal; de overkoepelende term voor alle Nederlandse dialecten is Diets of Middelnederlands. Een belangrijk verschil tussen het Diets en het moderne Nederlands is de uitspraak van *ij* als *ie* en *ui* als *uu*.

Ridderromans zijn verhalen in poëzievorm over de avonturen van ridders. In de Frankische of Karelromans is Karel de Grote de hoofdpersoon. Twee bekende ridderromans zijn *Het Roelantslied* en *Karel ende Elegast*. Daarnaast was er de hoofse roman, waarin de ridders meer verfijnde figuren zijn dan de vechtersbazen uit de Karelroman. Een voorbeeld van een hoofse roman is *Walewein*.

Een van de bekendste middeleeuwse werken is *Van den vos Reynaerde*, waarin dieren de hoofdrollen spelen. Het is een satire op de middeleeuwse standen en een parodie op de ridderroman. Het is een van de belangrijkste voorbeelden van burgerlijke, didactische literatuur.

Middeleeuwse liederen werden pas aan het eind van de middeleeuwen opgeschreven in bijvoorbeeld het *Antwerps liedboek* en soms zelfs pas in de 19^e eeuw. Twee genres zijn de *ballade* en de *elegie*. Een bekende ballade is *Heer Halewijn*.

Het middeleeuwse toneel ontstond in de 14^e eeuw. Het voornaamste Middelnederlandse stuk is *Mariken van Nieuweghen* (ca 1500). Daarnaast zijn er de *abele spelen*, gedramatiseerde hoofse ridderromans (bijvoorbeeld *Esmoreit* en *Lanseloet van Denemerken*).

5.25 DE ZESTIENDE EN ZEVENTIENDE EEUW

In de loop van de 14^e eeuw ontstond in Italië de renaissance. Een kenmerk van de renaissance is dat men het leven op aarde even belangrijk vond als het leven na de dood in het hiernamaals. Een tweede kenmerk van deze periode is dat de mens gezien werd als een unieke persoonlijkheid en niet alleen maar als een lid van de gemeenschap. Kunstenaars gingen dan ook voortaan hun werk signeren en hun hoogste streven was een *homo universalis* te worden: een universele mens die op alle gebieden van de menselijke cultuur uitblonk. Leonardo da Vinci is een standaardvoorbeeld van een *homo universalis*. Een derde kenmerk is dat men niet meer op gezag van bijvoorbeeld de kerk alles aannam, maar zelf onderzoek ging doen. Het gevolg van dit empirisme was een enorme opbloei van de wetenschap en het ontstaan van het protestantisme of de hervorming. Velen verlieten de kerk om het ware geloof te stichten dat volgens hen verloren was gegaan.

De literatuur van de renaissance vertoont daarnaast nog andere kenmerken:

- de inhoud van het literaire werk moest geloofwaardig zijn (*realisme*)
- aan literatuur werden allerlei eisen gesteld; men moest de regels van de genres volgen en gebruik maken van het metrum, terwijl er een sterke nadruk op de vorm kwam te liggen.
- men schreef opnieuw in het Latijn en liet taferelen uit de klassieke oudheid zien.

Daarnaast ontstonden er nieuwe genres als het sonnet en het essay.

In Nederland drong de renaissance door in de loop van de 16e eeuw en bereikte zij haar hoogtepunt in de eerste helft van de 17e eeuw. Het realisme had zijn belangrijkste vertegenwoordiger in Gerbrand Adriaenz. Bredero (1585-1618). Hij schreef één

gedichtenbundel en diverse toneelstukken, waarvan *Den Spaansen Brabander Jerolimo* het belangrijkste is. Pieter Cornelisz. Hooft (158-1647) was het duidelijkst een navolger van de renaissance-idealen; hij werd beroemd met zijn (liefdes)sonnetten en het grote geschiedkundige werk *de Nederlandse historiën*.

Het Hollandse dialect werd de standaardtaal van de Republiek en werd de taal waarin literatuur geschreven werd. Later ontstond daaruit het huidige ABN. Het Nederlands kreeg grote invloed door de Statenbijbel (= een nieuwe Bijbelvertaling) in 1637. In deze periode probeerden puristen (mensen die de taal wilden zuiveren van de buitenlandse invloeden) Latijnse woorden te vervangen door nieuw bedachte woorden in de landstaal (neologismen). Enkele genres die men ging beoefenen, waren:

- Het puntdicht. Dit is een kort gedicht van meestal twee of vier regels met een geestige inhoud en een verrassend slot. Heel vaak is het gebaseerd op een woordspeling;
- De spreuk: een korte, krachtige zin waarin een levensles wordt verkondigd;
- Het essay is een korte prozatekst - variërend van enkele bladzijden tot een tiental - waarin de auteur zijn persoonlijke mening over een onderwerp geeft. In de renaissance en nog lang daarna hadden de essays een duidelijke moraal.
- Het sonnet is een meestal lyrisch gedicht dat bestaat uit twee strofen van vier regels (kwatrijnen) die samen het octaaf vormen en twee strofen van drie regels (terzetten) die samen het sextet vormen.

De renaissancekunst werd in de 16^e eeuw in Italië opgevolgd door twee nieuwe kunstrichtingen, het maniërisme en de barok. De term maniërisme is afgeleid van "maniera" (= stijl, trant, manier) en duidde op die kunstenaars die op de manier van Michelangelo werkten. In de barok gebruikte men vollere en diepere kleuren en men had een voorkeur voor emotionele taferelen, bijvoorbeeld de kruisiging van Christus, en geheimzinnige en woeste landschappen.

In de literatuur gebruikte men taal vol herhalingen en overdrijvingen en had men een voorliefde voor genres als het epos en de tragedie. De belangrijkste Nederlandse maniërist is Constantijn Huygens (1596 – 1687) die talrijke puntdichten schreef. De grootste barokdichter is Joost van den Vondel (1587 – 1679) die onder andere klaagzangen en tragedies schreef. Zijn bekendste tragedie is *Gijsbrecht van Aemstel*.

5.26 DE ACHTTIENDE EEUW

In de achttiende eeuw maakte de renaissance plaats voor de verlichting. De verlichting wordt gekenmerkt door het rationalisme, de opvatting dat het menselijke verstand in staat is voor alles een oplossing te vinden, en de tolerantie, het gegeven dat men verdraagzaam moest zijn ten opzichte van nieuwe en andere ideeën.

In de politiek kwam dit onder andere tot uiting in de leer van de Trias politica (de uitvoerende macht - de regering -, de wetgevende macht - het parlement - en de rechterlijke macht moeten gescheiden zijn).

Op economisch gebied zien we het ontstaan van het liberalisme (de overheid moet zich zo weinig mogelijk bemoeien met de economie).

Op godsdienstig gebied is er het deïsme (de opvatting dat er wel een Opperwezen bestaat, maar dat de verering daarvan in de vorm van een godsdienst zinloos is).

Talrijke ideeën van de verlichting zijn door moderne westerse democratische landen overgenomen.

In de periode van de verlichting was literatuur een middel om de lezer nieuwe ideeën en opvattingen te bieden. Dat deed men onder andere door het samenstellen van de eerste encyclopedie en door het uitgeven van tijdschriften waarin ideeën op allerlei terreinen te vinden waren. Het belangrijkste Nederlandse tijdschrift was *De Hollandse Spectator*.

Vanwege het grote belang van de boodschap die verkondigd werd, hield men de literaire taal duidelijk en zakelijk.

Het uitdragen van verlichtingsideeën vond hoofdzakelijk plaats in prozavorm. In de dichtkunst en het toneel volgde men de regels van de klassieken na via Franse voorbeelden (men spreekt daarom van het Fransclassicisme, dat in Pieter Langendijk zijn belangrijkste vertegenwoordiger had).

In de 18^e eeuw ontstond een nieuw episch genre: de roman met subgenres als de sociale, psychologische, en historische roman. Een van de bekendste werken uit die periode is de briefroman *Sara Burgerhart* van Betje Wolff en Aagje Deken. Populair waren ook de imaginaire reisverhalen, teksten waarin men een reis beschrijft die nooit heeft plaatsgevonden, maar waarin de schijn wordt opgehouden dat het om een echte reis gaat.

5.27 DE NEGENTIENDE EEUW

Als reactie op de verlichting, waarin de nadruk op de ratio, het menselijke verstand, werd gelegd, kwam tegen het eind van de 18e eeuw een gevoelsstroming naar voren, de

romantiek. De ratio had immers geen voor iedereen perfecte samenleving opgeleverd, zoals men verwacht en gehoopt had, maar een samenleving met een steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk.

Kunstenaars waren van mening dat kunst origineel (verrassend anders) moest zijn en de persoonlijke gevoelens en opvattingen van de auteur moest laten zien. In deze periode had men ook veel aandacht voor de natuur. In de romantiek was er weer belangstelling voor de godsdienstige literatuur. Kunstenaars en dus ook schrijvers zochten hun inspiratie niet meer in de klassieke oudheid, maar vonden andere bronnen, zoals de middeleeuwen. Het gevolg daarvan was dat oude genres als het sprookje en de ballade opnieuw in de mode kwamen.

Romantici (schrijvers die in deze periode schreven) wilden niets met de alledaagse realiteit te maken hebben en probeerden die te ontvluchten. Dat bleek onder andere uit hun belangstelling voor bovennatuurlijke zaken. Er ontstonden genres als de griezelroman, de historische romen (verhalen die zich afspelen in het verleden) en de toekomstroman.

In Nederland schreef Multatuli in 1860 zijn meesterwerk *Max Havelaar*, waarin hij zoals dat in de romantiek paste, kritiek leverde op de burgerlijke maatschappij die in zijn ogen niet deugde. Belangrijk was in de romantiek ook de humor, een middel om je te kunnen handhaven in die zo bekritiseerde maatschappij en om er de spot mee te drijven. Nicolaas Beets schreef zijn *Camera Obscura*, Piet Paaltjens zijn *Snikken en grimlachjes*.

5.28 ROND DE EEUWWISSELING

De cultuurperiode aan het eind van de 19e (het Fin de Siècle) en het begin van de 20e eeuw wordt ook wel de overgangstijd genoemd. Er kwamen nieuwe ideeën die met wantrouwen werden bekeken, zoals de ideeën over de evolutieleer en de psychologie van Freud.

Zowel in de schilderkunst als in de literatuur kent in die tijd het impressionisme haar bloeiperiode. Het impressionisme in de literatuur was voornamelijk voorbehouden aan de dichters. Zij probeerden in hun gedichten een indruk (impressie) van de werkelijkheid te geven door veel bijvoeglijke bepalingen, neologismen, archaïsmen en beeldspraak te gebruiken. Deze manier van schrijven werd vooral gebezigd door de Tachtigers, dichters die ervan uitgingen dat kunst er alleen moest zijn omwille van de kunst (*l'art pour l'art*) en vonden dat schoonheid het enige doel moest zijn. Leden van deze groep waren o.a. Willem Kloos, Herman Gorter en Jacques Perk.

In romans probeerden de schrijvers niet alleen de werkelijkheid uit te beelden, maar ze wilden tegelijk laten zien hoe de werkelijkheid zo was geworden. Deze stroming, het naturalisme, was gebaseerd op het determinisme, een wetenschappelijke richting die ervan uitging dat de mens was bepaald door erfelijkheid, opvoeding en milieu en dat hij dus nauwelijks een eigen wil had, waarmee hij invloed kon uitoefenen op zijn lot. Naturalistische romans (van bijvoorbeeld Louis Couperus) zijn over het algemeen fatalistisch: de mens is niet in staat te ontsnappen aan zijn noodlot. Stromingen die evenmin uitgingen van een positieve maatschappijvisie waren het realisme en het socialisme (Herman Heijermans). Na 1900 zien we een herleving van de romantiek, de neoromantiek. De neoromantiek is een reactie op het naturalisme: het fantasievolle, wonderlijke en idyllische gaat overhand krijgen op het rationele, zakelijke en sombere. De romans spelen zich af in het verleden en in exotische streken. De thema's zijn eenzaamheid, zwerflust, verzet tegen de maatschappij, onvervulde verlangens.

In de poëzie wordt het impressionisme na de eeuwwisseling 'opgevolgd' door het expressionisme. De expressionisten zagen dat de wereld om hen heen materialistisch en kil was. Zij zetten zich daarom af tegen het impressionistische streven naar schoonheid. Zij wilden doordringen tot de kern van de dingen en van de mens. Het ging om eigen gevoelens en gedachten. Het uitgangspunt was het eigen ik. Hun taalgebruik was sober, zonder veel details, met vooral korte, zakelijke zinnen. De beeldspraak is vooral ontleend aan de stad. Centraal staan onderwerpen als liefde, geboorte, groei, dood, angst en eenzaamheid. Prominente expressionisten waren Paul van Ostaïen en Hendrik Marsman.

5.29 TUSSEN DE WERELDOORLOGEN

Rond de eerste wereldoorlog begint een nieuwe grote cultuurhistorische periode, die we het **modernisme** noemen en waarin we nog steeds leven. Alles wat wij nu 'moderne kunst' noemen, is ontstaan in het eerste kwart van de 20e eeuw. De kunstenaars van nu werken vanuit dezelfde principes als die van rond 1915. Het modernisme veroorzaakt na WO I een radicale verandering in de kunsten: voor de kunstenaar is het uitbeelden van de werkelijkheid niet meer het belangrijkste doel. Sommige kunstenaars gaan zo ver dat de realiteit niet meer terug te vinden is in hun kunstwerk: er ontstaan abstracte of non-figuratieve schilderijen.

Veel vernieuwingen kwamen vaak gelijktijdig en elkaar beïnvloedend tot ontwikkeling. Men noemt dit de **historische avant-garde**. Deze omvatte stromingen als het dadaïsme, het surrealisme en ook nog het expressionisme. Daarnaast ontstond de nieuwe zakelijkheid. Centraal bij dit alles staat het zoeken naar nieuwe vormen en vormingsprincipes om een nieuw bewustzijn en wereldbeeld uit te drukken.

In de modernistische roman is er niet langer een duidelijke driedeling van begin, midden en slot; het gaat meer om de subjectieve beleving van de werkelijkheid en om de psychologische ontwikkeling en het bewustwordingsproces van de personages. Modernistische schrijvers: Carry van Bruggen, Eduard du Perron en Simon Vestdijk.

5.30 NA DE TWEDE WERELDOORLOG

In de literatuur van na de Tweede Wereldoorlog waren de verschrikkingen van de oorlog duidelijk te merken. Twee Franse schrijvers en filosofen Jean-Paul Sartre en Albert Camus vonden dat de mens in een wereld leefde waar hij niet om had gevraagd en waarin hij het slachtoffer was van de omstandigheden. Maar, zeiden ze, in die wereld was de mens echter vrij en persoonlijk verantwoordelijk voor zijn eigen lot, hij was niet voorbestemd.. De mens moest zich niet laten onderdrukken door politieke of godsdienstige stromingen. Hij moest zich betrokken voelen bij wat er in de wereld mis was. Men noemt de literatuur die op deze ideeën gebaseerd is **existentialistisch**. In Nederland zijn Anna Blaman en Willem Frederik Hermans de belangrijkste exponenten van het existentialisme.

Een groot aantal schrijvers ging in die tijd door de existentialistische filosofie literatuur schrijven waarin zij protesteerden tegen de sociale en politieke misstanden. In de jaren '60 werden er in de literatuur verschillende taboes doorbroken. Bijvoorbeeld het taboe op homoseksualiteit en op het beschrijven van erotische activiteiten. Schrijvers als Reve en Wolkers begonnen openlijk over deze thema's te schrijven. In de jaren '60 en '70 vond er een grote opbloei van het essay en de column plaats. Een essay is een korte prozatekst van maximaal een bladzijde of tien, waarin de auteur zijn persoonlijke mening over een onderwerp geeft. De column is een korte tekst die in een krant of weekblad op een vaste plaats en vaak in een vaste lay-out geplaatst wordt. Vrijwel alle bladen hebben columnisten in dienst: schrijvers die met vaste regelmaat zo'n stukje schrijven, meestal naar aanleiding van een actuele gebeurtenis. Bekende columnisten en essayisten uit die tijd zijn Rudy Kousbroek, Hugo Brandt Corstius en Gerrit Komrij.

In de poëzie grepen de Vijftigers (o.a. Lucebert) de macht. Zij wilden af van de toenmalige trend van mooischrijverij en stelden daar experimentele poëzie tegenover: in hun gedichten lieten zij alle conventies met betrekking tot het maken van gedichten (zoals rijm en metrum), los en propageerden zij het vrije dynamische vers.

5.31 DE MODERNE TIJD

De literatuurgeschiedenis van de moderne tijd begint zo rond 1970. In de literatuur is de poëzie altijd het terrein geweest waarop het meest geëxperimenteerd werd, de roman niet. In de jaren '70 keerden in de poëzie de oude kenmerken terug zoals rijm, regelmatige strofebouw en zelf het sonnet werd weer vaak beoefend. De inhoud van de roman veranderde: er verschenen meer autobiografische werken, feministische auteurs gaven in hun verhalen hun mening te kennen en enkele schrijvers schreven over de drugsproblematiek.

Door de grote welvaart en de sterk gestegen scholing van de burgers bereikte de literatuur een veel groter publiek dan ooit te voren. In kranten en weekbladen verschenen boekenpagina's, men richtte literair cafés op, schrijvers signeerden een nieuw werk waarbij kopers soms in lange rijen in de boekhandel stonden, nieuwe boeken werden bestsellers. Dit alles gaf aan dat de belangstelling voor literatuur in grote mate toenam.

Auteurs als Gerard Reve, Harry Mulisch en Maarten 't Hart - om maar een paar voorbeelden te noemen - zijn min of meer nationale figuren geworden, terwijl grootheden als Couperus, Marsman en Slauerhoff bij hun leven slechts bekend waren bij een zeer kleine groep intellectuelen.

Vanaf het midden van de jaren negentig debuteren diverse schrijvers van allochtone afkomst, die schrijven over de problematiek van allochtonen, zoals aanpassingsproblemen, het bestaan als vluchteling enz. Dit heeft de Nederlandse literatuur qua thematiek verrijkt. Daarnaast hebben zij vanuit een ander perspectief de Nederlandse samenleving beschreven en ook dat is verrijkend. Te denken valt hierbij aan schrijvers als Kader Abdolah, Naima. El Bezaz en Abdelkader Benali.

Aan het eind van de twintigste eeuw steekt een nieuwe generatie schrijvers de kop op, schrijvers van de **Generatie nix**. Deze stroming herbergt schrijvers die het gevoel hebben, dat zij zich nergens meer tegen hoeven te verzetten en die geen taboes meer hoeven te doorbreken, want dat hadden de vorige generaties al gedaan. Schrijvers die bij deze groep horen zijn o.a. Joost Zwagerman, Arnon Grunberg en Ronald Giphart. Zij zetten de literaire traditie van de vorige decennia voort, schrijven over het romantische thema van de (onmogelijke) liefde, schrijven openlijk over seksualiteit, maar in tegenstelling tot Jan Wolkers en Gerard Reve zijn zij niet meer taboedoorbrekend.

5.32 KEUZELIJST MODERNE NEDERLANDSE LITERATUUR

4	Thomas van Aalten	Sneeuwbeeld (2000)
4	Thomas van Aalten	Sluit ramen en deuren (2003)
4	Thomas van Aalten	Coyote (2006)
4	Kader Abdolah	De reis van de lege flessen (1997)
45	Kader Abdolah	Het huis van de moskee (2006)
45	Kader Abdolah	Spijkerschrift (2000)
45	Kader Abdolah	De Koning (2011)
4	Clark Accord	De koningin van Paramaribo (1999)
45	Karin Amatmoekrim	Het gym (2011)
45	Ton Anbeek	De gemeenschap (1987)
45	Ton Anbeek	Een ander leven (1991)
4	Robert Anker	Hajar en Daan (2007)
4	René Appel	Geweten (2000)
45	Khadya Arib	Couscous op zondag (2009)
45	Frank Martinus Arion	Dubbelspel (1973)
4	Kees van Beijnum	Dichter op de Zeedijk (1995)
4	Kees van Beijnum	Oesters van Nam Kee (2000)
45	Kees van Beijnum	Paradiso (2008)
4	Kees van Beijnum	Een soort familie (2010)
45	Abdelkader Benali	Bruiloft aan zee (1997)
45	Abdelkader Benali	De langverwachte (2002)
45	Mohammed Benzakour	Yemma (2013)
4	J. Bernlef	Sneeuw (1973)
4	J. Bernlef	Meeuwen (1975)
45	J. Bernlef	Onder ijsbergen (1981)
45	J. Bernlef	Hersenschimmen (1985)
45	J. Bernlef	Publiek geheim (1987)
45	J. Bernlef	Eclips (1993)
45	J. Bernlef	Verloren zoon (1993)
45	J. Bernlef	Buiten is het maandag (2003)
4	J. Bernlef	De een zijn dood (2011)
4	Naima El Bezaz	De weg naar het noorden (1995)
4	Naima El Bezaz	Minnares van de duivel (2002)
4	Naima El Bezaz	De verstotene (2006)
4	Naima el Bezaz	Vinexvrouwen (2010)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Anna Blaman	Eenzaam avontuur (1948)
4	Marion Bloem	Geen gewoon Indisch meisje (1983)
4	Marion Bloem	Vaders van betekenis (1989)
45	Louis Paul Boon	De voorstad groeit (1942)
45	Louis Paul Boon	Mijn kleine oorlog (1947)
45	Louis Paul Boon	De Kapellekensbaan (1953)
45	Louis Paul Boon	De bende van Jan de Lichte (1957)
45	Louis Paul Boon	De paradijsvogel (1957)
45	Louis Paul Boon	De zoon van Jan de Lichte (1961)
45	Louis Paul Boon	Zomer te Ter-Muren (1956)
45	Louis Paul Boon	Pieter Daens (1972)
45	Ferdinand Bordewijk	Bint/Blokken/Knorrende beesten (1931)
45	Ferdinand Bordewijk	Karakter (1938)
4	Ben Borgart	De vuilnisroos (1973)
4	Simon Bottema	De rectrix (1995)
45	Hafid Bouazza	Paravion (2003)
45	Mano Bouzamour	De belofte van Pisa (2013)
45	Menno ter Braak	Dr. Dumay verliest (1933)
45	Menno ter Braak	Politicus zonder partij (1934)
45	Willem Brakman	Een winterreis (1963)
4	Stefan Brijs	Arend (2000)
45	Stefan Brijs	De engelenmaker (2005)
4	H.M. van den Brink	Over het water (1997)
45	Jan Brokken	Mijn kleine waanzin (2004)
45	Walter van den Broeck	Terug naar Walden (2009)
45	Jeroen Brouwers	Zonder trommels en trompetten (1973)
45	Jeroen Brouwers	Zonsopgangen boven zee (1977)
45	Jeroen Brouwers	Het verzonkene (1980)
45	Jeroen Brouwers	Bezonken rood (1981)
45	Jeroen Brouwers	Geheime kamers (2000)
45	Carry van Bruggen	Het huisje aan de sloot (1921)
45	Carry van Bruggen	Eva (1927)
4	Herman Brusselmans	De man die werk vond (1985)
4	Herman Brusselmans	Heden ben ik nuchter (1986)
4	Herman Brusselmans	De terugkeer van Bonanza (1999)
4	Boudewijn Büch	De kleine blonde dood (1985)
4	Boudewijn Büch	Het dolhuis (1987)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

4	Cees Buddingh	De avonturen van Bazip Zeehok (1969)
45	Andreas Burnier	Het jongensuur (1969)
45	Andreas Burnier	Een tevreden lach (1974)
45	Peter Buwalda	Bonita Avenue(2010)
4	Remco Campert	Het leven is vurrukkulluk (1961)
4	Remco Campert	Liefdes schijnbewegingen (1963)
4	Remco Campert	Het gangstermeisje (1965)
4	Remco Campert	Tjeempie (1968)
4	Remco Campert	De Harm en Miepje Kurk story (1983)
4	Remco Campert	Een liefde in Parijs (2004)
4	Remco Campert	Om vijf uur in de middag (2010)
45	Remco Campert	Hôtel du Nord (2013)
45	Hugo Claus	De Metsiers (1950)
45	Hugo Claus	Een bruid in de morgen (1955) [toneel]
45	Hugo Claus	Suiker(1958) [toneel]
45	Hugo Claus	De verwondering (1962)
45	Hugo Claus	Vrijdag (1969) [toneel]
4	Hugo Claus	Het jaar van de kreeft (1972)
45	Hugo Claus	Het verdriet van België (1983)
45	Hugo Claus	De geruchten (2008)
4	Jan Cremer	Ik Jan Cremer (1964)
45	Johan Daisne	De man die zijn haar kort liet knippen (1947)
45	Johan Daisne	De trein der traagheid (1950)
45	Rudy van Dantzig	Voor een verloren soldaat (1986)
45	Bernard Dewulf	Kleine dagen (2009)
4	Adriaan van Dis	Het beloofde land (1969)
45	Adriaan van Dis	Indische duinen (1994)
45	Adriaan van Dis	Familieziek (2002)
45	Adriaan van Dis	De wandelaar (2007)
45	Adriaan van Dis	Tikkop (2010)
4	A. den Doollaard	De druivenplukkers (1977)
4	Renate Dorrestein	Buitenstaanders (1983)
4	Renate Dorrestein	Het perpetuum mobile van de liefde (1988)
4	Renate Dorrestein	Het hemelse gerecht (1991)
4	Renate Dorrestein	Ontaarde moeders [1992]
4	Renate Dorrestein	Verborgten gebreken (1996)
4	Renate Dorrestein	Hart van steen (1998)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

4	Renate Dorrestein	Zonder genade (2001)
4	Renate Dorrestein	Het duister dat ons scheidt (2003)
4	Renate Dorrestein	Mijn zoon heeft een seksleven en ik lees mijn moeder Roodkapje voor (2006)
4	Renate Dorrestein	Echt sexy (2008)
45	G. Durlacher	Strepen aan de hemel (1985)
45	G. Durlacher	Drenkeling (1987)
45	Jessica Durlacher	Het geweten (1998)
45	Jessica Durlacher	De dochter (2000)
45	Jessica Durlacher	Emoticon (2004)
45	Jessica Durlacher	De held (2010)
45	Willem Elsschot	Villa des Roses (1913)
45	Willem Elsschot	De verlossing (1921)
45	Willem Elsschot	Een ontgoocheling (1921)
45	Willem Elsschot	Lijmen /Het been (1924/38)
45	Willem Elsschot	Kaas (1933)
45	Willem Elsschot	Tsijp/De leeuwentemmer (1934/40)
45	Willem Elsschot	Het dwaallicht (1946)
45	Anna Enquist	Het meesterstuk (1994)
4	Anna Enquist	Het geheim (1997)
4	Anna Enquist	De thuiskomst (2005)
45	Anna Enquist	Contrapunt (2008)
45	Rob van Essen	Visser (2008)
45	Louis Ferron	Gekkenschemer (1974)
45	Louis Ferron	Het stierenoffer (1975)
45	Louis Ferron	De keisnijder van Fichtenwald (1976)
45	Louis Ferron	Turkenvespers (1977)
45	Carl Friedman	Twee koffers vol (1993)
4	Carl Friedman	Tralievader (1991)
45	Jef Geeraerts	Ik ben maar een neger (1962)
45	Jef Geeraerts	Het verhaal van Matsombo (1966)
45	Jef Geeraerts	Gangreen I (Black Venus) (1968)
4	Jef Geeraerts	Jagen (1981)
4	Jef Geeraerts	De zaak Alzheimer (1985)
4	Esther Gerritsen	Superduif (2010)
45	Marnix Gijsen	Joachim van Babylon [1947]
45	Marnix Gijsen	Klaaglied om Agnes [1951]

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Marnix Gijsen	Lucinda en de lotusester (1959)
4	Ronald Giphart	Ik ook van jou (1992)
4	Ronald Giphart	Giph (1993)
4	Ronald Giphart	Het feest der liefde (1995)
4	Ronald Giphart	Phileine zegt sorry (1996)
4	Ronald Giphart	Ik omhels je met duizend armen (2000)
45	Karel Glastra van Loon	De passievrucht (1992)
4	Karel Glastra van Loon	Lisa's adem (2001)
45	Karel Glastra van Loon	De onzichtbaren (2004)
45	Hermine de Graaf	Stella Klein (1990)
45	Hermine de Graaf	De regels van het huis (1987)
4	Arnon Grunberg	Blauwe maandagen [1994]
4	Arnon Grunberg	Figuranten (1997)
4	Arnon Grunberg	De heilige Antonio (1998)
4	Arnon Grunberg	Fantoompijn (2000)
4	(Marek van der Jagt)	De geschiedenis van mijn kaalheid (2000)
45	Arnon Grunberg	De asielzoeker (2003)
45	Arnon Grunberg	De joodse messias (2004)
45	Arnon Grunberg	Tirza (2006)
45	Arnon Grunberg	Onze oom (2008)
45	Arnon Grunberg	Huid en haar (2010)
4	Hella Haasse	Oeroeg (1948)
45	Hella Haasse	De verborgen bron (1950)
45	Hella Haasse	De ingewijden (1957)
45	Hella Haasse	Huurders en onderhuurders (1971)
45	Hella Haasse	De wegen der verbeelding (1983)
45	Hella Haasse	Berichten van het blauwe huis (1987)
45	Hella Haasse	Heren van de thee (1992)
4	Hella Haasse	Transit (1994)
45	Said El Haji	Sta op en leef, vader (2013)
4	Maarten 't Hart	Stenen voor een ransuil (1971)
4	Maarten 't Hart	Ik had een wapenbroeder (1974)
4	Maarten 't Hart	Een vlucht regenwulpen (1978)
45	Maarten 't Hart	De aansprekers (1979)
4	Maarten 't Hart	De kroongetuige (1983)
4	Maarten 't Hart	De ortolaan (1984)
4	Maarten 't Hart	De jacobs ladder (1986)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

4	Maarten 't Hart	Onder de korenmaat (1991)
4	Maarten 't Hart	Het woeden der gehele wereld (1993)
4	Maarten 't Hart	De zonnwijzer (2004)
45	Maarten 't Hart	Het psalmenoproer (2006)
4	Jaap Harten	De getatoeëerde Lorelei (1968)
4	Jaap Harten	Madame Tussaud in Berchtesgaden (1972)
45	Sanneke van Hassel	Nest (2010)
4	Heere Heeresma	Een dagje naar het strand (1962)
4	Heere Heeresma	Geef die mok eens door, Jet! (1968)
4	Heere Heeresma	Han de Wit gaat in ontwikkelingshulp (1972)
45	Hans van der Heijde	Dagboek in blik (2011)
4	A. F. Th. v.d. Heijden	De slag om de blauwbrug (1983)
45	A. F. Th. v.d. Heijden	Vallende ouders (1983)
45	A. F. Th. v.d. Heijden	De gevarendriehoek (1985)
4	A. F. Th. v.d. Heijden	De sandwich (1986)
4	A. F. Th. v.d. Heijden	Het leven uit een dag (1988)
45	A. F. Th. v.d. Heijden	Advocaat van de hanen (1990)
45	A. F. Th. v.d. Heijden	Weerborstels (1993)
45	A. F. Th. v.d. Heijden	De Movo tapes (2003)
45	A. F. Th. v.d. Heijden	Het schervengericht (2007)
4	Tania Heimans	Hemelsleutels (2008)
45	W.F. Hermans	De tranen der acacia's (1949)
45	W.F. Hermans	Het behouden huis (1950)
45	W.F. Hermans	Ik heb altijd gelijk (1951)
45	W.F. Hermans	De donkere kamer van Damokles (1958)
45	W.F. Hermans	Nooit meer slapen (1966)
45	W.F. Hermans	Herinneringen van een engelbewaarder (1971)
45	W.F. Hermans	Onder professoren (1975)
45	W.F. Hermans	Uit talloos veel miljoenen (1981)
45	W.F. Hermans	Au pair (1989)
45	W.F. Hermans	Ruisend gruis (1995)
45	Albert Helman	De stille plantage (1931)
45	Kristien Hemmerechts	Brede heupen (1989)
45	Kristien Hemmerechts	Zonder grenzen (1991)
45	Kristien Hemmerechts	Wit zand (1993)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Joke Hermesen	Tweeduister (2000)
4	J. W. Holsbergen	De handschoenen van het verraad (1958)
45	Ed Hoornik	De overlevenden (1968)
45	Suzanna Jansen	Het pauperparadijs (2008)
45	Arthur Japin	De zwarte met het witte hart (1997)
45	Arthur Japin	De droom van de leeuw (2002)
45	Arthur Japin	Een schitterend gebrek (2003)
4	Arthur Japin	De grote wereld (2006)
45	Arthur Japin	De overgave (2007)
45	Arthur Japin	Vaslav (2010)
4	A. M. de Jong	Merijntje Gijzen's jeugd: het verraad (1925)
45	Oek de Jong	Opwaaiende zomerjurken (1979)
45	Oek de Jong	Cirkel in het gras (1985)
45	Oek de Jong	Hokwerda's kind (2002)
4	Freek de Jonge	Het damestasje (1986)
4	Freek de Jonge	Zaansch Veem (1987)
4	Freek de Jonge	Neerlans bloed (1991)
45	Frans Kellendonk	Mystiek lichaam (1986)
4	Mensje van Keulen	Bleekers zomer (1972)
4	Mensje van Keulen	Van lieverlede (1975)
4	Mensje van Keulen	Overspel (1982)
4	Mensje van Keulen	De rode strik (1994)
45	Mensje van Keulen	Olifanten op een web (1997)
45	Yvonne Keuls	Mevrouw mijn moeder (1999)
4	Kluun	Komt een vrouw bij de dokter (2003)
4	Herman Koch	Red ons, Maria Montanelli (1989)
4	Herman Koch	Eindelijk oorlog (1996)
4	Herman Koch	Het diner (2008)
45	Herman Koch	Zomerhuis met zwembad (2011)
45	Judith Koelemeijer	Het zwijgen van Maria Zachea (2001)
45	Judith Koelemeijer	Anna Boom (2008)
45	Dirk Ayelt Kooiman	Een romance (1973)
45	Dirk Ayelt Kooiman	Montyn (1982)
45	Anton Koolhaas	De hond in het lege huis (1964)
45	Anton Koolhaas	Vanwege een tere huid (1973)
45	Anton Koolhaas	De geluiden van de eerste dag (1975)
45	Anton Koolhaas	Tot waar zal ik je brengen (1976)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Gerit Kouwenaar	Ik was geen soldaat (1951)
45	Gerit Kouwenaar	Val, bom (1956)
4	Tim Krabbé	Het gouden ei (1984)
4	Tim Krabbé	De grot (1997)
4	Tim Krabbé	Vertraging (1994)
4	Tim Krabbé	Kathy's dochter (2002)
45	Gerit Krol	Het gemillimeterde hoofd (1967)
45	Gerit Krol	De man achter het raam (1982)
4	Ernest van der Kwast	Mama Tandoori (2010)
4	Ernest van der Kwast	Giovanna's navel (2012)
45	Hubert Lampo	Helène Defraye (1945)
45	Hubert Lampo	Terugkeer naar Atlantis (1953)
45	Hubert Lampo	De komst van Joachim Stiller (1961)
45	Tom Lanoye	Alles moet weg [(1988)
45	Tom Lanoye	Het goddelijk monster (1997)
45	Tom Lanoye	Zwarte tranen (1999)
45	Tom Lanoye	Boze tongen (2002)
4	Tessa de Loo	Meander (1986)
4	Tessa de Loo	Het rookoffer (1987)
45	Tessa de Loo	De tweeling (1993)
45	Tessa de Loo	Een bed in de hemel (2000)
45	Tessa de Loo	De zoon uit Spanje (2004)
45	Tessa de Loo	Harlekino (2008)
45	Stijn v.d. Loo	Slopers (2004)
45	Arjen Lubach	Magnus (2011)
4	Willem G. van Maanen	De onrustzaaiër (1954)
45	Hendrik Marsman	De dood van Angéle Degroux (1933)
45	Tip Marugg	De morgen loeit weer aan (1988)
45	Nicolaas Matsier	Gesloten huis (1994)
45	Cynthia McLeod	Hoe duur was de suiker? (1987)
4	Vonne van der Meer	Eilandgasten (1991)
4	Vonne van der Meer	Ik verbind u door (2004)
4	Vonne van der Meer	De vrouw met de sleutel (2011)
4	Doeschka Meijsing	Robinson (1976)
45	Doeschka Meijsing	Over de liefde (2008)
45	Geert Meijsing	Veranderlijk en wisselvallig (1987)
4	(Joyce & co)	Erwin (1975)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

4	Hannes Meinkema	De maaneter (1974)
4	Hannes Meinkema	En dan is er koffie (1976)
4	Anja Meulenbelt	De schaamte voorbij (1976)
4	Marga Minco	Het bittere kruid (1957)
4	Marga Minco	De val (1983)
4	Joris Moens	Bor (1973)
45	Margriet de Moor	Eerst grijs, dan wit, dan blauw (1991)
45	Margriet de Moor	De virtuoos (1993)
45	Marcel Möring	Het grote verlangen (1992)
45	Marcel Möring	In Babylon (1997)
45	Marcel Möring	Het beloofde leven (2009)
45	Harry Mulisch	Het zwarte licht (1956)
45	Harry Mulisch	Het stenen bruidsbed (1959)
45	Harry Mulisch	De zaak 40/61 (1962)
45	Harry Mulisch	Twee vrouwen (1975)
45	Harry Mulisch	De aanslag (1982)
45	Harry Mulisch	Hoogste tijd (1985)
45	Harry Mulisch	De elementen (1988)
45	Harry Mulisch	De ontdekking van de hemel (1992)
45	Harry Mulisch	De procedure (1998)
45	Harry Mulisch	Siegfried (2001)
4	Hans Münstermann	Ik kom je halen als het zomer is (2010)
45	Hans Münstermann	Mischa (2013)
45	Charlotte Mutsaers	Koetsier Herfst (2008)
45	Nescio	De uitvreter/Titaantjes/Dichtertje (1918)
4	Hélène Nothenius	Geen been om op te staan (1977)
45	Cees Nootboom	Philip en de anderen (1954)
45	Cees Nootboom	Rituelen (1980)
45	Cees Nootboom	In Nederland (1984)
45	Cees Nootboom	Allerzielen (1998)
45	Nelleke Noordervliet	Tine (1987)
45	Nelleke Noordervliet	Het oog van de engel [(1991)
45	Nelleke Noordervliet	De naam van de vader (1993)
45	Nelleke Noordervliet	Uit het paradijs (1997)
45	Frits van Oostrom	Maerlants wereld (1996)
45	Griet Op de Beeck	Vele hemels boven de zevende (2013)
456	J. van Oudshoorn	Tobias en de dood (1925)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

4	Vincent Overeem	Misfit (2008)
45	Monica van Paemel	Vermaledijde ouders
45	Monica van Paemel	De eerste steen (1992)
45	Connie Palmen	De wetten (1990)
45	Connie Palmen	De vriendschap (1995)
45	Connie Palmen	I.M. (1998)
45	Connie Palmen	De erfenis (1999)
45	Connie Palmen	Lucifer (2007)
4	Marion Pauw	Daglicht (2008)
45	Gustaaf Peek	Dover (2008)
4	Gustaaf Peek	Ik was Amerika (2010)
45	David Pefko	Het voorseizoen (2011)
45	Rascha Peper	Oesters (1991)
45	Rascha Peper	Rico's vleugels (1993)
45	Rascha Peper	Russisch blauw (1995)
45	Rascha Peper	Een Spaans hondje [1998]
45	Rascha Peper	Dooi (1999)
45	Rascha Peper	Wie scheep gaat (2003)
45	Rascha Peper	Vingers van marsepein (2008)
45	E. du Perron	Het land van herkomst (1935)
45	E. du Perron	Schandaal in Holland (1939)
4	R. J. Peskens	Twee vorstinnen en een vorst (1975)
4	R. J. Peskens	Mijn tante Coleta (1976)
4	Leo Pleysier	De Gele Rivier is bevrozen (1993)
4	Claire Polders	Eeuwige kermis (2011)
45	Sybrein Polet	Mannekino (1968)
45	Sybrein Polet	De sirkelbewoners (1970)
45	Jacques Presser	De nacht der Girondijnen (1957)
45	Hugo Raes	De vadsige koningen (1961)
45	Hugo Raes	Een faun met kille horentjes
45	Gerard Reve	De avonden (1947)
45	Gerard Reve	Werther Nieland/De ondergang van de familie Boslovitsj (1949/1950)
45	Gerard Reve	De taal der liefde (1972)
45	Gerard Reve	Lieve jongens (1973)
45	Gerard Reve	Een circusjongen (1975)
45	Gerard Reve	Oud en eenzaam (1978)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Gerard Reve	Moeder en zoon (1980)
4	Gerard Reve	De vierde man (1981)
45	Gerard Reve	Het boek van violet en dood (1996)
45	Gerard Reve	Het hijgend hert (1998)
45	Karel van het Reve	Nacht op de kale berg (1961)
45	Adriaan Roland Holst	Deirdre en de zonen van Usnach [1920]
45	Thomas Rosenboom	Vriend van verdienste (1985)
45	Thomas Rosenboom	Gewassen vlees (1994)
45	Thomas Rosenboom	Publieke werken (1999)
45	Renate Rubinstein	Niets te verliezen en toch bang (1978)
45	Renate Rubinstein	Heden ik (1985)
45	Renate Rubinstein	Mijn beter ik (1991)
45	Helga Ruebsamen	Op Scheveningen (1988)
45	Helga Ruebsamen	Het lied en de waarheid (1997)
4	Ward Ruyslinck	De ontaarde slapers (1957)
4	Ward Ruyslinck	Wierook en tranen (1958)
4	Ward Ruyslinck	Het reservaat (1964)
4	Ward Ruyslinck	De Karakoliërs (1969)
4	Arthur van Schendel	De waterman (1933)
4	Arthur van Schendel	Een Hollands drama (1935)
4	Arthur van Schendel	De wereld een dansfeest (1938)
45	K. Schippers	Waar was je nou? (2005)
45	Jan Siebelink	De herfst zal schitterend zijn (1980)
45	Jan Siebelink	En joeg de vossen door het staande koren (1982)
45	Jan Siebelink	Knielen op een bed violen (2005)
45	Jan Siebelink	Suezkade (2008)
45	Jan Siebelink	Het lichaam van Clara (2010)
45	Jan Slauerhoff	Het leven op aarde (1934)
45	Jan Slauerhoff	Het verboden rijk (1932)
45	Jan Slauerhoff	De opstand van Guadalajara (1937)
45	F. Springer	Bougainville (1981)
45	F. Springer	Quissama (1985)
4	Maria Stahlie	Scheerjongen (2011)
4	Theo Thijssen	Kees de Jongen (1923)
4	Theo Thijssen	De gelukkige klas (1926)
45	Pieter Thomése	Heldenjaren 1994)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Pieter Thomése	Schaduwkind (2003)
45	Pieter Thomése	De weldoener (2010)
4	Jos Vandeloo	Het gevaar (1960)
4	Jos Vandeloo	Het huis der onbekenden (1963)
4	Jos Vandeloo	De muggen (1973)
4	Jos Vandeloo	De Engelse les (1980)
45	Adriaan van der Veen	Het wilde feest (1952)
4	Edward v.d Vendel & Anoush Elman	De gelukvinder (2009)
4	Dimitri Verhulst	De helaasheid der dingen (2008)
4	Dimitri Verhulst	Mevrouw Verona daalt de heuvel af (2006)
45	Dimitri Verhulst	Godverdomse dagen op een godverdomse bol (2009)
4	Dimitri Verhulst	De laatste liefde van mijn moeder (2010)
45	Simon Vestdijk	Terug tot Ina Damman (1934)
45	Simon Vestdijk	Meneer Visser's hellevaart (1934)
45	Simon Vestdijk	De nadagen van Pilatus (1938)
45	Simon Vestdijk	Pastorale 1943 (1948)
45	Simon Vestdijk	De kellner en de levenden (1949)
45	Simon Vestdijk	De koperen tuin (1950)
45	Simon Vestdijk	Ivoren wachters (1951)
45	Simon Vestdijk	Op afbetaling (1952)
45	Simon Vestdijk	Het genadeschot (1965)
45	Simon Vestdijk	Het verboden bacchanaal (1968)
4	Judith Visser	Oversteken (2009)
45	Theun de Vries	Rembrandt (1931)
45	Theun de Vries	Stiefmoeder Aarde (1936)
4	Theun de Vries	Het meisje met het rode haar (1956)
45	Robert Vuijsje	Alleen maar nette mensen (2008)
4	Levi Weemoedt	De ziekte van Lodesteijn (1986)
45	Tommy Wieringa	Alles over Tristan (2000)
45	Tommy Wieringa	Joe Speedboot (2005)
45	Tommy Wieringa	Dit zijn de namen (2012)
45	Leon de Winter	De verwording van de jonge(re) Dürer (1978)
45	Leon de Winter	La Place de la Bastille (1981)
45	Leon de Winter	Zoeken naar Eileen W. (1981)
45	Leon de Winter	Kaplan (1986)
45	Leon de Winter	Hoffmann's honger (1990)

Nederlands Literatuur

W O L F E R T V A N B O R S E L E N

45	Leon de Winter	Supertex (1992)
45	Leon de Winter	De ruimte van Sokolov (1992)
45	Leon de Winter	Zionoco (1995)
45	Leon de Winter	De hemel van Hollywood (1997)
45	Leon de Winter	Gods gym (2002)
45	Leon de Winter	Recht op terugkeer (2008)
45	Jan Wolkers	Kort Amerikaans (1962)
45	Jan Wolkers	Een roos van vlees (1963)
45	Jan Wolkers	Terug naar Oegstgeest (1965)
45	Jan Wolkers	Horrible tango (1967)
45	Jan Wolkers	Turks fruit [1969]
45	Jan Wolkers	De walgvogel (1974)
45	Jan Wolkers	De doodshoofdvlinder (1979)
45	Jan Wolkers	De perzik van onsterfelijkheid (1980)
4	Jan Wolkers	Brandende liefde (1981)
45	Jan Wolkers	De junival (1982)
4	Nilgün Yerli	De garnalenpelster (2001)
4	Annejet van der Zijl	Sonny boy (2005)
45	Koos van Zomeren	Otto's oorlog (1983)
45	Koos van Zomeren	Het verhaal (1986)
45	Joost Zwagerman	Gimmick (1989)
45	Joost Zwagerman	Vals licht (1991)
45	Joost Zwagerman	De buitenvrouw (1994)
45	Joost Zwagerman	Chaos en rumoer (1997)
45	Joost Zwagerman	Transito (2006)